

ספר

עבודת הקודש

עם כל

השבעה כבני לכת

ככנבים מאירים ומזהירים מכה גברא רבא קאתו ה"ה הרב הגאון
הגדול המפורסם בוצינא קדישא כמוה"ר

חיים יוסף דוד אזולאי זע"א

הלא המה אשר נקראו בשמותם

מורה באצבע. צפורן שמיר. קשר גודל. כף אחת. יוסף בסדר.
סנסן ליאיר. שומר ישראל:

הצנו עמודיהם שבעה לחבר את האוהל להיות אחד כאשר נדפסו טקסם. ולרוב תשוקת
העם הק' המצפים בעבודת הקודש סמו תמו הראשונות אשר ע"כ אמרתי להדפיסו עוד
הפעם כדי לזכות את הרבים

22098

©

Awodath Hakodesch.

פרעסבורג תרי"ט לפ"ק.
פערלאג דעם יוסף שלעזינגער, בוכהענדלער.

400A
/64011

Vormals Schmid'sche Buchdruckerei in Preßburg, 1859.

למנ יתרכנו אלהים וייראו איהו כל
 ארץ נתנה יכולה וברכנו אלהים
 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
 נו ישמחו וירגו ושמנו לנאמנים כי תשפוט עמים מישוד
 תמו יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
 מור ידעת בארץ הרברככל ארץ ישראל
 שיר אלהים יתנו ויברכנו ויברכנו ויברכנו

תנחם סלה:

מפתחות התפלות מורה באצבע:

אות	אות	צשמע קולנו	כ"ז ואות קכ"ו:
קע"ה:	אחר הקרננות	צק"ש שעל המטה	נ"ז:
קל"א:	צניסן אחר הנשיא	קצלת התענית	קכ"ז:
ר"א:	אחר כל חנוכה	קודם קדוש	קנ"ג:

צפורן שמיר:

אות	אות	קודם הזמירות	ד':
ר"ו:	מסירת מודעה	קודם סעודה	ס"א:
סס:	אחר התשליך	שירה לצעל הנס	קכ"ו:
סס:	להקפות שומח תורה	התרות קללות	ר"ז:
ג':	הכהנות אות ג'		

מפתחות קשר גודל:

סימנים	דינים	סימנים	דינים
ו':	זמן ק"ש	א':	קיונה צלשמורת
ז':	זמירות	ב':	לילית
ח':	קדיש	ג':	תפילין
ט':	עניית חזן	ד':	חלילת תפילין
י"ג:	יולך ק"ש תפלה	ה':	צרכות השחר

מפתחות

י"ח:	חזרת תפלה	י"ג:	צרכות י"ח
י"ט:	אמירת תחנונים	י"ד:	הזכרת גשם וטל
כ':	על שאר התפלה	ט"ו:	שאירת ס"י צרכות
כ"א:	יעלה ויבא	ט"ז:	שאלת טל ומטר
כ"ד:	חשלומוין הלל מוספין כ"ג כ"ד	ט"ח:	שירי צרכות י"ח:

דברי שיחות מנוח לכ"ף המה פתוחות:

סימן	סימן
י"ג:	תפלה בקצרה למי שאיחר לקום א':
י"ד:	למנטער על סמורתיו אשר למנטער על סמורתיו אשר
י"ה:	צים או צינשה צ':
י"ו:	לעורר רחמים להוליד בן זכר ג':
י"ז:	לקהל ישראל שהם צנער לקהל ישראל שהם צנער
י"ח:	מלחמות וכיולא ד':
י"ט:	לחולה אחר לינווד פסוקי תהלים ה':
כ':	לצחור ירא ה' שיזדמן לו כלה לזחור ירא ה' שיזדמן לו כלה
כ"א:	הגונה ו':
כ"ב:	תפלה לומר צמוקף ר"ה ויה"כ ז':
כ"ג:	תפלה לומר ציו"כ קודם מנחה ח':
כ"ד:	קגולה להולך לפני מלך או קגולה להולך לפני מלך או
כ"ה:	שר או מושל ט':
כ"ו:	קגולה למי שיש לו פחד יו"ד:
כ"ז:	כוכות פשוטות כשיעשה לזקה י"א:
כ"ח:	
כ"ט:	
ל"א:	
ל"ב:	
ל"ג:	
ל"ד:	
ל"ה:	
ל"ו:	
ל"ז:	
ל"ח:	
ל"ט:	
מ"א:	
מ"ב:	
מ"ג:	
מ"ד:	
מ"ה:	
מ"ו:	
מ"ז:	
מ"ח:	
מ"ט:	
נ"א:	
נ"ב:	
נ"ג:	
נ"ד:	
נ"ה:	
נ"ו:	
נ"ז:	
נ"ח:	
נ"ט:	
ס"א:	
ס"ב:	
ס"ג:	
ס"ד:	
ס"ה:	
ס"ו:	
ס"ז:	
ס"ח:	
ס"ט:	
ת"א:	
ת"ב:	
ת"ג:	
ת"ד:	
ת"ה:	
ת"ו:	
ת"ז:	
ת"ח:	
ת"ט:	
ת"י:	
ת"כ:	
ת"ל:	
ת"מ:	
ת"נ:	
ת"ס:	

מפתחות

קגולה להולך צדק	כ"ו:	תפלה אחר לימוד הסדר כליל	כ"ח:
קגולה להללחה	כ"ז:	שזועות	כ"ז:
קגולה לשמירה	כ"ח:	קלת אזכרות לחג שזועות	כ"ז:
קגולה לכל כויה	כ"ט:	תפיל' להוללח ס"ת צג' רגלים	כ"ג:
לחן ולחסד	ל':	ומהר"י זללה"ה	כ"ג:
לעין הרע צ"ו	כ"א:	קלת אזכרות לחג הסוכות	כ"ד:
לרפואה ולכל דצר	כ"ב:	עשרה זכירות ותפלה עם כל	כ"ה:
קגולה כוללת כל דצר	כ"ג:	אחד	כ"ה:

מפתחות יוסף בסדר

ומהס"ל לשמירה יולדת וצנה	ו':	תיקון למי שראה קרי ליל כפור	א':
תפלה לכל דצר רק שיהיה טהור	ז':	סדר לח"ק ללמוד לילה כולה	א':
תפלה מר"י חסיד ז"ל ע"כ	ז':	לתקון כרת	ב':
לרה ש"ת	ח':	לשזוצים	ג':
עוד תפלה מרצ ומקובל	ט':	נסח הודאה על נס	ד':
מכ"י ספר קדמון	י"ד:	ומעשה שהיו צעיר א' ישראל	ה':
		צלרה צי' צטנת	ה':

מפתחות סנסן ליאיר:

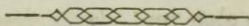
תפלה לסנדק	ה':	תפלה לפני החופה וז' צרכות	א':
תפלה קודם המילה	ו':	כשנכנסה האשה צחדש ג'	ב':
לפדיון הבן	ז':	וט' לעיצורה	ג':
למי שהוא ספק צכור	ח':	כשיושנת על המשצר	ד':

מפתחות

נכח ענינו צג' לומות נדרך קלרה ע': דכרים המועילים לרפואה
תפלה פשוטה על חולה יו"ד: צק"ד י"ח:

מפתחות שומר ישראל:

פסוקים המתחילים ומסיימים	קגולה לשמירה והללחה ולזכות
צנו"ן ותפלה שאחריהם י' י"ח:	צדן וכ"י ס' הקנה ח' צ' ג' ג':
כונת פסוקי ויהי צקסוע י"צ:	תפלות וקמיעא מהרמז"ן ד' ה':
תפלה לאריכות ימים י"ג:	כ"י המקוצלים. מכ"י מהרמ"ו
תפלה קלרה והאומרה ילליח י"ד:	ז"ל לחן ו' ז':
תפלה מהר"ש שרעזי לר"ה	כוונת פסוקים להנלל ונכל
ויה"כ צשעת הולאת ס"ת ט"ו:	רע ומכל לרה ח' ע':

מורה באצבע

סימן א . הנהגות פרטיות . הגידו האותיות :

א קודם כל לימוד וכל מלוא טוב להרהר תשובה ואח"כ יאמר נא
ישראל לשם יחוד קב"ה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו

ליחודא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ויהי נועם כו' ואל
תשגיח צמי שזלזל צז"ש צקונטריס שתחת הרגל צק"ד :

ב יכוין צמחשבתו שמקיים ונלותו ית' לעשות כלונו ושיש קודו' הרצה
צחורה וצמלות ומכוין לתקן שרשי התורה והמלות :

ג יקצע עיתים לתורה ציום וצלילה חק יתן ולא יעצור וגם צכל עת
שהוא פנוי חף שכבר השלים חקו לא ימוש ספר התורה מפיו :

ד מה טוב שילמוד אחר תפלה עודנו מועטף צטלית ומעוטב צתפילין
וישים אל לבו אשר זאת לפנים צישראל שלמים וכן רבים היו כל היום

צתפילין וצדור יתום זה לפחות יהי' למועד איזה שיעור אמת ולא ישנ"ה צתפילין:
ה כשילמוד צטלית ותפילין יכוין ליחד השם המיוחד צאופן זה יעורר

היראה לירא מה' מאות י' והאהבה לה' מאות ה' ראשונה והתורה
מאות ה' והמלוכה (של תפילין) מאות ה' אחרונה וייסד שם המיוחד

ציחודא שלים :

ו ישתדל להעביר על מדותיו כי זה כל האדם וישים אל לבו כי הרצה
לחטוא וכמה פעמים לאלפים עשה נגד ראונו ית' והכל עליו לתקן

ומידו יצוקש ומה יספיק לעשות סיגופים או מה כמו לקבל יסורין וזאת
העלה מופום ממלל צרצרן רצינו משה קורדוציר"ו זל"ל פנת יקרת להעביר

על מדותיו וצזה מתכפרין פשעיו וטוב לו יותר מן הסיגופי' ותעניות ויש
צזה להאריך אצל לקצר אני לריך וזו היא מרגלית שאין להאריך סמא

דכולא ואריך :

ז צקש שלום ורדפהו וזו מדת אהרן הכהן אובה שלום ורודף שלום והיא
סמא דמיי ואם כך אמרו לצקש שלום אמרים הדברים ק"ו לצקש

מורה באצבע סימן א

שלוש אנשי צימו וקרוציו. ודע שצמקום שיש ונחלוקות השכינה ונפתלקת ח"ו כי היא איננה שלום וצית שיש צו ונחלוקת' היא משכן סערה אחרת ת"ו: **ה** וציתת ית' לו שלום עם אשתו ויזכר לכבדה ויכוין בכל פרט לכבוד השכינה והדברים עתיקים:

ז אך צפה מתוק ידריכנה לעבודת ה' וללגיעות ודרך ארץ וירחינה מלשון הרע ושאר סדר נשים וסדר נזיקין ועליו מוטל להוכיחה ולהדריכה כמש"ל:

י יזכר מהכעס קטון וגדול שנתחליף נפשו הקדושה צנפש סט"א ונעשה הוא עלמנו ע"ז טור"ף נפשו וכל מה שערח כל ימיו בהסתלק נפשו חלף הלך וכה דיצר האיש קדוש רצונו האר"י ז"ל כי צעל הכעס אין לו תקון עד אשר ישתדל ונאל שלא יכעוס כלל ואז יתחיל לתקן:

יא ונאוד יזכיר לאשתו שלא תתכעס כי אמרו צוהר הקדוש מאן דאתחצר צמארי דרוגזא כנאן דאתחצר לע"ז מנש וא"כ אף אם האדם קדוש צהיות אשתו כעסקית לדיק מה פעל:

יב יזכר לתת לדקה בכל יום לפחות פרוטה ויכוין ליחד שש הויה הקדוש ויכוין כי רומז זרועו ה' אלצעותיו ה' פרוטה י' ה' אלצעות עני או גבאי ה' והיה מנעשה הלדקה שלום:

יג ונאל יזכר צלדקה כי היא העולה צמקום קרבן צו"הז ומכפרת גם על המזיד ומללת וכן המות ומתצרך צמנה צרכות כמזואר צכתוצים וצרז"ל:

יד וציתת יזכר שתי' לדקמו צפתר ולא יספר לדקותיו וכ"ש שלא ישתבח צלדקותיו וצחקדיו והגם שלא יהי צפירוש אם עושה המלאות וכוונתו להשתבח נענש על זה כי עבודת ה' לריכה שתי' צלי שום פניה. ואם מכוין לשם ה' וילטרף לזה להגדיל שצחו הוא עון פלילי. וצעל נפש יעמיק צזה ויטרח עד שתי' כל כונתו לשם שמים ותו לא:

טו אמרו רז"ל שעיקר לדקותיו יהיו עם עמלי תורה וצרכים כושלות יאונץ וכמש"ס שלח לחמך על פני המים ואין מים אלא תורה כמש"ל ואם פקח הוא יזרזו צזה כי מקיים כמה נולות צבת אחת לדקה ומחזיק

ציד לומדי תורה ומרציץ תורה שיהי' הת"ח צדעת מיוסז ללמוד ומכזד
התורה ולומדיה ואינו דומה עושה לזקה עם ע"ה לעושה לזקה עם הראוי
ויגדל שכרו הרבה:

מז יזהר להסתיר מעשיו הטובי' ולימודו ואם ישצמוהו יזכור שלא עשה
א' מרצול מחיובו ולא יתגאה ח"ו אפילו שמץ מנחו ולבו יודע שאם
עשה איזה דבר על אמת כו"כ חטא וציטל עצודה ותלמודו בתורה ואפילו
צמעשיו הטובי' כמה מחשבות זרות עלו על לבו וכמה קילר צחותן המעשים
צכונה וציחוד וכיולא:

יז ילמוד ספרי מוסר תדיר ואשריו מי שיקצע לימוד צס' הק' ראשית
חכמה ומסס יכיר פחיתו' מעשיו ותוקף חיובו ויום יום יצונן צעניניו:
יח יזהר לגמול חסד בגופו וצדצרו ועלותיו ומנונו ולהליל עשוק אף
שלא יהי' צמחלוקות כלל כי ילא שכרו צהפסדו:

סימן ב. סדר הלילה כי אשב בחשך ה' אור לי. צורי
וגואלי:

יט ילך להסתלל ערצית צלצור וקודם ערצית יאמר ה' צבאות עמנו וגו'
ה' צבאות אשרי אדם וגו' ה' הושיעה המלך יב"ק:
כ יאמר ליקב"ה הריני בא להתפלל תפילת ערבית שתיקן יעקב
אע"ה לתקן את שרשה במקום עליון ויהי נועם וכו':

כא יזהר מאלד להסתלל כהוגן להוליא התיצות כתקן והלכתן ויחסו
שהוא מצדך למלך הכבוד חרדה ילצט ורעדה יתעטף ועוד כי מדת
הדין היא צחינת הלילה והיא גוצרת עתה ולריך ליזהר מאלוד מאלוד:
כב יאמר ק"ס צכונה רבה וציותר צפרשת שמע ישראל כי מאלד עמקו
רזי דרזין יחודו יתצרך ויזהר צאמרו תיצת אחד לקרר צאלף שלא
יתעכב צה כלל ויאריך צח' וד' ויכוין שהוא מוקבל עול מלכות שמים
ציראה ושמחה רבה ויכוין למקור עלמו על קדושת השם צאמת ולצ שלם
ושמח:

כג יאמר צרוך שס כו' צלחט כו"ס רז"ל ולא כחותם שאינם מקפידים
לאומר **1***

מורה באצבע סימן ב

לאומרו צלחש וקודם והצנת יקבל עליו עול מנזות ית' וצפרט עשרת הדצרות
וצפרט מן הפרט אנכי לא יהי' רמוזים צפ' שמע לא תשא רמוז צתיצת והצנת:
לא תחמוד צתיצת ציתך. לא תגנוז צתיצת דגנך: לא תלחץ צתיצת ואצדתס.
כצד ח"ו צלמען ירצו. לא תלחץ צתיצת ולא תתורו. זכור את יום השצנת
צתיצת וזכרתס. לא תענה צתיצת אני ה' ויכוין כי פ' והצנת יש צה מ"צ
תיצות כמנין שס מ"צ פרשת והיה אם שמוע עד ושמתס ע"צ תיצות. את
דצרי ע"ס הפרשה ה' תיצות כנגד ה' שערי צינה פרשת ויאמר ע"צ תיצות
וצחזרת הס"ץ ה' אלהיכם משלים רנ"ח ויכוין שיתוקנו רנ"ח אצרי' מגופו
נר"ך:

בד יכוין להתפלל תפלת י"ח צהכנעה ואם אפשר לומר כל תפלות חול
צצכיה אצרי וירחע כל גופו כי מני הוא להתפלל לפני מלך מ"ה
הקצ"ה אשר כמה רוצי רצות מלאכי השרת מנהללים שמו וכמה מ"ה
שלא נתן להם רשות אלא פעם א' צשמיטה וכו' והוא יתוש מלא מעלות
ניתן לו רשות הלא יקרע סגור לצרו לפחות להכנע ולידע מה שאומר.
ויסיס אל לצו שהוא מתפלל ככה ח"י וירושלים וצית המקדש וצית קדשי
הקדשים:

בה צכריעה ראשונה יכוין יא יוד מהוי"ה אלף מאל"כי וצכריעה שניה
אותיות שניות **הד** וכשיאמר מודים אנתנו לך יכוין אותיות שלישיות
ונ ולצוק צחתימת צרכת מודים אותיות רביעיות **הי** ליחד **יאהדונהי**:
בו צתחילת העמידה יחשוב עלמו עני ואציון כי הוא דל והלך ואין עני
ודל גלמוד ואפל יחיד כעומד צקצר וחרדה ילצש והגם דצרכות
אמצעיות פשטן של דצרים ללרכנו ואולם הכל הוא רמוזים וסודות מדובר
צס כצדות עשר ידות צמעלות המדו"ת העליונות ודך כלל יכוין שהכל
ליחד יחוד גדול צמדות:

בז צשמע קולנו יתודה דך קלרה ויכוין עלמו להיות חסיד לעשות נח"כ
ליולרו ונסח כוידוי לקמן אות קכ"ו:

בח ולכן אף כשהוא יום שאין צו תחנונים יאמר צשמע קולנו דך צקשה
יהרמ"י או"א שתזכנו לעסוק בתורה לשמה במצות ובגמילות

חסדים ויהיו כל מעשנו לש"ש ותזכנו להשלים תיקון נר"ן בגלגול זה
 ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר ונחת ובריוח בזכות שמך הקדוש היוצא
 מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ' נסה עלינו אור פניך ה'
 מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו כו' ויכוין להיות חסיד
 כמדובר:

כמ זרלה ימים עלמו עזד עד סוף י"ח:

ל יזהר מאלד זג' ראשונות וג' אחרונות לכוין מה שמוליא מפיו וזפרט
 זכרכת אצות יכוין מאלד:

לא כשיסיים ידקדק באמירת אלהי כלור לשוני מרע ויצין מה שהוא
 אומר ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהי' ותיצת לכל כוללת
 צין גדול צין קטן צין עני וצין עשיר צין חכם צין עפש ואיך יקפיד אח"כ
 ויכעוס וכתז הרז ספר חרדים דף ע"ט כל צעל תשובה יאמר כלור לשוני
 כו' זדמעה וזכונה גדולה:

לב יפסע ג' פסיעות זעהכנעה וישתחוו כנפטר מלפני המלך:

לג מאלד יטה און לדברי קדיש ולענות כהוגן אמן וזקדיש יכוין אמן
 שהוא גימטרי' **אידהנויה**:

לד זאמן יהא שמי' רזא יכוין שימחה זכר עמלק ואז שמו וכסאו יתז'
 שלם ולריך לענות אמן יהא שמי' רזא זכל כמו וזכותו אמנם לא
 ירים קולו זאופן שילעגיו לקול לעקתו כי אפשר שיש לו עונש שנותן
 מקום להחטיא ועוד דמיחזי כיוהרא או כחובא. וירא שמים ילא ידי כלם
 שיעשה הכנה לומר זכח והקול יהי' זינוני:

לה יאמר אחר כל תפלה עלינו לשבח ועומד כי עלינו זגינ' ועומד"
 ויאמר תיצה זתיצה. לא יאמר אזל אנחנו כורעים ומשתחויים רק
 יפסיק אחר תיצות לא יושיע ויאמר ואנחנו משתחויים כו' יאמר ומוזז
 יקרו ולא ישנה והוא שזח נורא מאלד מלא רזין עילאין. ועיקרו תקנו
 יחושע ן' כון ושוב תקן כ"י צן זכאי לאמרו אחר תפלה כו"ש רזינו האי

מורה באצבע סימן ב

גאון צתשוזה כ"י ורצינו האר"י זל"ל גלה סודו שהוא להמשיך אורות
המקיפים:

לו אח"כ צכל תפלה יאמר על כן נקוה לך ויכוין מהרה צתפארת עוזך
ס"ת כהת שס קדוש:

לז מנהג טוב לומר אחר כל תפלה מזורז לדוד ה' אורי וישעי וצפרט
מר"ח אלול עד הושענא רבא:

לח צצואו לצית או צימי חרפ"ו לילות החורף שהולך לעסקיו למצדק
צכתצי חוששניה לא יסיר גורא שמים מעליו. וטוב לומר צין הפרקי'
שויתי ה' לנגדי תמיד אשרי איש שלא ישכחך כו':

לט טוב שירגיל עצמו שלא לאכול הרבה צלילה כי הוא טוב לגוף ולנפש
לא כאלו האוכלים למעדנים צש"ר להם רצים שתו וישכרו כי שס
חלקת הסט"א אוי להם:

מ יזהר לקצוע לימודו צלילה צמטניו' או צזוהר או שניהם כאחד טובים:

מא משנה אותיות נשמה. וכשקורא סדר זרעים יכוין לתקן אשר פגם
צמאכלות אסורות וצצרכות לצטלה וכיוצא. וכשקורא סדר מועד

יכוין לתקן אשר חטא צחילול שצת וי"ט. וכשקורא סדר נשים יכוין לתקן
מה פגם צעריות וצצועות ונדרים. וכשקורא סדר נזיקין יכוין לתקן מה

שחטא לה' צמה שהזיק לחצרו כי ההזק עצמו צעי לשלומי. וכשקורא סדר
קדשים יכוין לתקן נשמתו הקדושה אשר הוליאם לחולין ואשר לא נזהר

צשחיטה וצדיקה ולחיוצ כרת ולתפלות צלי כונה. וכשקורא סדר טהרות
יכוין לתקן מה שפגם צנדה וקרי ונטילת ידים:

מב לימוד המשנה צקול רס וצנ"ר צשפה צרורה אין ערוך אליו וארז"ל
שאשר צן יעקב אצינו ע"ה עומד צפתח גהינס ולכל הלימוד משנה

מלילו וזהו שא"כ מאשר שצנ"ה אותיות משנה:
מג לפחות צקריאת המשנה ישתדל להצין פירוש התיצות אף שלא יצין

פירוש הענין צאמת שאם לא יצין אף התיצות יש מני שכתצ דאינו
נחשצ לימוד כלל:

מד לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד צשגם לא ידע מאי קאמר
ואף

מורה באצבע סימן ב

ד

ואף שיטעה צקריאתו והוא תיקון גדול לנשנו' לפי שהגם דכל תמור' שמותיו של הק"ם מ"ו נתלצשה צכמה ספורים וחדם הקורא ונצין הספורי' נותן דעתו על פשט הפשוט אלל ס' הזכר הן הסודות עלמן צגלוי והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה אלל שאינו נוצן ונקולר הנשיג ועומק המושג :

מה זמן חלות לילה היותר נראה הוא י"ג שעות אחר חלות יום כמנהג שעות לרפת ואם יהי' ער יאמר תיקון חלות המסודר מרצונו האר"י זל"ל וצקוף פקוקי הקינות יאמר אוי לי על גלות השכינה אוי לי על חרצן צ"ה אוי לי על שריפת התורה אוי לי על הריגת הלדיקים אוי לי על חילול שמו הגדול ותורתו הקדושה אוי לי כי גצר אויז או לי על לער כל העולמות אוי לי על לער האצות הקדושים והאמונות הקדושות אוי לי על לער הנביאים והמקדיים והלדיקים אשר צג"ע אוי לי על לערו של משיח עונותינו הטו אלל ופשעינו האריכו קילנו ומטאחיתנו מנעו הטוב מננו אוי להם לצנים שגלו ומעל שולחן אציהם זה כמה אורך ימים ושנים רצים ורעים כל דור שלל נצנה צית המקדש צימיו כאלו נחרצ צימיו על היכלי עורה נא על הומותיך וגו' :

מו ויאמר תקון לאה צקדר זה. משכיל לצני קרה. שפטיני לדוד. לה' הארץ. יענק. אלמים יחננו. הללויה אודה ס'. נוע תנוע. צצא אליו נתן הנציא כו' וזה הסדר עיקר :

מז ואם ישו קודם חלות ישתדל ליטן מתוך דצרי תורה ויאמר ק"ם כלה מעוונד ויכוין שאומרה צצמידה לכוין דעתו. ויכוין לקיים מלות ק"ם שקרא שלל צזמנה עם הלצור ולא ילא י"ח. לכן עתה יקראנה ללאת י"ח ויותר ככון לקרותה צזמנה צכונה. ויכוין למסור נפשו צציתת אחד ושיהי' תקון להוליא לאור נלווי הקדוש' אשר נתפזרו על ידו ויכוין להשלים רנ"ח תיבות צהכנעה ומורא ויאמר סדר ק"ם של רצונו האר"י ואמר וידוי יאמר כסח זה :

הריני מקבל עלי ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג והנק לכפר על רוב פשעי ויהרמ"י או"א שתעלה עלי כאלו נסקלתי ונשרפתי ונהרגתי

מורה באצבע סימן ב

ונהרגתי ונחנקתי בב"ד הגדול שבירושלים ע"י ד' אותיות אדני ויתוקן
מה שפגמנו בי"ב אותיות של ג' שמות היקרים הויה אהיה אדני ויאיר
שם ע"ב באצילות ושם ס"ג בבריאה ושם מ"ה ביצירה ושם ב"ן בעשיה
ויתיחדו כל השמות יחוד גמור וכל העולמות יתקנו תיקון גמור:
מח כשיקיים מלות עונה יזהר מאוד שלא יהי' נראה אור הנר כלל כי הוא
פגם לנפשו וסכנה לולד ויחגלגל על זה:

מח אמרו צוהר זכאין אינון לדיקיא דרעומא דלהון בקצ"ה תדיר כלומר
גם בציווגם וזוהר יצחן הלדיק אשר יראה ה' על פניו ואשריו המתנהג
בקדושה וטהרה לקדש עלמו צמות לו וזהו צעלם אשר ליונו יונרנו יתס"ל
קדושים תהיו כמו שציאר הרמז"ן דאמר אשר ליונו צאיסורי המאכלות
והערכות עדיין אפשר כי הן האדם יהי' נצל צרשות התורה כי השצ"ע
השצ"ע מכל האוכל העולה על שלחן מלכים מידי לייסר' שרי ומכמה
נשים צחצחה וקידושין ועל כן אחת דיצר אלהים קדושים תהיו לקדש
עלמו צמות לו צאשתו אמרו ויתגצר על יצרו מאוד להפשיט תלות החומ"ר
שצו ויכוין לקיים מלותיו יתצ' דוקא וצנניעות וצושה כי מלא כל הארץ
כבודו וילמד את ציתו להיות לה מחשבות טהורות כי מאוד מאוד תלוי ענין
הולד צאמו כמ"ש הראשונים שהגם כי האיש יתקדש כראוי אשה לקראתו
תפר עלתו ולא ידע כי כלת"ו:

נ אם הוא אחר שינה יזהרו איש ואשה שזכו ליטול ידיהם יקודם
להעביר רוח רעה ואם לאו סכנה כמש"ל תקלץ ואל אמ"ה תכלנה:
נא יזכור שעתיד ליתן דין ומשצון אפילו על שיחה קלה וקורות ציתו
עלי עריסתו הנה נטתו הן הן עדיו ומאוד מאוד לריך להזדרז לאזור
חיל כי הי"ל"הר מקיתו הס"ת כפול וכל מעייניו להחטיאו ומתקלק מורא
שמים צהצלי הע"ה כללים ונפסקים וכל טענותיו צדצר הנראה לפי טעה
כמש"ה וגם תאווה הוא לעינים. והצא לטהר ומקייעין אותו:

נב אם יזהר שיהי' צצנת ואחר מלות אשריו ואשרי צניו אשריו שלא
ישלוט בהם סט"א ויכוין ליחד הדודים למעלה:

נג כשיהיו ידיהם נקיים מחוקים כהוגן יכוונו לשם מנוה וי"א מנומר
לדוד

לדוד ה' רועי וכו' ואם הוא לאחר שינה שלריך לומר צרכת התורה לא יאמר צפיו אלא צהרבור:

נד יתן דעתו ללמוד את ציתו צפרק צא סימן סימנים שמוסר יעקב אע"ה לרחל אמונו וציארים מו"ה צק' חסד לצרהם ז"ל:

נה אח"כ יטול ידיו ויטול מים ללולים סביב למטחו: **נו** אם יטן קודם חלות ישתדל לקום באשמורת לומר תיקון חלות:

נז יכסה הכלי שצו המים שרחץ ידיו כי הם מים טמאים והם יוחר ממי רגלים:

נח קודם התיקון יצרך צרכת השחר מצרכת עכ"י עד ואני אצרכם: **נמ** יזהר שלא יאמר שום פסוק קודם צרכת התורה והגם שצקלת קהלות נתפשט המנהג צפרהסיא לומר כמה פסוקים ואח"כ מצרכין הצרכות לאו שפיר עזדי:

ס יזהר מאוד כשיקום ומטחו שלא ילך ד' אמות צלי נטילה וציוחר לריכים ליזהר הולכי דרכים צזה וטרם ישכצו יכינו להם כלי ליטול וכלי לקבל המים. והמסתכל יפה יזהיר מאוד לאשתו ולמושרתיו יזהרו צזה ויזהיר לרחוץ ידי הצנים קטני' כראוי ולא יעמאו כל אשר יגעו ותשרה הס"א צכל חס ושלום:

סא לא יטול ידיו ומשרחת אפילו יהודית הגם שנטלה ידיה תחילה מפני שהיא נדה כל זמן שלא טבלה והוא רוצה ליטהר ידיו על כן לא יטול ידיו מנדה ואפילו צנטילת ידים לקעודה יש מי שכחצ שאין ליטול מנדה:

סב כשילבש יקח המלבוש צלד ימין ויתננו לשמאל וסוב ילצס:

סימן ג. סדר היום יומם יצוה ה' חסדו. כן יתן לידידו:

סג דין ראשון של ספר הקדוש שולחן ערוך הוא יתגבר כארי לעמוד צצוקר לעצודת צוראו ואם ח"ו צדין ראשון ישלוט עליו ילרו שלא לקיימו עוד יסוב ויראה מה יעשה באחריתו על כן ירגיז אדם ינה"ט על ינה"כ ויסיים אל לצו גם הגסה ראשונה שויתי ה' לנגדי תמיד כי מלא כל

מורה באצבע סימן ג

הארץ כבודו וכזיכור הוא רואה צעללותו והמשכו אחר השינה צעת קינה
לק"ש ולתפילה ויזוש ויכלס אז ידלג כחיל לעזודת ה' ונכון שלא ידבר
צעניניו מעת אשר יקום ויהיה דבורו הראשון לצרך קונו וכ"ש שהוא גדר
שלא ימשך בדברים עם בני ציתו ומשרתיו קודם שיצרך ויתפלל ויפנה
ויעול ידיו כי הוא לורך גדול מאוד כנשרז"ל שזוה ונקבל עליו עול מלכות
שמים שלימה ויש דבר סוד וכל זה הוא אף אם יכול לישב כמה שעות
וא"ל לפנות דאם לריך אז פשיטא כמ"ס הנלרך לנקציו אל יתפלל וכתבו
ז"ל שהוא ר"ת הסון לקראת אלהיך ישראל:

סד יזדנו מאוד לילך לצה"כ וירוך בהליכת צית הכנסת והכל צישוז
שלא יכשיל רוחיו שילעביגו עליו וקורא לו שם חסיד שועה:

סה לורך גדול וחיוז ללבוש לילית ותפילין צציתו וילא וישק המזוזה
וילך לצה"כ ונעוטר צלילית ונעוטר צתפילין והחמירו מאוד צז"הק
צזה:

סו לפחות ילצש לילית ותפילין צהלך צה"כ קודם כניס' פתח צה"כ
וצכניסתו ישהא מנעט ויאמר ואני צרוצ חסדך כו' צצית אלהים כהלך
צרג"ש גי' אצגית"ץ:

סז צאמירת צרוצ חסדך יכוין כי אינו ראוי לצא צצית ה' ולצקר צהיכלו
כי היכ"ל גמטריא אדני אמנס הוא נשען צצכות אצרהם הרמוז
צאמירת צרוצ חסדך וצכות ילחק הרמוז צאמירת אשתחוס אל היכל קדשך
כי ילחק נתקדש צהר המוריה וצצכות יעקב הרמוז צחיצת ציראתך ע"ש
ויירא ויאמר מה נורא כו' וצהכנסו ישתחוו נגד הארון שבו ס"ת ששם
שורה הקדושה:

סח יזכר שהליליות יהיו כתקנן והמדקדקי' צודקים הליליות תמיד פן
יהיה איזה פסול ותהיה צרכה לצטלה ועוד רעה שלוש צגד צלי
לילית:

סט יזכר להניח שתי זוגות תפילין צסדר רש"י וצסדר ר"ת והגם דאמרו
דיש יוהרא היה צזמנס אצל עתה נהגו הרצה ללוצסם וצאריך הלצי
כמנעט רוצ החכמים והמשכילי' קסדי אזוגי ללצסם וגם כמה צעלי צחיס

מורה באצבע סימן ג

ו

יראי אלהים לוצטים שניהם ונתפשטו הונוהג ע"פ כתבי רזינו האר"י זל"ל
שהם חוצה ולא משום ספק כו"ש הפוסקים ומה שרלו ליתלות דצרי
תקוני זהר חדש נסחת מוטעה היא כמו שציארכו בחסוזה צריש קונט'
חיים שאל צק"ד:

ע ונה מאלד לריך ליהר שלל להסיה דעתו ונהתפילין כלל והוא דצר
קשה והעונש גדול לכן לריך זריזות גדול:

עא קודם שיתחיל הזמירות יאמר תפלה אחת מלוקטת ומהודרת וידי
היתה זאת תמלאכה לקמן צק"ד (בראש קונטרס לפוכן שמיר):

עב ישים עלמו כעצד ויתחיל הזמירות ויאמר הכל מחוך הספר וידע
לפני מי הוא עומד וכל התיבות יאמר כתקן ציראה ורעה וקול
נמוך:

עג פרשת התמיד ופרשת הקטורת יזהר צאמירתן מאלד וטוב לננות י"ח
סמנים צאלצעו:

עד מעת שיתחיל זמירות יזהר שלל ידצר כלל ועיקר כי כל הזמירות
הוא לתקן עולמות ואיך יפסיק דצרים צטלים וכמעט ע"ד האמת
חינו נכון ללמוד ומזמורים וכיוצא צין הדצקים של הזמירות כי כל הפסוקים
והסדר הזה נכון ומתוקן ע"פ הסוד ורזין עלאין ולא נכון להפסיק צעניני
ד"ת אמרים שאינם שייכים ע"פ מדתן ואם כל זה דצרי חורה. אזי לו
למדצר דצרים צטלים והזה"ק החמיר מאלד מאלד דעציד קלנא לשכינתא
ח"ו ועל פי הדין משייתחיל צרוך שאמר אסור להפסיק כי צרכת צרוך
שאמר נתקנה מיונות תנאים ראשונים קודם פסוקי דזמורה וצרכ' ישתצח
אמריה' ואיך יפסיק צינתים:

עה יכוין לקיים מלות מורא צה"כ ומלות מורא מהשכינה השורה שם
ונכון ליהר שלל לדצר צצה"כ כלל אף שלל צשעת התפלה כפשט
לשון הזה"ק:

עו כשאומר ואתה מושל צכל יתן ג' פרטות ללדקה ויאמר השירה
צשנחה צצה כעומד על היס וניול ואם כה יעשה יתכפרו לו
עונותיו כו"ש רז"ל:

מורה באצבע סימן ג

עז יזהר צעניית קדישים וזכרו זיכרה וזכרה ושמחה רבה :
עח יאזור חיל צק"ס ככל הכתוב לעיל ויכוין לקיים מ"ע דק"ס ולהבנת ה' ויחוד ה' ומסירת נפשו על קדושת ה' וזכירת יל"מ ומלות וראיית אלות והקורא בזהר חדש צעיניו יראה גודל ועולם ותוקף העונש למי שאינו מכוין צק"ס וכל קבל דלא רצ עוצ הלפון הפלא ופלא למקיים מלות ק"ס כהוגן :

עט יסמוך גאולה לתפילה צוריות יתר מאלד ויכוין שהוא נכח א"י וירושלם וזה"מ וזית קה"ק :

פ יסיר כיחו וניעו וכל דבר הטורדו קודם שיתחיל להתפלל ודע לפני מי אתה מתפלל :

פא יכוין בתפילה י"ח שכל הוא לתקן המדות העליונות ויזהר להתפלל בלחש והעיקר הוא שגם הוא עלמו לא ישמע קולו ויוציא צשפתיו התיצות כחקקן ולזה לריך זהירות וישוץ :

פב יזהר מאלד להיות אזניו קשובות לחזר' הש"ל העמידה כדי שיענה קדושה ולאמנים כחקקן ולא יהי' אמן יחומה כו' :

פג בג' ראשונות עניית אמן הוא שאמת הדבר וצאמלעיות ואחרונות כונת אמן שכן יהיה :

פד צעניית אמן דזכרות יכוין אמן גמטריא **יאהדונהי** :

פה יזהר להיות צקי דדינין הנלככים כשהוא מתפלל כגון דדין אם טעה צמשיב הכוח ומוריד הגשם והשאלה או יעלה ויצא וכיולא שאם לא ידע מה יעשה כשיקרה לו ספק ומעיקרא יזכר להתפלל צתוך הספר ויזדרז לבל ישכח וילטרך לחזור ויהיו זכרותיו לצטלה :

פו צאמירת וידוי יכנע מאלד ויתחרט ויהיה דעתו לשוץ דאי לאו הכי הקל"ף יענה ויתן יד למקטרג לומר חזר גברא אדם חט"ף אומר וידוי צלי דעת וחרטה וכמדבר אל הדיוט ח"ו ומאנה הנחם נפש ירא ה' על הוידוי שאומרים צנשימה א' כמדבר למשרחו ח"ו אוי לנו :

פז צעניית י"ג מדות יזהר לאומרם כהוגן צכונה שלימה כי רצו סודותיהן והדברים עומדים צרמו של עולם :

מורה באצבע סימן ג

פח צנפילת אפים יזכר שלא יעה ראשו חוץ ידו שהוא סכנה אלה על זרועו צין הקובד"ו וממין לו:

פח צאונרו אליך ה' נפשי אשח קצלנו שזדור יחוס זה לא יכוין למקור נפשו על ק"ה שיש סכנה צנפילת אפים לכיון כך רק יכוין שהוא מוסר עלונו צסוד מיתה על קיום התורה והמלות:

צ אם הוא יום קריאת התורה לא ידבר צעוד שמוליחין ס"ת כי שעה זו הוא שעת רחמים ויש סוד גדול וישמח על ראית ס"ת ויכבדנו וינשקנו ואם יעשה חיזה מלוה ומלות ס"ת ישמח זה ומנהג העיר שמי שנכנסה אשתו בחודש ה' לעיזורה נזהר לעשות החדש שהוא מלות פתיחת ההיכל והוא מנהג יפה ויש לו סמך עד"ה ואם יעלה לס"ת יכוין לחקן מה שפגם בצדוד התורה ואם ישמח צקריאחו יושפע עליו שפע קדושה ומקדושת הס"ת:

צא צעלותו לס"ת יצרך זכרות התורה תיבות כחקנן וצקול רס כדי שיענו הקהל אמן ואל יקפיד על מקום העליה שקראוהו שאינו לפי מה שקוצר שהוא כזודו כי כל זה עלות היל"ה להחטיאו ולטורדו ומעצדות ה' והרצ יוסף האזוי צקערת כסף דיצר כהוגן לצנו יחידו צשירתו המלטה לה אמי"ר:

צב אח"כ יגמור תפלתו כהוגן ויכין להוריד שפע מעולם לעולם כי כל סדר התפלה קולם מולצ וראשו מגיע השמימה והכל לצורך גדול עלום ורצ ורס ומלאכי אלהים עולים ויורדים זו:

צג אחר תפלה ישתדל ללמוד סדר היום צסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קלרה וכשרה וזוכה צמעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמלא וזהר והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעצור כי הוא תועלת עלום לכפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך צתרגוס כמ"ש האר"י זל"ל ושם ימלא הכל מוכן אמנם יש זו טעיות הרצה ולריך להצין ולהרגיש הטעות וצנציחים וכתוצים ילמוד פעם אחת ומקרא ופעם תרגום ולא יכוין צכונות הכתוצים שם כי הם מלאי השגיאה גם לא יאמר התפלות שצראש הס' (ועתה נדפס חק לישראל צסדר יפה ונחמד):

מורה באצבע סימן ג

צד צדואו לצית לטעום מידי צלפרא יזהר צצרכת האוכל והמשקה ושיהיה צו שיעור צרכה אחרונה:

צה אם אורכל פת הצאה צכסנין יש ממחלוקת צפוסקים עד כמה יוכל לצרך על המציה ועד כמה ילטרך לצרך צרכת המזון והיותר מוסכם הוא שיאכל פחות מנ"ד דראמ"ס שהם כחמשה אונגיות מעיר ליורנו ואז יצרך על המציה ואם אכל נ"ד דראמ"ס או יותר עד ע"צ דראמ"ס ככנס צב' צרה"ג עד שיאכל ע"צ דראמ"ס והגם שיש חולקין סצרה זו עיקר וכן הסכימו כמה אחרונים:

צו יצרך צרכת על המציה כתקנה כי יש מצרכין צרכה זו ופוחתין מעיקרא קרי חדא ופרי חלת וכל זה צא מעוונותינו ומטרתה הצלי הע"ה שהם עיקר לדעת הי"הר ועצודת ה' אשר לכך כולנו היא טפלה אוי לנו הלא תראה מאד ידקדק אנוש צקאפ"י אם הוא טוב ואם כלי שהוא כליין נקי ויפה אצל הצרכה חסרה ושלל כתקנה לא חכמת וגם צצרכה שמצרך כמות שהיא רומז צאלצעותיו ושוחק אוי לה לאותה צושה ולא יצרך צרכה אחרונה על הקאפ"י כי רצו גדולי אחרונים דסצרי שלא לצרך וכן פשט המנהג צארץ הצצי וצגלילות עורקיה וצארץ מלרים צשגם הרצ גו"ר מארי דאתר' סצר לצרך ואם צעירו פשט המנהג לצרך האיש הירא לא יצרך אך יהי' לנוע שלא לצא למחלוקת:

צז כשילך לעסקיו יזהר מאד מאד צכמה לחוין שהוא מזומן לקיים אצברתו ית' או לעצור ח"ו וממס גזל גניצה אונאה סקר מרמה עול צמדה צמשקל וצמשורה גונז דעת הצרות אצק רצית לא תגוש עושק סכר סכיר סצועת סקר ממליף דציצורו אינהו ואציצרייהו ודכותייהו אצרוי אם ינלל ומכלס ויכוין שהולך למשא ומתן לכלכל ציתו צכצוד ושלא ימוט וצדעתו ליזהר צכל מה שהזסירה תורה מדאורייתא וד"ס ויהיו כל מעשיו לש"ס:

צה יצעה צב' צמשאו וצמתנו וצכל דצר וצכרת כי הוא כמותן לך כח לעשות חיל ולא יצב' שהללתו מכה דעתו וחריפותו כי הכל ממנו ית' כי כמה חריפים עניים מרודי' וכמה טפסי' עשירי' ציותר הם:

מורה באצבע סימן נ

צט יזהר לקיים מ"ע ציומו חתן שכרו כי היא מלוא גדולה עד מאלד והספועל אליו הוא נושא את נפשו:

ק צבוא לבית לסעוד סעודת קצע בלהרים יתן דעתו כי שעת ישיבת השלחן הוא מעצב ומסוכן:

קא אם אינו שותה יין צשלחן ישתה פחות מרביעית מים קודם שיטול ידיו כי צזה פוער מים שצתוך הסעודה:

קב יטול ידיו צשופע לקיים מ"ע דרצנן כתקנה ויזהר לצרך המוליח כהוגן ויפריד התיצות ולא יצרך כצרכת הרעצתנין וזוללין שכתצ מהר"ם די לונאנו ז"ל צדרך חיים:

קג יכוין שאוכל להיות צריא לעצודתו יתצרך ויזהר בכל צרכות הנהנין לצרכס כתקן ויכוין להנשיך רוחניות וקדושה צמאכל:

קד לדיק אוכל לשוצע נפשו ולא יקפיד צאכילתו ויתרלה בכל מה שיציאו לו ונוסף עוד כי גם לפי דעת הישר הוא חרפה להקפיד על המאכל ולעשות מו"מ צקדר אכילה הס כי לא להזכיר:

קה כל סעודות החול הנוסף על כדי צריאותו הולך לקט"א לכן אם צעל נפש הוא אף כי הוא עשיר יועע צחענוג צימי החול כי התענוגים צחול הוא כצונה משכן לקט"א ואוי לו כי אצריו מנעמאים שחונה עליהם הקט"א ולו הכין כלי זיין לינ"הר להלחם צו עד דחתו חיים שאולה:

קו והצרים ק"ו לעושים סעודות הרשות צחול ומשתאות שמה ישצו כסאות ושתי"ה היתה נקראת הלא ידעו כי הקט"א נועלת חלק צראש הקרואים ומלאה מקום להחטיאם ולידבק צם:

קי גם צצנת וי"ע שסותר לאכול ולשצוע לא יאכל עם פחותי נפש שעושים שחוק וקלות ראש צשלחן כי אז שלחן נהפך לנחש אחווי דדין כאתווי דדין והשטן מרקד ציניהם רחמנא ליללן:

קח אם אונתי אספרה קדר נזיקין מנעמאין וצאין מסעודות הרשות עתה שלחתי את ידי אורך היריעה צמחצרת השני ולא צאתי צפעס הזו כי אם לראשי פרקים והיו לצרכון:

קט שחוק וקלות ראש צכל מקום וצכל זמן אסורים כי מעציר מורא

מורה באצבע סימן ג

שמים ועליו וסימן לדבר מדבר שקר תרחק שקר ר"ת שחוק קלות ראש
 ואפי' עם אשתו אמרו אפי' שיחה קלה שצין איש לאשתו עמיד ליתן את
 הדין וכמ"ס מגיד לאדם מה שיחו ומה גם אם היא נדה כי אפי' להסתכל
 בפניה כתבו חז"ל שירחיק עלמו וכן מלדבר עמה וסימוניך נאלמתי דומיה
 החשתי ר"ת נדה ואף כי צומנינו הוא רחוק זהירות זה שהיא מלעער'
 מאלד ע"ז וצעי למעצד לה כייחא מ"ו שחוק וקלות ראש עמה אסור מן
 הדין וכמה הרחקו' עצוד רצון:

קי יזהר מליגע באשתו נדה בצגדיה או לזרוק לה שום דבר כל זמן של
 טבלה ואמרו חז"ל ה"ק דלית מסאצו כמסאצו לנדה וכמה מאלו איזה
 אנשים שאינם נוקפיד' צנעיית יד ליד או בצגדה וגורמים רעה לעולם
 המחדזקים בט"ח ושוחטים ומקלים ראש והוא עון תדירי ודברים אלו
 הם חמורים מאלד אם מלד רוב הטומאה אשר נדצק זה וגם זה גורם כי
 הט"ח כבר מוחזקת בהם וכשתיה' לא תפרד מהם ועי"ז מרעה אל רעה
 ילאו והניחו יתנם לעולליהם ועוד מדבר זה מורה שאינו מאמין ברז"ל
 שאסרו כל זה: -

קיא יפרוש עונה קודם לוסתה ואם לפעמים הקדים הוסת לריך
 להקדים אח"כ בהרחקה ולפרוש נשום ספק וכל זה מן הדין:

קיב אם מאכל א' מחוק לחיכו וערצ אליו וכן צעודנו נהנה ממנו מוסך
 ידו לסגף עלמו נחשז לו כקרצן ומזצה כפרה:

קיג צכל שולחן יאמר שיעור מדברי תורה ויאמר אם אשכחך וגו'
 ויחשוז כי שולחנו של מקום חרצ צצית המקדש צעונותיו ונחת
 שולחנו מלא דשן וילעער על זה:

קיד יזהר ליטול מאח"ר וישפיל ראשי אלצעותיו ויזהר שיהיו כמי' מעט
 כן הוא חלק הט"ח ואם מוסיק מוספיין לו להדצק צו:

קמו אם הם שלשה אפילו צחול יאמר צה"ו צכוס ויזהר המצרך
 לשמות רביעית כדי לצרך צרכת על הגפן:

קמז יעטה כמעיל מורא שמים וכל עלמותיו יאחזמו רעד צחול לצרך
 למת"ה

מורה באצבע סימן ג

מ

למנו"ה הקצ"ה כזיכול ויכוון לקיים מ"ע ואכלת ושבעת וזרכת ויצרך
זהו"ז תיב' צתיצה ציראה זאהצה ושמהה כדת מה לעשות:

קז יזהר לקצוע עתים לתורה ציוס על כל פנים:

קח יזהר קרוח מקרא כל כ"ד תנ"ך חוזר חלילה והראשונים היו קורין
לכ"ד מקדש יה ועדיין צערי הונערב קורין לו ומקשייה ושאלתי
מאי קשיא להו ואין פותר ואמרתיה להם שרלונס לומר מקדש יה ונפי
ההמון נשאר ומקשייה:

קיט כזר נודע סגולת ס' תהלים נורא מאלד יזהר לקרות מוננו שיעור
צכל יום או לפחות צכל צצוע צאופן כי משנה זהר תהלים כ"ד לא
יסוכו מוננו חוזר חוזר אליהם כפי כמו וסימנך זכותם יגן ר"ת זהר כ"ד
ותהלים משניות כי הלימוד זהם יגן צעולם הזה וצעה"צ צלי ספק:

קכ הנהגות הרמ"ש אשר ליה לזניו יהיו לעוטפות צין עיניו ויקראם
פעם צצוע:

קכא סדר המלות קלר שסידר הגאון הרש"ך ס' קלר נאה ויאה לא
יעזור מלקרות ולשנות צו ואשריו הקורא אותו צכל צצוע:

קכב אחר אכילה שהולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה צצוקר
ליחן צדעתו כמה לאוין לפניו אם יקיימם אשריו ואם יעזור
עליהם או לו וכמש"ל אות ל"ז ועכשיו ציותר לרין ליזה' כי הוא צצוע
ושמח וגם כי ינטו לללי ערב מתחיל להתגבר מד"ה ויל"ה מתגבר:

קכג אם יטייל סבך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות צריא
לעבודתו ית' ושיהי' לצו רחצ להתנהג צכל עיניו כהוגן:

קכד אם יהיה צחצרת צ"א יחשוב כי רגליו לנחשתי' של הי"הר הוגשו
וכמעט שנפל ציד יל"הר כי כונה הלקי דיצור אסור הם המודצרים
לשון הרע לילנות שקר חופה ציוי צני אדם גדולות ושצחי עלמם מדעתם
והנהגתם וחרפתם ודצרים הנוטים לנצלות הפה ושצועת שקר והזכרת
שם שמים לצטלה וציוי חכמים ופקפוק על גזירות חז"ל וכיולא ואם עיני
שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דצרים

הנזכ'

מורה באצבע סימן ג

הנזכ' אקור ג"כ נקוט וניהא פלגא וכסיה' על משנרת ירגיש דזכריהם
וישתדל להסתחק מהם :

קכה יזכר בתפלת מנחה לחוננה בזמנה ונלכזר ונעוטרף צטלית וגם
נעוטר בתפילין כסדר ר"ת ולא יצרך עליהם ודלל כמלת שמוכי'
וכזר כשיג עליו הרמ"ז זלס"ה ויאמר ליקבה"ו כו' הריני בא לקיים
מצות תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה לתקן שרשה במקום עליון
ויהי נועם וגו' :

קכו צמנע קולנו זכל תפלות חול יתודה וכה יאמר מודים אנחנו
לפניך בבשת פנים בחרפה וכלימה ישחטאנו עוינו ופשענו
לפניך ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן והרע בעיניך עשינו והרי
אנו מתחרטים הרטה גמורה ואנחנו רוצים בלב שלם לשוב בתשובה
שלמה ויהרמ"י או"א שתזכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחול ותסלח
ותכפר לכל הטאתינו ועונותינו ופשעינו ותמלא כל השמות שפגמנו
בהם ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושות אשר נתפזרו על ידינו
וישוב הכל לאיתנו הראשון ותזכנו לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורה
לשמה ותצילנו מיצ"הר ותפרנסנו פ"ט בהתר ונחת וריוה לעבודתך
בזכות שמך הקדוש הממונה על הפרנסה דיקרנוסא גימ' חתך
עס ג' אותיות ומלפניך מלכנו כיקס אל תשיצנו ויכוין צמנית ולא יוליא
נפיו :

קכז אם רולס לקבל תענית קודם שיעקור כגליו יאמר רבון העולמים
הריני לפניך על תנאי בתענית נדבה למחר מעלות השחר עד
אחר תפילת ערבית ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור
לדוד ה' רועי אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עון אבל יהרמ"י או"א
שתתן בי כה ובריאות ואזכה להתענות למחר ותקבלני באהבה
וברצון ותזכני לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתי ותישמע תפילתי
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה :

קכח יזכר צמזמת שליח לזכר לענות אמן דזככות ואמן דקדישי' ואמ"ל
לעולם יהא אדם זכיר בתפלת מנחה וסזסיכות הוא זכל פדטיס

מורה באצבע סימן ג

וענייניה כלל ופרט כי הוא זמן דין ועוד יש טעם על דרך האמת ותפלה
ראשונה צעולם היתה מנחה של אדם הראשון:

סימן ד. שומר שבת משוש לבנו. אלהים יחננו ויברכנו:

קבש יום הששי צדוק יזהר לקרות פרשת השבוע שנים ונקרא ואחד
תרגום ואם אפשר צלילית ותפילין יקראנה:

קל יקרא כל פסוק שנים ונקרא ואחד תרגום ולא כני שנהג ללמוד
כל פרשה מפרשיו' קטנות כלה שנים ונקרא ואח"כ קוראה תרגום
וכ"ש שלא ילמוד כל פרשת השבוע כלה שנים ונקרא ואח"כ יקראנה כלה
תרגום לא אריך לנועד הכי והנכון ללמוד כל פסוק לצדו שנים ונקרא
ואח"כ לאומרו תרגום וכן כל פסוק ופסוק עד גמר הפרשה ויש טעם
בכך על פי האמת:

קלא פסוק אחרון מהפרשה אחר שקראו שמו"ת יחזור לקרותו צ' ונקרא
לצד ויקרא ההפטר:

קלב אם צננת יקראו הפטרת שבת וראש חדש או נחמך חדש הוא יקרא
הפטרת הפרשה:

קלג אח"כ יאמר ה' ונלך גאות לצט ומשנת צנה ונדליקין ויאמר א"ר
הונח צביה דרב יהודה א"ר אחי לעולם ישלים אדם פרשיותיו
עם הליצור שמו"ת ואפילו עטרות ודיבון שכל המשלים פרשיותיו עם
הליצור שמו"ת ונאריבין לו ימיו ושנותיו וילמוד מאמר קטן מזהר ומנלל
שקרא ונקרא תנ"ך משנה גמרא זוהר (ועתה הן נסדר צחק לישראל
המאודש משנה וגמרא מסדר עהרות וזהר ליום הששי והוא ענין גדול):

קלד ישתדל להכין צעלמו איזה דבר מלרכי שבת לקנות איזה דבר על
ידו וכיולל ויכוין לקיים ונ"ע והי' ציוס הששי והכינו את אשר
יציאו וכתבו גורי האר"י זל"ל כי העורה בלרכי שבת צעלמו צמחה מתכפרין
לו עונותיו:

קלה ישתדל קודם חלות לגלח ראשו ויכון שהוא מסתפר לכבוד שבת
ומקיים

מורה באצבע סימן ד

ומקיים מצות לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך
חבל אחר מצות אפילו ציוס הששי יש להקפיד ואשריו מי שמניח זקנו
כמונהג טורקיא"ה ומזרח ומערב ולמי שהוא שרוי צערי אדום והוא סוחר
ומזרח לספר זקנו יזהר מאוד לעשות' צומספרי' או צמס דוקא ולא צמע
ח"ו וה' הטוב יכפר :

קלו רצינו יהודה המסיד ליה שלא להסתפר צר"ח אפילו חל ציוס הששי
וראיתי רצים צתורה שנהגו כלוואתו ויטול לפרכי ידיו ורגליו
ויטלס כסדרם ואין להקפיד כמ"ש ה"ר אצורהם ז"ל :

קלז אם אפשר יטבול בכל ע"ש וטוב לטבול מצילה אחת להעביר הזוהמא
וטומאת קרי וכיולא וד' טבילות ויקבל ד' מיתות לתקן מה שפגם
ד' אומיות ומשמות הויה אהיה אדני ומה שפגם בעולמות אצ"ע וע"י
קבלת ארבע מיתות והטבילות יאירו ע"ס מ"צ צאצ"ע ויתחדו השמות
הקדושים והעולמות ויטבול מצילה אחרת ליחד הכל ועוד יטבול לתקן
מה שפגם צבעם צכה אלף הויה יוד הויה גימט' מקוה ועוד יטבול להפשיט
צגדי חול ועוד שני טבילות לקבל הארת וקדושת שנת :

קלה ירחץ צמים חנוין לכבוד שנת פניו ידיו ורגליו כמ"ש רז"ל וצפר
הזה ויש סוד גדול :

קלמ ישתדל להחליף שנותיו הסירו הצגדים צגדי חול והלצש מחלנות
צגדי שנת ואשריו למי שיש לו צגדים מיוחדים מכף רגל ועד ראש
לשנת ולא יעלה עליו שום צגד קטן וגדול שלוצשו צחול וכל אשר יעשה
יום הששי הן צלרכי שנת הן צרחילה ומלצוש וכיולא יאמר צפיו שהוא
עושה לכבוד שנת קודש :

קמ בהעלות המנחה צע"ק הוא עת נסוכן למחלוקות צין איש לאשתו
וצין המשרתי' והרצה טורח הסט"א צזה למחרת ריב והאי"ש היר'
יכוף ילרו ולא יעורר שום מחלוקה והקפדה ואדרבה יקש שלום וילך
לשלום ויתפלל מנחת עש"ק כהוגן צישוצ וצחזרה כי הוא זמן גילוי אורות
ש"ק צשמים מומעל :

קמא יאמר קבלת שנת צמחה ומוזמור שיר ליום השנת קבלתי שלריך
לאומרו ועומד :

קמב כשינסק ידי אז ואם אחר ערכית צלוח שנת יכוין לקיים מלות
כבוד א"ל וכשינסק ידי אמו יתשוב שיש סוד דדבר :

קמג יכוין מאל בקדוש ויהרהר בתשובה כי אמירת ויכולו להעיד כי ה'
צדא שמים וארץ ונח צמנת ורשע פסול לעדות על כן יהרהר
בתשובה שהי' ראוי לעדות ויקדש לקיים מ"ע זכור את יום השנת לקדשו
ופרטו רז"ל זכרוו דדברים הנאמרים על היין והכל יהי' ביראה ולהזהר
ושמחה רבה ויען גדלויותא ילא י"ם בתפלה וכיולא וגם שמור מדת לילה
יאמר נסח זה ליקבה"ו כו' זכור ושמור בדבור אחד נאמרו הריני מקיים
מצות קדוש על היין כמו שפרשו רז"ל זכור את יום השבת לקדשו
זכרהו בדברים הנאמרים על היין לתקן את שרשה במקום עליון וברב
רחמיק תעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הראוי לכוין ויעלה לפניך קדוש
זה עם קדושי בניך היוודעים ומכוננים כהוגן ויומשך שפע וברכה רבה
בכל העולמות ומשם יושפע על נר"ן לעבדך באמת ולשמור כל
שבתות קדשך כל ימי חיינו במחשבה דבור ומעשה ביראה ואהבה
ושמחה ויהי נועם וכו' :

קמד אחר שיענה אמן על צרכת קידוש לא יפסיק דבור עד שיטעום
וכן אחר צרכת המוליא לא יפסיק עד שיטעום ויזהר צזה מאל
שאם הפסיק דבור קודם טעימת המוליא והדבור היה שלא מענין השולחן
בגון טול צרוך לריך לצרך פעם אחרת :

קמה ישחלל מאל לקיים תדיר כל ימיו שלש סעודות שנת קדש אף אם
הוא קלת חולה או דכאיז ליה כליצא לא יעצור צטום סעודה שלא
לעשותה כי הסעודות של שנת דברים עליונים צממים ורשצ"י ציומא
דכולל לא נשתצח אלל שקיים שלש סעודות ולא ציטלס ע"כ יזרז
לקיימם צמחה וגיילו צרעדה צלי שחוק וקלות ראש ח"ו כי הוא פגם
גדול רק כל נגמחה שהי' לקיים מלותו ית' ולעשות אשר כלטום וצכן יתגדל
גופו מקדושה ויהיה כ"ס לעצודה :

מורה באצבע סימן ד

קמו אחר ערבית חקף יצא לצית ויקדש ויטעוד ולא יעשה כמנהג איזה אנשים שהם ישנו שעה או שתיים עם אופציהם ורעיהם הם המדברים דברים בטלים וכיוצא וישליכו קדושת שבת אחרי גיום אל תלך בדרכי אדם ונע רגלך מנתיבתם הזהר לנרף קדושה לקדושה וג' ויכלו בערבית בעמידה ואחר עמידה ובקדוש אלו הן הנלרפי"ן ולא יפסיק בין קדושת ערבית לקדושת קדוש וטעודה דצרי נרגן המכאיצים נפש יתירה ויכוין בטעוד' ראשונה שהיא כנגד ילחק אע"ה ומללת מחצלי משיח וטעוד' שני' היא כנגד אצרהם אע"ה ומללת מדינה של גיהנם וטעוד' שלישיית היא כנגד יעקב ומללת מנלחמת גוג ומגוג ואשרי העושה המלות לשמן צלמת בלב טבור ושלם :

קמו טעודה ג' תהי' אחר מנחה דוקא ואשר ל"ו שם לבו אל דצר ה' וכל ישעו לקיים המלות ישתדל לעשותם כתקנה שלי פקפוק כי זה כל האדם :

קמה אור שבת אין קורין לאור הנר ואם יוסיצ שומר שרי וגם אשתו משמרתו אך יש לחוש דהשומר ייטן וירדם לכן טוב לקרע מזמורי תהלים כדי שלא ישכח שלי תורה ונחלים יש להקל לפי שרגיל צהם :
קמש יזהר מאוד בשבת מאמירה לגוי לעשות מלאכה ואפילו בשעות שלא צמקום מלוא כי הוא עון פלילי ואפי' אם ילוהו קודם שבת יזהר מאוד שלא לדבר בעסקי סחורה בשבת כי הוא מנחלל שבת והשמירו צוהר הקדוש הרבה :

קנא הגם דיש מתיירין צמסונות טעצרו יש אוקרין ושומר נפשו ירחק והן לו יהי דשרי מזה יצא לדבר הגורם לעמיד על כן יסחום הפתח וטוב לו :

קנב יום שבת אסור מאוד לעורר מחלוקת או להתנעם והוא חטא חמור כפלים והעושהו בחול וצפרט עם צני ציתו לריך רוב שלום ואהבה ואחיה לכבוד השכינה :

קנג החי יתן אל לבו כי כל השצוע טרוד בעסקיו ולפחות ציום ש"ק ילמוד ולא יוליא כל השבת צטיוול ואכילה ושתייה ושינה ואמרו רז"ל

כי לא נתנו מצותות וי"ט חלל ללמוד תורה ומי שאינו מצטרף הזמן יש עת לכל:

קנד צני ישראל את השצת לעשות את השצת לדורותם ר"ת ציאה לאוהל וכוף חיוצ ליהד הדודים וצכונה שלימה וזהו צרית עולם ר"ת ע"צ גימ' חסד חסד' דחסד וק"ת צני ישראל את יל"ת ר"ת ה' לנגדי תמיד:

קנה בקיץ שנאמרים התפלה צצ"הכנ ומאריכין צזונירות עובר זמן ק"ס לכן אחר צרכות השחר יאמר ק"ס כלה ויאמר וזמורי ס"ק רכנו לדיקים כו' צשמחה וקודם רס ונשא אך לא ילעק צקולי קולות כי מעציר מורא שמים ומורא צ"הכנ ומי הוא זה אשר מלאו לבו ללעוק לעקות לפני המלך ק"ו לפני מלך מלכי המלכי הקצ"ה וצצ"הכנ פלמין של מלך:

קנו יזהר שלא יעשה צתפילת שצת להתחיל אתה חוץן שאינו סימן טוב וצרכה שאינה לריכה לכן טוב להסתכל תמיד צקידור ולשום כל מעייניו כולי האי ואולי שיתפלל כהוגן:

קנז יזהר לשמוע הפרשה מהש"ץ צשמיעה לצד כוונן דלית לי' פומא צסוד חוץן טנת"א ואם יקראוהו לס"ת יקרא הוא צלחש מאד אחר הש"ץ דלא לשתמע קלי"ה:

קנח יזהר לענות צרכו ואון לצרכות העולה לס"ת וצרכת ההפטרע כדחזי:

קנט צנוסח ינוסף יאמר תכנת שצת כו' וצחזרת מוסף צפסקוק שמוע ישראל צאמירת אחד ינוסור עלמו על קדושת השם:

קס צצואו לבית אם מנכהו לטעום מידי ומזונות לצד יקדש וישתה צביעיה כלו צנת אחת שלא לכנס צפסק צרכת על הגפן ואז יאכל שיעור כזית מפת הצאה צכסנין ואם דרכו לשתות קאפ"י יזכור לפטור צצרכו צצרכת פה"ג דקידוש דכיון שהוא עראי לריך כונה או שיהי' לפניו ואם לאו יטריך לצרך שהכל ואח"כ יכלול על המחי' ועל הגפן:

קסא ישתדל לאכול פירות לפרקים צש"ק כדי להשלים מאה צצרכות ויזהר מאד צתשלת המנחה כי היא עת רלון ויאמר צריך שניה צהולאת

מורה באצבע סימן ד

בהולאת ספר תורה ואחר כך יכוין מאד באמירת לדקתך ואחר כך יעשה
סעודה שליטת כהוגן כמש"ל:

סימן ה. ויצאת במחול. להמשיך קדושת שבת ויטמנהו
בחו"ל:

קסב מולאי שנת יתפלל ערצית זכונה כי הקט"א מתגזרת ויאמר
יהי נועם הדיר בכל מולאי שנת שהוא חול ויכוין הרבה באמירת
התיבות לא זלעקות דלדרכא נוסיר הכונה:

קסג ישתדל שיהי נר שעוה לצדק מאורי האש ויצדק זרכות הצדקה
כראוי ותקף יאמר פסקוי ויתן לך ויכוין צק"כ לירופי אליהו
ועוד יו"ד פעמים אליהו שהם ק"ל:

קסד סעודה רביעית אחר הצלה פליאה נשגבה ונוללת מחיבוט הקצר
ומי שלא יוכל לעשותה צפת יעשה במזונות ויכוין להשאיר זרכה
בסעודות החול מקדושת שנת:

קסה אין לומר וידוי עד אחר חלות לילה ומולאי שנת:

קסו יום ראשון יכוין בקריאת פ' שמו"ת המסודרים צחק לישראל
להשאיר צו הארה מתוספות נשמה של שנת שעצרה ועל כן יום

ראשון יחשוב מחשבות קדושות וטהורות וידבק לצו צהצנת ויראת ה' ומלאך
תוכחה לאיזה אנשים צערי אדום שיום ראשון פנוים ממסורה ועושים
משתאות או קונעים שחוק אוי לנו ודי צרמז זה כי יש לזכות ולהתאונן
ולקונן על אשר צעם ישראל יכונה שהוסף עורף ונותן כח לקט"א צמלזוש
ותענוג ועיול וכתיב אל תשמת ישראל אל גיל כו' וציום ראשון נחרז
הצית אוי ואצוי ועל הכל יציא צושפט:

קסז יום שני יכוין בקריאת הפסוקים שמו"ת אשר צחק לישראל להשאיר
צו תוספות הרוח משנת שעצרה וע"כ ירצה ללמוד בתורה וסי'
ולכות מנולל ויזהר ציוחר מל"הר דכתיב וסלף זה שצר צרו"ח:

קסח יום שלישי יכוין בקריאת הפסוקים הנזכ' להשאיר צו תוס' נפש
משנת שעצרה ויבקש לעשות חסד:

קסג יום ד' יכוין לקנות הארת נפש יתירה משצת הצאה ע"י קריאת הפסוקים שצם' הנו' ויצקש לזקר חולים ולגמול חסד:

קע יום חמישי יכין לכוין לקנות הארת רוח יתירה משצת הצאה ע"י קריאת הפסוקים שצם' הנו' וירצה ללמוד כו' ע"ד שכתבנו ציום שני:

קעא יום הששי יכוין לקנות תוספו' נשמה משצת הצאה ויכוין לקרלת אלהיו צמחצות נכונות (עיין לפורן שמיר ס"ס ד'):

קעב אור שצת קודש נכון יהי' לקבל תוספת נר"ן:

קעג יום ט"ק יכין עלמו לקבל תוס' נר"ן ומקור עליון יותר מהלילה:

סימן ו. עולת החדש בחדשו. נזר אלהיו על ראשו:

קעד מי שיכול להשתענות כל משמרת החדש הוא דבר גדול ועיקר השענית הוא לפשפש ולחקור היטב הדק מה שמעל בכל החדש ולחזור בחשונה כי השענית הוא הכנה להכניע גופו לשוה ואם יעשה השענית לזר מנלי נשים אשר מעל ולשוה כמעט לא עשה כלום:

קעה נכון ללמוד צמחנית המשמרה סדר קרבנות דהיינו פרשת ויקרא כלה ופרשת לו עד צמדצר סיני ופ' נככים ופ' שגגות ע"ז אשר צפ' שלח ואס"כ יאמר:

יהרמ"י או"א שיהא שיה שפתותנו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותודה ומנחות ונסכים ואם נתחייבנו הטאת או אשם ודאי או אשם תלוי או קרבן עולה ויורר תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב רחמך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו ויעמדו לפניך מליצי יושר להמליץ עלינו ותרצנו ותבנה ב"ה במהר' בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמיד' כסדרן ומוספין כהלכתן כי"ר:

מורה באצבע סימן ו

קעו נכון הדבר שהתענית יהי' לפני המולד ואם המולד בחלי היום
יתענה יום שלפניו:

קעז אור ר"ח יזהר שלא ישכח לומר יעלה ויבא:

קעה אור ר"ח מותר בזיווג ויהי' כונתו ליחד הדודי' ולש"ש:

קעט יש נובגין להדליק המנורה באור ר"ח ונכון לעשות שינוי מאור
שבת:

קפ נכון שיוסיף איזה מאכל לכבוד ר"ח:

קפא קודם מוסף יחלוץ התפילין ואם אחר תפילה רוצה ללבוש תפילין
ללמוד הקציעות יכול להניחם וכ"ש שלריך שלא ימנע מלהניח
תפילין בתפלת המנחה משום ר"ח:

קפב לא יצרך צרכת הלצנה עד שיעצרו ז' ימים שלמים מעת המולד:

קפג יאזור חיל לצרך צרכת הלצנה צכונה שהוא מקבל פני שכינה
וגילו צרעדה:

קפד יזהר שתיאף מאירה יפה ואם יש אפי' ענן דק עליה לא יצרך:

קפה נכון ללכת לקראת הלצנה לצרך ואם יש לו מיהוש יכול לצרך מן
החלון ואם מלטער מהכוח שהוא קלת הולה וירא שלא יזיקנו
ושמא יעבור הזמן יכול לצרך כשרואה אותה מן החלון דרך זכוכית הנקרא
גל"אס ובלצד שיראנה מאירה ובהירה:

קפו לא יסתכל בלצנה אלא קודם שיצרך דכתב הרמ"ה דאסור להסתכל
בה על דרך האמת:

קפז צרכת הלצנה יאמר תיבה בתיבה צנחת רוח ושפה צרורה כי הרי
הוא אומר שהוא מקבל פני שכינה ואיך ישלח דברו בחפזון ועראי
כבלע את הקדש ותיצות הצרכה תבלעמו אר"ש:

קפח יאמר צרוך יולרך עושך קינד צוראך ולא כמתחכמי' לומר כסדר
אצי"ע תלמטה למעלה כי נסחת רז"ל צמדרש צרוך יע"קצ וגם
ראיתי להרצ המוקבל נתן שפיר' זלה"ה קרא חגר על המשנים ופי' נוסח'
יעק"צ

יע"קצ ע"ד האמת ומינה לא תזוע ומיבו אחז"ר ראיתי להרמ"ז שחלק על מהר"ן הנז' וכשיאמר תפול עליהם אימתה ופחד יכוין זר"ת שהוא שם קדוש ויש סגולה גדולה באמירת צרכת הלצנה להגלל מאויב ומכל רע אם יאמרנה כחקנה :

קפמ אחר דוד ונלך ישראל חי וקים יאמר אמן ג' פעמים ויכוין אמן גי' **יאהדונהי** סלה ועד ויאמין באמונה שלימה שעתיד הקצ"ה לגאול אותנו ונלפס ליצועתו :

קצ אחר צרכת הלצנה לא יאמר עלינו לשצח ע"כ נקוה לך עד צמלכות שדי כמו שנתפשט צצלי דעת באיזה עיירות אלף אחר תנא דבי ר' ישמעאל יאמר שלום עליכם והמשכיל יצין ודי זהערה זו צקל"ר אמיץ וזה כלל גדול שלא ינהג שום דבר עד שידע שורש המנהג ונרז"ל או מכתבי האר"י ז"ל האונייתים או שידע טעם כעיקר למנהג :

סימן ז . ארח נכונה . לחדשי השנה :

חודש ניסן . קצא ככון לומר פרשת הנשיא דבר יום ציומו ואחריו התפלה רק לא יאמר שאם אני עזדך כו' אלף יאמר נסח זה :

יהר"מ יא"וא שיהא חשוב ומרוצה קריאתינו בתורה סדר קרבן נשיא פ' משבט פ' החתום וכו' קרבנו אשר הקריב לחנוכת מזבחך הקדוש ותעלה עלינו באלו השגנו כו' :

קצב ישתדל מאד צסדר הגעלת כלים שיהיה כדין וכהלכה וכמה חומרות ונקיות עושים שאינם נלרכים ופוחתים הענינים הנלרכים ע"פ הדין כי לא ידעו ספר לכן לריך שימלא מי שהוא צקי צעת ההגעלה :

קצג צענין המלה לריך זהירות וזריזות יתר מאד שיתעסקו הפועלים צצלק עסק ממש ואחר עריכת המלה צעודה צכפו חקף ינקצוה ויתנוה צתנור והאופה יהיה צקי שלא תלא המלה נפומה וכיוולא :

קצד האיש הכלצב ישים כל מעייניו צדצר שהוא נוגע לדין חמץ וצפרע צמלה ונאכל שאוכל צפסקו כי זה עלם החג הקדוש הזה . ולא

מורה באצבע סימן ז

יערצצ דעתו דדצרים הנלרכים לצית צמקוס לרכי נפשו ולריך זהירות
עלוס ורצ:

קצה יורה לצני ציתו שינקו וינקרו היטב וצפרטו הדצרים הנקנים
למאכל כמו מלח וקאפ"י וכיו"ל:

קצו כחצו ז"ל שהנזהר מחמץ צפסח אפי' צכ"ש צעוח שהעלה לו שנה
טובה:

קצו ולריך ליתן דעתו ולעיין צעניני החג הקדוש הזה השייכים לנפש
ומן השמים צראות טוב כונחו יסייעוהו גמירי הצל ליטהר
מקייעין אותו וכתיב לא ימוע טוב להולכים צתמים ולכן לריך שיכין עלמו
ולצו לעשות כל הצל מידו:

קצה ישתדל לצרך צרכת חילנות ציני ניסן והמדקדקים מקפידים
שיהיה צניסן דוקא ויהיה שתי חילנות ויולאים לשדה לצרך:

קצט מאלד יתעלם צכונתו צצרכה זו שהיא לחיקון הנשמות שהם מגולגלות
צעלי השדה והעשצים צזמן הזה ויצקם עליהם רחמים:

ר אור ל"ד צצדיקה לא יעמוד כמו שר צצית וילך לאצרכה ולרמזה ותו
לא רק צאמת יחפס ויצדוק מין אל זן אולי ימלא חיזה דצר שסכחוהו
או לא ראוהו ואם לא עשה כן כמעט הוא כצרכה לצטלה:

רא אסר כל חמירא יאמר: יהרמ"י או"א שתזכנו לפשפש בנגעי בתי
הנפש אשר נואלנו בעצת היצה"ר ותזכנו לשוב בתשובה

שלימה ואתה ברחמך תסייענו ותעזרנו על דבר כבוד שמך והצילנו
מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כ"ר:

רב ציוס ישתדל הוא צעלמו לשרוף החמץ דמלוס צו ועוד סכוא יזרז
לצערו חקף ויצטל ויאמר: יהרמ"י או"א שתרחם עלינו ותצילנו

מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל
בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו וכשם שבערנו החמץ מבתינו

ושרפנוהו כך תזכנו לבער היצה"ר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו
לבדוק ביצר הטוב ובתורתך ויראתך ואהבתך תמיד אנו זורעינו זרע

זרעינו כ"ר:

מורה באצבע סימן ז

טו

רג טוץ לומר צלילה וציוס לשון כל חמירא ג' פעמים כי כן מדות חכמים ואל חשיגית צמי שכתב להפך צכילוף צזה:

רד ערב פסח יזהר לטבול צמקוס טהורה כי חייב אדם לטהר עלמו צרגל ויכוין לקבל קדושה משמו' הקדש ע"צ קס"א גי' רג"ל ויזכרו צעשיית מלת מורה צע"פ ויהיה נמלח שם ומלח יתעלם צזה והלש העיקר וטורה צעריכתה הוא תיקון גדול לכפרה וקודם ליטהר יצטל כל הפסוקין וכל דצקי עיקר עיקר כעפרא דארעא וישים מעייניו לטהר לצו ורעיוניו וכל ארחמינו כי עיקר טהרת כלים הוא כלי הנפש שהם אצרי הגוף שצבה שאור הילה"ר:

רה נהגו לשורר צעריכת המלות ערב פסח ההלל זכר להלל שהיו אומרים צעשיית הק"פ:

רו יסדר קערת הילה צעלמו וזה סדר הקערה על דרך האמת: וילך לצה"כ ויכוין מלח צערכית כי רצו מלח רזין עילאין ואורות גדולים צשמי' גדולי גדולים תלי תלים:

רז גמר ההלל צצכה"כ סודו רם ונשא וכצו ז"ל שאף אם הוא צעיר שאין אומרים אותו יכול לאומרו ולצרך ציחיד ועשו צעלמן כמה רצנים מעש':

רח יראה שהלילה הזו מאירה כשמש צתוקף אורות עליונים ועל כן הילה"ר עושה לו פוחסה ומצקש עילה ליכנס אצמד מצני הצית אז צמשרתה והחכם עיניו צראשו של"ו תנעול דלת ויעציר הכל מוליא מל"ה ומכניס אהבה ואשריו:

רז הזהרות ועניני סדר קדש ורחץ כצר כחצנו צעניותינו צקונטרים שונחת הרגל לך נא ראה כי יש דצרים נלרכים קלת והאיש הירא הן צעודנו דצק צה' נפשו תלמדוהו להוסיף כהנה וכהנה כי מונקור נפשו ילא שפע צללות ה' דרכיו לטהרו ולקדשו כל מידי דשייך לתקון נפשו ואופני זריות

כח"צ
ג' מצות
גבורה
חסד
ביצה
זרוע
ת"ת
מרור
כוד
כלת
חרוסת
כרפס
יסוד
חזרת
וקערה מלכות

מורה באצבע סימן ז

אריזות צמלות ושמתח מלוה ודצקות צו יתצרך אלו דצרים שאין להם שיעור
זכה מוסיפין לו:

רי אחר ההגדה יאמר צקול שמתה שה"ש כלו צעידן חדותא עת הזמיר
הגיע כי כל העולמות עליונים למעלה מאירים ומזהירים:

ריא נתפשט המנהג לשתות קא"פי אחר הקדר אמנם שיהיה צלי
קוק"אר וצליל צ' יש מקילין צמשקין אחרים:

ריב שתיית הפי"פא צי"ט מן הדין מותר אך עוצ להחמיר צי"ט ראשון
ומה גם שגדול אחד חלם עם רצ מופלג והשניעו צסם ה' שיאמר

לו מה יאמרו צשמים על שתיית הפי"פא והשיצו כי השותה צי"ט מקללים
אותו והשותה צט"צ משמתין אותו והשותה צכילת חתנים מנדין אותו ואני

ראיתי חלום זה כתוצ מהגדול החולם ויש צו עוד דצרים וכמדומה שהיה
כתוצ עליו שהחלים היה צשנת חכ"ד מעלה מטה אצל צי"ט צ' באוני

עולם לא החמירו:

ריג ומאחר שני שאינו שותה הוא מנלד חומרא דוקא כראה דיכול ליתן
הפי"פא למי ששותה צי"ט:

ריד צהולאת ס"ת יאמר התפלה הנדפסת צתפלת ישראלים רצש"ע מלא
משאלות לצנו שהיא מתוקנת מרצינו האר"י זל"ל שמואה מהרס"ו

כתוצה צסידורו מטהרת ידו יד הקודש:

רטו צי"ט שלא יש סעודה ג' דע"פ הסוד אין יחס לסעודה ג' ולא
שייך חומרא צזה יקדש צצקר וישתה רציעית יין ויאכל מזונות

כזית מומה שאינו סועד צה כל הפסח שהמנהג שהיה לחמו צפסח אף אם
תהיה עשירה א"י לומר צה מזונות ודינה כלחם כי לחמו הוא לכן ישתדל

שיהיה שינוי צמלה שאוכל צצקר ולא תהיה מומין המלה של הסעודה כגון
שתהיה צצלים אמנם אם היא צצלים לריך שיהיו צלים לצדם ותהיה

נעשית מנהרה יותר משל מים ולא יערב צה יין לחוש לפסיקו של רש"י ז"ל:
רטז ישתדל מאד צספירת העומר כי סודותיה רמים ונשאים וישתדל

לספור לפחות קרוב לחמי טעה מהלילה:

ריז יזרז ויעשה סימנים שלא ישכח לילה אחד כשאינו מונה צלצור
דאפשר

דלפטר דיטכח גם ציום ולא יוכל עוד לקפור צצרכה ולמה היו כל הצרכות
מלילות שעצרו לצטלה וציטול מ"ע:

ריח אור ז' של פסק לפי כתבי רבינו האר"י זל"ל האמתיים יש חיוז
גדול צזיווג:

ריט צח' של פסק יוכל להקל צחיה דצר שנוכח מלד חונמח דוקא:

רב יוס אסקרו חג ישחלל לעשות סעודה נאה כי יש סוד צדצר וגם
ע"פ הפשט הוא מלוה:

סימן ה'. הלא טוב אמנ"ה. יבכר לחדשיו עד מלאת השנה:

חדש אייר רבא מנהג שלא יגלח צימי העומר ולפי דעת רבינו
האר"י זל"ל אינו מנטעם אצילות כאשר כתבו

הפוסקים רק יש סוד צדצר ולפי הרצ האר"י לריך שלא לגלח מנ"פ עד
ערב חג השבועות ולפי דעתו כל מאי דשרו האחרונים לגלח צר"ח או אס
הוא חתן וכיוצא וציום ל"ג או ל"ד לעומר הכל אסור גם מ"ש קלת דציום
מ"ח שרי ליתא דרבינו האר"י לא היה מגלח אלא צערב החג דוקא וכשחל
יום מ"ט צשצת ראיתי להחסיד המקוצל המופלח מהר"ר שלום שרעצני
זלה"ה צב"י שכתב וז"ל ואם חל יום מ"ט צשצת דעתי שלא לגלח צע"ש אך
הכריחוני לגלח וחתן אינו מותר לגלח קודם יום מ"ט עכ"ל וגם אבי
הנעיר דעתי הקלרה שיגלח צע"ש אס חל מ"ט ציום שצת שלא יכנס לחג
כשהוא מנוול וכן עיקר אמנם צענין זה של גלוח צימי העומר יש כונה
מנהגים חלוקים כפי הפשט הנח להם לישראל:

רבב יוס פסק שני ירצה שומה קלת כי קדוש היום:

רבג יוס ל"ג לעומר ירצה שומה לכבוד רשצ"י זי"ע כי הוא יומא
דהלולא דיליה ונדע שרלונו הוא שיטמחו ציום זה כידוע מנעסה
מהר"א הלוי זלה"ה ומעשים אחרים אשר שמענו ונדעם מפוס רצנן
קדישי ויש מי שנהג לעשות לימוד צליל ל"ג לעומר צי עשרה ללמוד שצמי
רשצ"י המפורים צצהר ואדרא זוטא והוא מנהג יפה:

מורה באצבע סימן ח

חדש סיון רבד אזהרות ללימוד אור חג השבועות וכיוצא בתצתי
צעניות בקונט' שמחת הרגל ע"ש:

רבה ישמח מאלד חג הקדוש הזה ויתעורר על אשר בחסדיו הגדולים
נתן לנו את תורתו הקדושה ויעצול צערך החג וצעמוד השמר
אחר התיקון על דרך האמת:

רבו נכון ללמוד התהלים ציוס חג השבועות כי דוד המלך ע"ה היתה
מנוחתו ציוס הזה והיום הקדוש יומא דהגולא דיליה עוד יעלו
לרגלן ציורת אמירת תהלותיו:

רבו האזהרות שנהגים ללמוד הם כפי דעת הגאון צעל הלכות גדולות
וידוע שהרמז"ם חולק עליו בהרבה מלות לכן נכון לקרות המלות
הכתובות בקלרה על דעת הרמז"ם צח"א של היד החזקה או פועל
לדק להש"ך:

רבה יום אסרו חג קדוש מאוד ויש לשמח בו כח"ש צח"א דפסח:
חדש תמוז רבט צין המלכים יזהר מאלד צמיעוט שחוק צמיעוט
תענוג ויאמר תקון חלות צצכיה לא כלרכה

אלא להעדפה על מה שנהג כי כל העולמות מלמערים צחרצן הצית והכל
חלוי צתשוצה וצעו"הר כל דור שלא נצנה צימיו כאלו נחרצ צימיו ומוסף
לער צדור האחרון ואם יתצוקן צזה יקרע סגור לצצו:

רל טוץ לומר סדר תקון רחל צכל יום חול מצין המלכים אחר חלות
וכך נהגו צח"י תוצ"צ ע"פ כתצי רצינו האר"י זל"ל והוא מנהג
ותיקון:

רלא כשיתן לדקה צימים אלו יוסוף צכונתה לעילוי שכינת עוזנו כי
צפשעינו שלחה אוננו זה רצות צשנים אוי לנו אהה עלינו ויתעורר
נואל לשוצ צתשוצה ויזכור כי מנחה הנחם זאת אוננת הן אשכול לאכול
צכורה אותה נפשי:

חדש אב רלב עויל יוסוף יגון ואנחה וצמרירות יאנח עקירה ואנחה
שוצרת צט' ימים ועוד צה עשיריה ולא יאכל צשר
ולא ישחה יין צחול וינעט צהנחה כל מאי דאפשר:

מורה באצבע סימן ח

יז

רלג צ"ח א"ז נהגנו לאכול צמר לכבוד ראש חדש:

רלד צשצח איכה אפי' הוא יום ט"ז או ח' צאז לכבוד שצח ילצט מלצושי שצח וכו"ט שלא יאנר שום קינה ואם צמקומו יאמרו הוא ימוע עלמו כי קדושת שצח חוקמת כל מיני אצל קטן וגדול. ואנו צני ספרד הותר לנו גם תשמיש המטה כפסק מרן אפי' אס ט"ז צשצח וגם צפעודה המפסקת ציום ט"ק יאכל צמר וישתה יין לכבוד שצח כו"ט רז"ל צט"ס אך צפעודה המפסקת צחול לא יאכל אלא תצטיל אחד ותו לא. ואסור לאכול צילים מוצלים אפי' הם צחוך התצטיל אס אין מנהגו כך כל השנה לשים צמוין תצטיל זה צילים וזה אס רולה לאכול הצילים והתצטיל אסור ואינסאל"דה מירק מי נוסק על התצטיל ע"פ הדין מותר אך יש להחמיר:

רלה ליל ט"ז יקרע סגור לצבו צקריחת איכה אך הקינות יש נוהס שמוצ שלא לאומרם:

רלו ילעער מאל צמשכצו ויקח מלצני המקום וישם מרלשותיו:

רלז כל מה שאסרו רז"ל צט"ז הוא עד הלילה ואין להקל אחר חלות צשום דצר רק שמקילין לנשים לקדר הצית קלת וזה לקצוע צלצט אמונות הגאולה:

רלח גם פ' נחמה הכחוצים צספר צמנחה אין למוע אמירתה כדי לקצוע צלצ ההמון כי יגאלנו ה' צרחמיו ויקיים לנו כל נחמות נציאיו צקרוצ:

רלט אחר ערבית והוא לילה ירחץ כל ידיו ופניו וילצט מנעלים של עור ויצרך צרכת הלצנה שהוא זמן הראוי לצמר הגאולה ולצרך הלצנה העליונה ולומר דוד מלך ישראל מי וקיס:

רמ גם צליל עשירי ויום עשירי ילעער על שריפת ההיכל:

רמא ולא יצרך שהחיינו ציום עשירי כי אפי' צשצח צין המלרים לא היה מוצרך רצינו האר"י זל"ל וק"ו ליום עשירי:

מורה באצבע סימן ח

רמב יום ט"ו צאצ ירצה קלח שומחה כי יש עילוי לשכינה כו"ס צוהר
ח"צ 77 קל"ה ויזהר להוסיף צמורה צלילה כו"ס רז"ל:

חדש אלול רמג זמן תשובה לכל היא צחדש המוקדש הזה ויזהר
לפשפש צמעשיו טוץ וישר שצכל לילה קודם
שיטן טרם אמירת וידוי יפשפש ויחפש דרכיו וצמעשיו צלותו יום ויתודה
וישוב וכן יעשה ור"ח אלול עד יה"כ כי היה לריך לעשות כן כל ימיו צכל
לילה כמעשה לדיקים קראו צשמותם מארי לחושצנא ולפחות כה יעשה
צנ' יום הנוראים הללו:

רמד אשר כח צו לקום לפליחות אשריו וקודם יצרך כל הצרכות ואח"כ
יאמר תקין חלות ואח"כ יאמר פליחות והעיקר הוא לאומרם
כהגון צשפל קול התחנ"ה ולהגין מה שמוציא מפיו ועפעפיו יזלו מי המרי'
על אשר חטא ויראה עלמו שהוא מוזמן לדין לפני מנ"ה הקצ"ה היודע
מחשבותיו ומרמותיו אז יכנע לצבו הערל ואין ללעוק לעקות כעומד צרחוץ
וכסיל לא יצין מה שאומר כי צקול רינה ילעק לעקה ולו חכמו ישכילו כי
ח"ו לירתו תרתי גיהנם שאונקים עלמם לקום ולחצד שינתם לצא לצ"כ הכנ
וגם פה לא עשו מחומם רק לעקות הלא זה שום פליחות ולא לעקות
ויספיקו שתי דצרות אלו למי שיש לו לצ:

רמה לא צשציל אמירת פליחות יתפלל תפלה שלא צזמנה וייטן צתפילין
כי ילא שכרו צהפסקו וטוץ לו להתפלל כהגון ולא יאמר פליחות:

רמו זה עיקר העצודה לשמור העיקרים ולהוסיף לא לזלזל צעיקר
ולקיים התוספת:

רמז אם יוכל להחענות איזה יום או ימים צחדש אלול אשריו וצלצד
שיהי' צשפוש מעשים ולעשות גדר שלא ישוץ עוד לכסלה:

רמח אשר חנן לו אלהים עושר חטאיו צלדקה יפרוק וירצה צימים אלו
צלדקה וצלימוד זהר תקינין מנשיות ותהלים:

סימן ט. מתשרי עד אדר. פתח הסמדר:

חדש תשרי. רמט ערב ראש השנה יתענה ויפשפש צמעשיו
ויטוץ על כל פנים:
יתפלל

רנ יתפלל ערבית של ר"ה צנכיה וצכונה גדולה מאלד דואג וצוטע:
רנא יבא שנה לצית ויעשה סדר הכהוג לאכול קרא וקלקא וכרתי ותפוח
 צדש ותמרי ורמוץ וראש כזש:

רנב וצעד רוציח יקה פח"לולי קטנים:
רנג לא יאכל דג צר"ה כו"ש הרשב"ץ וקלת סמך יש צזוהר:

רנד יש ווי שכהג שלא לאכול צר"ה שום דבר חמוץ אפילו לימונים:
רנה קודם שיסבב יאמר וצמור תהלים עד אשר תגבר עליו הסינה מאלד:

רנו אם חל צליל ר"ה טבילת ונזיה שרי ונריך לעצול צצקר קודם תפלה:
רנז ישתדל לקום צלשמורת ולפחות הצקר אור ויוגע מלשמוע תקיעות

שנהגו צצקר קודם תפלה כי על פי הדין ועל פי הסוד אין מקום
 לתקיעות הללו ושז ואל חעשה עדיף:

רנה ילול לשתות קאפ"י צלי סוק"ר קודם תפלה שתי' דעתו מיושצת:
רנז צתפלה יתעורר מאלד מאלד לומר צלז נצצר ותחינה וצכיה:

רס יזהר לשמוע התקיעות לקיים ונ"ע ויחשוז שיש סודות גדולות וס'
 יקבל כונתו דרך כלל וצנלוא ושז צשמיעת התקיעות יהרהר

עונותיו ואם מפסיק החוקע יתודה צלחש הרצה צין הפרקים:
רסא יתאמץ צמוסף הכשגצ והנורא צצכיה וצכונה שלימה וישים עלמו

כאין צאנת כי צעו"ה צדור יתום זה אנו יתושים ואם האמוראי'
 ע"ה אמרו אנו כחמורים להיות אנחנו יתושים הוא מעלה ואינו ענוה כי

דלנו מאלד צתורה וצנולות וצירחא ויתעורר וצקש ממלך מ"הו הקצ"ה
 צלז נצצר אולי יחקן ה':

רסב צצואו לצית יקעוד קעודת י"ע ומורא שמים יהי' עליו ולפחות
 צינים אלו יקיים שויתי ה' לנגדי תמיד שיחשוז צצוכצו וצקומו

צאכלו וכיונא כאלו עומד לפני ה' כמו שהוא האמת כי מלא כל הארץ
 כבודו וכצו הרמז"ס צס' המורה האריך צזה והציאו צקלרה הרצ מור"ס

צריש הגהת ש"ע א"ח ורמזנוה לעיל ואשכי הזוכה למדה זו תמיד קדוש
 יאמר לו:

רסג יתגבר כארי שלא ליטן ציוס ר"ה ויעסוק צחורה כי לא כל העתים
 שוות 3*

מורה באצבע סימן ט

שוות ליטן ולהתענג כי עתה יום הדין וכל העולם עוזרים כצני מרון לפניו ית' ואף שכתבו שאחר חלות מותר ליטן לא נאמר לנו הנוגלים חטאות וזוהמת הסט"א פרחת בכל לכן טוב מאד להתגבר ולעסוק בתורה וכולי האי ואולי לשפלות ונצנינו דבור יתום כזה:

רסד אחר מנחה סמוך לערב יאמר קדר התשליך ויתאמץ ככונתו ואני צעניי קדתי תפלה לומר צעת הריא מצקש ממו ומעורר הרחמי' והיא צלפורן שמיר:

רסה גם צליל צ' של ר"ה יאמר שהחיינו צקידוש וא"ל לפכי חדש:
רסו ויעשה הקדר של ליל ראשון צאכילת הנהו מילי לקיימא טצא תפוח צדצש וראש כצש ותמרי וכו':

רסז כמעשה אור ויום ראשון ככה יעשה צעניי צהתעוררות ולימוד ההלים ומיעוט שינה ותפלות צכונה וצכיה:

רסח ישתדל להתענות צעשרת ימי תשובה ויזהר מאד צמיעוט שיחה ופשפוש מעשים ותשובה והרצות לרקת ושלום:

רסט צערצ יום הכיפורים גם שיאכל כמלותו מורא שמים יהי' חופף עליו ויזהר למען דעת פי' קדר עבודה שיאמר צי"ה כ כדי להצין הדברים שמוציא מפיו ויטבול צהכנעה גדולה על כל פנים:

רע אור י"ה יתאמץ צאמירת כל דרי ויצקש מחילה על אשר פגם צאות צרית ונדריס וצצועות ויכוין שיהא צטל הנדר העליון ויקרא מאמר התיקונין השייך לזה:

רעא חרדה ילצש צתפלותיו צצכיה ולצ נצצר ואף אם נראה צענינו שעשה איזה דבר צעשרת י"ת יאמין אמונה שלימה כי הכל כאין לפי עולם חטאתיו וגם כי הוא מעשה קוף צבלמא לפי חסרון ידיעתו

צאשר פגם ומיעוט השגחתו צחכמה האלהית וגרעון כמו ציראה וצצקות וכל אשר יצקש תהי' כונתו גם על צני ציתו ועל כל מי שהוא משרש נר"ן והקרוצ אל שרשו:

רעב לא יאמר הודוי פעמים שלש כמו שאומרים הקבל וזו אזהרה שזענו צפרק כל כתצי הקדש מרצניו האר"י זל"ל ואני צעניי

קדמתי ודוי פשוט כולל רוב הדברי' שאדם דש צעקציו ואני מתחיל לאומרו
כשמתחילין להתודות וצמטך אמירתו הקהל אומרים כל הוידויים ונדפס
צמטמרת הטירה שקידרתי:

רעג אחר ערצית יאמר עם הקהל ד' מזמורים הראשונים' שנתהלים כי
קודם גדול מאד להכלל מקרי וטוב שלא לומר שום פסוק או כונה
זה שמש ח"ו צהייתו פגום לא יעשו דצריו ואדרכא יתגרה צו ח"ו
לכן יקיים צחוך עמי אנכי יושב ודי צזה:

רעד נכון לומר אחר ערצית ספר תהלים כלו ויאמר צין ספר לספר
פזמוני שצעה כרתי צרית כמו שאומרי' צאור הושענא רצא ממש:

רעה אחר כך אם יכול ילמוד האדרא זועא:

רעו כשתתגבר עליו הסיכה ציותר יאמר ס' ק"ש צכונה וצעודו מעוטף
צטלית גדול ישכב מעוטף וגם צקלת צגדיו ואם יוכל יהיו רגליו
מגולות כשהוא יטן וטוב לו:

רעז כארי יקום וילמוד תהלים ואם חושש שכאשר יאמרו הקהל ק"ש
עבר זמנה יאמרה ציחיד קודם שיתחיל הזמירות צכונה שלימה:

רעה כל התפלות והתחנונות יאמר צלב צשצר צאמת וצכונה נכונה:

רעט יתאמץ צקדר עבודה להצין מה שמוליא מפיו ויכנע מאד שצעונותינו
חסרנו כל:

רפ ישתדל לצכות צקריאת ס"ת צפרשת אחרי מות ולהלעער על מיתת
נדו ואציהו וטוב לו מאד כו"ש צזוהר הקדוש:

רפא צתפילת מנחה ונעילה צשגם שמש כמו מההענית ומכל העער
הגדול שגלעער על קיטורו צעצודתו יחצרך יאזור חיל כי השעה
דומקת ויתעורר ויתאמץ ויתפלל לה' שיעזרוהו ע"ד כבוד שמו ויתן לו כח
לעמוד על המשמרת ולא יונע טוב להולכים צתמים:

רפב צתפילת ערצית ליל מולאי יו"ה ישתדל לאומרה כתקנה ויתאמץ
כי הסמון לועקים ורלים. ולכן יתפלל צספר שלא יטרידוהו:

רפג צבואו לצית יצרך ציחיד צרכת הלצנה כהוגן כי הלצור הנה הנם
מומרים

מורה באצבע סימן ט

ומוהרים הרבה ויותר נכון לצדך צרכת הלצנה קודם יום הכפורים ומוהרים
עעמים :

רפד וסוד יאכל לשווע נפשו צעמחה רצה והצטחה צרחמיו ית' וקודם
שיטן ילמוד קלת. ואל ישכח אשר פלו שפתיו ולבו שוין לשווע
והחמור נפשו על העצר ולכן יכנס צכי טוב לישן מתוך ד"ת :

רפה חקף צאור מולאי יו"הכ טוב להשתדל לעשות איזה דבר צקוכה
לקיים ויש צ ציוס ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקצ נסע סכותה
והחכם עיניו צראשו להזנין ועי"הכ איזה דבר כדי להתחיל צאור מולאי
יו"הכ צתיקון הסוכה :

רפו הצקר אור יקום להתפלל וישכים לצ"הכנ ויתפלל כהוגן וזה כל
פרי להראות צכל עגיני העבודה צחורה ותפלה ועווה ולדקה
וכיוולא צמוולאי יו"הכ שהוא מוכים הולך עם אשר עשה צעי"ת ואתמול
ציו"הכ ודעתו לקיים כל ימי חלדו וס' עזרו ומגינו :

רפי אחר תפלה יבקש ד' מינין ולא ליחוש צמע"ה כדי שיהי' לו לולב
ואתרוג יפים ומהודרים. וגם אל הסוכ' ישית עיניו לתקנה כהוגן
וישים אל לבו כי הלא לקנות תכשיטין וצגדים לציתו יוליא המעות צעמחה
וישא ק"ו להוליא מעות צעמחה רצה להיות לו אתרוג מהודר וסוכה נאה
ומה יענה אם יהי' ליקני לדבר ואלה שלא לתת לה' מונה שנתן לו הלא
יבוש ויכלס ויהיה חרפת נבל :

רפח ערב סכות יצול צמקוה לקבל שפע ממש ע"צ קס"א גימ' רב"ל
ומייב ליתר עלמו צרב"ל :

רפט אור ההג הקדוש ילך לסוכה וילום להביא כסא ומעיל מפואר על
גבה לצר ז' אושפיזין עילאין קדישין מעין דוגמא שעושיין ציוס
העילה כסא לאליהו הנביא זכור לעוז. וכמוצ צוהר הקדוש דאי לא
מתקנין לי' כסא לא אחי זאת היתה להמחדים לדבר ה' להזנין כסא לז'
אושפיזין עילאין קדישין וכל לילה יאמר צפה לח צקוכה עולו אושפיזין
כו' ויקדש ויכוין צצרכת שהמיינו לפעור גם מלות סוכה :

רצ יכוין צאור יו"ט של חג לאכול כזית צקוכה לשם חוב' וע"כ כזית
המוליא

המוליח חיקף יכוין ללחא י"ח ולקיים מלות אכילת כזית צקוכה צלילה
הראשון דילפינן ט"ו ט"ו נחג המלות :

רצא צקל יאגוד הלוכל והדס והערצה צעלי לולב שהכין מערב י"ט
כי צזה לא שייך דין קשירה ויצרך צקוכה ויעשה הנענועים
דרוס. לפון. מזרח. מעלה. ונטה. מערב :

רצב וילך לבית הכנסת שש ושנח צקיום מלותיו יחצרך ויעשה צהלל
עוד ד' פעמים נענועים ע"ד שעשה צקוכה צהודו ראשון פעם
אחת צאכל ה' הושיעה כל שתי פעמי' וצהודו אחרון פעם אחת :

רצג וטוב לעשות הכושעות תקף כמנהג א"י ת"ו כו"ש הרצ המג"ן :
רצד ויזכר שלא לטעום כלל ולא לשתות אפילו מים חוץ לסקוה :

רצה צימני החג לא יסיר מורא שמים מעליו וח"ו לשמוח שמחה שאינה
של מלוא ויזכור כל אשר טרח צעשרת ימי תשובה ועוד כי יום
הושענא רבה לקראתו ועדיין הוא צספק :

רצו חיזה הזהרות צחג וחולו של מועד והוש"כ ושוממת תורה כתצנו
צעניותנו צקול' שממת הרגל צס"ד והיו עיניך רואות :

רצי צהקפות אור שממת תורה סידרתי צעניותי תפלה כוללת ופרטיות
לכל הקפה צס"ד והתפלה הכוללת נדפסה צספר דצרי שירה
וצלפון שמיר הכל :

רצח אחר החג ומדש השון יתאמץ ציראת שמים וח"ת לשונה כי הוא
תחלת השנה והוי סיומן' טצא לכל השנה ועתה כי קרוצ הוא
לעשרת י"ח לריך להורות ולהראות כי כל מה שעשה לא ה' לפנים ח"ו
ואם עתה יתחיל לפרוק עול ויתרשל מעבודת ה' לא לרלון יהי' ח"ו לכן
אדרצה יעשה סיומן טוב לכל השנה ירוץ כגזור צעסק התורה והמלוא כיד
ה' הנוצה עליו :

חדש בסליו. רצט צימני חנוכה יזכר מאד צהדלקת צזמנה הוא
צעלמו ואל יסמוך על ילד ונשרת דמלוא צו :

ש נכון להדליק צשמן זית מלוא מן המוצח ויהדר המלוא צנרות
קיים ונאים והכל לשם שמים :

מורה באצבע סימן ט

שא מאד יזכרו שלא ישכח על הנסים צחפלה וצנצנת המזון:
שב צאור שנת ידליק נר חנוכה קודם של שנת וצמולאי שנת קודם
הנכון להדליק אחר הצלה ונהרא נהרא ופשטיה:

שג אם לא חשכו הרוחות לא יוליא הימים האלה המקודשים צשחוק
וקלות ראש כי צימי נסים שחייצים להודות לשמו יתצרך צמקום
הודאה אין יחטא ואשם ולמי שיש לו לב יספיק זה:

חדשי מבת ושבת + שד הם קשים ה"ו כמ"ט צזוכר ועוז
לקצוע צכל יום להתחנן לה' ילילהו
לו ולכל צ"צ ולכל ישראל מכל מיני פורעניות כו' ולריך ליזכר צדרכיו
שלא לתת מקום שישלוב הדין עליו ח"ו:

חדש אדר + שה ליהודים היתה אורה ושמחה אך יזכר משחוק
וקלות ראש והחכם עיניו צראשו כמו שפירשו
צזוכר הקדוש ואשרי השם דרכיו כמשז"ל:

שו יהיה נגד עיניו דצרי הרמז"ם שיש להרצות צמתנות לאציונים
יותר מצד משתה ומנות וכן צדין דמתנות לאציונים הוא הנאה
לנפש קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לצא כי הקצ"ה זורע לזקה ועושה
פרי כמשז"ל והיא שמחת הנפש והמשתה והמנות הם הנאות הגוף הנגוף
וראוי להרצות צעניני הנפש הקיינת ולא צעניני הגוף הכלה ויזכר לקיים
מלות הנוכחות צו מקראי מנבילה צדקדוק ולדיק יצחן ומפלאות תמים דעים
כי כפסע צין שונאי ישראל כו' לולי ה' שהיה לנו מתנות לאציונים הגונים
יראי שמים מלא חפנים ומשלות מנות מיני מאכל לרעהו ויהיה מקצ
צפעוד"ש שם ומשיש צחדות ה' ואת כ"ל העודף ויספר תוקף הנס לצני ציתו:
שז והשתיה כדת לצמוי ולא להשתכר ויזרו שלא יאצד צרכת המזון
מ"ע מדאורייתא וערבית צעשרה:

שח לא תהא כזאת לשחוק עם נשים אפילו צפורים ולטייל עומן אם
אין צני ציתו וקרובותיו אך אין להתמיר לטייל עם קרובותיו
וצלצד שלא יהי' צדך חיבוק זרועותיהם כמנהג כי איסור הסתכלות
צנשים וקרבתן הוא עלום מדינא ולא מתורת חסידות וכתבי יד ליד לא
ינקה

ינקה רע ודוכסי רשומות אמרו י"ד פ' י"ד ג' קל"ו כנספר לא ינקה וז"ש
 י"ד ל"ד הוי גינ' לא ינקה ועוד אפשר לרמוז כי תיצת יד ליד לא ינקה
 גינ' רכ"ד הוסף עליהם תיצת ציד גינ' ר"ע כי נפל ציד הסע"א והוא
 תיצת ציד הנוסף וז"ש יד ליד לא ינקה הוא רע רעה תצא אליו וסימנך
 כי יד ליד לא ינקה עם תיצת צי"ד גינ' ר"ע:

שמ וצכלל איסור גדול לשמוע שירי נשים המשוררות דקול צלשה
 ערה ואפילו דרצוי דצרים אסרו הפוסקים מדינא ונשנה שלימה
 ואל תרצה שיחה עם האשה צלשתו אמרו. כל זמן שמרצה שיחה עם
 האשה גורם רעה לעלמו שהסע"א הנקראת רעה מדצק צו וסופו יורש
 גיהנם הנקראת רעה כנסז"ל ונרעה אל רעה ילאו וכבר קורין ונקרין
 הפרקים צצית הכנסת קצל עם ומתרגמין צלע"ז ואין גם אחד שיצין צלצ
 מה שאומר ומשורר הפרק. ומה יענו ליום פקודה האם יאמרו לא ידענו
 שהוא איסור יוכיחם על פניהם הלא שומעם הפרק צשיר כמה שנים
 צצרים ואם יאמרו שהם חסידים דמו עלייהו כקאקי יודע נסתרות יגער
 צהם ויצשו כי ה"ל הנאה צקול ומראה וריח ומי יודע כמה נכסלו וה'
 הטוב יכפר צעד:

שי הירא את דצר ה' ימים מעייניו לכל אזכרות רז"ל ולא יעצור
 צשאו צנפש אפילו על קלה כי קלה גוררת חמורה ועל הכל עתיד
 ליתן דין וחשבון כי הוא עלמו הוא פוסק הדין מדבר זה אסור כמ"ס
 צההוא עוצלל דרציו יהודא חסיד ז"ל צההוא עשיר שהצילו ספר לפניו
 וקרא צפיו לא תקיפו כו' וזהו ליתן דין שאתה נותן הדין לאסור ואח"כ
 חשבון כמה זיוני עשה אותו איסור וא"ש ליתן דין וחשבון וכמו שציארכו
 צעניותוכו צנינוקינו צס"ד:

סימן יוד. בדברים שאדם דש. יהיה מזורז ומקודש:

שיא אלה הדברים שאדם דש צעקציו והם תדירות והסרגל צהם נעשה
 טצע צעו"הר ולריך להחגבר מאלד לפרוש מהם עד אשר לא מחשך
 השמש ורחמיין למנעל על רז"א דנא קורות צתינ"ו הרזי"ס צתי הנפש
 דלית

מורה באצבע סימן י

לחית צכו ומשום אכחושי צחון צהם לא תחי' כחש"ה סכוח מעיקרו צעלת ילרו:

שיב הטוב והישר משום אפרושי לא מירמת העונש רק מיראת הרוממות ואהבתו יתצ' ראשון לחשבון עונות לש"הר השקול כע"ז ג"ע ש"ד ויש לו פירות ול"הר הוא המדבר בגנות חזירו אפי' אומר אמת על זה ידור הדווים ופלגי מים מי המרים יורידו כי הוא עון חמיר מאד תדירי וכתגלל צזה הוא ורעיו וצני ציתו אזי לנו אהה על נפשינו:

שיג הגאווה וההקפדה עון פלילי ככופר צעיקר ועוצד ע"ז ואין עפרו יינער כו' וצקצו ימים ארצו וכל מעייניו שיחשיבוהו והעושה להסך מתמלא עליו עזרה וכל זה מגאותו וזדונו ושוכח מה הוא פחות שצפחותי צריות הפחותות צהיותו מכעים לצוראו ח"ו:

שיד ועצירה גוררת עצירה יצא לכעס החמור שהוא כעוצד ע"ז וטורף נפשו:

שמז ומזה יצא לנקום ולנטור ולשגא אחיו מישראל ועוצד על כמה מלות עשה ולא תעשה תדיר:

שמז ואם ההקפדה יהיה על ת"ח יפער פיו לצלי חק על החכמים שצדור ואם רולה להתייטר יאמר החכמים חוץ מתורתם הם נעדרים ממוסר ויראה וד"א וכצד הראשונים פירשו כונת הסבוק זלעפה אחתני מרשעים עוזני תורתך כל' שאומרים חוץ מתורת' וזה עוזני תורתך ומראה סימני טהרה לומר הנה החכמים הראשונים חמדת ישראל אך אלה שצזמנינו מדותיהם ועניניהם קשים וכל ישעם לאפוקי ממונא וכהנה וכהנה אך אינם רולים לידע דהת"ח תלו ציה טפלי והצית ימלא הילדים רכים ומסר להם כו':

שיז ומזה יצא להטער ולחשוז צזמן תפלה וכמה תפלות וצרכות פורחות צאזיר ואצוהון דכלהו הגאווה וההקפדה שלא ללמד על עגמה ילאה אלא אחריה רעותי"ה מוצאות חטאות ואשמות כללי ופרטי אזי לה לאותה צוטה למי טעתיד להרקצ צקצד ויתאזה שיאכלנו כימה להנלל מהדין כמ"ש אך צטרו עליו יכאז ונפשו עליו תאצל:

שיח ונתכבד בקלון חזירו מלוי צבלי דעת ומלצין פני חזרו צרצים לא יצלך וכלן סעיפי וענפי הגאווה דוק ותשכ' כי ע"ז של הגאוו' ת' פרקי והיא היתה אם כל האיסורין:

שיח ד' כחות חין מקצלות פני שכינה כת שקרנים כת חנפים כת לנים כת נוספרי לש"הר חוי לנו כי כמעט האדם נכשל בכלן או מקלחן וכל עלם אדם שצא לע"הו שיזכה צכה תורתו ומלותיו להסתכל צשכינה דמאן דלחיל דלאו דיליה כו' ואיך יעשה לו סגולה לצל יראה גאות ה' ח"ו:

שב גם העלמות והשחורה רעה צעיני אדוניה כי עי"ז. ונתצטל ונסדר עבודת ה' ועוצד צוראו צפנים זועפות צחלישת וכוצד גוף ורעיונה יצהלונה וקעיפיה משחצטין:

שבא הגזל ענפיו וסעיפיו ופארותיו והטעמו הילך ופסקי הר"ש ולענה רצו כמו רצו לא יכילון נגילות וכל זמן שגזל צידר חין תפלתו נשמעת כדכתיב לא אופיך עוד עצור לו כמשו"ל והוא לריך לצא צגלגול וחין הפרש צין רצ למועט כי על הכל יצא אלהים צמשפט:

שבב החמדה אצ העומאה וכצר חמרו רז"ל שרשע א' מן החמדה צא לעצור כל עשרת הדצרות:

שבג צרכות לצטלה וצלי כונה ותפלה חטופה וקטופה צצליעת חליין של אותיות וכמה חצות והסס הדעת צחפילין צעוה"ר מלוויים אם לא כלן מקלחן:

שבד חילול שצח צעוה"ר לעשות מלאכה ע"י גוי ודצור של חול ומשא ומתן והולאת חיזה דצרים קלי' מהעיר לשדה הרצה כשלו ונפלו:

שבה הן כל אלה ויותר מהמה צעוה"ר כמעט העושה אותם סוצר שאינם חטא וכ"ז לרוב הרגלם והאי"ש הירא יתחכם להנלל מהם מעט מעט ויקמיר עניניו וישפוך נפשו לה' שיליהו והצא ליטהר מסייעין אותו:

שבו וזאת העלה היעולה על"ת ה' היא תקום להחזיק צשלשה דצרים והם ענוה לדקה תורה ר"ת על"ת כי שלשה הוה נפלחו להנלל

מורה באצבע סימן י

מכונה עזירות ויתכפרו לו עונותיו וצלצד שיתן אל לבו מה שחטא צפרטיות
ויגמור לשוץ אל ה' ושלל יחטא עוד וס' עמו:

שבו עוד ישתדל מאד שכשעושה מצוה או לוונד תורה יהיה צמנחה
גדולה מאלפי זה וכתף על שזכה ללמוד בתורה או לקיים מצותו
ית' וזודאי שזה יונשיך עליו קדושה יתירה והגיד רצינו האר"י ז"ל כי לא
זכה לכל חכמתו הרמה ונפלאה כי אם על ידי השמחה הגדולה שהיה שמח
בלימוד וצמלות לאין קץ:

שבה ישתדל מאד לגדל צניו על התורה ועל העבודה ושיהיו מלאים
יראת ה' ומדות טובות ודרך ארץ. וזוה לריך חכמה גדולה וכבר
חוצר ע"ז ס' קטן זה שמו אורך ימים ויש להצטונן צענין זה הרבה ולרדת
לעמקי וחדרי צטן צניו ויתפלל לה' על זה צצכיה שיליל צניו ונחטא ויהיה
כל זרעו זרע קודש צלי פגס כו':

שבת יסתכל המסתכל איך צעצור הצושה יתצטל האדם מכמה מצות כגון
אם הוא צדרך מתצטל ומצות לילית ותפילין מפני א"ה שלא ילעיגו
עליו גם מתצייש לעשות איזה דצרים של י"ש שלא ילעיגו עליו הללים ואם
רואה איזה אדם מהגדולים צעלי עושר עוצר עזירה או מצוה דצרי חכמים
ס"ו מתצייש למחות צידו ויש סוג אחר שילרו הטעהו ועצר עזירות והכיר
צחטאמיו יפה יפה ומתצייש לשוץ שילעיגו עליו ויאמרו לו חציריו אהמול
מקוצין היינו כמונו כמוך עושים כל תועצות ה' ואיזה רוח עצרה עליך
איך זה אלל יוהרא לגניו דעת הצריות וכיולל ומשום הצושה עודנו צעפר"ת
המומר העכור ומרעה אל רעה ילא:

וכבר התייר הגדול רצינו מהר"ם אלשיך ז"ל פירש צזה מלאמר הנציא
ירמיה ס"י ג' והצושת אכלה את יגיע אצותינו כו' ע"ס דצרים
הנלאמרים מפה קדוש מתוקים מדצש:

והתימה על צייטן זה איך לא יצוש מהצורה יתצרך שמו לעד אשר
מלא כל הארץ כבודו והוא רואה מעשיו הרעים ואיך לא יצוש
מהכרוז שמכריזין עליו כשילל לשוק הא נזיפאל דמאכריה שצקס דמאכריה

כח"ס צוה"ק וכל העופות ואשר הם צאור כלם שומעים הכרוז ומוקללין
 אותו וצדלין הימנו :

והן האדם מתצייש ללאת החולה אל העין צנגד קרוע או שיש צו כחם
 מאיזה לכלוך ושמן ואפילו יהצי ליה כל חללא דעלמא צל יראה נגד
 צ"ח ומדיו קרועים או לבוש ומלבוש מטוקף. ואיך לא יבוש כי הלבושים
 אשר הם עקריים ומלבושי נפשו הם קרעים וקרעים ומסרונוט אין ומספר
 לבוש ומלוכלך וקרוע וצלאת נפשו ילבוש הלבוש ההוא לפני כל לבא השמים
 והיה לזעור ללעג וקלס ועינו ראה כתות מלאכי חבלה ומצוים אותו
 יכעיקורו ויאמר לו אתה האיש אשר היית מקפיד כ"כ על המלבושים
 שיהיו לבנים ומגוהלי' נשי ורקמה מהודרי' ומתוקנים והיית מתצייש
 בחסרון פרע קל ומסדר הלבוש ואיך עתה אתה לבוש לבוש הצו"ז והארגמן
 אודם הדין הנגזר עליך צגד קרוע צווי ושקוי לכלוכית שמו :

ועוד יתצייש ומצני אדם שצחייו לא היה מתצייס כלל ואם יגשו או
 ידברו אליו צחרונו יצהלינו והם זכו לעולם הבא והוא נמסר
 לרצנות ומזיקין מלאכי חבלה לשמה ולציון מצוה ומטוקף מכוער דק לקוי :
אי לזאת עיקר הצושה וההכנעה היה תהיה איך פחות מיתוש נצוה
 וממאס עבר על ליווי מולך מ"ה הקצ"ה וכל עלמותיו יאחזנו רעד
 צאמירת הוידוי יבוש ויכלס לפני המולך ויכנע מאד ויגדור גדר על גדר
 שלא לתעור עוד וישוץ אל ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירצה לסלוח ולא
 יבוש ומתולעביגים עליו ולא יחת מפני כל זהו שטינו הוי עז כנמר :

של יש לך אדם שינא לו שם כי מנאשו ומתנו צאמונה ועומד צדיצורו
 ועקומת שפתיו הוי מעשה וגם הוא מתצנח צעלמו כי נאמן הוא
 והדבר היולא מפיו כן יקום וכן יהיה ואיך האדם הזה ינהג כך צענייני
 הגוף הכלים ומספרים וצענייני הכפש לא יש שקרן כמוהו. צמחורה של
 עה"ז ומקיים דצרו. ובמחורת הע"ב שהיא תורה ומלות יחליף את משכרתו
 עשרת מונים ועוצר על השצועה שנסצע צמעמד הר סיני וגם אשר נסצע
 צצטן אמו לשמור כל המלות: וכל יום קורא את שמו צצוקר וצערצ ולעצרו

מורה באצבע סימן י

ככל לצנכם עצודה זו תפלה ותקף קם להתפלל ולנו כל עמו ואינו יודע
אם תפלה היא רק שפתיו נעות ולא ידע מאי קאמר אם תפלה אם ספורים
וכיוצא הוא אומר והערב נא וכו' ותן בלבינו זינה להצין להשכיל כו' והאר
עינינו בחורתך כו' וזהם נהגה יומם ולילה וכיוצא ואחר תפלה חטופה לא
יחשוב אם יש תורה בעולם הוא אומר ונפשי כעפר לכל תהיה ולא יש
קפדן וגאה כמוהו וכיוצא צאלה הרצה אפס כי לא תהיה תפלתו שעומד
בדיבורו אחרי אשר לפני ה' ידבר על התורה ועל העבודה ומיד ל"ו יחל
דברו והפרוץ מרובה על העומד וכן יש לך אדם שהוא רחמן ולנו רך ואם
יראה עני ציום סגריר נושא הלי"נה לפניו ורותת ימנו נא רחמיו עליו
גם אם ראה יראה העני עומד בחדר קטן לר וחשוך יתמה על חיי לער
ודירה קרוחה והוא פלא איך לא ירחם ע"כ שתהיה צגיבנס של שלג
נתונה ציד אכזרים הן הן המזיקין נושכין ומנתיין והוא צגיבנס מקום
אופל וללמות וכן יש אדם שהוא זהיר בכבוד הצרות ככל מיני פוליטיק"א
וקומפלימיני"טו והתימה עליו איך הוא שלם כ"כ לז"א ומחסר את נפשו
מקרונות ועידויין ואיך לא יחרד לומר הלל אני משתדל לעשות פוליטיק"א
וקומפלימיניטו עם צני אדם ואם פעם א' אחסר נקודה מהפוליטיק"א
אני מלטער ואיך אני כל כך נעדר מהשלימות לפני צורא עולם ממ"ה
הקצ"ה אשר אני ומחסר כל עת בעבודתו בתפלה ותורה ומנות אשר ליוני
וצמקים לעשות נחת רוח לפניו כי לכך נולדתי הפכתי עורף ותהי יראתי
אותו מנות אנשים מלומדה ואיני מקפיד בתורה ותפלה אחד ומתאה מאשר
אני מקפיד בפוליטיק"א :

אש"ל כאשר יצא לו החעוירות על עסקי נפשו ועבודה ה' ימזיק צו
תקף ומיד כי היל"כר מקרר חומו ומצקס להטרידו לכן קדמיה
מחשיעא אם רחם לנך דבר טוב תלרפהו למעשה ויתנון צמדותיו מנוסה
ורחמנות וכיוצא ויעריכם בערך נפשו ועבודה ה' ויצוש מהמלך הרואה
וידע קתרי לנו וירחם על נפשו ועל אציו ואמו שלא יהיה להם לער
בע"כ צעזרו וגמירי הצא ליטהר מסייעין אותו וה' לא יונע טוב
להולכים בתמים גם הוא יו"רה חטאים בדרך **חיים** :

פתיחת אליהו

בכניסתו לזית הכנסת כלל ונלש יגיע לוונר פתיחת אליהו
 הנביא ז"ל ויהי בתקוני הזוהר סקדוס אשר
 קבלו רבנן קדישי שהיה נסוגלת לקבלת התפלה:

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבן אנת הוא
 עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסה
 בך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירין לאנהגא
 בהון עלמין סתימין דלא אתגליין ועלמין דאתגליין ובהון אתכסיאת מבני
 נשא ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפרש
 חד מן חבריה מאלין עשר ספירין אתחשב ליה כאלו אפריש בך: ואלין
 עשר ספירין אינון אולין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת
 הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל
 סטרא לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא וכמה גופין
 תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו
 בתקונא דא חסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא
 נצח והוד תרין שוקין ויסוד סיומא דגופא אות ברית קודש מלכות פה
 תורה שבע"פ קרינן לי' מוחא חכמה איהו מחשבה מלגאו בינה לבא
 ובה הלב מבין ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לה' אלהינו כתר עליון
 איהי כתר מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית אהרית ואיהו קרקפתא
 דחפלין (נ"א קרקפתא דלא מנח תפלין) מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א דאיהו אורח אצילות איהו שקיו דאילנא בדרועו וענפוי כמיא
 דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו:

רבון העולמים אנת הוא עילת העילות וסיבת הסיבות דאשקי לאילנא
 בחהוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים
 לגופא ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולכר ובראת שמיא
 וארעא ואפיקת מנחון שמשא וסיהרא וככביא ומולי ובארעא אלנין
 ודשאין

מורה באצבע סימן י

ורשאי וגנתא דעון ועשבין וחיון ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא
בהון עלאיין ואיך יתנהג' בהון תתאין ועלאין ואיך אשתמודען מעלאי
ותתאי ולית ידיע בד כלל ובר מינג לית יחידא (ס"א יחודא) בעלאי
ותתאי ואנת אשתמודע אדון על כלא וכל ספירן כל חד אית ליה שם
ידיע ובהון אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא
כל שמחן ואנת הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו
כולהו שמחן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת
הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא
תוקפק וחילך לבני נשא לאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדיני וברחמי
דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא דין איהו גבורה משפט
עמודא דאמצעייתא צדק מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי קשומ
הין צדק אות ברית קודש כלא לאתחזאה איך אתנהיג עלמא אבל לאו
דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין ולאו משפט ידיעא דאיהו רחמי ולאו
מכל אלין מדות כלל קום ר"ש ויתחדשון מלין על ירך דהא רשותא
אית לך לגלאה רוין טמירין על ירך דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום
בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה כו' עילאין שמעו
אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיצו ורננו
שוכני עפר דא אינון צדקייא מסטרא דההיא דאתמר בה אני ישנה
ולבי ער ולא אינון מתים ובנין דא אתמר בהון הקיצו ורננו כו' רעיא
מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה
בגלותא דער כען צדיקייא כלהו דמיכין ושינת' בחוריהון מיד שכינתא
יהיבת תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא
דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה ויימא בהון
פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסף
להגלותך שראשי נמלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קב"ה אנת חשיבת
דמיומא דאתחריב בי מקדשא דעאלנא בכיתא דילי ועאלנא בישובא לאו
הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא

טל ה"א שכינתא בנלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו טל ודא איהו יוד ה"א וא"ו ה"א איהו שכינתא דלא מחשבון ט"ל אלא יוד ה"א וא"ו? רסליקו אתוון לחשבון ט"ל דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין מיד יקום רעיא מהימנא ואבהן עמיה ע"כ רזא דיחודא ואשרי הווכה לומר זה בכל יום דברי אלהים חיים:

תושלב"ע ספר מורה באצבע

בס"ד

צפורן שמיר

סימן א. ראש התחילה. יהודה לתפלה:

א לדעת רוב הפוסקים מלות לריכות כונה וכמה מלות מקיים האדם צדקה ואינו כותן אל לבו על כן עוצ לומר תפלה זו אחר צרכות התורה:

ב וגם יש כמה מלות שאין צדינו לקיימם ולריך לקבל לקיים כל תרי"ג מלות וכו' הטוב צדמנוי יעלה עליו כאלו קיימם:

ג ולכן הוזכרו בתפלה זו כל מלות דאורייתא ודרבנן ומנהגי לדיקים וענפי מלות שיוכל לקיים צדקה תפלת השחר וקבלת כל המלות והיא תפלה כוללת מלוקטת מסודרת ומצוררת מיקודן של ראשונים והיא התפלה אשר יעדנו בקונטרס מורה צאלצע וכבר נדפסה משמי זה פעמים ופה תהא קאי צדקר יותר כון צב"ד וזה נסמה:

ד לשם יחוד קצ"ה דמחילו ורמינו ורמינו דמחילו ליחדא שם י"ה צו"ה ציחודא שלים צשם כל ישראל הריני מקבל עלי אלהותו יתצדך כמו שליונו צמעמד הר סיני:

א חנכי ה' אלהיך אשר הולאחתיך ואחרץ מלכים מצית עצדים: **ב** ומלות את ה' אלהיך תירא:

צפורן שמיר סימן א

ג ומלות ואהבת את ה' אלהיך והריני אוהב הש"ת צכל לצי וצכל כפשי וצכל מאודי והריני ירא ממנו צגין דאיהו רצ ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמיה כלל והריני ממליכו על כל אצר ואצר גיד וגיד מרמ"ח אצרים ושק"ה גידים של גופי נר"ן מלכות גמורה והכלי עצד לה' הוא צרחמיו יזכנו לעוצדו צלצ שלם ולעסוק צחורה לשמה וצמלות וגמילות חקדים ויהיו כל מעשינו לש"ס שמי"ס :

ד והריני מקיים מלות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי :

יד והריני מקיים מלות עשרה זכירות יליאת מלכים והשצה והמן ומעשה עמלק הרשע ומעמד הר סיני ומה שהקליפו אצותינו להקצ"ה וצפרו צעגל ומה שיעלו צלק וצלעם לעשות לאצותינו למען דעת לדקות ה' ומעשה מרים הנביאה וזכירת ירושלים ומלות וזכרת כי הוא הכותן לך כח לעשות קיל :

טו וקיימתי מלות השכנח צה"כ ולהשתדל להיות מעשר' ראשונים :

טז וקיימתי מלות לרוץ צהליכת צית הכנסת :

יז ומלות לשחות צפתח ליטול רשות צפ' ואני צרוב צסדך כו' :

חי ומלות להשתחות נגד הדיכל ששם השלחת השכינה :

יט ואני מקיים ישיבת צית הכנסת :

כ ומלות לירא מצית הכנסת :

כא והריני מוכן לקיים מלות מפני שיצה תקום אס חזדמן :

כב והריני מוכן לקיים מלות תלמוד תורה :

כג והריני מקיים מלזה של לילית צטלית קטן ועלית גדול :

בשבת ויו"ט

בחול

כד ומלות תפילין דיד כסדר רש"י ואני מוכן לקיים מלות ק"פ דקרצנות :

כה ומלות תפלין דראש : ומלות קריאת פרשת התמיד

כו (וקיימתי מלות ללחא מן הצית והקטורת ופסוקי דזמרת

והמזמורים מעוטף

והמזמורים שתקנו להוסיף בשבת ואני מכוין לערוך שולחן לפני ה' אחד מתקוני השכינה ולירא ומנו: ונאות זרכות פסוקי דזמרה:

כו ונאות לומר שירת הים: **כז** ונאות לומר נשמת כל מי כו' ושצחי ישתבח צלי הפסק: **כח** ונאות זרכות יולר שנת וק"ט לתקן כסא להש"ית אחד מתקוני השכינה:

כט ונאות ק"ט דיוולר ליחד ה' יחוד גמור ולמסור עלמי על קדושתו יח' ולומר פרש' ראשונה דק"ט שהם ו"צ תיבות ופרש' שניה שהם ע"צ ועוד ו' תיבות ופרשת ויאמר ע"צ ועי"ז יאירו ויושלמו רנ"ח אצרי כר"ץ:

ל ונאות וראיתם אותו: **לא** ונאות קמיות גאולה לתפלה: **לב** ונאות תפילת שחרית של ש"ק (יו"ט) שתקן א"ח ע"ה איש החסד ואני מכוין לתקן המנורה אחד מתקוני השכינה:

לד ונאות לענות קדושה לקדש שמו ית' אם אוכל:

לה ונאות עניית זרכו ועניית אמנים:

לו (ונאות לקרות ההלל) (ומנו') לטמוע 4*

מעוטף צליית ומוכתר בתפלין לז' לז"הכ ונשקתי המזזה):

כז והריני מוכן לקיים נאות לדקה:

כח ולקיים נאות ק"פ דקרצנות: **כט** ונאות קריאת פרשת החמיד ופסוקי דזמרה לערוך שולחן לפני ה' א' מתקוני השכינה ולירא ומנו:

ל ונאות זרכות פסוקי דזמרה: **לא** ונאות לומר שירת הים: **לב** ונאות לומר שצחי ישתבח צלי הפסק:

לג ונאות עניית אמנים ועניית זרכו:

לד ונאות זרכות דיוולר וק"ט לתקן כסא להש"י אחד מתקוני השכינה:

לה ונאות ק"ט דיוולר ליחד ה' יחוד גמור ולמסור עלמי על קדושתו ולומר פרש' ראשונה דק"ט שהם ו"צ תיבות ופרשה שני' שהם ע"צ תיבות ועוד ו' ופרשת ויאמר ע"צ ועי"ז יאירו ויושלמו רנ"ח אצרי כר"ץ:

לו ונאות וראיתם אותו: **לז** ונאות קמיות גאולה לתפלה:

לח ונאות תפילת שחרית (של ר"ח

צפורן שמיר סימן א

בחול

בשבת ויו"ט

לשמוע קול שופר) ומלות נטילת
לולב ונענועיו והקפת התיב':

לז ומלות לשמוע ק"פ השצוע
(יו"ט) צס"ת:

לח ומלות לומר ההפטרס:
לש ומלות להתפלל תפלת מוסף

שבת (י"ט):
מ ומלות לענות קדושת מוסף

חס אוכל:
מא ומלות לומר עלינו לשבח:

ולתפלל מוסף ר"ח ולענות קדושה חס אוכל). (צפורים יאמר מלות
קריאת המגילה):

מא ומלות לומר סדר גמר התפלה ועלינו לשבח:
מב (ומלות קביעות עת לתורה בטלית ותפילין):

מג (ומלות לקרות פ' השצוע יום הששי שנים מקרא ואחד תרגום):
וכל המלות הכלולות בהם וכלות עמהם ואני מכוין בכל המלות האלה

ובכל המלות שעשיתי מעודי ואעשה כל ימי חיי צעזרתך וכן בכל
תלמוד תורה שלמדתי מעודי ואלמוד כל ימי חיי צעזרתך וכל מהשעה
ודיצור ומעשה בכל דבר שצדקושה הכל כאשר לכל לעשות נח"ר לפניך שלא
על מנת לקבל פרס צדוק לז ואני מכוין לחקן שרש התפילות והצרכות
והלימוד והמלות צמקום עליון ואני מכוין לקשר נפשנו ולהדציקה אל
שרשה להשלים חילן העליון והדם העליון לחקנו ולחצר הדודים יחדיו
צאהבה ואחוס להציא כל ח"ה ת"י ה' שכינתא תתאה ולהציא כל ח"ה תסת
רשות השכינה עילאה:

ידיה ר"מ ה' א"ו א"ו שאל יעכב שום חטא ועון והרהור ואשמה ורשע את
תפלותינו וברכותינו ומצותינו ולימודינו ויהיה הכל חשוב ומקובל
ומרוצה לפניך להעלות ע"י כל בירורי ונצוצי הקדושה אשר נתפורו ע"י

בין הקליפות חיל בלע ויקאנו מבטנו יורישנו אל ותצרפם עם שאר תפלות וברכות ומצות ולימוד בניך היודעים והמכוני' כל הכונות הראויות לכיון ומעכשיו אנו מכונים בכל לרעת רשב"י ור' אלעזר בנו ויוחס בן עזייהו הקדוש' והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל והריני מקבל עלי כל מצות דאורייתא וכל המצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מדברי סופרים הם וענפיהם ויה"ר מלפניך ה' או"א שתזכני שלא נעבור היום ובכל יום על שום מצוה ממצות ל"ת דאורייתא ולא על שום ל"ת וגדר וסיג וגזירה מדברי קבלה ומד"ם ותזכנו לקיים היום ובכל יום ויום כל מ"ע שתזדמן לפנינו ברמ"ח מ"ע דאוריית' וממ"ע דרבנן כתקנן במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ובאהבה ושמחה רבה ומה שלא נוכל לקיים תצדק מחשבתינו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו גם אותם במעשה ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כו' :

סימן ב. בתפילין ותפלה. אר"ש נתנה יכולה :

ה אחר הנחת תפלה של ראש יכרוך שלשה כריכות על אלצע האונעי שהוא האמה כריכה ראשונה צפרק אונעי של האלצע וכריכה צ' וג' צפרק התחתון :

ך יש נוהגים לומר צטעה שכורך הג' כריכות אלצע פ' וארשתין לי לעולם וארשתין לי צלדק וצושפט צחקד וצרחוניס וארשתין לי צאמונה וידעת את ה' ויזהרו הנוהגים כן לומר הצרכות של שחר וצרכות החורה מקודם :

ץ כשמולץ התפילין יסיר קודם ג' כריכות אלצע ואח"כ תפילין של ראש ציד שמאל ומעומד (וכן עיקר דלל כו"ש הרצ סלת צלולה דחולץ של אלצע מיושז והצחתיו צספרי הקד' ונחזיק צרכה ס' כ"ה ונשמוט צספרי הנו' לומר דהנכון לחלוץ כריכת אלצע מעומד דלל כו"ש הרצ הנו' וכן הנוהג) ואח"כ יחלוץ תפילין דיד מיושז וסימנך כאשר יחנו כן יסעו :

ח אין לחלוץ תפילין עד שילמוד צהן אחר תפלה ח' המרצה וח' המנעי כי לא יזכה האדם לקנות חלקי נר"ן אח"כ ילמוד צתפילין וציותר

צתפילין

צפורן שמיר סימן ב

צתפילין של ר"ת ואנא נפשאי כתצית הכי מקצרא צריש קונטרס ונורה

צאצבע ועתה ראיתי לגדול אחד כנוסח הזה:

ז יכול להניח התפלין על הסדר ודלא כהסמ"ע סי' פ"ז:

י כשיולא נוציתו מעוטף צטלית ומעוטר צתפילין ללכת לצ"ה ינשק

המזוזה ויכוין צסם שדי ואחוריו שם כה"ת להכניע יכר הרע ויכוין

כי יצ"ה צמלוי יוד לדי ריש ק"ת שדי ואמנע התיצות יו"ד לצטל מחשבות

רעות ואני נהגתי לומר שדי יליני מיל"ה ומכל מטא ומכל לש"ה ומכל

לרה יחל"ץ (ר"ת יכר מטא ל"ה לרה) עני צעניו כדכתיב והי"ה שד"י

צלריך יכוין כי הויה מצפנים ושדי מצחוץ להוא פנים דשם כה"ת ויש מי

שכתב שיאמר פסוק שמע ישראל צמזוזה ומועיל מאד:

יא פרשת העקידה יאמר צכונה גדולה וישים עיניו ולצו עד כמה

מגעת עצודת ד' שאצרהם אע"ה גמר צלצו צלצו שלם ושמה לשחוט

צן יחיד אשר אהצו יותר ממנו ולהעלותו עולה וילחק אע"ה צן ל"ז שנה

סגר וקבל וילכו שניהם יחדיו צללון גמור וצמיררות יאנח על קילורו

צעצודתו יתצ' מאד מאד ויתעורר התעוררות קדוש ליזכר מכאן ולהצא

ליראה את ה' רלוף אהבה:

יב כשיאמר ויעקוד את ילחק צנו יכוין שיעקוד ה' שרי מעלה כשהם

מקטרגים על ישראל:

יג סגולת העקידה לכצוש הדין ולכן יתאמץ צכונתה וכחצו ז"ל דאם

שצ צתשוצה צכונת העקידה יכופר עונו:

יד פעום הקטרת יכוין צו הרצה כי הפליגו צזוהר הקדוש פרשת ויקהל

דרי"ח מאד צזה וז"ל מלה דא גזרה קיימא קמי קצ"ה דכל מאן

דאסתכל וקרי כל יומא פרשתא דקטורת ישתציז מכל מילין צישין חרשין

דעלמא ומכל פגעין צישין ומתהורא צישא ומדינא צישא וממותנא ולא

יתזק כל ההוא יומא דלא יכיל סט"א לשלטא עליה ואלטריך דיכוון ציה

אמר רצי שמעון אי צני נשא הוו ידעין כמה עילאה עוצדא דקטורת קמי

קצ"ה הוו נעלי כל מלה ומלה מינייה והוו סלקין לה עטרה על רישייהו

ככתרא דדהצא כו' ואי יכוין צה צכל יומא אית לי' חולקא צהאי עלמא

ונעלמא

ונעלמא דחתי ויסתלק מוח' מנייה ונעלמא וישתזיז מכל דינין דחתי
עלמא מסטרין ציפין ומדינא דגיהנם ומדינא דמלכותא אחר' עכ"ל אחר
קדוש :

טו הדברים עתיקים לשון הזהר הקדוש ממש שלא כדרכנו צקו' אלו
להלביז נפש אדם מישראל עין צעין יראה הפלגת השנח ומזה ישכיל
לכוין צו הרצה ולאומרו צשמחה לעשות נח"ר ליוצרו ולא יכוין לתועלת
עמו ח"ו :

טז כשאומר אל נקמות ה' אל נקמות הוסיע יכוין מאד שה' ינקום נקמת
עשרה הרוגי מלכה וגופין קדישין יצרו כילווי הקדוש' אשר צעולם
העשיה וזהו השצ גמול על גאים (ואפשר כי הסט"א צעת הריגתם קצלה
כל הקללות כו' כו"ש צם' עמק המלך צאריך לז"א השצ גמול כו' עד
מחי כו') :

טז יתעורר מאד ציראה ואהבה והכנעה ושמחה לומר כל הזמירות
וצפרט ה' מלך ויזהר שלא לצלוע התיצות או האותיות וצפרט
האזכרות וידע נאמנה כי כל אות ותיבה יש סודות נוראות להפליא ודי
לנו לע"ר צנגע כי לא אחנו יודע עד מה צקדר עליית העולמות והיסוד
העליון ע"פ מודותיו וחכמו כלימתינו ולפחות נוזהר לומר התיצות צמספרס
כמשפט ולהצן פשטן ציראה ה' ולידע דרך כלל כי הכל סודות עמוקים
ולצורך היסוד :

דז מה מאד הפליגו צאמירת לונלח צגנינות צליור מנורה וכתבו ז"ל
ששכרו רצ ועלום. וראיתי קונטרס צכ"י לראשונים צזה צסודותיו
ותועלותיו ולפחות לעשות נח"ר ליוצרינו נאמר אותו צכונה צליור מנורה
כחוב על קלב :

י טנח צרוך טאמר רס ונשא וגצה מאד ולריך לאומרו צנוסח של פ"ז
תיצות ולא ישתנה צטום זמן צל חוסיק וצל חגרע. ואם הקהל
יאמרו נוסח אחר הוא יאמר צלנעט נוסח של פ"ז תיצות כי יש צו סודות
עמוקים כו"ש גורי הארי זל"ל :

כ אמרו רז"ל כל האומר תהלה לדוד ג"פ צכל יום מוצטח לו טהוא צן
הע"ה

צפורן שמיר סימן ב

הע"כ לכן לריך לכויין ולהצין לפחות פשט הדברים ושצחי הס"ית כציוכל
שחס אומרו ולצו כל עמו וק"ו אם יאמרו צמרונה ככלע את הקדש צמקום
רנה תחל רעה וענש יענש ח"ו:

כא אמרו צוהר הקדוש שלריך להתעורר צאמירת פסקוי דזמרה ליראה
את ה' ככל לצו:

כב צאמירת ויצרך דוד כשמגיע לוחתה מושל ככל יתן ג"פ ללדקה כצ'
צנת אחת ואח"כ השלישית וקודם כשגב:

כג צמורא אמרו רבי אלעזר יהיז פרוטה לעני והדר מללי דכתיב אני
צלדק אחזה פניך ויש לרמוז כי ר"ת לדק לפניו יהלך הוא ללי כי
צחילה לדק לפניו יהלך שיתן לדקה ואח"כ ללי א"כ אפשר כי ע"י התפלה
לדק שהיא מ' לפניו יהלך פצ"פ וישם לדר"ך פעמיו והמשכיל יצין צקוד
ישנה:

כד הפליגו צוהר הק' צאמירת שירת הים וקודה אחר פסקוי דזמרה
שהוא עילוי מאד ונח"כ לשכינת עוזינו ועל כן לריך לאומר' צמחה
רנה וצנעימה וילייר צדעתו כאלו עומד ציצטה צתוך הים והמלרי' נעצעי'
והוא ניול והוא סגולה לכפרת עונותיו כידוע:

כה אמירת ישתצח לריך לומר מן שיר ושצחה עד ומלכות ועד צכלל צלי
שום הפסק וכל המפסיק כרוז יולא מאלך דפסיק יתפסק וצל יראה גאות
ה' ח"ו:

כו כשמתפלל ציחיד יאמר צרייתא זו. א"ר עקיבא בכל יום שחרית
מלאך א' פותח פיו ואומר ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד עד
שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו היה אחת עומדת ברקיע ושמה ישראל
וחקוק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה'
המבורך וכל גדודי מעלה עונים ואומרים ברוך ה' המבורך לעולם ועד:
כז וזה לא יעשה אלא צאונס גדול כגון שהוא צדך או שהוא חולה
אצל אם אין לו אונס לא יעשה צנפשו שקר לצטל תפלה צלצור
שמצטל כמה מלות ועונסו גדול ואמרו רז"ל צמדש כונן מי שמגרע אמן
יהא שמיה רצא וצרכו חייז נידוי:

צפורן שמיר סימן ב

כט

כח קריאת שמע צוהר הקד' הפליג צעונש מי שלינו מכוין ושצח גדול
 למכוין כי פרשה ראשונה מ"צ תיבות והיה אם שמוע עד ושמתח
 ע"צ תיבות אח דברי עד הארץ כ' תיבות ויאמר עד סוף עם חזרת ש"ץ
 ע"צ תיבות ושם נאמר כי יש מדורין וממונין בג"ע על זה צפרעות וכנגדן
 ח"ו עיין צוהר חדש צאורך :

כט יזכר מאד צאמירת אמת ויליץ כתקנו התיבות כמשפטן שלימות
 ונפרדות ואמרו צוהר כ"י הציאו הרצ המסיד המקוצל מהר"ם
 ניגרין צם' היראה כי אחד חלה מעת לעת ומת פתאום ואמר קודם מותו
 הנני מת על שלא נזהרתי בדבקים שצאמת ויליץ עכ"ל :

ל כשיאמר עוזר דלים כו' תהלות לאל עליון כו' יעמוד על עמדו ויכין
 גופו ולצו להתפלל :

לא קודם אמירת אלהי נלור יש לומר שיר למעלות אשא עיני ואז יהי'
 אהוב למעלה ונחמד למטה ויאמרנו ציראה גדולה ולא ילפה לשום
 טובה חלילה וכשיענה קדושה יסגור עיניו וישאם למרום שיש לו נח"ר
 להקצ"ה מזה והוא מקרב הגאולה כמ"ש רז"ל ויהיה צכל לצ ולא יזעק
 צעניית קדושה כי הזעקות הללו סימן למיעוט היראה והכונה ומצלצל
 אחרים המכונים :

לב והוא רחום יש לאומרו צקרוז רגלים כי הוא כנגד י"ח צרכות ויציין
 מה שמוציא מפיו ויהיו דצרוי רחמים ותחנונים צהכנעה :

לג אל ארך אפים וכו' שאומרים קודם כוללת ס"ת וידוי ולריך לאומרו
 מעומד :

לד כרוז רחמיך אל. יכוין כי כרוז מיכאל שהוא כרוז ומראה אפרו
 של ילחק הלצור ע"ג מוצח של מעלה וזהו רחמיך אל ר"ת גי' ילחק
 והשאר אותיות מיכאל :

לה נהגו אנשי פרוצינאל לומר צכל יום צסוף תפלתם ג' פסוקים אלו
 אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא עוצו עצה ותופר
 דברו ולא יקום כי עמנו אל ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני
 צסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אהבל ואמלט וכך הי' נוהג הרצ

המסיד

צפורן שמיר סימן ב

החסיד נהר"ר יהודה זן ששון כמ"ס הרצ וננות הלוי דקכ"ח וברנ"ז כך
היה מנכחו ומוסיף זו כוסת זה. רבון העולמי' זכנו לעסוק בתורה לשמה
ובמצות וג"ח ולהשכים בהם ולהעריב זכנו לראות בבנין בית מקדשינו
החרב או"א הראנו בבנינו וכו' עד תמידין כהלכתן:

סימן ג. אר"ש חפץ מרז"ל בעלי אסופות. פקח עיניך והיו
לשופות:

לו יתפלל כמ"ס מתפלל ר"ע בכל יום י"ר שלל חכעם ולא חכעיך:
לז צוהר חדש דל"ד ע"ג אמרו שיאמרו צק"ר יר"ו ה' או"א שיהא לזי
כחן ומקור צידי שלל אשכחך:

לח שס דק"ז אמרו שיאמרו צק"ר פ' צראשית עד יום א' ופ' עולה:
לט לריך לקרות כל יום צעוד התפילין עליו הארבע פרשיות של תפילין
וכבר שתיים זו שומענ"ו נאמרות צק"ס ולכן יקרא קדש והיה כי
יציאך והנה אמת כחן הדבר:

מ צוהר הקדוש הזהיר לכוין צד' תיקוני השכינה כזיכור מטה ושלחן
כסא ומנורה צערצית מטה. ציוס צק"רצנות ופקוקי דזמרה שלחן.
ציו"ל כסא בתפלה י"ח ומנורה:

מא ששה מנחת תדיר צלי הפסק א' להאמין צה'. צ' לא להאמין צולחו.
ג' ליחדו יחוד גמור. ד' ללחצו בכל לב וצכל נפש מאד. ה' ליראה
אותו צגין דליהו רצ ושלטי עיקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמי כלא.
ו' שלא לחור אחר ומחשבות לצו וראות עיניו וסימנך שש ערי מקלט תהיין:
מב מצועות שוא אחת דומה ונאה זכויות חילול ה' אחד דומה ק' תפלות
ציוזי חובה אחת דומה ק' שמחות נצלות הפה אחת דומה ק' הצעות
גזל א' דומה ק' צרכות מחלוקת א' דומה ונאה פרנסות לשון הרע א'
דומה ק' תשובות והס' ז' דמיות שמונו רז"ל:

מג אל תחן אל לצך מה ידברו מונך אחרים כי זה שרש פורה נזקין
ומצלות לנפש ואמר הפלוסוף רוב הצרות צלות לאדם שרואה להיור
נכד צעיני אחרים וזה הצל גדול כי מה יתן לאדם אם אלף אנשים

צפורן שמיר סימן ג

ומכדיו או אם ידצרו רע עליו ויצו עליו ומה יקרו דצרי השלם רצי לויטם איש יבנה אומר מאלד מאלד הוי שפל רוח ואפשר שאמר מאלד מאלד כנגד תלות החומר שיכדדוהו והשני כנגד לער החומר אם יצוהו ולזה הזיהרנו מאלד מאלד הוי שפל רוח וכבר השמיענו הרב החסיד צחות הלצנות שתכלית מדת הענוה הוא להגיע למדת הנשחווין :

מד ומלמד אשר הורנו ר' לויטם שתקות אנוש רונה עוד אחרת היתה הן צעודנו חי כי לא צמותו כי כל אשר יאכל וישתה יתהפך צקרצו לואה וגללים הלל יצוש ויכלם ונעשות כל גופו בית מגואל ותועבה . וכבר כתב רצינו הרמז"ם שהתקצלות צני אדם לשתייה הנושכרת חרפה גדולה יותר ונקיצוץ אנשים ערוניים להתריו וכן להתקצץ צמשתאות וקעודות הרשות כי אחד ונטיה והשני ונעמל הצער וזה השפיל החכם את גאות המלך כמ"ש צס' איוונה כנדגלות דף כ' ע"ש צאורך וצו"כ ח"ג פ"ח :

מה ותימה הוא על צ"א אשר שצתם וקיומתם וכל מעיינים צקדר אכילתם עם צ"צ כועטו יחדיו מה נאכל היום ומה נאכל מחר ועושים שקלא וטריא ומסקנא והלא האכילה היא מהג' דצרים אשר צני אדם דומין לצהמה הטוב הוא לשאת ולתת ולאצד הזמן צמה שדומים לצהמה וצמה שדומין למלאכים היא הדעת לא עלה על לב לישר דעתם ומדתם ומקילות לצדם ולשאת ולהת צקדר עצודת ה' ולא צא צפיהם אחרתי שגם זה הצל וחולי רע :

מו אומר הפלוסוף הצרי הגדול לשכוח הרעות הצאות לאדם ולמשול צילר הוא לחשוב צדצרים אחרים זולת עלננו כי הנפש לא תוכל לחשוב שני דצרים כאחד ולזה אם תעמיך עליה ונחשצת דצרים אחרים חכמה ודעת תשכח עלמה ותהיה שקט ושחקן ואני מוסיף לצאר שיחשוב צתורה הקדושה שאם יעמיך עיונו צחכמות חילוניות חקירות למודיות טבעיות הצרי אינו אלא שר"ף כי אחריות לרי יתהפכו לאחריות ילך כי ילרו חכם וננו והוא ידע עת ורבע לפתותו וכאשר קרה לגדול השלסופי' ארוקטוטולוס כמ"ש רצי ילחק דמן עכו צס' מאירות עינים כ"י אמנם אם זכה לחשוב ולהעמיך

צפורן שמיר סימן ג

ולפעמים צחורה הק' וצחורת ה' חפלו ודלוי יכלל כי הוא אמר ויהי צראתי
יל"כר צראתי לו חצליו וכאשר הארכנו בעניותינו צדושי' צס"ד:

מז צאמה אמרו קשה עונסן של מדות רעות ואסורות וכבר רבי' הרב
מהר"ו זל"ל צס' שערי קדושה כלל כל הנזק ועונש הצד לאדם
צכל מדה ומדה וכל קבל דנא ריוח ושכר המדות טובות והם דברים
קדושים ונלרכים ולריך האדם להתמיד צקריאת ענין זה שס צס' הנזכר
וכשמו כן הוא צמעותא מנייכו צולו שערי צמעת זמן עייכס תחזינה
מז"רים אדם להצל שיורד ע"פ מדותיו לצאר שחת וע"כ כל מדה צחצ"ל
מן גו יגרשו ונצקסה מאלהינו על זאת צדמע לצ יעזרנו על דבר כבוד
שמו אשר כן חליפות לנו ונזכה למדות קדושות הטובות צעיני אלהים ואדם:

סימן ד. בענין הלימוד ואביזריה. פרק היה קורא:

מח כל חופסי התורה ישגיחו ויתצוננו ללמוד תורה לשמה דוקא וכמו
שאמר ר' יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו כי
זה כל פרי הלמוד בתורה לעשות כ"ר ליוצרו דוקא וזהו לשמה שלא יהיה
לו פניה אחרת לא מפני הכבוד ולא מפני הנמוץ ולא משום נד ואופן
שצעולם כלל אלא לתקן שרש לימוד התורה צמקום עליון וליחד הדודים
ויחשוב כי יש סודות עליונים צכל לימוד ודרך כלל הוא מכוין לקיים מצות
הצורא ית' דוקא והוא ית' צותן לצות ויודע עומק מחשבותיו וחרדה
ילצם:

וכבר רצינו מהר"ו זל"ל צהקדמת עץ החיים הארוכה והנורא האריך
צזה והן צפיו תוכחות וכה אמר אם יאמרו חכמי דורינו שלומדים
תורה לשמה התנא הגדול ר' מאיר מנחישם שאמר כל העוסק בתורה
לשמה זוכה לדברים הרבה כו' וכל משכיל ראה יראה שלא זכה אפי'
לקאת המעלות שאמר ר' מאיר והן הן עדיו שלא הגיע עדיין ללמוד לשמה
ועוד האריך צזה מאד ע"ס ועל זה ידו כל הדווים ועל כיוצא צזה חצי
אם תצקסנה ככסף וכמוטמונים תחפסנה אז תצין יראת ה' ודעת אלהים
תמלא כי ה' יתן חכמה וגו':

ממ אמרו צמחא דבי אליהו לא חרצ העולם אלא צפסעה של חורה ולא חרצה ארץ ישראל אלא מפסעה של חורה וכל הנרות הנאות לאדם אינן אלא מפסע התורה שנאמר צפסע יעקב כל זאת כו' ומי שיש לו לב יתעורר מתרומה אשר הפיל עליו ילרו ואחו שמורות עיניו וישוץ אל ה' ויעסקו בתורה צמחיה כאשר יוכל ולא יוליא זמן היקר מפנינים צהצלי העה"ז אשרי אדם שומע:

ג מי שחשקה נפשו צמורה כל כך עד שיום ולילה לא יחשוב כי אם צמורה וישליך אחרי גוו עניני העולם השפל הגשמי והעכור הגופני הזה וצמורתו יהגה וצאהצתה ישגה ישיג מעלה נפלאה שלא ינטרך כלל לחעניות וסיגופים:

נא שורש הכל התצודות כי הוא ענין נשגב גדול ורם לזכות לקדר קדושה ולתנח סיימנא מרבוואתא קמאי צ"ד קדש ילצט הכונה ד' שהוא מתצודד אז קדש ילצט ואפשר לרמוז צפ' צכל דרכיך דעבו ר"ת דד' כי כאשר יתצודד יהיה דצק צה' אפי' צלרכי גופו וס"ת דרכיך דעבו כ"ו גימט' שם המיוחד שישים נגדו ע"ד שויתי ה' לנגדי תמיד דעבו דע ה"ו ר"ל שהכל יהיה ליחד ולזווג ה"ו קצ"ה וסכינתיה וזהו דע לשון וידע אדם: **גב** השגת החכמה למעט דצבור ולהרצות צשתיקה וכדתנן סייג לחכמה שתיקה וצמחר טוב צאלפא ציתא אוח ונ' אמרו התורה נשולה לחצית מלפא דצט אם נחת לחצית רציעית מים ילפא כנגדה רציעית דצט מתוכה כך אם נכנסו דצרים אחרים צתוך לצך ילאו דצרי תורה עכ"ל וזה צעלס סייג לחכמה דאם מדצר יולאים דצרי התורה והסייג שלא ילאו היא השתיקה מדצרים צטלים וכל פעל נפש יאנח צצצרון על זה וכתצו ז"ל כי ע"י השתיקה מתעלה מפעולת ו"ק ועולה למקום המהשגה וזהו סייג לחכמ"ה שתיקה שתק י"ה ונעשה מרכצה לשכינה:

גג לריך צכל יום לקרות מוסר איזה שיעור ורצו כמו רצו ספרי מוסר לכן יקרא צספר אחד שיעור צכל יום עד תומו ואח"כ יקה אחר וכעז"ה וצכל א' ימלא התעוררות חדש ויקיים החזק צמוסר אל תדף ולא עוד אלא אפילו צס' שקראו כמה פעמים כשיחזור לקרותו יתעורר דצצר

צפורן שמיר סימן ד

שעדיין לא נתעורר ואע"פ שכבר ידע הדבר ההוא מ"מ הזמן והמקום
שעומדת נפשו צעת ההיא עושה חדשות כאשר לדיק יצחק ויזהר מאלד צזה
ויראה שלא יאבד זמנו וחצא עליו המיתה פתאום ואז הוא צעלמו יחרט
חרטה גדולה על שקלקל מעשיו וכילה צהצל כמו ועונותיו כמשל ואין
מושיע:

נד יזהר שיהיו ידיו וצגדיו ומקומו שקורא שם נקיים:

נה טוב מאלד שירגיל עלמו צמוקת אצות ולהצין מה שמוליא מפיו כי
מוקתא זו היא הית' אם לצניה ואצ צחכמה לכל מין מוקר דצרים
קלרים והם ארזי הלבגון הרמים והנשאים ודצרי' היולחים מלצ קדישי
עליונים ואם ישם לצו לדצריהם הקדושים צדקדוק תתעורר נפשו צנועם
מוקרם וישוצ אל ה' וירחמנו:

נו צקדר לימוד הפסקים שמו"ת אשר יקד רצינו האר"י ז"ל ומקודר
צקדר מק לישראל אור הששי לא ילמוד כי אם כ"ו פקוקים שנים
מוקר לצד צלי תרגום:

נז טוב לקרות הקדר הנז' יום יום מחול המועד ולהשלים צעד יו"ט:

נח אם נאנס יום הששי ולא קרא הפרשה שמו"ת יקראנה יום שצת
שמו"ת ודלא כמי שכתצ דצצנת לא יקרא תרגום:

סימן ה. הקול מתוקן לסעודה. אר"ש חמדה:

נח יזהר צכצוד נשנתו יותר ונכצוד גופו וקודם אכילתו ילמוד מעט
שהוא מזון הנפש ואח"כ יסעוד מזון הגוף:

ס יזהר לאכול צעתו קודם שירעצ ויחל"ס מושים:

סא לריך להסתפלל על הפרכסה קודם אכילה ואני צעניי נהגתי לוונר נסה זה
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובירך כח וגבורה ובירך לגדל ולחזק לכל ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם
שם כבודך על כל ברכה ותהלה יה"ר מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שחתמלא

שתחמלא רחמים עלינו ויושפע טל העליון מהרין מולין נוצר ונקח דרך
 חיד וגרון לא"ו ומא"א לו"א ומ"א לחקל תפוחין קדישין ומשם ישתלשל ויגיע
 ויראה השפע ההוא בכל העולמות ורוה פני תבל ושבע את העולם
 כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך כי אתה האל
 הטוב והמטיב לכל וון ומפרנס ומכלכל בהסדיך לכל בריותיך כרכתיב
 פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נוהן לחם לכל בשר כי
 לעולם חסדו וכתיב ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהר"מ ה' או"א שנהיה
 אנחנו וכל ב"ב בכלל הרחמים והחן והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי
 ריוח בהיתר ובנחת ונשבע לחם ונהיה טובים עשה למען שמך עשה
 למען ימיך עשה למען תורתך עשה למען קרושתך עשה למען זכות
 אברהם יצחק יעקב יוסף דוד יהו לרצון אמרי פי כו' :

סב יהיה צכצוד על שלחנו כי על שלחן המלך הוא אוכל ויאכל צכצוד
 לא כרענתך ולא יהיה גרבך כי אמרו צרעיה מהימנא כי נאחז
 הסערה אחרת צאותו שלחן :

סג אם יבא עני צעוד שהוא צשלחן ישמח מאוד ויתן לו פת ומסעודתו
 אם יוכל ועל כל פנים לא ישלחנו ריקס וישים צין עיניו כי זה חלק
 גבוה ומסעודתו וצשמחה רבה יחאמץ לעשות כ"ר ליולרו והוא המעולה
 שצנדקות לתת מידי דמיזן ומגוף סעודתו :

סד יצול פרוסת המוליא צמלה ג' פעמים ויכוין כי ע"י זה יומתקו
 הגבורות ומתלק הסע"א מהשלחן :

סה אם מלאכל אחד ערב לו ומסלק ידו מלאכול לקגף עלמו על חטאתיו
 הוא חסוד לפניו יחצרך ועציד ומהני להיות לו כפרה ואם יתמיד
 צזה הוא פקח שאוכל ומתענה צצת אחת כי מעט סיגוף זה שמסלק ידו
 מלאכילת הערב לחיכו כרלה לו כעין חענית :

סו אמרו צמנא דצי אליהו לא נתקצלו צני אדם למיתה ואין כל צכיה
 יורדת לידי לער אלא מתוך אכילה ושתיה ושמחה צהצלי העה"ז
 ע"ש צאריכות ומי האיש אשר ישמע דצרי אליהו הצניא ז"ל ולא יקרע לבו
 לשנים עשר קרעים קרועי"ם והולכים לתומם למאוס צמשתאות וסעודות

צפורן שמיר סימן ה

הרשות ושנחת המדומות. ומה נפשך אם תאמין לדברי אליהו הנביא
ז"ל ויעשה צנפשו שקר הוא פתי וסכל המשתדל לגרום רעה לעלמו לערף
דגופא או מיתה ח"ו ואם אינו מאמין מאיזה אופן שיהיה זו רעה חולה
וענש יענש מאוד גם על זה ואם כה יאמר קוביין דעלמא הכי הוו וכאשר
שמענו כן ראינו צעלי עושר הרבה עשו מרזחים רבים שחו וישכרו ערוך
השלחן מלא מכל טוב מעדני מלך ויושיבו מחזריהם כי שם נשצע"ו
נשצע"ן ונוטלין קופרא טבא לפומא כפא טבא לפומא לא חדש ולא שנת
אף אתה אמור לו ת"ח מאי סליק זהו מלמד העונש של עולם הבא שאינו
נגלה לעינינו אבל הוא אמת צלי ספק כנודע מרז"ל הקדושים וכל דצריהם
חיים וקיימים ודי אם צעל נפש אתה ועל פי השכל עין לא ראתה האמור
לעיל אות מ"ד ומ"ה ע"ש:

ז יזהר ליטול מים אחרונים אפי' ללא שייך טעם מלח קדומית כגון
שאכל פת לצד וכיוצא כי יש טעם גדול ע"פ הזכר הקדוש וכתבי
רבינו האר"י ז"ל:

ח אחר מים אחרונים יאמר למנלח צנגינות כו' ופ' אצרכה את ה'
צכל עת וגו' סוף דבר הכל נשמע וגו' ההלכה ה' ידבר פי וגו' וידבר
אלי זה השלחן אשר לפני ה' כמנהג רבינו האר"י:

ו. סימן ו. הערות וגדרות משום תקנת אות ברית. בחר"ט
אנוש עלה בכב"ם וירבה בורית:

ט על נה"ר כצר נפתחו שערי קדושה צפפן של לדיקים ומלאי מפיקים
דרך אכוכה צתמרוק עון פגם הצרית ותיקונו ואולם נקוט נפשך
צקלי"ר קלידת האומר קמה פלת כשם שאנו רוקדין צנפת הקלור קמהל
טחינא מיקוד רז"ל קנאי וצחראי וכשם שמי שיש לו חולי צגופו יצקש
לנען דעת צצצ"ת עשויה צא לו החולי ויתאו' לרפאתו וישמור עלמו מן
הוא והלאה מדבר הגורם לחולי כן לריך להכיר חולי הנפש וסינתם
ורפואתם ושמירתם כדת מה לעשות:

ע יתעורר האדם שצפגם הצרית הוא פוגם מאוד צנר"ן וצחותם המלך
ופוגם צשרשי כר"ן למעלה:

עא צפנס זה מחו ער ואונן אף שהיו קטנים בני שמונה שנים ועל חטא זה צא מצול לעולם :

עב
עג אין צסום עצירה מי שצורא גוף למזיקים כעצירת פגם הצרית: הוא מעכב הגאולה כי אין צן דוד צא עד שיכלו כל הנשמות שצגוף וזה מוריד מחדש צקליפות וזה לע"כ הסמים ולער כל העולמות שמעכב תשועת ה' ואוי לו ולרוע מזלו אם לא חזר בתשובה כי אחר מותו נפרעין ממונו על הכל' מלצד עונשו על עלם העצירה:

עד ציותר יחדד חרדה גדולה כי עתה אנחנו צאלף הששי והוא כנגד היסוד ומעשיו המוקלקלים ערו ערו עד היסוד צ"ח:

עה מה עלמו וגדלו סעיפי שריגי חטא זה צכמה אופנים פנים מפנים שונים כי צסגם לא חטא צערוה ונדה וכיולא צפועל אם חשצ והרהר ועי"ז צא להשחית צבהקיץ גדול עון זה מאלד מאלד:

עו ולא זו צבהקיץ אלא אפי' צחלוס אם יעמאווה דצקחו הרעה ועתי' ליתן את הדין וענש יענש כי נפש הוא חוצל כצכאים מזיקין כמ"ס רז"ל פרימו מאלרץ תאלד וזרע"ס מזני אדם:

עז יתר על כן צאשתו אמרו אם לא נזהר לקדש עלמו ולשהות צאופן שיכלו הכיולות עונו ישא:

עח ואם חשצ ומשצנות רעות הוא איסור גדול וממשיד נפש רעה והן הן פרילי הדור וחולפא יקגא גם את הכל פכ"ע לו ישלחו על מה שחשצ ועל שגרים לצניו שיהיו רעים וחטאים וכל עצירה אשר יעשו צניו מכל חטאות האדם הוא נוטל חלק צראש צעונש ולד הטומאה וקורא לו פס א"צ הטומאה:

עט מי יולל עד היכן מוגיע פגם הצרית וכצר גורי האר"י זל"ל הפליחו לדצר ותקמר שערת האדם מפני מראית העין רואה תוקף הפגם צקדשי שמים חללנה אזנים:

פ אמרו רז"ל המקשה עלמו לדעת יחא צנדוי ויזכור פרק צכמה המקשה כמה וכמה פעמים סנתחייז כדוי צצ"ד של מעלה וכ"ס וק"ו אם צא לידי עון:

צפורן שמיר סימן ו

פא לאיש אשר אלה לו איך יאכל מעדנים והוא מוכן לפורענות ויגרם
צחץ שיניו איך ילצם בגדי משי והוא לנש צטומלת הסט"א ולנש
נשמתו קרוע הוא זולר הוא גי' רוע קרעים קרעים לנש. הצו"ז ומעיל
קרוע איך ישחרר על משחתיו ועל הסרים למשמעתו והוא צזוי מאלד
לפניו ית' וכל לנא השמים נתאז ונאלח צעיניהם איך יישן על כ"ר נרנח
ציקר כרי"ם וכסחות ומוכן לחצק אשפתות וללכת מדסי אל דחי ציד
ונלאכי חבלה אכזרים מידו נגזרו וצפועל כפיו נולכו איך יטרח וכל מאויי
נפשו להרויח מונון והוא מפסיד ומשחית נפשו ואיך ישמח ועונו קצע לו
צכיה לדורות איך יתקן גופו וצגדיו שיהיה נקי מסודר ומנהדר ונלאכי
הצלה מתקנים ומסדרים מיני עלצ"י צשמים רא"ש ולענה שיהיה מלוכלך
ומזולצל די לעלמין יתחצל איך מניח עסקי נפשו וקוצע עתים לשחוק
צמקום קציעות עת לתורה ותשובה ונלאכי חבלה יעשו שחוק צנפשו
צעונותיו ומטלחיו העתידים עורר לוי"ץ זה רודה וזה מודה זה מורט
זה פורק זה מכה מכת אכזרי וזה יעלה ג' סלי חור"י וכהנה וכהנה רבות
אנחותיו על פי מדותיו:

פב אי לזאת צריש כל מלאי"ץ יש צדד וידום להסתכל יפה יפה מעת
היוחו מה היה לו ומה צידו ומחטלת נעורים צכל פרטי פרטות
מיני חטאים אלו כי עלמנו ומספר וכשיזכור וידע רוצם ככלם אז חצין
ותשקול צפלם עד היכן מגיע פגם כל אחד וכשתגיע לזה הלא חצוש הלא
חכלם ותתחרט חרטה גדולה ופלגי מים ירדו עיניך וצמריכות תאנח
אנחה שוצרת ומקוטרת ומ"ר עוצר על אשר הכעסת את הצורא ית' ועצרת
על כמה שצועות וכריתות שנכרתו על קיום התורה והמלות ואשר השציעוך
צחדרי צען ומרית את פי המלך אשר צעונו הגדול ילךך והציחך לעולם
וכרצה להטיה עמך מאלד מאלד אשר לא ישוער ואם תעמיק העיון צזה
איך ספק כי תהיה צזוי צעיניך נמאס שפל ואפל אדהכי והכי עין צמר
צוכה ולצ נצצר כמו חי כמו חרו"ן נאנח צצצרון ותכף תקבל על עלמך
לגדור כמו גדרים וסייגי' שלא תצא לידי חטא מהיום והלאה ועיקר הכל
להתרחק משחוק וקלות ראש המרגילין לערוה:

פג וידע נאמנה כי איסור גמור להסתכל בנשים ולנזושיהן ותכשיטיהן וכמנ"ה ומה אחרונן על בחולה ופירשו רז"ל שלא נסתכל אפילו במלבוש בחולה העומד בכוחל:

פד וק"ו ליגע בהן ולנזוין ולשחוק עמהן כי כל זה גורם לעומא נפשו וחבלים נפלו לו חבלי עצמות לירש גיהנם וצעת פטירתו מלאכי חבלה יראוהו כל הלכות ההם ויעלריהו לער צנגע:

פה וכ"ש שלריך להמנע מהן בנדחן כי מה שסוברי' ההמון כי אין איסור נדה אלא באשתו שקר ענו כי סחם אשה נדה אסורה ועצר על לאו ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרצ נגש והוא נהנ"ה נוסף על איסור אשת איש או אפילו פנויה ליהנות בקרינתה ואפילו להרית צנזמים שעליה דכתיב לא תחלף לא תהנה אף:

פו וק"ו לחזק ולנשק כל אשה שצולם אפי' היא קרובתו ולא כמו שטועים ההמון לנשק קרובתם כי היא זימה ועון פלילי וצפרע אם היא נדה שהוא איסור כפול שנהנה מן הערוה ומן הנדה:

פז וכמה נוחות נוחו רצון קמאי ובתראי וצפרע הגאון צעל של"ה והרצ הגאון ר' יהונתן בצפריהם על המנהג הרע שנהגו קלת כי המשוך סובר שצנשיית שטר שדוכין הותרה לו משודכתו בנשיק ומיזוק וכיולא ואז"ל שחוק וקלות ראש ולא ידעו ולא יצינו כי אפילו קדשה קידושין גמורים וכתב לה כתוצת אירוסין אסורה לו דכלה צלל צרכה אסורה לצעלה כנדה ולא הותרה אלא אחר שצנ צרכות וכ"ש שהיא נדה ממש דאורייתא כל זמן שלא טבלה וק"ו כי תחת אהבתו יקד יקוד כצפרא אגומרא ואין ספק שיצא להשמיח צין בחלוס צין צפקיץ ואפשר שהוא לא ירגיש והם עזירות תדירות מנשכות חדשי' או ישנים ועושיין צנין להקט"א ויכם קרן צאולר גיהנם אם לא שישונו בחשובה שלימה:

פח והאיש הירא את דבר ה' יזכור אשר הוא יהודי ויאמין בתורה וצדקרי רז"ל הקדושים ולא ישיאנו ילרו צנשאות שוא ומדוחים וידע שעל הכל יצא לחשבון גם על אשר לא האמין צדקרי רז"ל וכל האומר הקצ"ה ותכן כו':

צפורן שמיר סימן ו

פ ואחר שיכיר מטאו אם ח"ו מטא צערוה או נדה או גויה צמעשה
ילך אלל חכם זקי צרפואו' הנפש לקדר לו פרכי הרפוא' ע"פ הש"ס
והזכר והאכ"י זל"ל ולא יתרטל שמוא יספה צעונו ולא יזכה לעשות תשובה:

צ ואם מטא צכל אופני קרי התיקון הוא להחענות צימי שוצצ"ס ת"ת
פ"ד תעניות דהיינו מפ' שמות עד סוף תלוה שהוא ר"ת שוצצ"ס
ת"ת יום יום וצחוכם יעשה צ' הפסקו' קטנות מצ' ימים וצ' לילות שעולה
כל א' ז"ך תעניות ויושלמו הפ"ד וכצד ימים אלו ידועים ומנהג קדום
צכל תפלות ישראל שהם מקבילים לעונות אלו ודומיהם:

צא ולריך שיהיו פ"ד תעניות אלו רזופים שיתענה צכל הימים מלצד
שצתות ור"ח וט"ו צצצט. ולענין ההפסקות שצריך לאכול ולהפסיק
מצעוד יום מצטלים יום שיקבל צו ההפסקה ואין לחוש לזה מאחר שגם
היום ההוא מקבלים תענית עוד היום גדול:

צב אמנם ראיתי מאן דחש להכי ומפסק שמוא לא יהיו רזופים אם
אוכל יום שמקבל הפסקה. ולכן אם אינו נוהג לאכול צליל מש"ק איזה
דצר לכעודה ד' ואפילו פת הצאה צכסנין כי אינו סוצל האכילה מנח
סעודות שצת אז יכול לקבל ציום שצת קודש ולהפסיק סמוך לשקיעת
החמה ודלא כמי שכתצ איפכא:

צג והיותר טוב להפסיק ציום ר"ח ויום ט"ו צצצט כי צזה לא יש פקפוק
ואם חלין שצצת והוא נוהג צליל מולאי ש"ק לעשות סעודה ד' כדת
מה לעשות לא יצטלנה ח"ו אפי' שאינו אוכל אלא פת הצאה צכסנין כי
היא מלוה רצה וחוצה ויכול לעשות הפסקה א' מיום צ' של פ' שמות
שיאכל יום א' ויפסיק צערצ או שיעשנה יום ה' ויום הששי מפרשת ויחי
והפסקה השנית יום שהוא רולה לקבלה לא יאכל עד שאוכל סעודה
המפסקת ונראה דגם צזה אין פקפוק ונחשצים התעניות רזופים ויותר
טוב אם סמוך לר"ח אדר לקבלה צר"ח אדר והכל לפי מה שהוא אדם
שאם הוא חלוש יש להקל:

צד אך מה שנוהגים צערי איטליא להתענות צשוצצ"ס צ' וה' לא עשו
כלום לתקן זה רק נחשצים לתעניות צעלמא כמי שמתענה איזה

תענית

צפורן שמיר סימן ו

לה

תענית צפאר ימות השנה ונ"ו יתכן שאיזה תועלת יהי' לתקן זה ועוד
כי צזה מתעוררים לישמר ומחטא זה הרגיל ומלוי צעו"הר :

צה ומה שנתחכמו קלח לקבל יום א' מצע"י שעה אחת ומתענים עד
שעה א' צליל ג' ואומרים שזה נחשז כג' ימים לתשושי כח לא עשו
כלום דצפרישא אומר מפי הרז מברח"ו זל"ל שקבל מצניו האר"י ז"ל
שאפילו אם יתענה כיום כפור אינו נחשז אלח לתענית א' ומי עלה שמים
או נגלה אליו אליהו ז"ל בקצב אחר רצינו האר"י זל"ל לעשות פשר דצר
צענינים העומדים צדומו של עולם ותקן צטמות ועולמות העליונים
לנועלה :

צו והפקת ג' ימים נחשזת לנו' יום ויותר על כן לא נוכל צכתצי
האר"י זל"ל האמיתים וענין הפסקות ו' ימים ומשזון כל יום ויום
אומרים שהוא מברמ"ע זל"ל וכצר הרז החקיד צראשית חכמה זכר הפסקת
ו' ימים אך לא צא משזון נכמה תעניות העולים יום יום :

צז אם לא עלר כח להשלים פ"ד תעניות לא יונע מלהענות מ' יום
רנפי' כי הוא תיקון קרי פשוט לתקן מה שפגס צד' יודין דע"צ :

צה כתצו גורי האר"י זל"ל שעיקר תיקון השוצצ"ים צשנה מעוצרת ולכן
מי שהוא חש כח ואינו יכול להענות צכל שנה יתאונן לשנה מעוצרת
לעשות תקון שוצצ"ים :

צח הזוכה לעשות תקון זה יזהר שצליה שאוכל לא יאכל יותר מדאי
שנא יצא לידי קרי ח"ו ומה יועיל צתקונו ותקונו קלקולו לכן יזהר
למעט צאכילה ולא תהיה מדצרים הונרגילים ויחודה ויכזה כשהולך לישן
וציום צשעת הוידוי ויקיים חטאתי נגדי תמיד :

ק יש שמתזרין להיות סנדק ציני השוצצ"ים כי הוא מכלל תקוני פגס
הצרות ואוכלים צפעודת מלוה כי יום טוב שלו הוא אך יש לפקפק
שנא לא יחשזו התעניות רנפים כיון שהוא גרם לזה אף שכוונתו לתקן
ויכא שמים יחסדל להיות סנדק אחר גמר התקון אונס אם אצי הצן
מאליו ומעלמו מכדו להיות סנדק אפילו שיהי' צאונע שוצצ"ים לא ידחה

המלוה

צפורן שמיר סימן ו

המנוחה ליכול ולחדי כי שמים לו זכו ויו"ט שלו הוא וצלי ספק כחשבים
התעניות רזופים כיון דאחיא לו ממילא ולא טוב לדחות המנוחה ולא נכון
לימנע מקעודת מנוחה וצפרע אס נוהג להיות צקעודת מנוחה כשהוא סקדק:

סימן ז. דברים הבאים. כמה נאים להזהר מדרך הטאים:

קא הנוטה להכלל מקרי לא יעמא צרית הלשון וצפרע מנצלות הפה ול"הר
כי הלשון והמעור מכוונים ומי ספוגם צלשון ודאי יחטא צמעור
וזה אפשר רמז הפסוק אמרתי אשמרה דרכי דרך גצר מחטוא צלשוני:

קב עוד יזהר מצרכה לצטלה שידע צרכת הפרי וכיולא שהוא אוכל ויצרך
צנחת ולא ידלג ה' או מלך העולם או איזה תיבה מנקה הצרכה שאז
יהי צרכה לצטלה ואוכל צלא צרכה ואם אינו מדקדק חס ושלום צזה הוא
גוזל לה' וכסס שצממון אקור גזל כל שהוא לכתחילה גם אות או תיבה
מהצרכ' צקוג גזל דאמרו רז"ל כל הנהנה מע"ה צלא צרכה כאלו גוזל להקצ"ה
אם כן צחקרון תיבה ואות הוי צקוג גזל והמון העם אומרים צמקוס ה'
אלהינו מלך העולם נאייינו מליכולם ואוי לה לאותה צושה צמקוס רעדה
להיות חרד צהצכת ה' כמע"ה כל עלמותי תאמנה ה' לא זו אשר לא שם
לצו הגא מפיו יולא עוד צה ספוגם צהצכרה וצמלכותו ח"ו ואוכל צלי
צרכה וגם אם אומר ה' אלהינו מלך העולם צחקנו וצולע תיבה צצרכה
אפשר דצחקרון התיבה היהא לא תחשב צרכה ואוכל צלא צרכה ומרעה
אל רעה ילא שצא לידי קרי ועל הכל ענש יענש כאשר ישית עליו גדול
העלה:

קג מוקרת היא שהמגלה קודות המורה לשאינם הגונים צא לידי קרי
ואסמכה אקרא קוד ה' ליריאיו וצרית"ו להודיעם:

קד מוקרת היא שהרואה קרי ועוצל ציום שהוא דוקא ומתודה כראוי
נמחה המזיק של קרי:

קה הנודר ואינו מקיים צא לידי קרי והוא צכלל מה שאמרו רז"ל צעון
נדרים צני"ו מתים:

קו מאכלים המרובים ושתיית יין זלילה פרכה קוראה לגנב וישתו וישקרו עמו זרע שקר:

קי ישן יחידי זלילה צניח דמיחדל משחר צתי הוא באחריות לצא לידי מקרה לילה:

קכ העלצות וצעל אנהה גורם ליענא כי היא מדת פלונית כשמה ונותן לה יד לעשות צו תאוה כיון דהוא מקטלא דילה וסימוך על"צ מוציע זרע:

קכז המסתכל בצורת עכו"ם אינה ואזיזרייהו גורם להסתכלותו מקלקלת הצורה ואפשר דהיינו דקרו לרבי מנחם זן סימאי זנן של קדושים דלא אסתכל בצורתא כי כל מקום קדושה שם גדר ערוה והיה נזהר מאד אף בצורתא דזוזא:

קי השומע קול שיר שאינו של קדושה ומטמא אזניו אין ששמעה תרש"ע ויצא לידי קרי ח"ו:

קיא אם סביב למטמו יהיו כלים נואים עזי"ע ומהני' כלי נוי רגלים זלי כסוי כדחזי נותן מקום לשלוטו ויכסו"ו צגד"ים ולו יחס לו:

קיב אם יהיה סמוך למראשותיו מנעלים או מכנסים וכיוצא יגביר כחם להכשילו ח"ו:

קיג אם יהיה עליו מפתחות צרזל וכיוצא יתן להם יד להטעילו ח"ו:

קיד אל יאמר אדם בצאתו אזהרות אלו הן אני עוצר כלן או מקלחן וזל יראה קרי דיש להשיז דאפשר שנתקרה הטיפה ויולא דרך נז"ר או אפשר דכל זה צרוכה להפחד ואינו מהקט"א אצל אם כזר החזיקה צו צעונות גדולות אינה מושעת לפרטרוט וקיים ליה צדקנה ודברי רז"ל קדושים ונאמנים ולא ימטילו השערה או שמה יש לו מורה המגיכה עליו לשעה:

סימן ח. מילי דמטמדין מועילים לשמירה. לו לעולם ישור
זוהי נטיר"ה:

קמו יזהר לעסוק צחורה סמוך לשכינה איזה שיעור גרסא צמשינות

צפורן שמיר סימן ח

או צספר זוהר הקדוש אשר קדושת התורה אשר למוד צסכצו תגלו
 אותו :

קמז יקרא ק"ט כהוגן תיצה צתיצה וקדר המתוקן מהאר"י זל"ל :

קיו צסכצו יהררר דל"ח צמה שלמו ציום או צלילה ואפי' הוא צעל

מקרא לצד יהררר צפסקים הרגיל צהם ומתוך זה יישן וערצה סכתו :
קיה ילייר דיוקנו של אציו נגד עיניו ויעיל לו ואחנה סיננא דשא

מזריע זרע למינהו דש"א דיוקנו של אציו דין גרמא סיהא מזריע
 זרע למינהו צנת זגו כמלותו ויוסף הלדיק ניגול צמה סנרלית לו דיוקנו
 של אציו כמ"ש רז"ל ואפטר שזהו רנוז הפסוק ויצא הציתה לעשות מלאכתו
 ואין איש מנאנשי הצית שם ר"ת ואין איש ודנות אציו יעקב נראה אל
 יוסף שם :

קיט ישכצ על לרו השנאלית וזה יועיל להכניע לך שנאל וגם ע"פי

הרפואה הוא טוץ צתחילת סכינתו וכל קצל דנא אה ישכצ על לך
 ימין הסט"א שנאל צעשותו ולו אח"ז לקרו"א לו :

קכ ישכצ עם ד' כנפות והליליות הכי מייגנו לשומרו מנעווא וכצר נודע

שרצינו האר"י זל"ל לא הי' מסיר עלי' קטן אף צעת זיווגו :

קכא כסהולך ליטן ילייר שם המיוחד הויה צ"ה כאלו כתוצ לפניו צכתצ

אשורי' גדולה וכתיצ עיני תמיד אל ה' כי הוא יוליא מרשת רגלי :

קכב כסהולך צדרך טוץ לעשות טצעת כסף ומקוק עליו שמות הקדש

ככתוצ צספר קצ הישר פ' ע' והטוץ שיעשה כמין טס קטן של

כסף דק ומקוק השמות לארכו וטוץ יכסבו צטסק דכסף כמותו וידדיק

שפתיו ועושהו כמין טצעת ו'לא יראו השמות המולה וגם יעשנו לורף

יהודי והוא טצול :

קכג לומר פסקים ולכוין שמות הק' לשמירה נראה שימנע וזה שלא

יתגרו צו וצפרע כשישכח מלאומרם :

קכד רצינו האר"י זל"ל צליל טצילה עסק צמורה עד חלות ולא סמן

ליטן ולהתעורר צמלות פן יצא ח"ו לידי איזה דצר :

סימן ט. משום תקנת השבים. הגי מילי בספר גכתבים:

קכה יען כי הגדיל לעשות ילדי פס"ע ירצה שפ"ע ר"ת שנת פיזר ענוה לכלה הפשע:

קכו שמירת שבת צכל הפרטים ולענגו כפי כמו צכל זה יועיל לכפר מטאתיו כונש"ה אשרי אנוש יעשה זאת כו' שומר שבת וכך שנו רבותינו אפילו עע"ז כאנוש מוחלין לו וצשמירתו מיוחד קצ"ה ויתוקן אשר גרם להיות כרגן מפריד אלוף ח"ו:

קכז פזור פזר נתן לאציונים לדקתו עומדת לעד ירצה צלדקה כפי כמו יום יום ולא יעבור יום א' שלא יתן לדקה אם נעט ואם הרצה וצזה מיוחד שם המיוחד הויה צרוך הול כונש"ה האר"י זל"ל והוא תקון גדול להמיות נפשות אציונים וצזה יעלו ניולוי קדושה אשר פיזר והוא רמז הפסוק פזר לומר אם פזר ניולוי קדושה אם נתן לאציוני' לדקת"ו עומדת לעד ונתקן השכינה וכות הלדקה עומדה ונשאל"ת להגין עליו:

קכה יהיה עניו צאמת וצזה יהיה מרכבה לשכינה ויעלה עליו כאלו הקריב כל הקרצנות ותפלתו אינה נמאסת ומנילל רווחל להשיב נדחיו וירצה שפע:

קכט עוד יזהר לצכות כשנתודה וצפרט כשאומר שחחנו ז"ק כל עלמותיו יאחזמו רעד צמרה איפקוד שצעים תמרים ומאה לערי':

קל ילמד פושעי' דרכיו יתצרך ומטאים אליו ישובו והיה תמורת אשר פיזר ניולוי הקדושה עמה יחצר נפש החוטאים אליו יתצרך ואין קץ לשכר מזכי לחייבא כמו שכתבנו צונ"א וצקונטרים מורה צאלצע והאריכו הרצה צוהר הקדוש ואתיא מכללל יתוקן אשר פגם צמטא זה ותשבת"ו הרנות"ה:

קלא יזהר שלא לדבר צצית הכנסת אפילו אחר תפלה צשום אופן לכבוד השכינה השורה שם ויהיה תקון למה שפגם צכצודה:

קלב יזהר לטרוח צלישת מלת מלוח צכח גדול וכן כשמקיים מלות גמילות

צפורן שמיר סימן ט

גמילות חסדים לקצור מתים ולחפור קצר וכיוצא והזיעה שמזיע תועלת לחטא זה לתקן אשר פגם:

קלג ישלים צכל יום ל' אמנים ד' קדושות י' קדישים ק' צרכות ר"ת לדיק והוא אחד מתיקוני לדי"ק יסו"ד עולם:

קלד יעריח צמחשנה ודיצור ומעשה לעשות שלום צין איש וצין אחיו צין איש לאשתו צפה כך מחמאה מתוק מדגש וירצה שלום וכו' יהי' מתחיל שיהיה לו שלום צציתו ושלום עם מכיריו ואולי יזכה לעשות שלום צין יל"ה וצין יל"הטו שיהפך הרע לטוב ויעשה שלום מתוך חומ"ר שבו מכלכל את הלו"ה ומלאכי שלום ילאו לקראתו ויהיה שלום צמנומתו:

קלה ישתדל להיות ראשון צצ"הכנ שחכית וערצית וכמה האריכו צזוהר תרומה דקל"א ההוא קדמאה דאשתכח צצי כנישתא קיימא צדרגא ללדיק עש"צ:

קול יתגבר לקנאת לכבוד ה' צכל כמו לאפרושי מאיפור צמתק שפתים ונחת רוח וישתדל צכל כמו צזה ואין ספק אשר יש"א ציום ההוא ק"ו צעלמו להיות נקי מחטא זך כתיב למאור וידבק ציוצרו:

קלז לא במדרש הוא העיקר אלא המעשה ותנן הכל לפי רוב המעשה וישתדל להרבות מלות צשומה רצה ויתרחק מכל חטא אולי יזכה שיהיה רובו זכיות:

קלה צצר שנינו ושלשנו על ענין הענוה והשפלות ישפיל עצמו כאזוז ויהי' שגורה צפיו תדיר משל' רצי לויטס מאד מאד הוי שפל רוח: **קלז** יאהב דקנות להיות עושה ומעשה יתן ויתנו אחרי' וכתיב לדיק ה' דקנות אהב ויפייס העני:

קמ ירוץ לדבר מורה צין צלכחו לצ"הכ ולצית המדרש צין צלכחו לעשות שלום או גמילות חסדים דכתיב צו ירוץ לדיק וכשירץ לא יהיה צאופן שילעגיו עליו רק צדרך צינוני:

קמא ישתדל להיות תוכו כצרו ויתרחק מתחצולות ומרמות דכתיב מתהלך צחמו לדיק צאופן שכל יודעיו יאמרו שהוא צר לצצ:

קמב לעולם ילמד סגוריא על ישראל כלל ופרט ידויק ישראל וילמד עליהם זכות וגדעון נגלה עליו ה' צעזע צלמד סגוריא על ישראל כמ"ס ז"ל:

סימן יוד. דברים המסוגלים לכפרה באפס דמי"ם כעשבי דברא בכל עש"ב יהיה מותר ורפואת תעלה לחולי פצע וחבורה:

קמג כל העונה חמן יהא שניה רצא מנצך צכל כחו אפילו היה צו שמץ מינות מוחלין לו:

קדמ כל השומר שנת כהלכתו אפי' עכו"ם כאנוש מוחלין לו:

קמה כל המעציר על מדותיו מעצירין לו על כל פשעיו ועיין צריט קונטרס מורה צאלצע:

קמו כל השומע אגדה מפי הדורש ועונה חמן יהא שניה רצא מכפרין לו עונותיו:

קמז כל האומר שירת הים בשמחה ובעלמו שיער כאלו הוא כילול מהים ופרעה וחילו הם נעצו ואמר שירה הנה משורר ששיע"ר כך מכפרים לו עונותיו:

קמח כל הצוכה ומתאצל על אדם כשר מוחלין לו על כל עונותיו:

קמט כל המתפלל צערב שנת ואומר ויכולו שני מלאכי השרת אומרים לו וסר עונך ומטאתך תכופר:

קנ יסורין מוצקין עונותיו של אדם ואם קבלם מאהבה יראה זרע יאריך ימים ומפץ ה' צידו יללח ואפשר דהיסורין דין והוא מקבלם חסד ומתמתקין הדינין והיה שכרו צני חיי ומזוני דצמזלח תליין וצמ"א הארכתי צמ"ד:

קנא כל העוסק בצדק קרצנות כאילו הקריצם ומוחלין לו על כל עונותיו ומליגי יוסר מלמדיו עליו זכות בשמים:

צפורן שמיר סימן י

ה

קנב כל העוסק בחורב לשונה עונותיו ונתכפרין ורצו ועלותיו כמו שאלו פק קנין תורה :

קנג כל המתעטף צלילית ומניח תפילין וקורא קריאת שמו ומתפלל מוחלין לו על כל עונותיו :

קנד כל המלטער וצוכה ציה"כ כשקורין פרשת אחרי על אצודסון לדדיקיא קצ"ה אכרז עליה וקר עוקך :

קנה כל מי שנעשה לו נס ואומר שיהיה צידוע שנחלו עונותיו :

קנו יסא שיהיה קטנה ולוקטת ונוקראי קדש למי שנעשה לו נס :

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעודי : ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי : אשירה לה' כי גמל עלי : אשירה לה' כי

גאה גאה : עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי ארוממנחו : מי כמוך באלים ה' מי כמוך נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא : ה' ימלוך לעולם ועד : ארחמך ה' חוקי ה' סלעי ומצודתי מפלטי אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי : מהולל אקרא

ה' ומאויבי אושע : הפכת מספרי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה : ואני בה' אעלוזה אנילה באלהי ישעי : אלהים ה' חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי : ה' אלהי אתה ארוממך

אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן : הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

קז"ז כל הסגולות הנאמרות צלחת הם ופניני כז"ל צט"ס ונדכרטים וזה"ק והמי יתן אל לבו להזכרו צהס כי צלא קיגופים והעניות ונתן דמי"ס יתכפרו לו עונותיו וצלצד שיעשה הדברים כהלכתן וכמשפטן

ציראה ולהצה לשם שמים :

סימן יא. הנהגות ישרות . גשים באות מאירות :

קנה ירגיל עלמו להיות צייטן כי הצושה מציאה לידי יראת חטא ושנינו עז פנים לגיהנם וצושת פנים לגן עדן והצושה א' משלטה סימני ישראל :

יתחק

קנט יתרחק מנזרת אכזריות כי הוא מהקט"א ויהיה לבו כך ורחמן וכל המרחם מרחמין לו וידיעת הספכים אחת היא וגם זו מקסימני ישראל להיות רחמנים :

קס יקבל כל אדם צקצר פנים יפות ואמר רבי עוזיה המלצין שיניים לחצרו יותר ממשקו חלצ שנאמר ולצן שיניים ומחלצ :

קסא הדור מלוה שיהא שנת הרבה צעשייתה וכתבו ז"ל לכוטל שכר הרבה על עשייתה צשמה יותר מהמלוה גופה ואפשר לכוטרקון שמה הוא שמת מלות חיוב הוא וילדק מאלד דרך המפרשים צמאמר גדול הכנה מייגעו ששמה צמלות דהשמה לצד חוץ מגוף המלוה הוא גדול מירא שמים שעושה המלות דהשמה גדולה מהמלוה :

קסב יזכר ממשצות רעות ואם צא לו מחשבה רעה יעציר יד ימינו על מלחו ג"פ וישתוק מעט ויכוין צסם קר"ע שט"ן :

קסג מלוה שאין לה תוצעין רדוף אחריה צלצ שלם ועוז לך :

קסד עוז להסתכל תמיד לשמים כי הוא מועיל ליראת שמים כמש"ה כי אראה שמין מעשה אלצעותיך כו' מה אנוש כו' :

קסה יחשו' תחילה מה שרולה לדבר ויהיו פיו ולבו שוים ואז מקדש הפה רומז לשכינה כציכול ורעה יהיה לו כי הפה רומז לשכינה

שפה גי' שכינה לשון גי' שכינה עם הכולל קול דבור רומז לקצ"הו ויראה כמה פוגם השולח אמרתו אר"ש לא מנוכרה אזי לא אזי לנפשו אשר צדצרו מעריצי ערצים הלך חשכים :

קסו מואצה ר"ת מחניפין את הרשעים צעוה"ז ומותר להחניף גם אשתו משום שלום הבית רצו שילמדנו תורה תלמידו שילמד ממונו :

קסז חייב לחצירו מנה ואין לו טוב שיפייסנו שימתין לו ולא ידחנו לך ושז וכיולא כי האמת יסוד צנין וכז"צי צת כשיא מדין :

קסה לעולם יודה על האמת ולא יבוש אף מקטן שצקטנים ואמרו מודים לרבנן היינו שצקטייכו :

צפורן שמיר סימן יא

קסט מלוה רצה לדון לכף זכות אף אם נראה חוצה יכריעו לזכות ודע כי כפי הנהגתך עם צ"ח כך יתנהגו בשמים עמך מדה כנגד מדה שירד על פי מדותיו:

קע על כל מלוה שחושב יאמר צלי נדר ועל דבר הרשות יאמר אם יגזור ה' ואם עשה והלליה או הרויח יאמר עשיתי או הרוחתי בחסדו יתצרך ועזרתו:

קעא אם ידעת צטורה עונה לחציך מה"ר ינ"הרנה לו את צט"ר צמדצ"ר וחיתה נפשו בגללך כי המצטר טוץ משיצ הרו"ח וכל קבל דנח הזהר מלצטר צטורה רעה ואם ידעת דבר רע או שמועה רעה לא ישמע על פיך כי אתה גורם נזק גדול שהשומע יתעלז וימנע צעזודת ה' והעין תלוי צך וכתיב מוליא דצה הוא כסיל:

קעב המספר שצח אדם צחמה או עושר או צנים וכיוצא חייב לצרכו שלא ישלוב צו עין הרע ואם נותן עין הרע צחצירו כן ינתן צו מלצד ענשו יעלה צחשו:

קעג אם יכעיסנו חצירו ישחוק ואם ידבר לו יהיה צקול רזוי וכמוך ויועיל שלא ישלוב גם צו כעס וזה חועלת צעת המחלוקה שלא יפרה וירצה ויהיה עקר שאינו מוליד ואמר כל העם צרוך שעקר"ו המקום יהיה צעזרו והיה אדירו:

קעד אסור לשמוח צחקלת חצירו או צמיעוט ידיעתו צחורה או צעזודת הסי"ח:

קעה המחלוצץ ושחק צמי שזהיר צעזודת ה' אוי לו כי דבר ה' צזה כו' ועוד שמש יונע הלדיק מעצודתו ועוד כי מי שעדיין לא צחחך צעזודה ועלה על לבו למלא את ידו נמנע מחך השחוק ועוד שדומה ללסטים העומד צדך והורג או מצזה המציא דוכון למלך:

קעו יתרחק מהכיעור ומחדומה לו ולא יציא עלמו לידי חסד ויחטיא צדי' שיקפצו בגנותו ונשא הלעיר עליו את כל עונותם:

קעז ונרגן מפריד אלוף כגון שאומר פ' שדיצר כך כיון לרעה או לרמוז זה וכיוצא ופירשו ז"ל מפריד אלוף היינו מפריד אל מדת

חסד מאלהים גיוטריא פ"ו ומעורר הדיין ומסלק הרחמים וגמלים חותם
על ראשו :

קעה הסוגם פיו דצד כצלה פוגם צנפשו ואפילו נחתם לו גזר דין של
ע' שנה לטובה נהפך לרעה ומטמאין אותו צקרי או לצטלה וכדון
צמיחה עולמית ואין תפלתו נשמעת מ' יום וצהיכל נובה ו' מלאכים עם
רמ"ה כחות מנדין אותו למוליא לצטלה :

קעט לא יוליא דבר נגונה מפיו והכתוב עקם כמה אותיות לומר אשר
איננה טהורה כי האדם עלול לקבל טומאה והחורה אף שאינה
מקבלה ולכך מוצרת טומאה כיונה החורה ללמד לאדם העלול לקבל שיטנה
דיצורו כל מה שיוכל :

קפ ידרוש שלום כל אדם הכל לאתויי שונאו :

קפא לא יכנה שם רע לחצירו שיוכר לגהינם ואינו עולה :

קפב יתרחק מהאונאה וצפרטו מאונאת דצרים ואונאת אשתו שדועעתה
מזויה וכל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה ונפרע ע"י הקצ"ה
כציכול והוא פדעון קסה ומזק מאד :

קפג לא יקלל אשתו שהוא מקלל את עלמו כי היא פלגא דגופא וכן
לא יקלל שום אדם כי הוא חלק אלוה כציכול ונמלא מגדף כלפי
מעלה ח"ו :

קפד יזהר להשיצ שלום לעני כי אם אינו ושיצ אמרו רז"ל שהוא גזלו
דכתיב גזלת העני צתיכס ופירשו ז"ל העני קרי עניה :

קפה לא יתקוטט עם בני ציתו כי ע"י מריצה וקטטה צתוך ציתו זה
עני קרא לקט"א לשצת צית וסוגם צשכינה כציכול :

קפו המריצה צצית היולדת גורם סכנה לולד וצצית חתן וכלה גורם
רעה ח"ו :

קפז יזהר שלא יזרוק שום דבר צחנתו כי הוא תקרובת לע"ז וקט"א
אומרת דא קרצנא דאקריצ לכו פלכיא :

צפורן שמיר סימן יא

קפח לא יקבל האדם את עלמו כי יש מלאכי חבלה הנקראים אורכי יום שעוים אמן ומעלין אותה אל הנחש למעלה כו' כו"ש צזה"ק:

קפט לא יפחיד לתינוק לומר כלב קח אותו וכיוצא כי סט"ח נקרא בשמות כאלו והוי כנותן לו רשות לצוא לקחת התינוק ושמעתו מאדם גדול מעשה נורא צזה:

קצ אוי לו ולפסו העלובה לעושה מנות או נותן לדקות צשזיל שיכדוהו בני אדם והוא מנאותם שאומרים נעשה לנו שם וכמו שהאריכו צזהר הקדוש וצחקונים:

קצא לא יפתח פיו לשטן כי יש סכנה וצפי' אמרו צזהר הקדוש דלפילו אם הוא הדיוט צזה דצרו עושיין פירות ורעה תצא אליהם של שונאי ישראל:

קצב אמרו רז"ל אונר מקלת שצחו צפניו וכלו שלא צפניו ואוי על הנוהגים לומר שצח שאין צו צפניו וגותו של צפניו:

קצג אמרו רז"ל גמירי אין יל"ה שולט כלל צמה שעיינים אינן רואות ואמרו ז"ל אין לך דצר עומד צפני התאזה כעלימת העין:

קצד כל המחליף צדצרו כאלו עוצד ע"ז וילפי לה רצותי' מג"ש:

קצה יזהר לפרוע שר שריר קודם תפלת מנחה ואפילו שיקח המעות צהלואה והרצה הקפיד רצינו האר"י זל"ל על זה:

קצו אשכרו מי שיוכל להתענות על חטאתיו ורצו סגולות החענית ומזה כי הסט"ח אין זה כח לידבק צמי ששרוי צחענית:

קצז על ידי חענית יצא לידי ענוה כי יכיר מה הוא האדם צמניעת מעט פת יותש כחו:

קצה השרוי צחענית אינו צא לידי נסיון כי הש"י רואה שהוא מנסה עלמו צחענית:

קצט נקרא גצור הכובש את ילכו וראוי שתשרה עליו שכינה:

ר אין לו מקטרג ותפלתו נשמעת:

רא אם חייב יסורין הוא נראה שמקבלם מאהבה:

רב יש מלאכים שאינם יכולים לעלות אלא צבח תעניות צ"ח:
רג הוא סוד הקרבן ומלצו ודמו החלו עולין לריח ניחוח כמו שהאריכו
 צזהר הקדוש פ' שמות:

רד כל המעלות האלו ויותר ומהנה שכתבו ז"ל כאשר תראה צב' אור
 לדיקים (כי משם ושאר ספרי מוסר ומרז"ל לקטתי פנינים
 צקונטריס'י אלו) היינו אם בתענית יפספס צמעטיו ויחזור בתשובה
 ויתענה לכפרה:

רה כתבו ז"ל דאם יעצור אדם ח"ו אפילו עזירה קלה שצערולם כאלו
 כופר צעיקר דנראה דאינו מואמין שהקצ"ה מלא כל הארץ כבודו
 שאם היה מואמין מי פתי אשר לפני המלך יעצור על גזרתו עכ"ל וצאמת
 דעל זה ידוו הדווים והרצה יש להאריך צזה ובעל נפש אל יוליא ומחשבה
 זו מנגד עיניו ויעמיק צזה והיה לאיש לדיק ויום יום יוסף צפרישות
 ודצקות צו יתצרך וצתורתו:

סימן יב. סדר התרת קללות. ושאר נסחי תפלות:

ר מנהג המקידים צעה"ק ירושלם ת"ו שראיתי למועלת הרצ שלום
 שרעצו זלה"ה ויחידי סגולה שלפני ראש השנה אחר התרת נדרים
 הרגילה צישראל לא רנו לקבל נזיפה ח"ו לא לפני ר"ה ולא לפני חדש
 אלול מנעם שאין אנו יודעים צדור יתום הזה אם אוחס עשרה
 מתירין הנזיפה יהיו כדאים להתיר דלא אפשר לצקש גדולי הדור שיצאו
 להתיר וכיולא ומלא שהנזיפה ודאי וההתרה ספק ועוד מנעם שהנזוף
 מ' יום אין תפלתו. עולה לשמים כו"ס צזהר ולכן צהרו להתיר התרת
 קללות צלי קבלת נזיפה והתרה זו היו עושים אותה אף צשאר יעית השנה
 ולפעמים צערצי שצחות אף קודם ר"ה לא יעצור מלעשותה צעשרה וזו
 נסחה כאשר נהגו צתוספת קלת כפך צס"ד. יתקצנו יותר מועשרה וצכללם
 יהיו איזה ת"ח ויראי שמים ואם מואולי לא יונלאו שם עשרה סגי צשלשה
 יעמוד מתוך העדה א' ויאמר הריני מוצקש ממועלתכם להתיר לי קללות
 ונזיפות ודצרים אסורים ולצטל עין הרע הן וכיולא צהן (ואם הם שנים

צפורן שמיר סימן יב

לו יתכ יאמרו זלסון כנים ולז יאמרו העדה קדושה נכת פני המצקשים
סהתרה זלסון הזה :

מותרים יהיו כל קללות אלות ושמתות וחרמים נדויים וארורים ונופות
וביטויים וכשפים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופחרונות
רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני
גזירות קשות ורעות וכל מיני עין הרע שהושמו עליך או על שום אחד
מבני ביתך וכן קללות שקללו אתכם אחרים או שקללתם עצמכם בכל
אופן שיהיה או שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או
נויפה או שום גזרה רעה באיזה צד ואופן שיהיה על הכל מעכשיו אנו
מתירין ומבטלים הכל וכך אנו אומרים :

בצירוף וברשות קב"ה ושכינתיה ברשות ב"ד של מעלה וברשות ב"ד
שלמטה וברשות תורתנו הק' וברשות סנהדרי גדולה וברשות
סנהדרי קטנה מותרים לכם מותרים לכם מחולים לכם שרונים לכם
שרונים לכם מחולים לכם מחולים לכם מחולים לכם שרונים לכם
כאן קללות אין כאן אלות אין כאן שמתות אין כאן ארורים אין כאן
חרמים אין כאן נדויים אין כאן נויפות אין כאן ביטויים אין כאן כשופים
אין כאן חלומות רעים ופחרונות רעים אין כאן מסירת דין אין כאן
פתחון פה לרעה אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים אין כאן
גזירות קשות ורעות אין כאן עין הרע דאנשים אין כאן עין הרע דנשים
ואין כאן עין הרע דשונאים ואוהבים כולם יהיו בטלים ומבוטלים
וחשובים ככלי חרם הנשבר וכדבר שאין בו ממש וכל מיני עין הרע
יוסרו מעליכם ומבתיכם ויושלכו למצולות ים ככתוב ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע לאבותיך :

אנא ה' התמלא רחמים ויכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על
מדותיך ויתמתקו הדינים וזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו ע"ה
כאלו אפרו צבור ומונה על המזבח והבט באפרו להצילנו לנו ולכל
ישראל מכל רעה ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזרות קשות
ורעות

ורעות בשם (קרע שטן) וכשם שמסכימים ומתירים לכם ב"ד שלמטה
 כך יסכימו ויתירו לכם ב"ד של מעלה וכל הקללות וחלומות רעות
 ופתרונות רעות ופתחון פה לרעה וכל גזרות רעות כלם יתהפכו לכם
 לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך
 ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך וכתוב ואתם
 הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום עשה למען שמך עשה למען
 ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך ה' עז לעמו יתן ה' יברך
 את עמו בשלום:

נסח מסירת מודעה. שנהגתי לומר לפני ר"ה:

הריני מוסר מודעה לפניכם שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא
 דלבא אם יעלה בלבי ומוחי ונפרט בעת התפלה ותלמוד תורה
 באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא יתברך מעכשיו אני מבטל
 אותן מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלבא אשר הם נגד רצון קב"ה
 ביטול גמור כחרם הנשבר ומכ"ש אם אדבר איזה דבור רע ואסור
 מעכשיו יהיו הכל בטלים ומבוטלים ועתה אני מברר ומפרש באר הטיב
 ואני מגלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני ומאויי וכונתי לעבוד את
 בוראינו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלמה עבודה תמה
 במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה כדת מה לעשות וכל
 מחשבה דבור ומעשה שהם נגד רצוני יתברך מעכשיו בטלים ומבוטלים
 כי הם מצד יצר הרע והכל הבל באופן שכל עבודתינו להבורא ית'
 במחשבה ודיבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפני דוקא בלי
 שום פניה כלל ועיקר והכל הוא לשם יחוד קוב"ה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל
 לדעת ר' שמעון בן יוחאי ור' אלעזר בנו ולדעת רבינו יצחק לוריא
 אשכנזי המקום ברחמי יעורנו ע"ד כבוד שמו מעתה ועד עולם
 יהיו לרצון אמרי פי וכו':

צפורן שמיר סימן יב

נוסח תפלה שנהגתי לומר יום ר"ה לעת ערב אחר מי אל
כמוך וגו' בסדר התשליך:

רבש"ע בהעלותנו על לבנו קצורינו בעבודתך ובעסק תורתך הקדושה
וקיום מצותיך כל עצמותינו יאחזמו רעד ונמס לבנו והיה
למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורר בחברת החומר העכור היו
בעוכרנו גם אשור נלוח עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות
הנפש והגוף האמנם גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצוניך ולשקוד
על דלתותיך כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי ויראים וחרדים אנחנו
מאימת דינך הקדוש על כן באנו אליך בכפיפת ראש ונמיכת קומה
וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמיך:

ויקחי רצון מלפניך יי או"א אל עליון מוכתר בתליסר מכילן דרחמי
שתהא שעה זו עת רצון לפניך ויהי עולה לפניך קריאת י"ג מדות
של רחמים שבפסוקי מי אל כמוך המכוונים אל י"ג מדות אל רחום
וחנון וגו' אשר קרינו לפניך כאלו השגנו כל הסודות וצרופי שמות הקדושים
היוצאים מהם וזיווגי מדותיהם אשר אחד באחד יגשו להמתיק הדינים
תקיפים ובכך תרחמנו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך
תעורר רחמיך ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוחמא ויעלו כל ניצוצי
הקדושה אשר נתפזרו ויתלבנו במדת טובך אתה אל ישועתינו נוצ"ר
חס"ד לאלפי"ם וברוב רחמיך תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים
של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חלוץ עצמות
חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של
עושר וכבוד לעבודתך חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא חיים
שתמלא משאלות לבנו לטובה זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר החיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גור דינינו ויקראו לפניך
וכיותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיך לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובה
המתנוצצים בנו בשגם לבנו אמום סתום וחתום ולא אתנו יודע וזהו

ביאה זוהי שיבה מה אנו ומה באנו לתקן. רב להושיע האר עינינו כאשר כגודל רחמיך הבטחתנו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב ואין חונן ואין מרחם וולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים כדכתיב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ובתורתך יתמידו ויתרבו בלי הפסק עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך תחל שנה וברכותיה ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בידינו ולא נכעום ולא נכעיסך ותספיק בידינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות ובפרט זכנו להתרחק מהגאווה והכעם וההקפדה וכל גבה לב ונהיה מיושבים בדעתינו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשינו כעפר לכל תהיה ולא נתכעם ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים שלום ובצל כנפיך נחזה ותזכנו להתרחק מליצנות ושקף וחנופה ולשוון הרע ודיבור חול בשבת וכל דבר אסור ויהיה רוב דיבורנו בתורה ובסדר ואופן עבודתך עבודת הקדש ותאזרנו חיל לשמור לפינו מחסום מחמוא בלשונינו:

אב הרחמן תן בנו כח ובריאות ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והכלי הע"ה ונאכל לשובע נפשינו וכן בכל צרכנו יהיה כל מעשנו לשם שמים וזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומצותיך ולהיות בטחונינו בך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך:

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכן יהמו רחמיך עלינו ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ולא נאבד ח"ו ותשפיע שפע קדוש על נר"ן להתמיד בעבודתך ולעשות רצונך כרצונך כל ימי חייו אנחנו וזרעינו וזרע זרעינו ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה ולכוין לאמיתה של תורה ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו ולא בזרעינו ולא בורע זרעינו שום פגם ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידנו ח"ו:

צפורן שמיר סימן יב

וראה כי עמך הגוי הנדול הזה זרע אהובך אברהם יצחק וישראל עבדיך
בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה
כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים
ורבבות מסרו עצמן להריגה ולשרפה על קדושת שמך נא גבור דורשי
יחודך כבבת שמרם והתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים
בד' כנפות הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הווי
ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה
ומרעב וממצור ומשבי ומביוה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל
חולי עמך ישראל אל נא רפא נא להם ותקיים בכל אחד מהם מקרא
שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחלוי והבריאים
מעמך ישראל תחמיד בריאותם שלא יחלו ח'ו ותצילנו ותציל לכל ישראל
מכל נזק ומכל צר ומסטיין ומקטרג ומרוח רעה ומדכדוכי עניות ומכל
מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד בזרע של קיימא זרע קדש
לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר תוציא אותן מאפילה לאורה
ויצא הולך בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא
לילדיהן ואל ימשול אסכרה ושדין ורוחין ולילין לכל ילדי עמך ברח
ישראל ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם:

ובני ישראל עמך יורדי הים פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר
הצילם מטיט ואל יטבעו ינצלו משונאי' וממעמקי מים ובני ישראל
הולכי ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף
כל אויב ואורב בדרך וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם
ותוציאם לרוחה ותשיב ליראתך כל האנוסים ביד גאים ותחון זכות אבות
להוציא לאור משפטנו כתבינו בספר חיים למענך אלהים חיים והאר
פניך על מקדשך השמש למען אדני או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיק בגלל אבות שעשו רצונך בנה
ביתך כבתחלה כונן בית מקדשך על מכוננו והראינו בבנינו ושמתנו בתקונו
והשב שכינתך לחוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנס לשירם

ולומרם

ולומרם והשב ישראל לנויהם ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה
את שמך הגדול הגבור והנורא אמן כ"ד:

כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
ואת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי (ר"ת מצוה אהבה תורה יראה)
נאם ה' לא ידעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את
ה' כמים לים מכסים. שיר למעלות ממעמקים כו':

סדר שנהגתי צהקפות שנמת תוכה ציטיצת נע' היטיש הונשכיל הכופל
המוצסק הגזיר נשא ורס איש חסד כמו"ה מיכאל פיריחא די לאון
כ"ע וזניו הגזירים עושי חסד הונשכיל כנסכר גזריאל והנחמד כמו"ה
יעקב יל"ו חתה ה' תשמרס:

תחילה וראש ייחמו ס"ת צתיצה ויטיה אללו ירא שמים וידו לחומזת
צס"ת כ"ז הסקפות כי כן קבלתי מהמקובל המופלא ונהכ"ס
שרעני זלה"ה שטיה מקפיד על זה ולמי צעניי סדרתי תפלות אלו צס"ד.
וקודם הסקפות יאמר:

לשם יחוד קב"ה וכו' הנה אנחנו באים לקיים מנהג ישראל קדושים
להקיף ו' הקפות דתיבה שבה הס"ת ולהרבות בשמחת התורה
לתקן את שרשה במקום עליון ויהי' מלפניך ה' או"א שבכח הקפות אלו
תפול חומת ברזל המפסקת בנינו לבניך ונהיה מוקפים מתורה ומצות
מבית ומחוץ ונדבק בך ובתורתך תמיד אנו וורעינו ורע זרעינו ויהי
נועם כו':

אחר הקפה ראשונה יאמר:

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך.
קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. וחסד ה' מעולם ועד עולם על
יריאי וצדקתו לבני בניס. אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה:

יהו"ע יהוה או"א אב הרחמן שבוכות הקפה ראשונה שהקפנו לתיבה
בשמחת תורתך הרומזת לחסד יהי חסדך ה' עלינו ותזכנו
לעבדך ביראה ואהבה ותהיה אהבתך תקועה בלבנו תמיד כל ימי חינו

צפורן שמיר סימן יב

ותהיה יראתך תמיד על פנינו לבלתי נחטא ובכל מדה ומדה שתמדוד לנו נודה לך במאד מאד ותוכנו להשכיל להיטיב ולגמול חסד בכל כחנו בגופנו וממוננו בלב שלם ויהיו כל מעשנו לשמך ולזכרך תאות נפש ותוכנו להתרחק מהקנאה ואכזריות וכעס ולקנות מדת החסד בקנין גמור ולמען תירתך הקדושה הנתנת בימין ולמען אברהם אוהבך איש החסד תמלא משאלות לבנו לטובה יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו (פ' ר"ת חסד) חסדי ה' עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. סתדי ומגיני אתה לדברך יחלתי. דרכיך ה' הודיעני אורחותיך למדני. יהיו לרצון כו':

אחר הקפה שניה יאמר:

שמע ישראל. ה' מלך ב'פ. עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו. לך זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינך. עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורת ישע ימינו. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:

יְהוָה יְהוָה או"א שבוכות הקפה הזאת השניה הרומזת לגבורה תוכנו להתגבר על יצרנו ותן בנו כח לכבוש תאותינו הגופניות ולמען יצחק עקידיך נאזר בגבורה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו דחמיק את כעסך ויגולו רחמיק על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ותכנס לנו לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעיריך ומארצך ומנחלתך ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותגזור עלינו גזירות טובות כרב רהמיק (ר"ת גבורה) גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם. באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך. רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים חופיעה. הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה את שמך. י'לר כו':

אחר הקפה שלישית:

שמע. ה' מלך ב"פ. כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרנינו. תתן לראשך לזית חן עטרת תפארת תמגנך. ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה לשם ולתפארת ולחיותך עם קדוש לה' אלהיך כאשר דבר. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם:

יהו"מ יהוה או"א שבזכות הקפה שלישית הרומזת לתפארת תוכנו להיות מעבדיך הנאמר עליהם ישראל אשר בך אתפא'ר ותוכנו לעסוק בתורתך הק' תורת אמת ותהיה כל מגמתינו לבקש האמת ותחננו למען דעת אמיתיות דיני התורה ותוכנו להתרחק מהשקר והכזב וכל פינות שנפנה יהיו על דבר אמת ובזכות תורת אמת וזכות יעקב אבינו החתום בתפארת מדת אמת וכתיב תתן אמת ליעקב תעננו ותעשה בקשתינו ונקראה ירושלם עיר האמת על כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עוונך (ר"ת תפארת) תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינינו. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. אשרי אדם עז לו בך מסילות בלבבם. רחמיך רבים ה' כמשפטיך חייני. תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. יהיו לרצון כו':

אחר הקפה רביעית:

שמע. ה' מלך ב"פ. ה' אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. תודיעני ארח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם:

יהו"מ יהוה או"א אל מלא רחמים שתעשה למען זכות הקפה ד' הרומזת למדת נצח ברחמיך הרבים אל יעובנו נצח סלה ועד ונשמחה ונראה נעימות בימינך נצח ותוכנו לכל הבטחות ונחמות שהבטחתנו ע"י נביאך הק' וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם ותחוקנו ותאמצנו לנצח ותנצח אויבינו ותסתום ותחסום פי כל המקטריגים עלינו ולמען זכות משה רעיא מהימנא החתום במדת הנצח תאיר עינינו בתורתך ואחרי

צפורן שמיר סימן יב

ואחרי מצותיך חרדוף נפשנו ותנאלנו גאולת עולם מגלות החל הוד
בזכות משה רעיא מהימנא ותבנה בית המקדש במהרה בימינו וקול בן
לוי חסוב על שיר"ה ונבל"ה עמו כנור נעים עם נבל לנצח על מלאכת
בית ה' (ר"ת נצח) נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו. צדק לפניו
יהלך וישם לדרך פעמיו. חנני ה' כי אליך אקרא כל היום. יהיו
לרצון וגו':

אחר הקפה חמשיית:

שמע ישראל. ה' מלך ב' פעמים. ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים. גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה
עליו. חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:

יהר"מ יהוה או"א שתעשה למען רחמיך ולמען הקפה חמשיית הרומות
להוד ותזכנו שלא נלך בעצת רשעים ולא נהיה מהולכי
רכיל ולמען זכות אהרן קדוש ה' החתום במדת הו"ד לטובה תזכנו לחרוף
שלום ולבקש שלום ולשום שלום ולהרבות שלום בעולם ולמעבד עובדא
דאהרן ותשים שלום בינינו ותברכנו לחיים טובים ולשלום ובא לציין
גואל גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו במהרה בימינו (ר"ת
הו"ד) השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו. ויהי ה' לי למשגב
ואלהי לצור מחסי. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבני. יהיו לרצון וגו':

אחר הקפה ששית:

שמע ישראל. ה' מלך ב' פעמים. צדיק ה' בכל דרכיו וחסידי בכל
מעשיו. יצאת לישע עמך לישע את משיחך. מחצת ראש מבית רשע
עדות יסוד עד צואר סלה. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך:

יהר"מ יו הו וו הו או"א שתעשה למען רחמיך ולמען זכות הקפה
הששית הרומות ליסוד ותצילנו מכל חטא ועון
והרהור הרע ואתה בטובך הגדול תלקט אשר פורנו ותיחד אשר הפרדנו
ותתקן אשר עותנו ותוציא לאור כל הניצוצות של קדושה אשר נטמעו

בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותזכנו לשמור עצמנו
 ודרכנו מכל חטא ולא ימצא בנו ובורענו שום פגם ויהיה כל זרענו זרע
 קודש ובזכות יוסף צדיק החתום במדת היסוד תרחם עלינו אל שדי
 יסד יסוד ציון תרוממנה קרנות צדיק ובזכות יוסף יוסף ה' שנית ידו
 ויגאלנו גאולת עולם במהרה בימינו (ר"ת יסוד) ישא ברכה מאת ה'
 וצדקה מאלהי ישעו. סוד מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. והיה
 כעץ שתול על פלגי מים אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר
 יעשה יצליח. דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך. יהיו לרצון כו' :

אחר הקפה שביעית :

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל
 קוראך. מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. לך ה'
 הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה'
 הממלכה והמתנשא לכל לראש. שועתינו קבל' ושמע צעקתינו יודע
 תעלומות :

יהו"מ יְהוָה או"א אל מלא רחמים שתעשה למען רחמיך ובזכות הקפה
 שביעית הרומות למלכות ותגלה ותראה מלכותך עלינו
 מהרה ומלוך על כל העולם כלו בכבודך והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ועשה למען דוד המלך ע"ה
 החתום במדת מלכות ותשרה שכינתך עלינו יהי ה' אלהינו עמנו כאשר
 היה עם אבותינו אל יעובנו ואל יטשנו (ר"ת מלכות) מהולל אקרא ה'
 ומן אויבי אושע. לעולם ה' דברך נצב בשמים. כי חסדך גדול עלי
 והצלת נפשי משאול תחיתה. ואני כוית רענן בבית אלהים בטחתי
 בחסד אלהים עולם ועד. תאות ענוים שמעת ה' תכין לבם תקשיב אונך :

עוד אני מדבר בתפלה אחר הז' הקפות :

רבנו של עולם חנה אנחנו באים ביראה ואהבה ושמחה רבה להודות
 לך על אשר קדשחנו במצותיך ובחרת בנו מכל העמים אהבת

צפורן שמיר סימן יב

אותנו ורציית בנו ותתן לנו את תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבפ"פ וקרבתנו לעבודתך מה אנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסדים גדולים רבים ועצומים כאלה ועתה אלהינו מודים אנחנו לך 'מהללים לשם תפארתך. אמנם גדול צערינו בהעלתינו על לבבינו כל אשר נתרשלנו מלעסוק בתורתך הקדושה וכל אשר פגמנו בלימודינו הן מצד לימוד להתגדל הן מצד שלא למדנו בקדושה ויראה כדת מה לעשות והן שלא מרחנו להבין דבר על בוריו מיצוי הדין ועומק ההלכה והן אשר קטפנו מלוח עלי שית והן אשר לא תמכנו וחוקנו ברכי רבנן דשלהי ולא אמצנו ברכים כושלות וכזאת וכזאת פגמנו בכ"ב אותיות תורתך וטעינו בלימוד ובהוראה ולא נהגנו בטכסים תלמיד חכם ועוד אחרת אשר נפלו ניצוצי תורתינו ומצותינו לבורות נשברים וישב ממנו שבי:

על הכל בושנו ונכלמנו ובמסתרים תבכה נפשנו יראה ורעד יבא בנו ותכסנו פלצות והן עתה בבושת פנים אנו שבים ומתחרטים ואנו רוצים לעשות רצונך כרצונך ויהר"מ ה' או"א אל רחום ותתן הטוב והמטיב שתקבל כונתנו כי אתה בוחן לבות וידעת שרצונינו לעשות רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה כדת מה לעשות ואתה הבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מסייעין אותו ובכן יהמו נא רחמך וראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב ואויר ארץ העמים וביטול הטהרה ותוקף גלות גוף ונפש הן הנה היו בעכרנו כי גבר אויב יצרנו הרע ועשה אשר זמם להדיחנו מתורתך ומעבודתך:

ובכן אין לנו גואל ומושיע בלתך הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכח שבע הקפות שהקפנו לתיבה שבה ספר התורה ושמחנו לכבוד תורתך תתמלא רחמים עלינו והשיבנו אבינו לתורתך וקרבינו מלכנו לעבודתך ויתמתקו הדינים ויכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך ותוציא לאור כל ניצוצי תורתנו ומצותינו וישוב הכל לאיתנו ולא ידח ממנו נדח ותוכנו לעסוק בתורה לשמה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולהוציא לאור כל חלקי פרד"ס תורתנו

השייכים

השייכים לנפשנו רוחנו ונשמתנו ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת
 לחדש חידושים רבים אמיתיים בפרד"ם תורתך הקדושה וקשויות והויות
 וישובים אמיתיים וחידושי דינים לאמיתה של תורה וברוב רחמך תזכנו
 לזרע קדש בנים חכמים וחסידים זרע אנשים ובריא מזולתו ולא ימצא
 בנו ולא בורעינו שום פגם ושום פיסול ואתה ברוב רחמך תתן בנו
 כח ובריאות ויכולת מספיק וחוזק ואומץ באברינו וגידנו וגופינו לעמוד
 על המשמר ולא יארע לנו שום מיחוש ושום כאב ונהיה שמחים וטובים
 ובריאם לעבודתך ותצילנו מכל רע:

או"א מלוך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך
 והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל (עשיה)
 פעול כי אתה פעלתו ויבין כל (יצירה) יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל
 אשר (בריאה) נשמה באפו ה' אלהי (אצילות) ישראל מלך ומלכותו
 בכל משלה קדשנו במצותיך ושים חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח
 נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ואל תדיחנו מפני שום נברא
 שבעולם ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים ומלא שנותינו שמנים שנה
 אורך ימים ושנות חיים תוסיף לנו לעבודתך ובצל כנפוך תסתירנו
 ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו מכל גזרות קשות ורעות ותחדש עלינו שנה
 טובה ונהיה שקטים ושאננים דשנים ורעננים לעבודתך וליראתך כי
 עמך מקור חיים באורך נראה אור. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו
 לך. הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
 בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
 כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

רן כל מי שיש לו נרה או חולי יסדר תפלה להתפלל לפני ה' זכונה
 ואם אינו צקי כל כך זל"ק יתפלל זלשון סבוא צקי זו וכן כל יום
 יתפלל על התעדת הכריאות לעזרתו ושיגלל מי"ל"ה ומכל סטא ושלל
 יגלל פסול זזרעו ושיוכל להדריך זכיו לעזרת ה' ולעסוק זמורתו ה' ק'.

סימן יג. התעוררות ותוכחות. מוסר מעי"ר לקט שיחה

באר"ש נכוחות:

רחי יתן אל לבו ונחשצמו זכר ומלשיתו תמלת יליתו והוייתו
 ומותו וליכותו שצמו וקימתו שנטו ומשענתו מיום היותו מה סוצמו

צפורן שמיר סימן יג

לעצוד עצודתו צגופו ונשמתו ליוזר הכל אין חקר לתצונתו ואין פוט"ר
אותו וצכן חרדה ילצש וכל עלמותיו יאחזמו רעד כי לא נצרא כי אם
לעצוד את צוראו רק כי א"א לגוף צלי נחיה ומזון וכסוי למלצש וכיולא
מלרכי הגוף ומותר להתעסק לצקש מחייתו אך לא נצרא ליגע להעשיר
וכל היום והלילה עד חלות טרוד צפועליו ועסקיו וסמכותיו כי עיקר
מה שנצרא הוא לעצוד צוראו אללא שהוא יתצרך חספן למען לרקו שיסתדל
להחיות הגוף כי מבלעדי זה אי אפשר לעצוד עצודתו ונאחר סכן
איך יעשה הטפל עיקר והעיקר טפל כי כל ימיו ושנותיו יוליא צעמלו
אשר עמל צמשא ומתן וטיולים וכיולא אשר לא נצרא לזה והוא הטפל
והעיקר שנצרא לתורה ומצות וסדר עצודה ישליך אדם אחר גיוו ואדם
לא זכר מתורה ומצות כלל כאלו כל מה שנצרא וטרח כציוכול צליחתו
ואשר הוא משפיע לו חיים תדיר הוא צעצור שישא ויתן ויטייל וזהו דבר
שאין השכל מקצלו כלל כי כל אשר יחכם צמו"מ ויהיה חריף גדול וצקי
צסמורות ומילופיהן וסינוייהן אין צזה שום עצודה לצורא ית' וזה כל פרי
הסמורות וכל הטורח הזה לאסוף הון ועושר ולהיות לו שם על פני הון
כי הוא קוחר גדול ודעתו רחצה האם צזה יקנה שלימות לנפשו האם כל
אשר השיגה ידו לעשות חיל ירחיצ פיו וימלא צטנו ומכסף וזהו ומרגליות
האם ילצור כעפר כסף לכסות גופו צקצר ועפרות זהו לו ומה תועלת
יהיה לו להניח צחים ומלאים כל טוצ שיתעדנו צהם אחרים שונאיו או
אוהביו והוא צעולם האמת יהיה עני ואציון רעב ולמלא צערוס וחוסר כל
ומדיו קרועים ולא די לו לער תמידי כי אז יכיר צאמת שכילה ימיו ושניו
להצל וריק אללא אפשר שמומונו יפול ציד שונאי ה' וישתמשו צמומונו
להכעיס ח"ו לצורא יתצרך ועל כל עצירה שעושים צמומונו יוקיסו לענותו
וכדי צציון וקנף אוי לה לאותה צושה אוי לה לאותה כלימה:

והתימה על צני אדם קולעים אל השערה וחריפים מאד צמשא ומתן
וצקיאים מאד צרמאות איך לא ירגישו צמרמת ילרם כלל

אשר צור כרה ויחפרהו להורידם לצאר שחת וטח מרלות עיניהם מהשכיל
לצותם:

הלא טוב לתת אל לזם בכל כ"ד שעות של יום ולילה כמה שעות
 יתעסקו בעבודתו ית' כי אפשר שצין ג' תפלות וקלת מוזמורים לא
 יעלה שתי שעות וכמה יגיע לאדם זושה וכלימה כאשר יעמיק צוה אם
 אמר יאמר העצד את פני האדון איני יכול לעבודך כי אם צ' שעות והיה
 הנשאר כ"ז שעות בכל יום אני רוצה לעשות צהן רלוני ועל זה ידו
 הדווים ויקח האדם מוסר ומעצדו ומשרתו ופועליו אם לא ישמור לעשות
 כל היום או רוצו ומלכתו ועבודתו מפיו לפידים יהלכו ומשנה קל"ג
 יסמיר פניו ויתן זהם עיניו כצדקים ירוללו הן יתן צקולו אמר"ס
 המארכים ומדוע לא כליתם חקכם חי ומי אם כה תוסיפו והיה כזה יום
 מחר ויכרתי אתכם אף אני שצנע על חטאתכם ומה יענה ליום פקודה
 כאשר ישאלוהו היה איפא מקסר יומך וכילד קדר משנה אשר קרית ושנית
 צימי חלדך צוהו חשבון כמה שעות ציום ולילה היית עוצד צוראך מה
 ידבר ומה ילטדק כי אם ילמה ומחשבון הלא יודע צעלמו כי תמיד תמלא
 רוגזו על משרתו ואם ככה יעשה לאיש צרעהו כי עצדו ומשרתו איך לו
 עליו אלא מעט מוזנות או ממון צלרות עין מה יעשה לאדם אשר לא עצד
 את צוראו הכותן לו חיים ועושר וכבוד ולכבודו צראו ולא עצד כי אם
 שתי שעות ציום וגם אלו אם תדקדק הם שמים שלא כהלכתן וכמה
 חטאות עשה בתוך תפלתו וכיולא והגורם לכל זה הוא ציעול חורה כי אז
 יעשן צעשנן של אלו הסצרות צלות ומטולאות ויקצע צלצו עסקי העולם
 ותאותיו וכל שכיות החמדה ויוליא כל ימיו צעצודת ילך הרע ולא ירגיש
 כי קלר ועלור עלר צעצודת יולרו כי ילך קמוך אחז שמורות עיניו כאין מצין
 על מה צל לעולם ותמיד נגוע ומוכה צחלאת זוהמת החומר העכור צאופן
 שמי שליני עוסק צחורה או קונע עתים לחורה איך ספק שהוא נמסר
 ציד ילרו ויום יום הולך וחוטא ומשתרש צחטא עד אשר יתעורר ויחזיק
 צהמעוררות לשוץ אל ה' ולעסוק צחורה לשמה וצחמלעות החורה יעלה
 צידינו לשוץ צחשובה וכך תקנו רז"ל השיצנו אצינו לחורתך וקרצנו מלכנו
 לעצודתך והחזירנו צחשובה כי עיקר וחמילת הכל לקבל עליו עול חורה
 כל אחד כפי ערכו וכצר הארכנו צזה צעניותנו צמקומות אחרים צכ"ד:

צפורן שמיר סימן יג

רז מאד יכנע האדם להתנון צמה שפי' מוהר"ם קורדוצ'ו זי"ג מודות
צס' תומר דצורה וצקצור נזכיר פה ריש מילין צ' בגרני' מי אל
חסד כמש"ה חסד אל כל היום וגם אל לשון תוקף וחזק כמו ואת חילי
הארץ לקח וידוע כי אין שום דבר נסתר מהשגחתו ועוד אין רגע שלא
יהי' האדם ניזון ומתקיים מנח עליון המשפיע עליו והרי תמלא שלא חטא
אדם כנגדו שלא יהא הוא יתצרך כצרכו צחותו רגע משפיע לו חיים
לחיות ולנוע אצרו ועם היות שהאדם חוטא זכח שהוא המשפיע לו
מנעו ומנו כלל אלא קוצל כצרכו עלצון כזה שיהיה משפיע לו כמו
ותנועת אצרו והאדם מוליא כמו ותנועת אצרו צעת ורגע שהוא נשפע
מה' לעצוד תורתו ומלותיו וצמחו היה לאסוף שפעו ולפסקו חיותו צחותו
רגע והיה מת והוא קוצל כצרכו וז"ש מי אל כמוך תקיף ובעל היכולת
ועכ"ז מי אל רצ חסד להשפיע חיים צרגע שהאדם חוטא :

ובמה יזדעזע הצעל נפש צקל זיע קגיא לחשוב צזה כי יאמר איך
ישתמש צשפע וחיות המשפיע לו הצורא ית' לחטוא צו ולנוע
איצרו לעשות רגון ילרו שלא כרגון יולרו וכזאת וכזאת איך ישתמש צכח
הצרי אשר נתן לו יתצרך לדבר לשון הרע וכל דבר איסור וישתמש
צמתנה גדולה שמתן לו יתצרך והצדילו מהצממות להכעיסו ח"ו צה הצרי
האקורים וכל פה דוצר דצרים רעים וחטאים חוי וחצוי וכצר הארכנו
צזה דצרושים צס"ד ושם הצחתי אשר ישא משלו הרצ צינה לעתים צענין זה:
רי נושא עון זה ענין גדול על הקודם שאין עצירה שיעשה האדם שלא
יצרא משחית כמש"ס רבותינו עשה עצירה אחת קנה לו קטיגור ח'
ואותו קטיגור עומד לפני הקצ"ה ואומר פ' עשאי ואין לך צריה שתתקיים
צעולם אלא צשפעו של הקצ"ה והמשחית עומד לפניו וצמה יתקיים והדין
נותן שיאמר הקצ"ה איני זן משחיתים אשר עשו להכעיסני ילך אלל מי
שעשאו ויתפרנס ממנו והיה המשחית חקף נוטל נשמתו וכצרכו אין
הקצ"ה עושה כן אלא נושא עון וקוצל אותו וכמו שהוא זן את העולם כלו
זן ומפרנס המשחית שהוא ומאריך אפו חולי יסוצ החוטא וצחשובתו
וקיגופיו יצועל המשחית :

והוא דבר הנצחיל הרעיון למי שיש לו לב שהחוטא מזיק לו ית' כצרכו לזון המנחית אשר נעשה להכעיסו ולא יסבלו השכל כמה מהגנות והשטות לחוטא ונחמת אם יעמוק האדם צוה קטרי חרלי מנחיידין ואחזה רעדה עלמותיו עד היכן מגיע סכלותו ופחיתותו להתפתות מילכו ואתה תחזה להר' ז"ל הפליא עלה בטפר הקדוש ואשרי אדם שומע לטקוד על דלתותיו:

ריא הרמ"ט צהנהגותיו הכי אמר רב מנחך דמועה חשמה ויצהלוך רעיוןך מידי זכרה חרדת ר"י צן זכאי וקושטא קאי דמתרע כולי גופא פשט המאמר פ' תפלת השחר שריצ"ז הי' צוכה ואומר שתי דרכים לפני א' לג"ע וא' לבהינס ואיני יודע באיזה דרך כו' וריצ"ז אמרו עליו פ' היטן שלא הניח מקרא משנה ותלמוד ומעשה צראשית ומעשה מרכזה כו' ועליו נאמר להנחיל אברהם יש ואולרותיהם אמלא וסוגנים תלמידים כו' ואמרו פ' אין דורשין דגילו לו שהוא ותלמידיו ממונני' לכת שלישיית ואחר כל השנה הזה חרד חרדה גדולה והגם דהמשרשים פירשו צוה מ"מ לכל הדורות תסמר שערות צטר אדם כשיתן לבו א' מריצוא מועלת ר"י צן זכאי ורוב פחיתותו וצפרט צדור יתום כזה:

ריב הגם הלום אמרו רז"ל והציחו מוהרמ"ו זל"ל צס' דרך חיים כ"י כשנפטר האדם המלאכים המלוי' הנשמה מניחין אותה צמוקס שיש ל"צ חלק רצנות נתיצות וכלם נקראים מוקשי מות דרכי שחול וצכל נתיצ אש חכלה ויש שם מוזיק כדמות כלצ וכשהנפש רולה להכנס לאיזה נתיצ הכלצ לועק ומלאכי חבלה והמוזיקין צאין ותופסין הנפש וקולעין אותה לבהינס ודוד המע"ה אמר על זה הלילה מחרצ נפשי מיד כלצ יחידתי וצין אותם הדרכים יש דרך אחד ששמו ארת חיים שנאמר ארת חיים למעלה למשכיל והוא חשך צתחילתו ואח"כ כלו אור שנאמר וארת לדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום וכל שאר נתיצות חוץ מזה תחילתן וסופן אש אוכלה וחשך ואפלה וכלם הולכים עד גהינס עכ"ל וכשינייר האדם צדעתו ענין זה יזדעזע ויותש כמו וימהר לשוץ לה':

ריג מה יתאונן אדם מי כמה יצכה וידלג על חטאתיו כאשר ישים

צפורן שמיר סימן יג

צין עיניו מה פעל ומה עשה ומה הגיע אליו ולאחרים ולכל העליונים ותחתונים צעונותיו מה הגיע אליו אשר נשמת שדי חלק אלוה ומעל חיללה וטימאה וגופו צמקום שהיה משכן קדוש לשרות עליו שכינה נעשה משכן לקט"א ואצרו בתגדלו צטוואה סוכו טמא קראו לנו וכרוזא קרי בחיל זה האיש מרגיז ומורד צמלכו של עולם וכל השומע ומלאכי עליון וכיוצא צעל כנפים ועוף השמים ומקללין אותו ואפשר ילא הגזירה עליו מיתה צניו קטנים שהם כגופו ורבים ומלאכים צעורו ונשרו ואף בית גרמ"ו ואם ילליח צעשרו הוא לרעתו ולטורדו על פניו להאצידו ואם רוע ומזלו גרם שהעולם חליו זכאי וחליו חייב והוא עשה עצירה והכריע העולם לחובה ועי"ז נגזר מיתה ורעב ועלר את השמים ולא יהיה מטר אז נפרעין ממנו על מות ישרים ועל לערן של עניים על דצרי הצלורות וכל לער מכל עני ועני וילדיו קוצעין עליו עונשין להכאיב נפשו וגם הצהמות לוקין צצנילו כי לא יונלחו עשצ צשדה למרעיתם והיו העטופים צרעב ונהר יחרצ ויצב וכל שרים ומלאכים התמונים על הנהרות ועשצים כמש"ה אם חשים ומשטרו צארכך כלם צעלים גדול לערם כמ"ש ר' פנחס צן יאיר פ"ק דחולין גזרתי שלא יעצרו צך מים לעולם אלמלא לער גדול הוא גם לשרים למלאכים הממונים להנהיג העולם צרחמים כשח"ו נגזר דין קשה גדול לערם לפד אורם ונירם גם כמה שוערים ומלאכים הממונים לקבל התפלות מתיש כחן כי אין התפלות נשמעות ויש להם עלצון גדול כמה פגם עושה החוטא צהיכלות ומלאכים ומדות ועולמות ח"ו והנשמה ומקום ומחצה כשנשתלשלה משם ולמטה צכל ספירה וצכל עולם נשאר שרשה ודיוקנה שם וכשחוטא פוגם כל אותם שרשי נשמתו ומקחמים הלנורות ואין מימי ההשפעה כוזלים :

ויותר מזה ראה תראה להרצ הקדו' מהר"א גלאנטי צקול צוכים כמה פגמים פועל סד"ק החוטא וגם הרצ הקדוש צעל ראשית חכמה צריש ס' תולדות חיים הוא היה מונה כמה פוגם החוטא עש"צ וזה פירש הרצ מהר"א גלאנטי שזש"ה נחפש' דרכינו אותם הדרכים ושרשי נשמתינו המושורשות צעולמות העליונים שהם נעשים דרכים ומסילות לעלות נחפש העונות

העונות שפגמו בהם הם לטור אותם וכילד נחפסם על דרך החקירה לידע עזיבה זו פוגמת צמדה זו וכילול וכשז עד ה' שלל יהיו עונותינו ומדילים זינינו לזין ה' וכילד נעשה נשא לזנינו ילד הטוב וילד הרע אל כפים אל אל בשמים ויהיה היל"כר טוב וזדונות כזכות עש"ז:

ר"ד אמרו בזה"ק תנא על תלת מילין מתעכבי ישראל בגלותא על דעזדי' קלנא בשכינתא בגלותא ומדרי אנפיהו ומשכינת' ועל דמסאזי גרמיהו קמי שכינתא ופירש הרב הקדוש בראשית חכמה פ"ה משער היראה דעזדין קלנא בשכינתא על שהם מוחללים את ה' כמש"ה ויחללו את שם קדשי צאמור להם עם ה' אלה ומאלרו ילאו כו' מדרי אנפיהו פוסק דזרי חורה על דזרים צטלים פוסק צאמנע הזמירות ונתפלת י"ח מחזיר פניו לכאן ולכאן ומסאזי גרמיהו צעומאח מאכלות אסורות ועריות ולה"ר המעמא כל אצרו וכעס והגאווה ופגם הצריות שצכ"ז יש טומאה עש"ז וצרוחצ:

טור אלו אומרים צאמנע ויליז אצרי איש שיטמע למלותך ותורתך ודצרך ישים על לבו שאין לעשות המלות עכאי כשתדמן רק יתאוו ויבקש לעשותן מקודם וישא ק"ו מנה שרודף יום ויליל תמיד אחר המנוון ומתאוו תמיד להיות הולך וקוצץ בחשק נמרץ ויתר על כן הרבה לריך לרדוף אחר התורה והמלות כמש"ה אם תצקנה ככסף וכמעמונים תחפשנה אז תצין יראת ה' ותמיד יצקש אופן שיוכל להוסיף צעסק התורה וצקיום המלות ויעשה המלות וכה יהיו מחשבותיו כילד יוכל לקיים המלות וצאיזה אופן יוכל לעסוק בתורה והצא ליעבר מסייעין אותו והאריך צענין ותועלת לימוד המלות צלוות הרב מהר"ר משה עש"ז:

ר"י אמרו במרגינתא דר' מאיר העונות הם כאש לצגד כחרצ לזואר כחץ ללב כצלים לרגלים כחשך לעינים כמורה לפה כחרישה לאזנים כיסורין לבגוף אין לך קשה אלא מי שעוסק דצרי הצאי אזי לו למי שהעולם מטעה צו אזי למי שהטעה משחקת לו אזי למי שנעשה קניגורו קטיגורו אזי למי שילכו ומלחו אזי למי שמאצד את עמלו ואפשר לפרש אז למי שהטעה משחקת לו שפורעין לו מלותיו צעוב"ז ואזי לו שנסאח

צפורן שמיר סימן יג

שנסאר ריקס ריקס ונ"ס איז למי שנעשה קטיגורו קטיגורו פירוש שעשה
מלה צדצד גזול כנ"ס רז"ל איז נמי דהתורה והמלות צפסעו הולכים
לסע"ח ונענש או אפשר שמפרסם לדקותיו ומעשיו הטובים ליוהרא ונענש
איז למי שמאצד את עמלו אפשר שמדצד לט"ס והנדצד לוקח זכותיו
ומאצד את עמלו :

ר"ז ז"ל ונכרח"ו זל"ל בקלור וקלת תוספות. צן אדם פקח עיניך
מהעורון וראה כי כל הנאות וטובות הע"הו הכל המה מעשה
העמועים ואיך תכעוס על זולתך ולא תכעוס עליך שאתה עלמך טורף
נפסך צאפך ועוצד ע"ז נכעסך ואיך תקפיד על הצלי הע"הו וסופך למות
איך תתעלז על עולם שאינו שלך ולא תתעלז על פרידת נפסך מנפסך
צרתה וזיע ואימה חשכה נופלת עליו איך תממוד לצנור זכז ולצנות צתים
ועליות מרווחים צתמורת ופטורי ל"נים והוא לקצרות יוצל ד' אמות וכל
אויבך מתעסקי' לכסותך צעפר וכל אשר יגעת היה לאפס ותבו כי פתוח
הפתח את ידך את אשר סגרת לתת לעניים ועצרת לאחריה חילך ואיך
כל מאומה צידך איך תמאס תורת חיים חיי עולם לאסוף ממון חיי שעה
איך תתענג צדסן ועלמותיך יחליץ ומחר על עפר תשכז החתיך יולע רמה
ותכסך תולעה איך תצקש טררה ומעלה רמה ותקות אנוש רמה איך תספר
לט"ס על רעך הטוב מומך וכמה קטיגורים מנספרים דעתך ומזכירים
עונותיך איך תשנא אויבך ואין לך אויב גדול מומך גורם רעה לעלמך
מאצד הון עתק מתחור' ומלות ומרויח לפי שעה אלילי כסף וזהו איך תחניף
ותחציים נילוד אשה ולא תחציים מומלך אדיר איום ונורא שופט כל הארץ
מלא כל הארץ כבודו איך תשכח יום המות ודין הקצר ויום הדין הגדול
והנורא ומי יכילנו והתעלמות מהם ואין מוכרח לצא כמוהו :

אשרי אדם שונאים עלמו כשור לעול וכחמור למשאוי וקורא ושונה
צכל יום תמיד וסז צתשובה שלימה צכל כמו ולא ישוץ לכסלה
וישמור עלמו אפי' מחטא קל יצטח צה' וישען צאלהיו ישלח עזרו מקדש
ויאיר עיניו לאור צאור החיים :

ר"ח כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר אני מראה אותך
את

את תזנית המשכן ואת תזנית כל כליו וכן תעשו אפשר דרך רמז
 ותוכחות מוסר (ובמקומות אחרים הארכתי צעניותי צמזים אלו ועתה
 אקלר רמז הרמז על האר"ש) כי הן האדם גברא דשפיר חזי ישתדל הוא
 עלמא לשים אורחותיו ולהטיב דרכיו ולטהר רעיוניו להיות כמקדש שחשבה
 זו עלמא השכינה וכל כלי הקדש יהיו זו צעלמו הא כילד:

מזבח רמז שיעשה הכנה בגופו מזבח גדול לזכות ילכו וכל ילך מחשבות
 לצו אלו הן הנשרפין באש יראת ה' אשר תלהט בקרבן והיא אש
 של גבור ומורה לכביא מן ההדיוט להתענות צלום וככי ותקף משמיה מיהב
 יהני אש של גבור רבולה כארי צלצו לצ טבור וזבח כל ילך הרהורים
 רעים והיו לצער ויקריב קרבנות לדקה ומשפט נזחר לה' מזבח אובה את
 הצניות ומקרבן לתורה מדות המזבח שלמות ה' אורך וה' רוחו וג' קומה
 גי' אחד שיהיה כל כונתו ליחד הדודים וכל יום מורה צהרמת הדשן להסיר
 שירי השיריים מהרהורי רעים:

מנורה כתבו גורי האר"י זל"ל שכל עניינה רמז לתורה ואפשר לרמזו
 מקשה שהתורה צאה ע"י יסורין תעשה מאליה רמז שאפי' אציו
 ע"ה ונזר עליו שיהי' עפש אם יגע בתורה יזכה מאליו זהו טבור שיהי'
 חורה לשמה ירכה וקנה גזיעה כפתורים ופרחים ה' מניס כנגד פרד"ס
 וגיוטריות מננה יהיו בהקדמות אמיתיות תורת אמת ו' קנים יולאים
 מלדיה ג' וג' נגד ששת ימי הסזוע והנרות להאיר לו ולישראל מקדושת
 נשמתו ע"י התורה וכלם פונים לאמלעי נר ז' הרמז לשבת קודש וגם
 רמז למדות שיהיו פונים לאמלעי דרך ממולע כמ"ש הרמז"ם גזיעים כ"צ
 לחקן ולהאיר כ"צ אותיות מנורת המאור להאיר אור התורה ונר מורה
 כפתורים י"א ליחד קצ"הו הרמזים לו"ה שצטם הוי' הכוללת:

ארון רמז שיהיה דרופתקא דאורייתא חל"ל תצונות כרכא דכלא ציה
 שמעת' אגדתא פרדס וכל חכמות התורה מדות הארון שצורות
 אמתיים וחלי אמה וחלי רחצו אמה וחלי קונתו רמז שיהי' צעלמו
 כלל יודע ושכל ידיעותיו שצורות הם לעומק התורה וגדולתה צין בגרסא
 שדומה לאורך צין צעומק העיון שדומה לרחצ צין לקוד ושיעור קומ"ה
 יאמין

צפורן שמיר סימן יג

אמין כי חכמתו שצורה ולא ידע כדחזי ג' ארונות ז' של זהב וא' של עץ
צתובס של עץ רמז לגוף וצ' של זהב רמז לנפש רוח שלריך להשוותם גוף
ונפש רוח נר"ן נכון שהחומר יעשה לורה כשם שהעץ לא היה נראה כי
אם זהב וכך הגוף יהיה כמו הנפש והרוח ונצית ומחוז שיהיה תוכו כצרו
כמ"ש רז"ל:

כרובים רמז שיהי' כתיבוק נקי ונחטא כמ"ש רז"ל צן שנה שאול צמלכו
נקי ונחטא כצן שנה סוככים צכנפיהם רמז שיפרוש כנפיו
לתלמידים ודלים צלל כנפיו יחסיון:

שלהן יערוך שולחן לת"ח ועניים ונרודים יציא צית מדות השלחן
אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחלי קומתו ומקלתן שצורים
ומקלתן שלימות שם רמז אורך מדות שלימות רמז לשבת שהוא מעין ע"ה
שכלו ארוך וכן יו"ט יהי' שלחנו שלם כצרכת ה' אשר נתן לו רחב אמות
שלימות רמז להכנסת אורחים ועניים שירחיצ לבו ואמות שלימות יהיה
שלחן מלא קומה רוב זמן שהוא חול המדות שצורות שצמול לא יאכל אלא
לקיום הנפש ויהיה נראה כאלו חסירה הסעודה ושצורה וגם יהי' לו לצ
נשצר שיזכור ומחורצן צ"המק כמ"ש צזוהר הק':

כיוור רמז להכין צתוכו מתק שפתים ולהגזיר החסדים הרומזים למים
וירחלו צדצרו העוצים כל הקפדות ומריצות שצין איש לרעהו ואיש
וציתו וירצה שלום ציניהם שעלו מן החלה צנתק ורשן שפתיו ידעון לזון
ורמז שירחלו צתוכתו הסועאים מלואת עונותם ויעהרו:

יבין ובוועז רמז שיהיו לו שני עמודים חזקים כראי מולך ועיקרים
גדולים לישר עניניו וכל מעניניו האחד יבין אל יהי
מהיר צשום דבר כי פרי המהירות חרטה ולכן יתישצ צכל דבר ויהיו כל
עסקיו ודצרו צהכנה דרצה הכנת גוף ונפש צלי חפזון ומהירות כי כאשר
ימישצ ויהיה מתון ומתון קודם שידצר או יעשה שום דבר ציראת ה' על
פניו אז יהיו כל מעשיו מתוקנים לשם שמים וכשני צועז רמז שיאגור
כעסו ומוקפו צו צקרצו וזהו צו עז ולא יכעוס על זולתו וצני ציתו כ"א
יכעוס על עלמו אשר עונותיו הטו אלה שיעשה נגד רלונו וזהו צו עז
שהקושי

שהקושי שיצא לו הוא הגורם וגם רמז שיהי' מלא תורה ואין עז חלא תורה
 וזהו צו עז שתדיר יחשוב צתורה אף כשנחתעסק צלרכיו והולך לדרכו
 כמשז"ל (ועוד הארכת צרמזים אלו צס"ד) וזה רמז הכתוב ועשו לי
 מקדש ושכנתי בתוכם ממש אינתי כשיהי' להם נדות והנהגות כרומז
 לכלי הקדש וז"ש ככל אשר אני נראה אותך את תצנית הושכן ואת תצנית
 כל כליו אשר הכל רומז למדות טובות תרומיות תוריות וכן תעשו צעלמכם
 תצנית כל רמזי מושכן וכליו וזה יהיה מקום להשראת שכינה ויתקיים
 ושכנתי בתוכם :

טוביה לדזכי להתעורר תדיר ליראה את ה' ולעקוק צתורה ומלות
 ומוקר מלכים צספריהם הקדו' יחפוץ על דלתותם ישקוד
 וגמירי הצא ליעהר נסייעין אותו. וכיתה עמו השמחה צמעונו להיותו
 ע"ד ה' אלהים חיים :

ברוך ה' לעולם אמן ואמן ומרומם על כל ברכה ותהלה
 ילא"ו :

ת"ו ש"ל ב"ע

עבודת הקודש

חלק שני

הנקרא

קשר גורל

סימן א . לקום באשמורת . כל שהיא תפארת .

א מיד כשנעור יאמר מודה אני לפניך מלך רחום שהזרחת צי נשמת
במנלה רצה אמונתך יה"ר שיהא לצי נכון ומקור צידי ולא אכעום
ולא אכעיסך וה"ל נט"י וי"א שלריך (סידור ה' יעצ"ץ ד"ו) :

ב מיד יעול ידיו כראוי ואל"פ שאינו רוצה לקום יעול ידיו זרכ"י סי' א'
ולא יעול מנשרתת גויה ולא מישראלית נדה כי הוא צא לדחות הסט"א
ודצקתו הרעה (אחרונים) :

ג ילבוש כראוי וטוב שיקום מעומד וקיימת חלות מכניע יל"הר (שס) :
ד לא ילך ד' אמות צלי נט"י והוא דבר חמור הרבה מאלד ואם כלי
הרחילה הם רחוקים ילך פחות פחות מד"א (שס) :

ה מי הנעילה אסור לצרף ולקרנות נגדם אלא ישפכם או יכסם (שס) :
ו תיכף יצרך כל הזרכות מזרכת ענ"י עד ואני אזרכם . האר"י ז"ל :
ז וזה אחר שלבוש כראוי ונעידו לזבש לא יהי' לזבש ומצרך כי אין
לעשות אף דבר קל צעודו ומצרך כנ"ס ז"ל :

ח אם הוא לילה יאמר וידוי וסדר הקון חלות להאר"י ז"ל וזמן חלות
י"צ שעות אחר חצי היום . זרכ"י סימן א' :

ט אם אינו יכול לעמוד עד אור הצקר יישן שינת עראי ולא יסיר
מלבושויו שלא יכנס צסקף לצרך הזרכות פעם אחרת . עיין זרכ"י
סימן מ"ז :

י חיוז לקום צאשמורת הוא צכל זקום ולכל אדם. ממזיק צרכ' סי' א':
 יא יכול לשמות קאפ"י צלי קוקא"ר צאשמורת ואפילו אם האיר היום
 קודם תפלה. צרכ"י סימן פ"ט:

סימן ב. דיני ציצית הנצרכים. ירדו כרוכים:

א שיעור הטלית שיקיף הראש וגוף האדם פנים ואחור עד המזה.
 צר"י סי' ט"ז:

ב ילצש טלית קטן על החלוק ויישן עמו ולא יסירו כ"א צמרחץ. שם
 סי' ח':

ג יפריד הליניות תמיד ואם נסובצין קלת אסור להפרידם צצנת. גן
 המלך סימן ס"ה:

ד יצרך להטעטף צלינית הצי"ת צניקוד שו"א. צרכ"י סימן ח':
 ה אחר שצירך יתעטף צטלית. אחרונים דלא כצית יעקב ויהיה הטלית
 צידו קודם צרכה. מחצ"ר סי' ח':

ו עטיפת לילית נעומד ויצרך נעומד:
 ז לריך להסתכל צלינית ולחשוב כאלו יש צו תכלת דאותה הארה לא
 נפסקה. צר"י סי' ח':

ח צענין כסוי הראש צטלית נהרא נהרא ופשטי' ולכל הדצרות צעת שיצרך
 יתעטף כדי הלוך ד' אמות כעטיפת הישועאלי' ואח"כ ינהג כמנהגו.
 מחצ"ר סי' ח':

ט נקב צצו הלינית לא יהיה רחוק יותר נג' אלצעות דהיינו אמה קמינה
 זרת. מחצ"ר סימן י"א:

י חוט א' שנפסק כלו פסול ואם נפסק חוט נארכצעה צמקום שתלוי'
 צנקב פסול. שם סי' י"ג:

יא מי שנזדמן לו לילית ותפילין צעוד שאומר פסוקי דזמרה יכול לצרך
 צחוך המזמורים. צר"י סימן כ"ג. אצל לא יצרך כשסיים פסוקי
 דזמרה קודם ישחצח אלא צין ישחצח ליוגר. ש"ע שם:

יב הלן צטליתו צלינה א"ל לצרך עליו צצקר. אחרונים צסי' ח':

קשר גודל סימן ב

יג לא יגרור הליניות ואם טליתו ארוך יתחזב הצ' לנייות של אחוריו
צמורתו מאחוריו. צר"י סי' כ"א :

סימן ג. קצת דיני תפילין. החלו עולין :

א ילצט טלית גדול ואח"כ ילצט תפילין הגם שטלית קטן כצר הוא עליו
תמיד. צר"י סימן כ"ה :

ב הכולך צדך יזהר ללצוט תפילין דיד וראש ולא יצטל מלוח גדולה
וחמורה מפני לעג השאננים אך יעשה כל הצא צידו שיהיה צלועא
ויש מי שכתב דיניח של יד לצד. שם סימן כ"ו :

ג אם שכתב ולצט תפילה של ראש קודם של יד א"ל להקירה אלא ילצט
של יד. שם ושירי צרכה :

ד וישתדל שצניק התפילין יניח של ראש ואח"כ של יד כדי שיפגע צשל
יד והנכון שהכניס יהיה רחב שיהיה של ראש ושל יד כנים צפנים אך
של יד תהיה יותר מיומנת ומזוננת. צר"י סי' כ"ח :

ה כשמוניח תפילין של יד על הקצורת ונקום הנחתן יצרך ואח"כ יהדקם
ש"ע סי' כ"ה :

ו אסור להפסיק צדצור צין של יד לשל ראש ואם הפסיק מצרך על של
ראש על מלות תפילין. שם :

ז אחר שמהדק תפלה של יד יקשור היוד עם התפלה ומנשיך הקלועה
אלל הזרוע אצל צקצורת לא יעשה שום כריכה. צר"י סי' כ"ה ושירי
צרכה שם :

ח אחר שיכרוך ז' כריכות קציצ לזרוע יניח של ראש צר"י שם :
ט חין להוליח תפלה של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מונחת
ש"ע שם :

י יניח קלינה של ראש מיושצת ומושצת ומהתחלת עיקרי שער הפדחת
יניח המתחורא. שירי צרכה סי' ז"ך :

יא השחור שצדלועות יהיה ללד חוץ ולא יתהפכו. ש"ע סי' ז"ך. ויש
מי שכתב שישחירם מצית ומחוץ :

קשר גודל סימן ג

נד

- יב** כשמוניח תפלה של יד יש נוהגין להאפיל צעלית על הזרוע וכן תפלה של ראש לריך לכסותה (בר"י סי' ז"ך):
- יג** יש לזכור שלא תזוז יוד של הקשר מהתפלה (ש"ע סי' ז"ך) ולא תזוז לעולם אפי' צהייתם תוך הכיס. מהרי"י למה:
- יד** יניח של יד מיושב ושל ראש מעומד ויכרוך על אלצעו הנקרא אמה ג' כריכות א' צפרק צ' וצ' צפרק ג'. האר"י ז"ל:
- טו** אם הפסיק צין יד לראש צעניות אמן צדיעצד א"ל לצרך על של ראש. אחרונים:
- טז** מי שטעה וצרך על תפילין ש"י על מלות יאל. מחצ"ר סימן כ"ה. וע"ש ויה משפטו אם הוא אשכנזי:
- טז** לא יסיה דעתו מהתפילין ואינו רשאי להסית כ"א צעוד שהוא עוסק בתורה או בתפלה י"ח ומאוד לריך להזכר צזה ועונשו גדול ר"ל מחצ"ר סי' כ"ח:
- יח** אחר שקיעת החמה יש להסיקן תיכף בר"י סי' ל':
- יט** אם צריך על התפילין צלילה או טקצר שהוא יום והוא לילה א"ל לצרך אח"כ כשיגיע זמנו. שם:
- כ** ע"פ דברי הזוהר והאר"י ז"ל חיוצ להניח תפילין של ר"ת ג"כ ותרתיה איתנהו ולא משום ספק ח"ו:
- כא** אם יש צעיר צני אדם אשר מניחין של ר"ת עם רש"י יניחם אשר נגע אלהים בלצו ואין צזה יורחא:
- כב** אם מוכרח לכסותם צכוצע שפיר דמי:
- כג** אם מתפלל צתפילין של רש"י ומקלקס ומניח של ר"ת לא יצרך על תפילין של ר"ת:
- כד** לצט של ר"ת צחוטצו שהם של רש"י והתפלל צהם וכאשר קלקס ראה שהם של ר"ת אח"ך יניח תפילין של רש"י ויצרך עליהם:
- כה** אף שאינו מצרך צשל ר"ת לא יפסיק צין תפלה של יד לתפלה של ראש:
- כו** והנכון להניח שתימן כא' צתפלה שחרית וכזה לריך לעשות:

קשר גודל סימן ג

בז צמנחה יניח תפילין של ר"ת לצד :

בח צמנחת ערב שבת לא יניח תפילין :

בט צמנחת ראש חדש יכול להניח תפילין :

ל צר"ח לא יסיר התפילין עד שגמרו קדים צמנחת ס"ת צהיכלו (מאות

כ' ע"כ תמלא צחיים שאל סי' ח')

לא לא יחל דבר חוץ זין תפילין לצטרו וצטו"ת פני חרי' חדש ומש

סי' ו' כתב דאצק לזן שמפזרין כיון שהוא לכוז אינו חוץ ואני

אמתי צמפזי דים להשיב ומנ"ש צצ"י סימן כ"ז דאפילו דבר שאינו חוץ

יש להקפיד דצעיין על צטרו ומנ"ש כצודי כהונה ע"ס ל"ע דצצ :

סימן ד. חליצת תפילין. בסדר וזמן שיהיה רגילין :

א קודם שיחלוץ ילמוד צמורה אם מעט ואם הרבה ולריך ללמוד ד'

פרשיות שצתפילין וצ' כצכ הס צק"ס וילמוד קדש והיה כי יציאך

ומצ"ר סי' כ"ו וסס צק"א סי' ל"ד :

ב כשיש מילה אין לחלוץ עד אחר המילה ומג"א סי' כ"ה :

ג נהגו שלא לחלוץ עד אחר קדושת וצא לליון ט"ע סי' כ"ה. וציוס שיש

ס"ת עד שיחזירו ס"ת להיכל (סס) והנכון עד אחר אמירת עלינו

לצצח ועל כן נקוה לך האר"י ז"ל. ויש צזה סוד וגם אשר לא ידע ינהג

כן כי עושה רושם למעלה צכונה הכללית לקיים מלות ית'. צר"י סס :

ד כשחולץ התפילין אז יסיר קודם ג' כריכות האלצע ואח"כ תפילין של

ראש ציד שמאל ומעומד גם הקרת כריכת האלצע יהיו מעומד עיין

צלפוכן שמיר סימן צ' :

ה ואח"כ יחלוץ של יד מיושצ וסינונך כאשר יחנו כן יסעו :

ו צר"ח אם הסיר התפילין והתפלל מוסף ושמע חזרת המוסף וענה

קדושת כתר ואח"כ לצש תפילין ושמע שאומרים עדת ישראל כתר

יטלק התפילין ויענה קדושת כתר ומצ"ר סי' כ"ה :

ז יכול להניח התפילין ע"ג סדור חסלה ומצ"ר סימן כ"ה :

קשר גודל סימן ה

נה
סימן ה. ברכות של שחר. וברכת התורה כי טוב סחרה
מסחר:

א ענט"י אם היה נעור כל הלילה לא יצרך ענט"י צר"י סי' מ"ו:
ב אשר ילך אם לא עשה לרכיו לא יצרך צצקר ואם עשה ועצר זמן
מה ולא צירך שוב לא יצרך. שם סי' ו':

ג שמה קם המשלשל יצרך בכל פעם. שם סי' ז':
ד הטיל מים ונמלך והטיל פעם אחת לא יצרך רק פעם א'. שם:
ה הטיל ונמלך והטיל ונסתפק אם צירך לא יצרך (שם ומחצ"ר וכן
הפקים הרב המגיה צשלמי לצור ד' מ"ה ע"ג):

ו אלהי נשמה יצרך תכף אחר אשר ילך. האר"י זלה"ה:
ז אין לנחות ציד הנוהגים שלא לקוממה. הרב המגיה צש"ל שם:

ח אין לומר טהורה היא רק טהורה אמה צדחת כו' כן נהגתי ומנעורי
מטעם דעל הרוב מטאה ואיננה טהורה ואחז"ר נדפ' שלמי לצור
וראיתי להרב ז"ל דמ"ו שכתב לדגל תיבת היא מנענעים אחרים ולא כתב
צפירוש טעם כעיקר ואכמ"ל:

ט אם צירך נחיה נחתים במקום אלהי נשמה ילא פר"ח. סי' מ"ו:
י"ד נוי שאיחר לצא לצ"ה והוכרח להתשלל יולר ועמידה עם הצור
שאחר תפלה אומר צרהות השחר לא יאמר צרכת אלהי נשמה שכבר
ילא צצרכת נחיה נחתים שם סי' כ"ז:

יא הנותן לשכוי יש לצרכה אחר חלות כשקם צאשמורת אף שלא שמע
התרגול עם שאר הצרכות אף שלא נחתיב צהם ומחצ"ר סימן מ"ז
וכן מאלתי צס' הפרדס כ"י שהשיצו מן השמים לרצונו יעקב ומרו' שאפילו
לא שמע תרגול וכיולא יצרך:

יב חרש ומצרך הנותן לשכוי (אחרונים) וכן עיקר ודלא כמו"ק ומטה
יהודה שכתבו איפכא:

יג קומא לכ"ע יצרך הנותן לשכוי. אחרונים ופשוט:
יד פוקח עורים קומא נמי ומצרך פוקח עורים. סיורי צרכה סימן מ"ו
וכן העלה הרב המגיה צש"ל דמ"ח ע"צ ע"ש:

קשר גודל סימן ה

טו היכא דצעי לומר פוקח עורים וטעה ואמר מלצים ערומים ותוך כדי גזור אמר פוקח עורים ילא ידי פקח עורים. פנים ומאירות ח"א סימן כ"ח ונעלם מהר' המגיה צט"ז דמ"ה ע"ג ואכת"ל:

טז זוקף כפופים אס צירך זוקף כפופים קודם נתייר אסורים לא יצרך נתייר אסורים ט"ע סי' מ"ו:

טזב הנותן ליעף כח לריך לאומרה ויש לאומרה אחר מלצים ערומים צר"י וט"ז סימן מ"ו:

חי המכין מלעדי גבר ואח"כ שעשה לי כל לרכי כמ"ס צקידורי' וי"א כמ"ס צט"ע עיין צמ"א ואחרונים סי' מ"ו:

יז שעשה לי כל לרכי אין לצרך צט"ז וציוה"כ אף שלוש מנעל של לצדים והאצל מנצרך אף אס הולך יחקף כן כ"ל אחר שראיתי מ"ס הרצ המגיה צט"ז ד' נ' עד ד' כ"ג יעש"צ וכן המנהג להולכים אחר עקבות האר"י ז"ל:

כ שלא עשני גוי אט צירך שעשני ישראל צמקום שלא עשני גוי צדיעצד ילא ולא יצרך שלא עשני עצד אמנם יאמר שלא עשני אשה הרצ המגיה צט"ז דכ"ד:

אד שלא עשני אשה אס צירך שלא עשני אשה תחלה יכול לצרך אחר כך שלא עשני גוי וטלא עשני עצד (צר"י סי' מ"ו וכן הסכים הרצ המגיה צשלמי לצור סס):

כב נשים ומזרכות שלא עשאני גויה שלא עשאני שפחה צסס ומלכות. אחרונים צסי' מ"ו ודלא כהר' יענץ צקידורו שכתב צלא סס ומלכות:

כג נשים ומזרכות שעשאני כרלונו צלי סס ומלכות פר"ח סס:

כד גר לא יצרך שלא עשאני גוי צר"י סימן מ"ו:

כה אס נסתפק אס צירך צרכת התורה לא יצרך. ומצ"ר סי' מ"ז:

כו גר יכול לצרך אשר צחר צנו. המוצ"ס צאגרותיו:

כז אס קלאוהו לס"ת קודם שצירך צרכת התורה לא יחזור לצרך צרכת התורה שכבר נפטר צצרכות ס"ת. סי' קל"ט:

קשר גודל סימן ה

נו

כח זרכת אשר קדשנו על דצרי תורה והערב כל שתי זרכות הן ועכ"ז יאמר והערב כל האר"י ז"ל:

כט לא יקרא פסוק אפי' דרך תחינה קודם זרכת התורה סי' נ"ז:

ל הנוהגים קודם כל מנזה לומר פסוק ויהי נועם לא יאמרוהו קודם זרכת התורה זר"י שם:

לא הנוהגים לומר פסוק וארשתוך לי באמונה כו' אחר לבישת תפילין לא יאמרו אס לא זרכו זרכת התורה לפורן שומר סי' ז':

לב הייב אדם לזכך ק' זרכות זכל יום להגן על ל"ח קללות שזמשנה תורה וכתיב גם כל חלי וכל זכה הרי ק' (רצינו הרב הרקח סי' ט"ך ונעלם זכר' פנים מאירות זכ' כתנות אור פרשת נלזים שכתבו מדעתו וגם אנו הדל הזאתיו משנו זקונט' פני דוד וזמחז"ר סי' נ"ו וגם הרב המגיה זשלמי לזכור דו"ז כחזו וזמחז"ר זשם כתנות אור ע"ש והם זצרי רצנו הרקח):

סימן ו. קצת דיני זמן ק"ש. שמוע תשמע:

א נ"ע לקרות שמוע זנעט קודם הנך החמה שיסיים ק"ש וזרכותיה עם הנך החמה ויסמוך התפילה עם הנך החמה וזוי שיוכל לכוין לעשות הן שזכו זכרובה מאלד סימן ח"ן אך הוא יכוין לעשות מנזה כתקונה שלא ע"מ לק"ס:

ב אס לא קראה כאמור יזכר לקרותה זזכרה כל זיה שיוכל וזמשך זמנה זנעלות השחר עד רציע היום. שם:

ג יש זמתעללים וקורים ק"ש לזד שלא יעבור זמנה זאח"כ ישנים והם טועים כי הם קורים ק"ש זלא תפילין והם זנעידים עדות שקר זעלמם כזמשחז"ל:

ד זאם אינו יכול להחלל עם הזכור כי ראשו זאזרו כזדים יקום וילזם עלית ותפילין וזכך זרכות השחר ויקרא ק"ש זשוז ייסן דרך ערלי וזכר שיקום קודם עשה ד' שחח"ך לזכרת ש"ע הפסיד זרכות יולר וק"ס:

חשר גודל סימן ו

ה מי שאין לו טלית ותפילין וכמעט שעובר זמן ק"ש אף אם אפשר
 שאח"כ יציאו לו טלית ותפילין יקרא ק"ש וזרכותיה ויתפלל קודם
 שיעבור הזמן וכשיציאו לו טלית ותפילין ילגשם ויקרא ק"ש או מזמור
 (אחרונים):

סימן ז. זמן תפילה ואביזרא. ודיני פסוקי דזמרה:

א זמן תפלה עם הנץ החמה דכתיב יראוך עם שמש סימן פ"ט:
 ב אם התפלל משעה שעלה ע"ה והאיר פני מזרח שהוא שעה וחמש
 קודם עלות השמש ילא. שם:

ג מאלד קראו תגר על אשר צימי הסליחות לכתחילה מתחילין להתפלל
 קודם ע"ה ומסיימין קודם הנץ החמה (אחרונים):

ד לא יתפלל אלא באימה והכנעה סימן ל"ג:

ה לא יתפלל בעלצות רק בהכנעה גדולה באימה ויראה אך בשמחה
 כעזר המשמש רבו בשמחה יתירה ועיקר המעלה והשלמות תלוי צוה
 להיות שמח וזלתי צעת הודוי. האר"י זל"ל:

ו אל תעש תפלה קצב אלא רחמים ותחנונים ודע לפני מי אתה
 מתפלל:

ז לא יתפלל במקום פרוץ כי כאשר יתפלל במקום לניעות חלה עליו
 אימה מולך ולצו נשבר סימן ל':

ח במקום שנעשה לו נס וניול מהסכנה אף שהוא פרוץ מותר להתפלל
 הרצ המגיה בשלמי לצור דף נ"ח ע"ג:

ט צדקה צין האילנות שרי להתפלל. שם:

יוד עוצרי דרך מתפללים צדקה בכל גונא הרצ מנגן אברהם:

יא מקום מוקף נחילו' אף שאינו מקורה שפיר דמי צר"י שם סי' ל':

יב לא יאמרו הזמירות צמרולה כי אם צנחת סימן כ"א:

יג המוחה לאומר זמירות צנחת ועושה שיאמר צמרולה נענש ס' הגן:

יד לריך ליתן ריוח צין הדצקים צפוקי דזמרה כמו צק"ש. סי' ס"ה:

קשר גודל סימן ז

נז

מז דברים שצכתז אי אתה רשאי לאוורם על פה ואם שגור צפוי מותר סימן מ"ט ועיין צר"י:

מז להוליא אחרים י"ח אף אם שגור אסור לומר על פה צר"י טס:

מז מנהג האר"י ז"ל לומר כל הזמירות מהוך הקדור ולא על פה ובנחת צהכנעה וכל פסוק צטעויו ומסנה צניגונה וציום שנת מרים קולו מעט יותר מנחול צנעימה לכבוד שנת:

חי הירא את דבר ה' יאמר צקול שיוכל לצטא צשפתים האותיות כתקנן שתי ידות דק"ט:

יט קודם זמירות ותפלה יקבל עליו מלות ואהבת לרעך כמוך ויכוין לאהוב כל אחד מישראל כנפשו האר"י זלה"ה:

כ קודם שיכנס לצית הכנסת יתעבצ צפתח ויכוין כי ירא מאד להכנס צהיכל המלך כי אם צזכות אצות ויאמר ואני צרוצ חסדך (אצרהס) אצא ציתך אשתחווה אל היכל קדשך (ילחק) ציראחדך (יעקצ) וקודם שיכנס יאמר פסוק זה צצית אלהים נהלך צרגש והאומר' אחר שיכנס צצית הכנסת עועה. האר"י ז"ל:

כא קודם פרשת התמיד ציהי רלון צמקים שיצנה צ"המק ל"ל שחצנה צ"המק כי כציכול הוא יצנה צית המקדש (הר"ס ד"ל צעצודת מקדש):

כב א"ל לומר הקרצנות מעומד צר"י סי' א' ומחצר סי' מ"ח:

כג יש לומר קדיש קודם הודו ואם לא יש מנין יאמרו הודו אל נקמות ארומתך. ה' מלך וקודם צרוך שאמר יאמרו קדיש. הרצ המגיה צשלמי לצור דס"ד:

כד אין להפסיק כ"כ צין אמירת פ' התמיד כו' להודו דזה המזמור נתקן על כי צתמיד של שחר היו אומרים מכוודו עד ובצנאי אל תרעו ובתמיד של צין הערבים משירו לה' כל הארץ עד והלל לה' ולכן אין להתעסק ולהפסיק צינתיס כמו שנוהגים (טס):

ברוך שאמר:

הב לריך לומר הנוסח של פ"ז תיצות והגס שהליצור יאמרו הנוסח אחר

קשר גודל סימן ז

היכא את דבר ה' יאמר זינו לזין עלמנו הנוסח של פ"ז תיצות וחצ"ר צנ"ח
סימן כ"א:

כו אם קיים צ"ש קודם החזן עונה אחריו אמון אזל אם סיים צנת
אחת לא יענה אמון סימן כ"א:

קד אם החזן קיים צרכה אחת והוא קיים עמו צרכה אחת מותר לענות
אמן. וג"א וצ"י שם וכן הסכים הר' המגיה הנז' דס"ז:

כה מותר לענות אמון אחר צרוך שאמר. האר"י ז"ל:

כט מדצרוי ומשמע דצאמלע צרוך שאמר לא יענה אמון ונראה דכונת
הרז היא על אמון דצרכות דלא יענה צאמלע דצ"ש נתקן קודם
התלמוד צר"י סימן כ"א:

ל אזל יוכל לענות קדושה וצרכו וקדיש מידי דהוה חק"ש וצרכותיה
דעונה צאמלע הפרק הר' המגיה צ"ל דס"ז ע"ב ודוק היעצוואכמ"ל:

לא חין להפסיק דצבור ומשיתחיל צרוך שאמר עד סוף תפלת י"ח ואפילו
לצורך מלוא חין לדבר סימן כ"א. וגם חין להפסיק צשחיקה:

לב מצ"ש לא יפסיק אפי' לקרות פסוק שמע ישראל עם הלצור אלף
יאמר התיצות שאומר צשעה שהלצור אומרים פסוק שמע צניגון
הלצור שיהא נראה כאלו קורא עמהם ש"ע סימן ס"ה ודלא כצ"ח וע"ז:

לג הולך לנקציו אל יתפלל ואם יעצור זמן תפלה צלצור ויכול לעמוד
עד פרסה שרי פתח עינים ד"ע. ואם הולך לנקציו צתוך פסוקי
דזמרה וחזר יטול ויצרך אשר יכר ויניח לילית ותפילין ויצרך עליהם גו"ר:

לד ויכול לענות כל אמון צאמלע פסוקי דזמרה. אחרונים. וכך שקראוהו
לעלות לתורה ולנ"כ עולה וקורא ונושא כפיו סידור ה' יעצן:

לה אם לא היה מניין ולא אמרו קדיש יכולים לומר קדיש צתוך פסוקי
דזמרה ולכתחילה לריך להמתין קודם צ"ש שלא יתחילו עד שיהיה
מנין ויאמרו קדיש כנ"ל ודלא כמי שאמר:

לו וה"ד קדיש שאומר לפני הודו אזל אם זה הקדיש הוא על מה
שאמרו תהלים קודם זמירות לא יאמרו קדיש. פני יהושע ס"ה:

קשר גודל סימן ז

מזמור לחודה יאמר בניגון. סימן כ"ח:

יוכל לומר מזמור לחודה מיושב דלח כמכר"י סרוק ז"ל:

מסוקי יהי כבוד נתקנו בחכמה עמוקה נפלאה וכן כל תקוני חסלת
הרז יעצץ בסדורו וזה מוצאם לרואה כונת האר"י ז"ל:

מסוק והוא רחום יכפר עון יאמר אפילו בשבת ויו"ט מחצ"כ סימן
רס"ז:

מ' מלך שצפסקו יהי כבוד ח"ל לעמוד דלח כהר"י צקידורו ע"ס:

מב אם לא כיון צפסקו פותח את ידך לריך לחזור ולאוונרו ול"ל לחזור
כל המזמור בר"י סי' כ"ח:

מג ויברך דוד יאמר מעומד וצאוונרו ואתה מושל בכל צתיבת בכל יתן
ג' פרוטות בז' צנת אחת והשלישית אח"כ האר"י ז"ל:

מד אם לא צל מניין והם ממתינים עד שיצא לא יאמר ישחנח אלל
ימתין עד שיצא מניין ואח"כ יאמר ישחנח וקדיש סימן כ"ג:

מה וזהו לשליח לניכר אצל יחיד יאמר ישחנח מיד מנג"ל סס:

מו לא יאמר ישחנח אם לא אמר צרוך שאמר והשנחים שבו נאמרים
צלי הפסק. זוהר הקדוש:

מז לא יאמרם צנשימה אחת כי ל"ל צנשימה כמקדר שנתו של מלך.
הרז יעצץ בסדורו:

מח המספר צין ישחנח ליוגר עזירה היא:

ממ חי העולמים צפתח. בר"י סי' ר"ז:

סימן ח. קצת דיני קדיש ודבר שבמנין. כהדא שריין:

א לריך שקודם אשר יאמרו קדיש לפני העדה יאמר דצרי תורה כגון
צשחר ישחנח צמנחה אשרי צלימוד רצי חנניה או איזה מזמור. בית

דוד סימן ל' ואחרונים ועיין מ"ש צשיורי צרכה סי' כ"ז מרז עומד גאון:
ב כהגו צסוף כל לימוד לומר רצי חנני' כו' שיבא נחשב קדיש על

האגדה הגם שאומר על תנ"ך ומשנה וגמרא וזוהר. בר"י סי' כ"ה:

קשר גודל סימן ח

- ג** אין לומר קדים כי אם היכא דתקון צתפלה או על לימוד חבל על תפלות שתקן כ' סעדי' ותחינות של רסני' לא יאמר קדים. הרמז"ס צתשובה הנקרא פאר הדור סי' ק"ל:
- ד** גם על המזמורים ואומרים קדים ואדרכא קדים על תהלים הוא מצטל הקטיגורים ומגין ממ"ח. צר"י שם ושיורי צרכה י"ד סי' שע"ו:
- ה** כשם שאסור לעצור נגד המתפלל כך אסור לעצור נגד האומר קדים. צר"י שם:
- ו** חרש המדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר מלטרפין. סי' כ"ה ועי' באחרונים:
- ז** שכור שאינו יכול לדבר לפני המלך אין מלטרף למנין. שם:
- ח** ישן לרפו יש להחמיר להעירו וללערו עד שיהא לפחות מתנמנם. אחרונים:
- ט** כשם שאין להרצות צרכות כך אין להרצות צקדישים. אחרונים והרמ"א ז"ל תקן צמדרכות שהיו אומרים הרבה קדישים שלומדים מעט מקפרי"א' ואומרים קדים וכן עז"ה הלל מזער גם את השני גם את השלישי וכיוצא שלא יאמרו כ"כ קדישים (חן אלהים צפוסו):
- י** קטן צן י"ג שלמים כיון שהתחיל יום שנולד צו מקרי גדול ואין מדקדקי' לצדוק אם הביא שתי בערות. שם ואחרונים:
- יא** קדים צמרח לא יאמרנו אלא גדול חבל שאר קדישים יכול לאומרם אפי' קטן שלא הגיע לחינוך. צית יהודה סי' כ"צ:
- יב** מי שעומד אחורי צ"ככ ומראה להם פניו מן החלון מלטרף לעשרה עיין צמחצ"כ סי' כ"ה:
- יג** חונן אינו מלטרף לעשרה. אחרונים:
- יד** כל קדים שתפסו מעומד לריך שיסאח עומד אך אם היה יושב א"צ לעמוד. האר"י ז"ל:
- טו** אין לומר קדים עם החזן ולכן אין לנגן הקדים עם החזן כשמנגן הקדים הרמ"ס הביאו שלמי לצור דפ"א:

קשר גודל סימן ח

נמ

מז יאמר לעלמי עלמאי לעילא מכל צרכתא כונת האר"י ז"ל ססידר רבז מהר"ח ויטל זלה"ה:

מזב אמן יהא שמיה רבא אמן קאי לעיל ומתחיל השבח יהא שמיה רבא וי"א שיפסיק וצעט צין אמן ליהא שמיה. אחרונים סי' כ"א:

מזח יאמר יהא שמיה רבא בנשימה אחת. אחרונים שם:
מזט כשאומר החזן יתגדל לא יאמר פסוק ועתה יגדל נא כו' האר"י ז"ל ועי' צר"י:

כ הש"ץ אחר קדיש תתקבל פוסע ג' פסיעו' דאומר עושה שלום במרומיו מטה יהודה:

סימן ט. קצת דיני עניית אמן ואביזריה. למען ירוץ הקורא:

א יזהר מאוד מאוד לענות אמן ובכונה כי אין קץ לעונש מנזה עניית אמן ומאדד ענייתו. וזהר הקדוש והאר"י זל"ל:

ב לא יענה אמן חטופה דהיינו כאלו האל"ף נקודה בחטף וכן לא יחטוף לענות קודם שיסיים המצרך. סי' קכ"ד:

ג לא יענה אמן קטופה שאינה ניכרת הנו"ן. שם:

ד לא יאמר אמאין או אמני ואין הנו"ן דגושה ולא לרוי"ה הרמז"ל ז"ל:

ה לא יענה אמן יתומה שאינו שומע הצרכה ואפילו יודע באיזו צרכה עומד ואפילו אינו נחווייז אם הצרכה היא להוליא הרצים י"ח אצל צרכת התורה וצרכת הנהנין אם יודע הצרכה שהוא מצרך יכול לענות אמן. צ"ח סי' קכ"ד:

ו אם צעוד שהוא מתפלל סיים ש"ץ צרכה וקודם שכלתה עניית אמן מפני רוב הצבור סיים תפלתו עונה עמהן אמן. סי' קכ"ד:

ז העונה אמן לא יגזיה קולו יותר מהמצרך. שם:

ח לא יענה אמן קלרה ולא ארוכה יותר גדלי. שם:

ט צרכת השבח כגון צרוך שאמר וישתבח וג' ראשונות כונת אמן אחת הדבר וצאמלעיות וכיולא כונת אמן אחת הוא וכך יהי'. שם ואחרוני' והכ' של"ם באורך:

קשר גודל סימן ט

- י** יענה אמן יש"ר בקול זכונה וכה סי' כ"ו מהש"ס וזה"ק:
- יא** מי שנזדמן לו לענות אמן על שני דברים יאמר אמן ואמן. הלכות קטנות ח"א סי' פ"ה:
- יב** אין עוין אמן כלל אחר שום זרכה מזרכות ק"ש אלא אומרים עם הש"ל מלה צמלה כל זרכה וחתימתה ואין להם לענות אמן ז"י סימן כ"ט:
- יג** ומזה תצין שאין לענות אמן אחר יולר המאורות נמי לדין. זר"י סי' ס"א וצית דוד סי' כ"ט ומטה יהודה סי' כ"ט:
- יד** לקדים וקדוש' וזרכו ותיצת מודים ומפסיק אפי' צאמלע פסוק שצק"ש. סי' ס"ו:
- טו** אצל לא יפסיק לצדך זרכת רעמים. ומצ"ר:
- טז** ולא יפסיק לענות על שום אמן זרכות. כן הוא דעת מרן:
- טז** אין להפסיק צין י"ח ליהיו לרלון אצל צין יהיו לרלון לשאר תחנונים פוסק לקדים וקדושה וזרכו ולאמן דשאר זרכות. ע"ז וכן כ"ל ודלא כחולק ע"ז:
- זי** אם נזדמן לו לענות איש"ר ומודים או קדושה ואם יענה זה יצטל זה יענה איש"ר דעדיף. שו"ת שי למורא סי' ט':
- יז** אם התחיל לענות קדושה לא יפסיק מפני איש"ר. פר"ח:
- כ** כשאומר הש"ץ זרכנו זרכה המושלשת אין לענות אמן אלא כיה"ר ואין למחות צעונים אמן סי' קכ"ח ומצ"ר:
- אך** אין לענות אמן אחר זרכותיו אלא אחר ז' זרכות או יותר שהם סוף זרכות כשפוסק יאמר אמן אפילו אחר זרכת עלמו כגון אחר יהללוך ואחר ישתבח וה"ה אחר זרכת ההפטרה. סי' רע"ו וזר"י:
- בך** אם היו עשרה צמקום אחד ואומר קדים וקדושה אפילו מי שאינו עומהם יכול לענות ולרין שלא יהא ומפסיק טנוף או גוי או גויה סי' כ"ה וצית דוד:
- כג** השומע א' מישראל מצדך א' מכל הזרכות אף שלא שומע כלה אף שאינו חייב צאומה זרכה חייב לענות אמן. סי' רע"ו:

בד אין לענות אמן על צרכת אפיקורוס או גוי או חינוק כשלומד הצרכה לפני רצו או ישראל הנושנה המטצע של רז"ל. שם ודלא כמי שמקל:

בה יש לענות אמן צין צרכת אשר קדשנו על דצכי תורה ליהערצ וכונש"ל:

בו אין לענות אמן צצרכה ראשונה דהפטרה צין הצומר צתורה כו' וצין הצומר צתורה וכו' רק צתשלום הצרכה דהכל צרכה אחת. מהרע"ץ: כששנים וג' אומרים קדיש יחד ואחד מקדים יענה אמן על הראשון ויעלה לכולם כו' ואם יש הפסק יענה על כל א'. הלק"ט חלק צ' סימן מ"ח:

בח כשמתפללין צעזרה צצ' או ג' מקומות ואינן שוי' וא"א לענות לכל קדיש יענה על קדיש ראשון. צר"י סי' כ"ו:

כט ש"ץ שסייים מנגן אצרהם וחכף התחיל אהה גזור לא יענה אמן. צר"י סי' קכ"ד. ועונש ציטול אמן אז הוא על הש"ץ. הרמד"ל:

סימן י. דיגי יוצר אור. בעזר אדיר וגאור:

א אם אמרו קדיש וצרכו צעשרה והלכו קודם שיתחילו יולר אנשלימין עד התפלה. מטה יוסף ח"צ סי' י"ג:

ב אם התחיל קדיש או קדושה צעשרה וילאו קלת גומר הקדיש או קדושה. סי' כ"ה:

ג אם טעה ולאמר אשר צצצרו מעריצ ערצים ונזכר חכף ולאמר יולר אור וסיים יולר המאורות ילא. סי' כ"ה:

ד אם לא נזכר עד שגמר אהצת עולם לא יפסיק ולאמר צצרכת יולר עד אחר תפלת י"ח. משפט לדק ח"צ סי' כ"ג:

ה יאמר וצטוצו מחדש צכל יום תמיד. האר"י ז"ל:

ו יחד צקול דצכי אלהים חיים ונולך עולם כן ז"ל. האר"י וברד"א: רגון קוניהם כל"ל מהר"א די צוטון סימן א' וכן הסכים הפר"ס הל' ר"ח:

ח הגדול הגזור אם נסתפק אם עונד צהגזור והנורא קדוש הוא שציונר או

קשר גודל סימן י

או בצרכת אהבת עולם הגבור והנורא נעמנו אינו חוזר לצרכה ראשונה
ויאמר נעמנו. גו"ר סי' י"ח. וכן הסכים מהרש"א ז"ל צכ"י דלא כס' פרי
הארץ ועי' שו"ת קרית הגד סי' א':

ט קדושה כלם כאחד הוא צדקה ונמשך לכלם כא'. האר"י ז"ל:
י קדוש קדוש קדוש ל"ל מיושב דוקא ואם עמד טועה ואם היה עומד
לריך לישב. האר"י ז"ל:

יא פשט המנהג לומר קדושת יולר ציחיד וכן בקדושה דסידרא:
יב ל"ל לעומת השרפים לעומתם משצמים. האר"י ז"ל:

יג ל"ל והאר עיינינו בחורתיך ודבק לצנו צמלותיך. האר"י ז"ל:
יד כשיאמר מהר והצא עלינו יאמרו ד' ליליות צין קמילה לזרת ציד שמאל

כנגד לצו ויכוין צאומרו וקרצתנו מלכנו לזכור מעמד הר סיני.
לשמך הגדול זכירת שימחה עמלק. צאהבה להודות לך זכירת מעשה מרים
שהפה נצרה להודות לה' ליחדו כו'. האר"י ז"ל:

טו בצרכות דק"ש אם קראוהו לס"ת לא יעלה. עי' לקמן סי' י"ח דין כ"ג:

סימן יא. דיני ק"ש קריה נאמנה. באורח גבוהה:

א קטן שהגיע לחינוך כצן ט' או י' שנה חייב בק"ש. סי' ע':

ב שכור אם יכול לדבר לפני המלך קורא. מור"ם סי' נ"ט. ויש מקילין
צקריאת שמוע. הלבוש:

ג נשים פעורות מק"ש וכיון שיקצלו עול מלכות שמים ויקראו פקוק
ראשון וצטנול"ו. סימן ע':

ד נשים פעורות מוזכרת י"ח והאנשים אינם יולאים י"ח זכירת י"ח
צהרהור. מחצ"ר שם:

ה מלות לריכות כוונה ללאת י"ח וצק"ש לריך לכוין להצין מה שהוא
אומר וציותך צפקוק ראשון ואם לא כיון צפקוק א' חוזר כי לא ילא
י"ח והשאר אם לא כיון ילא. סימן ס':

ו כשלא כיון צפקוק א' וחוזר ימתין קלת או יאמרו כלשם. אחרונים:
ז הקורא ק"ש לא ירנוז צעיניו ולא יקרר צשפתיו ולא יראה צאלצעותיו

ואקור

קשר גודל סימן יא

ואסור לרמוז אפילו ללורך מורה צפרטה ראשונה וצטניה יש להקל ללונה
אבל שלא ללורך מורה אסור גם צפרטה שניה. סי' ס"ג ואחרוני':

ח המהלך בדרך ורולה לקרות ק"ש עומד צפסוק ראשון וצטכמל"ו ואם
עומד כל הפרטה הוי יורא וכשהוא יושב אין לו לעמוד. צר"י סס:

ט הרוכב על גבי צהמה לריך לעמוד צפסוק ראשון אבל יושב צקרון א"ל
לעמוד. אחרונים:

י ישן מלערים אותו ונעירים אותו עד שיהא ער מנש כשקורא פסוק
ראשון ומלאן ויליך אין מלערים אותו הרבה וקגי לקרות מתנננס.
סי' ס"ג:

יא יש מי שאומר דהיינו דוקא כשקרא כבר ק"ש וצרכותיה בלצור ועתה
קורא ק"ש שעל המטה וצזה אמרו שאם הי' אנוס צטינה אין מקילין
אותו. כנ"ה צסס ריא"ז:

יב אם נחמת חולי או אונס אחר קורא ק"ש בלצו ילא וכ"ש אם שומע
מאחר. סי' ס"צ ואחרונים:

יג ואם קראה בלצו או שומע מאחר נחמת החולי או האונס ואח"כ
נפתלק האונס א"ל לקרותה פעם אחרת. צר"י סימן פ':

יד לא יאריך באל"ף של אחד כדי שלא יהא נראה ח"ו אי חד ולא יחטוף
צחי"ת ויאריך מעט ויאריך צדלי"ת שיעור שימליכוהו צד' רוחות
העולם. סי' ס"א:

טז אם לא אמר צטכמל"ו צכונה לריך לחזור. לבוש:

טז אין לפסוק צאמלע פסוק ראשון כלל ולא צאמלע צטכמל"ו אבל צין
צ' פסוקים אלו דינו כאמלע פרק. מנצ"ר סי' ס"ו צסס הרמ"ע.
ונראה להחמיר גם צין שומע לצטכמל"ו כמו צפסוק ראשון:

טזב לריך לדקדק צאותיותיה ולהשמיע לאזנו ולקרות צטעמי' הכתובים
צתורה וצדיעצד צג' אלה ילא. סי' ס"א וסי' ס"ב:

קז היה עומד צוכתצחם ואינו יודע אם צפרטה ראשונה או צטניה חוזר
לראשונה ואם התחיל למען ירצו סירכיה נקט וא"ל לחזור. סי' ע"ד:

יז אם קורא ציחיד שרי ליי' לכפול ה' אלהיכס. צר"י סי' ס"א:

קשר גודל סימן יא

כ אם נזדמן לו קדיש וקדושה לריך להמתין צעירה חדשה ויענה ואח"כ יאמר שירה חדשה. סי' ס"ו. וכבר נתבאר לעיל דלחמן דצרכות לא יפסיק כלל לדעת מר"ן ז"ל:

כא אם נעוד שקרא צרכת אמת ויליז הוליאו ס"ח לא יאמר פסוק וזאת החורה כי לדידן אין עונין אפילו שום חמן דצרכות צצרכות ק"ש ויפסוק צשתיקה ויכאס הכ"ח ואח"כ יחזור לגמור הצרכה ויסמוך גאולה לתפלה כמשפט (חיים שאל סי' ס"ח):

כב אחד שקודם הגיעו לשירה חדשה שחק לראות הכ"ח ונתצלצל אח"כ ותכף התחיל תפלת י"ח ולא כיים הצרכה שניה של ק"ש נראה דאחר תפלתו יקרא ק"ש ויאמר אמת ויליז עד גאל ישראל לדעת מרן סי' ס' (צרי' סי' ס"ו):

כג כהן שקראוהו לס"ח אפילו צשמו ולא יש אחר והוא קורא ק"ש וצרכותיה לא יעלה (סימן ס"ו והפר"ח) צק"ש וה"ה לצרכותיה כמ"ס ע"ת ודע שצקונטרים לדוד אמת סי' ה' דין צ' נשמע שם דעתי הקלר וצפ' דזמרה שרי:

סימן יב. קצת דיני תפלה. והיתה מסלה:

א אין לנענע גופו צתפלת י"ח שהוא כעומד לפני המלך. מהר"י סרוק והרמ"ע:

ב לא ישמיע לאזנו צתפלתו רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע. צדק הכיח סי' ק"א ופר"ח:

ג אפשר דאפילו לנתפלל על לרה פרעית שלו לא ישמיע קולו אפילו לאזניו וז"ש דלא לשחמע קלי"ה צללותיה. צרי' סי' ק"א ומחצ"ר שם וסי' קמ"א ע"ש וסי' תקפ"צ ועיין פת"ע צרכות על דף ע"ו:

ד ישהה מעט קודם שיתחיל להתפלל וצעירה חדשה יחשוב גדולתו ית' ונפלאותיו שעשה עמו ואשר הוא עני ואציון מתורה ומנות וצקצר עניי אפל שפל גלמוד. זוהר ואחרונים:

ה יחשוב שהוא נגד ח"י וירושלים וצית המקדש וצית ק"הק. סי' ל"ד: לא

קשר גודל סימן יב

סב

- ך** לא יעמוד ולא ישב בתפלה חלל רשע כו'. ס' חקידים סי' תשע"ז:
- ז** לריך להיות נכון צומחשבה ודיבור וכונה בתפלה והאריך מאד צזה ואסף וקבץ צמימר קדישין הר' שלמי לצור מדף ק"א והנמשך ותראה כי תפל"ה גימ' צכונ"ת הלצ. סידור ה' יעצ"ץ וכ"כ הרצ אצורהם: לריך לסמוך גאולה לתפלה. וכמה מעלות צזה. ע"ש דק"א:
- ח** מנהגי שרשי התפלות אין לשנות ממהג הקדום כי י"צ שערים כנגד י"צ שצעים ותפלות כל א' עולה צדרך אחד ותפלה נסח הספרדים עולה צכל א' מי"צ שערים. האר"י ז"ל:
- י** לענין דינא אשכנזים המתפללים עם ספרדים וספרדים המתפללים עם אשכנזים ילאו י"ח תפלה. שער אפרים סי' י"ז:
- יא** מנהג סדר הספרדי' הוא הנכון כי הכל צלשון לח וצור. מהרשד"מ משא מלך:
- יב** מי שאין לו יד צקצלה אין לומור ולהזכיר ואפילו להרהר בקודות הכתובים צקדור האר"י ז"ל צאין מציין והוא קרוב להפסד רח"ל. ומצ"ר סי' רע"ד:
- יג** מי שאין לו יד צדרך הקוד אל יתפלל מתוך סידור האר"י כי הוא יוהרא וגונצ דעת. שם:
- יד** צשחרית יעמוד להתפלל כשיאמר תהלות לאל עליון וצערצית כשמתחיל ש"ץ הקדיש. שירי כ"הג סי' ל"ג:
- יז** ילך ג' פסיעות לפניו ושם יתפלל. ס' הרקח:
- יז** לא יעמוד להתפלל לא ע"ג מנה או ספקל כו' סי' ל':
- יז** ע"ג הקופ"ה מותר להתפלל ואם רוצם או כלם למטה לאו שפיר עצדי העומדים למעלה אם לא שאי אפשר. הלק"ט ח"א סי' קכ"ז:
- חי** יקצע מקום לתפילתו וכל שהוא חוך ד' אמות חשוב מקום א' ואם מתפלל צציתו יקצע מקום שלא יצלצלוהו. סי' ל' ואחרונים:
- יח** יתפלל לנד מזרח וילדד לדרום או לנפון. סי' ל"ד ואחרונים:
- כ** לא יהא דצר חולץ צינו לצין הקיר ודצר קצוע ארון ומיצה אין חוללין

קשר גודל סימן יב

סוללין ולא חשוב חליטה חלל דבר גבוה עשרה ורחצו ד' ומותר להתפלל אחורי אדם קי' ל' ואחרונים:

כא לא יתפלל נגד צגדים המזויירים אע"פי שאינם צולטים ואם יקרא נגד כותל או צגד מזוייר יעלים עיניו. שם:

כב אסור להתפלל נגד המראה אפי' עיניו סגורות הדד"ז קי' ק"ז:

כג קודם שיתפלל יסיר כיסו וניעו וכל דבר הטורדו קי' ל"ב:

כד מותר לרוק בצית הכנסת ויכסה צגמי או ידרכנו צגגליו קי' ל':

כה ונתפלת י"ח אסור לרוק ואם אי אפשר מצליעו צכקותו ואם הוא

אסטיקס זורקו לאחוריו ואם אי אפשר זורקו לשמאלו ולא לימינו וכ"ש לפניו קי' ל"ו:

כו אפי' צתחוננים שאחר תפלה אסור לרוק דכל זמן שלא פסק ג'

פסיעות הו"ל כעומד לפני המלך ואם א"א שרי אף לימינו ולפניו. אחרונים:

כז לא יבהק ולא יפהק ואם הולך באונס יניח ידו על פיו. שם:

כח רבינו האר"י היה מתפלל י"ח צעינים סגורות ואם יותר טוב לו

להתפלל מחוץ הקידור כה יעשה ושה עינים מחצ"ר שם:

כט לריך שלא יסמוך על עמוד שלפניו או צלדו וחולה שא"א לו כי אם

צקמיכה אם יוכל לכויץ כמו אם היה יושב יעמוד ויסמוך צר"י סימן ל"ד:

ל אף צתפילה מיושב לריך להזהר שלא לסמוך לאחוריו ולא יהיה

מוטה לצדדין ואל יפשוט רגליו ולא ירכיזם זע"ז. עט"ז שם:

לא לא יראה עלמו צתפילה כעייף וא"י לעמוד וכיולא מתנועות ותכסהו

צושה כי צרחונות וצעסקיו הוא צריא ולעצוד ה' ראשו עליו ככרמל ככה"ג שם:

לב זקן שאין יכול לעמוד יושב צמקומו ומתפלל וחולה מתפלל אפילו

שוכב על לדו והוא שיוכל לכויץ דעתו ואם לאו יסרסר צלצו ואם

נקחלק האונס א"ל לחזור ולהתפלל אשילו התפלל צהרהור וכ"ש אם

קשר גודל סימן יב

סג

הוכרח להתפלל מיושב כגון שהיה צדק צקרון כשיצא לצית אין לריך
להתפלל עזר"י סימן ס' וסי' ז"ד:

לב אסור להפית צחוק התפלה ואם אינו יכול להעמיד עלמו הולך
אחרי ד' אמות ותלך רוח"ו ואחרי ככלות יהרהר בלבו נסח זה:
רבון העולמים יצרתינו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפניך
חרפתינו וכלימתינו חרפה וכלימה בחיינו רמה ותולעה במיתתנו:

ומזר למקומו ומזר למקום שפסק סי' ק"ג ושל"ה:

לד לא יגע צשוק ויכך ומקומות המוכסים ולא ימכך ראשו צידו וכן
יזכר שלא יגע בלואת האוזן והאף סי' ד' וסי' ז"צ ועיין צמחצ"ר
שם:

לה לא יאחזו צידו שום דבר כשהוא מתפלל חוץ מהמחזור ואם התפלל
וידו אוחזת באיזה דבר א"ל לחזור ולהתפלל סי' ז"ו ואמרוכנים:

לו אם רואים לומר נסח איזה תפלה או וידוי צשומע תפלה וכיולא
לריך לרשום צם' אותו הנסח והספר צמיקו ישא שיהא מוכן ומזומן
צעתו צר"ש שם:

לז תניק שהעיל מים צצ"הכ ישחוק עד שיציאו מים ואם המים
רחוקים יש להקל דהוא שפסק דרצקן (סצרת הרצצ"א והפס"ח סימן
נ' ומקן הצ"י סי' ע"ה ודלל כהרצ המגיה צם' שלמי ליצור דקי"א דחש
לסצרת האחרונים וגם הרצ מו"ק הקיל צנהכ"נ ע"ש) ונהיות טוב אם
אפשר ישימו צגד עליהם:

לח המתפלל יכוין בלבו פי' המלות ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיך
כל המחשבות ויחשוב ששם לפני מלך צ"ו מדבר היה מפקד דבריו
ומכוין יפה ק"ו עשכ"ו לפני מנה"ו הקצ"ה ויחשוב צדברים המכניעים
את הלצ סי' ז"ח עש"צ:

לט אם תינוק מתרידו וכן גדולים שהם מדברים יכול לעשות תנועה
צקול להשתיקם ומצ"ר סי' ק"ד:

מ לא יעמוד להתפלל אלל צאימה והכנעה ולא מתוך שחוק וקלות
ראש ודברים צטלים אלל מתוך צמחה כגון דברי תחנונא של חורה
ללא
סימן ז"ג:

קשר גודל סימן יב

מא לא יעמוד להחפלה מתוך פלפול אלא מתוך הלכה פסוק. שם :
מב אסור ליטב צחוק ד' אמות של מחפלה צין מלפניו צין מן ה'לדין
 צין מלאחריו וירחיק ד"א ואם עוסק בתקוני התפילה אפילו באיזהו
 מקומן א"ל להרחיק ויש מי שמתיר גם אם עוסק בתורה אבל לא צמחרה
 ואם היושב ישב כצר ועמד זה צלדו אם אינו צב"כ א"ל לקום ומוץ לד"א
 שרי אפי' לפניו (סי' ק"צ ואחרונים) :

מג אסור לעזור נגד המחפלים לפניהם צחוק ד' אמות אבל ללידיהן
 שרי וצוהר ח"א ד' קל"ב אמרו מאן דללי אסור למעצר ד"א סמך
 ליה לכל סטרא צר לקמיה :

מד מי שהשלים תפלתו ואחר מחפלה אחריו ולא השלים אסור לפסוע
 ג' פסיעו' עד שישלים תפלתו העומד אחריו ואפי' שהתחיל האחר
 להחפלה אחריו. שם :

מה עשרה שהתפללו כצר ציחיד ונתקצו וניין עשרה יעזור שליח ליצור
 לפני התיבה להוליח רצים צקדושה וקדיש הרצ יעצ"ץ צסידוהו
 דקמ"ט וצמו"ק סי' ס"ט וע"ש צמחצ"ר :

מו ש"ץ שלריך להחפלה צשני מקומות עיין להרצ הגז' שם וצתשונת
 שאלת יענץ חלק א' סי' כ"א :

סימן יג. קצת דיגי ברכות שמנה עשרה. מצלינן האידינא
 אקצירי :

א המחפלה יכוין בכל הצרכות ואם אינו יכול לכוין צכלן לפחות יכוין צצנות :
ב יכרע גופו כשאומר צרוך וכשיאמר אלה ישחה ראשו וכשזקף זוקף
 צשם הראש ואח"כ הגוף זהר ר"מ ריש עקב ועיין מחצ"ר סי' קי"ג :

ג כשהוא כורע יכרע צמהירות צפעם אחת דרך הכנעה וכשהוא זוקף
 יהיה צנחת. סי' קי"ג :

ד הכריעה תהיה עד שיתפקו כל חוליות שצשדרה. שם. ולריך לכרוע
 על צרכיו צצ"י סי' קכ"א וזקן שאינו יכול צהרכנת ראשו די וצצריא
 לא ישחה כ"כ דמחזי כיושרא. סי' קי"ג :

ה צית הכנסת שמרוקף באצני שיש מותר להשתחות כל דליכא פשוט
 ידים ורגלים ולתחילה מותר לרקף הצית הכנסת באצנים הרצ כנה"ג
 סי' קי"ג וסי' קל"א:
 ו ציה"כ במקום שכורעים ומשתחויים צמוקף נהגו להניע מלעות
 ומחללות או עשני' סי' קל"א:

סימן יד. הזכרת גשם וטל. כי יפול לא יוטל:

א אסור להזכיר גשם עד שיזכיר ט"ל צמוקף י"ט אחרון של חג סימן
 קי"ד:

ב אם אמר ומריד הגשם צינות המנה מחזירין אותו לראש הצרכה. שם:
 ג אם אמר ומשיצ הכוח ומריד ונזכר ואמר הטל ט"ד. הרצ המגיה
 צשלמי ליצור דף קי"ז:

ד אם סיים הצרכה חוזר לראש התפלה סי' קי"ד:
 ה אפילו צמוקם שלריכין גשם צינות המנה אם הזכיר גשם צמוקם
 טל ומחזירין אותו. שם:

ו צמוקם שמחזירין אם אמר בא"י ונזכר יקיים למדני חוקיך ונמלא
 שלא סיים צרכתו וחוזר ואומרה כראוי הריעצ"א פ"ק דתענית:

ז צמוקם שמחזר לראש א"ל לומר פ' ה' שפתי תפתח. שם:
 ח אם סיים הצרכה ונזכר קודם שהתחיל אתה קדוש א"ל להחזיר אלא
 אומר ומשיצ הכוח ומריד הגשם צלא חתימה. סי' קי"ד:

ט צמוקם שאמרו חוזר לצרכה שטעה צה ה"ו שטעה צשווג אצל
 צמוזיד ומתכוין חוזר לראש. סימן קי"ד וצצ"י סי' ק"ד ישנתי מה
 דק' על מכן והשיג הרצ המגיה צט"ל דקי"ז דעיקר החילוק כחצו ע"ת
 וכיולא צזה השיג צונ"א דמה מליאה היא זו וצצר היא צסימן כ"ו ואני
 צעניי צריש צר"י כתצתי שחלק גדול ורצ כתצתי צגלותי צחוסר ספרים
 כו' ע"ש ומה הם אלו השגות וגם דעל הרצ לא כתצתי שאלתי מליאה
 וצפרטו ק' ע"ת ודאי לא היה אתי כי אם לעתים רחוקות צשאלה ומקיים
 ונלות השצה מיד:

קשר גודל סימן יד

י הזכיר גשם צימות החמה ולא נזכר עד האל הקדוש וידע שדינו לחזור לראש ולא חזר ואמר שיסמוך על ה"ל וכן עשה וסמוך על ה"ל וכיון דעתו יפה יפה ילא ולכתחילה גם כן יש לסמוך שיכוין עם ה"ל אמנם ידוע דלכריך כונה גדולה וגם שה"ל יהיה הגון וירא ה' שיתפלל כראוי זר"י סימן קכ"ד והרצ יעבץ נסידורו וכן עיקר אף שהרצ המגיה הנו' האריך הרצה צזה שם דק"ז והוא נוספק קלת דין זה:

יא אם אינו רולה לסמוך על חזרת ש"ץ יכול לחזור ולהתפלל בעלמו. זר"י שם:

יב זה שטעה יפסיק ולא יסיים תפלתו דהתפלה לא עלתה לו זר"י שם:
יג היולא בתפלת ש"ל לא יאמר מודים דרצנן רק ישתוק ויכוין למה שאומר ש"ל. שם:

יד אם הזכיר גשם צמקום על זליל י"ע האחרון של חג אינו חוזר גן המלך סימן קמ"ו:

טו צימות החמה אם נסתפק אם הזכיר מוריד הגשם אם לא עד ל' יום צחוקת שהזכיר גשם וחוזר סימן קי"ד:

טז אם ציוס ראשון של פסח אומר זרכת אתה גזור עד מוריד הטל ועד זכלל ל' פעמים כנגד ל"י משם ואילך הרי הוא צחוקת שלא הזכיר גשם וה"ל לחזור וה"ה צמוריד הגשם וזה התיקון לומר מוריד הגשם הוא למקום שאין אומרים מוריד הטל אזל לדין א"ל תקון דאם אמר מוריד הטל כמנהגו כגי ואם ציוס פסח אמר מ"ה פעמים מוריד הטל אחר עצור ע"ו יום א"ל לחזור אם נסתפק וכן אם אחר ע"ו יום אמר מ"ה פעמים א"ל לחזור. הרצ המגיה בשלמי ליצור דקכ"א ע"ג:

טזב אם שגג או פשע ציוס או יומים זאלו הל' יום ולא התפלל לא הורע חזקתו ואין לחייבו אחר ל"י. ע"ז:

חי ש"ץ קצוע ומחזיר התפילה שמרית ומנחה כל שעצרו י"ח יום אין לריך לחזור ולהתפלל גם לדעת הט"ז ז"ל (הר' המגיה צס"ל) דקכ"א ע"ד):

ימ צימות הגשמים אם הזכיר על כמו שהיה רגיל ולא הזכיר גשם אין
ומחזיקין אותו סי' קי"ד:

ב אם גמר תפילתו ונזכר שטעה וחזר להתפלל וצעודו מתפלל נזכר
הדין של"ל לחזור תכף שנזכר יפסיק באמנע זרחה הרב המגיה
הנז' דקכ"ז ע"א:

סימן טו. חוזר ונאור לי"ח ברכות. שונה הלכות:

א בצרכת האל הקדוש אין לומר כי אל מלך גדול וקדוש אתה ומחז"ר
קק"ט:

ב בצרכת השיבנו כתבתי צכ"י ומחז"ר והשיג עלי הרב המגיה צכ'
של"ל דקס"ד ואני בעניי השבתי על דבריו זיעיר אין דף ק"ה צכ"ד:

ג בצרכת ענינו שאומר הש"ץ בתעניות כמו ד' לומות שהם על חרצן
הצית וכיולא יאמר העונה לעמו ישראל צעת לרה וכשיהיה לרה
כוללת לא"ה וישראל יאמר העונה צעת לרה הרב המגיה הנז' דקכ"ו:

ד עשרה מתענין צצית הכנסת ואחד מהם כבר התפלל אין לומר ענינו
צית דוד סי' שמ"ה:

ה אם יש אחד שאינו משלים לא יאמרו ענינו וג"א סי' תקס"ו:

ו הא דצעי עשרה מתענין ה"ד צח"ל שקבלו עליהם ע"כ לרה שלא
תצא חבל צד' לומות אפילו שאין עם מתענים אל"ה ו' או ז' והשאר
חולים או אונס אחר יכולים לומר ענינו ולקרות ויחל אף שאין עשרה
ומתענים צכה"נ צכ"י סי' תקס"ו:

ז כל שלא יש עשרה מתענין צכ"ה צכ"ה צכ"ה וכו' אין להוליא ס"ח ולא
יאמרו ענינו בצכ"ר אפי' צמנחה ואפי' צש"ת ומחז"ר סי' תקס"ח:

ח שכת ש"ל לומר ענינו צמקומה אומרה צשומע תפלה כיחיד שכוללה
צש"ת. סי' קי"ט וצכ"י שס:

ט שכת ש"ץ ואמר רפאנו אם לא חסם רפאנו יאמר ענינו וחסר כך
יאמר רפאנו (אחרונים):

קשר גודל סימן טו

יוד אם הש"ץ אומר ענינו קודם ראה נא צענינו ל"ל פעם שנית צמקומו
מג"ח:

יא בצרכת רפאנו הרצה גדולים אומרים והעלה ארוכה ומרפא לכל
תחלושינו ולכל זכות נפשנו רוחנו ונשמחנו. צר"י סי' קי"ו ושם
כתתי טעם ועוד י"ל דחולי הגוף נמשך מחולי הנפש כידוע ואם כן זה
עיקר רפואת חולי הגוף ודוק:

יב טוב שיכוין צמחשצחו על החולה בצרכת רפאנו וצט"ת יאמר צפירוש
ויש מן הגדולים שהיו מחפלים צפירוש על החולה בצרכת רפאנו
צר"י סי' קי"ט:

יג צרכת השנים יתפלל צמחשצבה על הפרכס וישאל מזונותיו צפירוש
צשמע קולינו האר"י ז"ל:

יד עיקר הנקמה צרכנו ה' אלהינו כן הציאו הנקמ רמז"ם והאזודרהס:
סימן טז. שאלת טל ומטר. היבא דהדר או טוב פטר:

א יש מקומות דנהיגי לומר צקיץ וצחורף צך עלינו ומשנים השאלה
לפי הזמן והכחון לומר צקיץ צרכנו וצחורף צך עלינו גורי האר"י
ז"ל:

ב אם שכח ולא אומר צך עלינו וזכר אחר שסיים ומתם צרכת צרכנו
אם נזכר קודם שהתחיל תקע צשופר אומר שם ותן טל ומטר הרצ
המגיה צספר של"ל דקכ"ט:

ג מי שלא שאל בצרכת השנים ונזכר צאיזה צרכה מצרך כדרכו ושאל
צט"ת ולא חיישינן שמה יסכה צר"י סי' קי"ז:

ד כששואל מטר צט"ת ויש לו תענית ול"ל ענינו יאמר השאלה קודם
ענינו ואם נזכר אחר שמתם ט"ת קודם שהתחיל רלה אומר ותן טל
ומטר ואח"כ אומר רלה סי' קי"ז:

ה אם לא נזכר עד שסיים אם לא עקר רגליו חוזר לצרכת השנים ואם
עקר רגליו חוזר לראש. ואם השלים תפלתו ואינו רגיל לומר תחנונים
אחר תפלתו הגם שעדיין לא עקר רגליו כעקור' דמי שם:

קשר גודל סימן מז

סו

ו אם לא שאל מטעם צינות הגשמים אף ששאל טל חוזר אזל אם שאל מטעם ולא טל אינו חוזר. שם:

ז כסתפק אם אומר צרכנו או צרך עלינו צחוק שלשים יום חוזר. צית דוד סי' נ"ז:

ח יום ששים אחר תקופת תשרי אומר צרכת השנים וחתן טל ומטר ואם לא שאל ציום ס' של תקופה אף קודם שעצרו ס' מעת לעת חוזר ומתפלל מחצ"ר סי' קי"ז:

ט צן א"י הנמלא צעירו צז' צחשון ושאל כמנהג א"י צו ציום ואחר ימים מועטים ילח וירד מלרימה ואכתי פשו ימים רבים עד יום ס' אחר התקופה כיון דכבר התחיל לשחול צז' צחשון צעודו צא"י יהי לו מושך וישאל כצני א"י צר"י סי' קי"ז:

י צן א"י שילח קודם ז' צחשון מא"י וצז' צחשון הוא צחמוס ח"ל ועודנו צדרך ישאל כצני ח"ל אף דלח הגיע לעיר צר"י שם:

יא צן ח"ל ששאל גשם צתפלה חוך ס' לתקופה אינו חוזר. שם:

יב צן א"י שלח שאל מטעם צליל ז' צחשון צא"י חוזר (שם) והרצ המגיה צשלמי ליצור ד' ק"ל כתצ שהוא חידוש שלח הזכרתי תשובת הלקט ח"א סי' ע"ג דפסק להיפוך ע"ס. ואכי אומר דתשובת שמוזכיר הרצ יד אהרן אין אחריותם עלי וכן נהג הרצ י"א צתשובותיו שמוזכיר הרצ כנה"ג כידוע הן אמנת דכשהוא דצר הנוגע למה שכותצ לפעמים מוזכרה והיינו מנשום דצכ"הג ז"ל מוזכרה אזל כאן החידוש הוא שהרצ יד אהרן לא הזכירה ואכמ"ל:

יג צן ח"ל הנמלא צא"י וצן א"י הנמלא צח"ל כל אחד ישאל כצני העיר הנמלא צה:

יד מי שהיה נוהג כהרדצ"ז דקצר דצן א"י דיט לו אשה וצנים שם והוא צח"ל דשואל צז' צחשון ונעשה יום אחד ט"ץ ולאו אדעתיה צלחט ישאל כצני א"י וצחזרה כצני ח"ל. שם:

טו צינות החמה אם שאל מטעם מחזירין אותו ואם יש חזרת תפילה יכוין דעתו לש"ץ כל י"ח צרכות סי' קכ"ד:

קשר גודל סימן יז

סימן טוב. אספרה שמך לאחי. שיורי ברכה בה לח"י:

א זרכת השיצה. המנהג לחתום כל השנה מלך אוהב לדקה ומשפט
וצערת י"ת המלך המשפט ואם טעה צערת ימי תשובה ואמר מלך
אוהב לדקה ומשפט חוזר. כן דעת מר"ן כמ"ט צצ"י סי' קי"ח וע"ש:

ב אם אמר צעימ"ת מלך המשפט אינו חוזר ומצ"ר סי' הקפ"ב:

ג אם צשאר ימות השנה אמר המלך המשפט אינו חוזר. שם:

ד אם רצה לכוסף בכל זרכה מהאמנעיות מעין הצרכ' מוסיק וצשומע
תפלה יכול לשאול כל לרכיו שהיא כוללת. סי' קי"ט:

ה יזהר שלא להרצות שאלות רק אחת כוללת כמו זרע אנשים. צר"י שם:

ו כשמוסיף זרכה ללורך יחיד לא יאריך והאומרים תפלות ויודים
צאורך צש"ת אינו ככון. צר"י שם:

ז צחתימת זרכת המינים קצלנו שלריך לחתום (שוצר אויזים ומכניע
מינים) שיהיה מעין פתיחה וכן הוא צקדור מהר"א הכהן וצקדור
האר"י דפוס לצבז וצשלמי לצור דקל"א לא רצה צזה מכח מה שמלא
צמקוצלים קדמונים ואני צעניי איני זו ממנהגי ואכת"ל:

ח צזרכת תשכון ל"ל וכסא דוד עצדך. והמדלגו אין תפלתו שלמה.
האר"י ז"ל:

ט אם דילג או טעה צאיזו זרכה מהאמנעיות חוזר לראש הזרכה שטעה
או שדילג ומשם ואילך יחזור על הסדר. סי' קי"ט:

י צזרכת את לומח דוד כי לישועתך קוינו כל היום יבוין ללפות לישועה
כי ע"ז שואלי"ם הלכו צו לעו"ה צ:

יא יש לכוין ללפות לישועת ה' שעישה עמנו להלילנו מנחה פגעים רעים
צכל יום וצכל רגע ומלחתי תועלת גדול לעתות צזרה צזה. פרי עץ
חיים דכ"ג צשם מהר"י לומח ז"ל:

יב שומין צמודים ותיקף מעלת ההשתחויה הפליגו מאל חז"ל. כל קצל
דנא מאן דלא כרע צמודים ענשו מאל מאל. צר"י סי' קכ"א:

יג צזרכת שים שלום ל"ל וצרכנו אצינו כלנו כאחד. צ"י שם:

יז וטוב צעיניך לצרכנו כל"ל והאומר וטוב יהיה צעיניך טועה. זר"י:
 אחר סיום י"ח מיד יאמר יהיו ללרון ואחר כך יאמר תחנונים וצקוף
 תפלתו ח"ל שיקר צשאלתו כמו צשומע תפלה אלא יכול להאריך
 כמו שיראה. זר"י סי' קי"ט:

יז יאמר עשה למען שמך כו' ואפשר לפרש עשה למען שמך היא השכינה
 צקוף ויעש דוד שם וכמו שפירש צוהר הקדוש למען אדני. עשה
 למען ימניך כו"ס רז"ל צפסיקתא דכזיכו"ל הימין משועצדת עשה למען
 תורתך שאמרת ששם לא נשכח התורה לא נשכח ירוש' כמשז"ל עשה למען
 קדושתך דכתיב אלהים קדושים והכונה אלהי ישראל שנקראו קדושים
 ודו"ק כי קלרתי:

יז טוב שיאמר יהיו ללרון פעם אחרת צקוף התחנונים:
חי יפסע ג' פסיעות ויעמוד שם עד קדושה:
יז אם האריך בתפלתו עד שהגיע ש"ץ לקדושה ותכף פסע יכול לחזור
 תכף למקומו לומר קדושה. זר"י סי' קכ"ג:

סימן חי. קצת דיני חזרת התפלה. זאת תורת העולה:

א צאיזה ונקומות נהגו להקל שמתפלל עם הלצור צקול רם ואומר קדושה
 ואתה קדוש ואומר האמלעיות צלחש ומתחיל לכה צקול רם ואינם
 חוזרים התפלה וכן עושים צמוסף ולא לריך למעצד הכי שהרי מר"ץ צצ"י
 סי' רל"ד כתב דצונחה היו עושין כן צלפת וגזרו נדוי צלפת ח"ו על זה
 והנהיגו שם שיתפללו צלחש וש"ץ חוזר כל י"ח צרכות ע"ש וק"ו לשחרית
 ומוסף של"ל דקל"ו:

ב ש"ץ שנכנס לצ"הכנ ומלא לצור שהתפללו צלחש והוא לריך לעצור
 לתיצה לאלתר יורד לתיצה ומתפלל צקול רם ללצור וא"ל לחזור
 ולהתפלל צלחש. סי' קכ"ד:

ג ש"ץ שהתפלל ציחיד ואחרמי ליה לצורח והוא מוכרח לעצור לפני
 התיצה ח"ל להתפלל צלח"ש שכבר התפלל אלא יתפלל צקול רם ויהי'
 נוע. זר"י שם:

קשר גודל סימן יח

- ד** כיון דאיכא רוצא שלא התפללו מע"פ שהשאר התפללו כל שיש עשרה שעונין אמן יכול לומר חזרה. שירי שם:
- ה** יכולים לומר חזרה בעשרה עם הש"ץ ואין לריך שיהיה י' חוץ מן הש"ץ. שם:
- ו** אם ילאו מקמתן אחר שהחמיל בק"ר וקדושה יכולים להשלים קדושה וכל י"ח צרכות ותו לא. אחרונים לדעת מר"ן סי' כ"ה:
- ז** לאו דוקא קדושה דכיון שהחמילו להתפלל בק"ר גומרין. מג"א שם:
- ח** כשהש"ץ חוזר התפלה הקהל יש להם לשתוק ולכוין לצרכות שמצדק החזן ולענות אמן. סי' קכ"ד:
- ט** אין ללמוד צעת חזרת הש"ץ. סי' ל' דין ט"י והרצ ווי העמודי'. ועיין לקמן דין כ"א:
- י** אין לומר עם החזן אומע הצרכות אפי' צלחש ומכ"ש שלא להגזיה קולו דהוי קלות ראש. סי' קכ"ד אחרונים וד"ע:
- יא** כל שאין ט' צ"ב הכנ מכוונים לצרכותיו ולענות אמן כמשפט קרוב דהוו צרכות לצטלה. שם:
- יב** יש לעמוד בחזרת העמידה וטוב שיהיה הקדור לפניו לכוין היטב בחזרת הש"ץ. שם:
- יג** יזהר לכוין רגליו צעת הקדושה ששניהם יהיו דמות רגל אחד ויכוין לקיים מצות ונקדשתי צתוך בני ישראל. האר"י ז"ל:
- יד** נקדישך ונערייך שתי תיבות אלו יאמר בקול רם והשאר צלחש וענה קק"ק בקול רם. האר"י ז"ל:
- טו** ש"ץ אומר לעומתם משצחים ואומרים ועונים צרוך כבוד ה' ממקומו וכשאומר וצדצרי קדשך עונים יתלוך. ככ"הג:
- טז** אל ימשוך ש"ץ צנגון לעומתם וכן דצרי קדשך אלא ימהר לאומתם כדי שלא יענו הקהל קודם שיגמור וה"ל כמו אמן חטופה. ספר חסידים סי' תמ"ט:
- טזב** מי שאמר קק"ק ועדיין הש"ץ היה אומר וקרא זה אל זה יכוין למה

למה שעונים הקהל ויאמר באופן שלא ישמיע לאזניו כנ"ל. ועיין
צ"ל:

חי כשעונים ק"ק יהיו עיניו סגורות וישא עיניו למרום ויגזיה עלמו
וכן בשעה שאומר צדק כבוד ה'. וימלוך. ירים עקביו כלפי מעלה
וגופו ולא ידלג הרצה שיתלוללו עליו. טור ושל"ה:

יט יחיד העומד בתפלה וכשהגיע לקדושה הלצור אומרים קדושה דסדרה
או כתר אינו אומר קדוש עמהם. סי' ק"ט:

כ צמודים דרצנן ירכין הראש בצד. האר"י ז"ל:

אד לא ישיח שיחת חולין בשעה שש"ץ חוזר התפלה ואם שח הוא חוטא
וגדול עונו מנשוא וגוערין בו. ש"ע סימן קכ"ד. ואם גמר תפלתו
בלחש ועדיין הש"ץ אינו מתחיל החזרה חטא חמור לדבר צין לחש לחזרה.
גורי האר"י ז"ל:

סימן יט. באמירת תחנונים. ידבר רש קצת דינים:

א אחר חזרת עמידה חקף יש לומר וידוי ונפילת אפים אף בשני וחמישי.
האר"י ז"ל:

ב לא ירצה צויעצור פעמים רבות או וידוים. שם:

ג בכל וידוי לריך להתחיל אלא ה' או"א כו'. ממצ"ר סי' קל"א:

ד א"ל לפרט החטא ואם מתודה בלחש נכון לפרט החטא. סי' תר"ז:

ה לריך לשחות צוידוי כמו צמודים. של"ה. ויען הדור יתום לא ישחה
הרצה אלא מעט כדי שלא ילעיגו ויחטאו. כנ"ל:

ו לריך להתודות ועמוד ואף אם הוא מתודה כבר ושמע לש"ץ שמתודה
לריך לעמוד ולהתודות (סי' תר"ז) וגם למי שנוהג כהאר"י ז"ל שלא
להתודות כ"א פעם אחת לריך לעמוד צוידוי ארכי' שמתודי' הקהל:

ז זקן או חלוש יכול להתודות ע"י קמיכה. צר"י סי' קל"א שם:

ח המנהג לומר וידוי אחר תפלת י"ח גם כשהוא מתפלל ביחיד. שם:

ט אין היחיד רשאי לומר ויעצור ולא י"ג מדות דרך תחינה אצל דרך
קריאה צעממי הפסוק שרי. סי' תקס"ה:

קשר גודל סימן ימ

- י** יכול לומר קליחות כל שאינו אומר י"ג מדות וגם שרמוז זכור לנו היום צרית שלש עשרה לית לך צה. צר"י סי' קל"א:
- יא** אין לומר קליחות צערצית כלל והוא חטא גדול והיושב צצ"הכנ שנוהגים כך יש צדד וידום או ילמוד מוזמורים. צר"י סי' תקפ"א:
- יב** וידוי יכול לומר בכל עת לצד צמולאי שצת לא יאמר וידוי עד שיעצור חנות לילה. שס:
- יג** נפילת אשים יש ליפול על לך שמאל ולא יהיו פניו דבוקות הוך היד חלא על הזרוע שמאלי ויש סכנה אם יפול על ידו ולא יאמר פסק ויאמר דוד אל גד. גורי האר"י זל"ל:
- יד** אם צעודו נופל על פניו שמוע קדיש או קדושה יכול לענות. מטה יהודה ועד"ה יש לפקפק:
- טו** נפילת אפים מיושב ואם הלצור אומרים תמנונים קודם נ"א ובלגנא נוהג כהאר"י ז"ל ואינו יכול ליטע כי הקהל עומדים אומר נ"א ע"י קמיכה כנ"ל:
- טז** יכול לומר נ"א ציהיד ובכל מקום ואריך צין לפש' צין לסו'. צר"י קל"א:
- טזב** אלו הימים שאין נופלים ע"פ. צר"ח וצמנוכה וצפורים וכל הודש ניסן ולא צי"ד צאייר ולא צל"ג לעומר ולא מר"ח קיון עד י"צ ימים ולא צט"ו צאז ולא צערצ ר"ה ולא צערצ יו"הכ ולא ממולאי יו"כ עד סוף תשרי ולא צי"ד וע"ו שצאדר ח'. סי' קל"א ואחרונים:
- זי** כל יום שאין נופלים ע"פ אין נופלים גם כן צמנחה שלפניו חוץ מער"ה ועי"כ. שס:
- יז** צציה האצל אפילו שאין שס אזל חלא מתפללים למנוחות נפש המת אין אומרים נ"א. שס וצר"י:
- כ** חתן כשצא לצ"הכנ או שמתפללין צציתו אין נופלין ע"פ שצעה לנושא צחולה וג' לחלמן שנושא אלמנה. שס:
- כא** חתן צשמרית יום ח' אין נופלין ע"פ דז' ימים שלמים צעינן. מחצ"ר צק"א סי' קל"א:

קשר גודל סימן יש

כב יום ויילה אין נופלים ע"פ צ"כ הכנ אפי' שאין המילה נעשית אלא צניח אס יש אזי הצן או סנדק צ"כ הכנ סני ואף אס אין אזי הצן צעיר או שמת. קרוציו הולכים לצ"כ הכנ ומתפללים כמנהג ואין נופלים ע"פ. ת"ח ה"ג ס' ד' :

כג אף אס נולד מהול כיון דמטיפים דס צרית ומנוו אין נופלים ע"פ: הלך"ט ח"צ ס' קס"ח :

כד מילה צמענית לצור אין נופלים ע"פ אצל אומרים סליחות וגס וידוי ואין אומרים והוא רחום ואין צעל הצרית אומר התחנונים אצל פרשת ויחל חייב לשמוע. צית דוד ס' סנ"ז :

כה צמנחה אס ומתפללים אלא התינוק א"ל תחנונים. אחרונים: **כו** והוא רחום לריך לאומרו צכוונה ומעונוד אצל לומר צקול רס אינו עיכוב ונהרא נהרא ופסטיה. אס :

סימן כ. על שאר התפלה. ה"ן בלשוני מלה :

א אשרי יושגי ציתך לריך לרקק ולכוין צו הרצה כי ונ"ס צפ"ק דצרכות כל האומר תהלה לדוד ג"פ מוצטח לו שהוא צן הע"כ הוא אס קורח אומרו צכוונה ויראה ואהבה וכולי האי ואולי :

ב יענך ה' ציום לרה כו' אין צדיקן צכל יום שאין נופלים ע"פ אין אומרים יענך (שיורי ופר"ח ס' קל"א) וכשאומר יענך יאמר צכוונה והכנעה :

ג אס צא לצ"כ כשאומרים הלצור סדר קדושה יאמר עמהס אף קודם תפלתו וה"ה דיכול לאומרה קודם שיאמר הצ' פסקוקס וצא לליון ואני זאת צריתי ומכ"ס שיוכל לומר אשרי ולמנחח אה"כ כדי לאומרה עם הלצור. ונג"ח :

ד יש אומרי' שאין לומר צקול רס מלות התרגום אשר צקדושה דסידרא ואיכא מאן דלא חש וכתב הרצ מהרמ"ו ז"ל שרצינו האר"י נהג לאומרה צקול רס ולא הקפיד צזה :

ה חקר מהר"ד אצדרכהס מה טעם צקדושה דסידרא קצעו פ' ה' ימלוך לעולם

קשר גודל סימן ב

לעולם ועד שאמרו משה רצו"ה ונקדושה קצו"פ יתלך ה' לעולם כו'
 וחירץ לפני שמתרגם סדר קדושה נקטי הפ' שאמר משה רבינו לתרגמו
 לפי שאין תרגום זכתיים ושמע זשם הרא"ש שאמר כי קבלה נידו שעל
 תרגום פ' יתלך ה' לעולם ילח ז"ק ואמרה ליונתן ז"ע מי הוא זה שמגלה
 סתרי לבני אדם מפני שיש בו קץ משיח עכ"ל והכ' אליהו רצו כתבו משם
 הרא"ש זפשיעות וק' דהרא"ש עלמו זתוספותיו פ"ק דמגילה כתב וז"ל
 ונראה שמתרגם חיצו משלי תהלים שהרי הם מתורגמים צידינו וגם ציקש
 לתרגם דניאל וז"ל ז"ק דייך דאית ציה קץ משיח וי"מ שאלח מן התנאים
 שלאחר יונתן בן עוזיאל תרגמו ולא תרגם דניאל משום דאית ציה קץ
 משיח עכ"ל הרי להדיא דסבר הרא"ש ז"ק ילא על דניאל לצד וזה הסך
 מה ששמע משם הרא"ש הר"ד אצדורהם :

תפלה לדוד יאמר זכונה עלומה והכנעה . האר"י :

יאמר קוה כו' אין כאלהינו כו' ושומעתי כפי הפשט אין כאלהינו
 כנגד צל דנצוכדנלר גזר שישתחוו לללס אין כאלונונו נגד מדי
 דאחשורוש ממכרו להמן לעצדים אין כמלכנו כנגד יון דאללכנדרוס מלך
 צכל העולם אין כמושיענו נגד עשו . ודוק כי קלרתי :

כל פעם שאומר פעום הקטורת ז"ל אמה הוא ה' אלהינו שהקטירו
 כו' וצסוף לומר ה' זנחות עמנו כו' ה' זנחות אשרי אדם כו' ה'
 הושיעה ממלך יצ"ק וערצה לה' מנחת יהודה כו' ותו לא . האר"י ז"ל :

עלינו לשנח ז"ל זאיתם ויראה זכונה ושמחה ומעומד וראיתי מה
 שהשיג הרב המגיה זש"ץ דף זק"ן עלי והאמת אחר כמה שנים שהיה
 כתוב זרמזי שני"כ גימ' ומעומד נודמן לשעה ס' הכלבו וראיתי הרמז שם
 שאומר גימ' וששמע משם הענין וכתבתי בגליון זמקום לר ועמ"ש זכלבו
 כו' ולא מחקתי או שניתי הכתוב לעיל כי עין רואה ולא היה לריך ועיין
 לעיל סי' י"ד דין ט"ו ואין להאריך זפטפוטי דצרי' ומיני ומיניה יתקלם עלאה :

סימן אך . דיני יעלה ויבא . ישים אור בו :

שכח ולא אמר יעלה ויצוא זליל ר"ח אפילו זליל ז' של ר"ח אינו
 סוזר . סימן חכ"ז :

- ב** שחית ומנחה אם לא אמר יעלה ויצא חוזר ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומרם צמקום שנזכר. שם:
- ג** אם אמר צרוך אתה ה' ונזכר יאמר למדני חקיך כמי שקורא פסוק ויאמר יעלה ויצא ויאמר השלום הצרכה צא"י המחזיר שכינתו אך צלילה שהדין הוא שאין מחזירין כשאמר צא"י יגמור המחזיר שכינתו לזיון ויאמר מודים (הריטצ"א פ"ק דתעניות שלמי לצור דר"ך ע"ד):
- ד** אם לא נזכר עד אחר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרנה ואם לא נזכר עד שהשלים תפלתו חוזר לראש ואם רגיל לומר המנונים ונזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרנה. שם:
- ה** אם אמר בקשה צש"ת שהזכיר צה ר"ח ושכח ולא אמר יעלה ויצא אינו חוזר (חשו' שבס"ס לקוטי פרדס ובסכים עמו הרצ המגיה צש"ץ דרכ"צ):
- ו** לא זכר יעלה ויצא בשחית ולא נזכר עד שהתפלל מוסף מתפלל מנחה שמים. שירי צרכה סי' חכ"צ משם הרשצ"א:
- ז** אם עמד להתפלל מוסף ואמר ג' ראשונות על דעה להתפלל מוסף ונזכר שלש אמר יעלה ויצא אומר תפלת שחית ואומר אחר ג' ראשונות סיום תפלת שחית אך דג' ראשונות לא אמרם אלא ע"ד תפלת מוסף. מחצ"ר סי' הנז':
- ח** אם הוא נקופק אם הזכיר יעלה ויצא אך שנזכר מר"ח סמוך למקום ההזכרה חוזר וא"ל לחזור צתורת נדבה דהנסיון יוכיח דאחרמי כמה זמני דנז' מר"ח ואח"כ אינו אומר יעלה ויצא ויודע צעלמו ודאי. צר"י משם מהר"י מילכו וכן דעתי הקלרה כמדובר:
- ט** מי ששכח ולא אמר יעלה ויצא וכיוצא יכוין דעתו וישמע מהש"ץ כל י"ח צרכות מראש ועד סוף כאדם שמתפלל לעלמו ולא יפסיק ולא ישיח ופוסע ג' פסיעות לאחוריו. סי' קכ"ד ועיין לעיל סימן י"ד מאות ע"ז עד כ':
- י** גם מי שזיתו סמוך לצ"הכנ ועומד צחלון הפתוח ומתפלל עם הלצור

קשר גודל סימן בא

ושכח יכול לכוין לנחת עם הש"ץ. כנ"ל. ועיין מ"ש הרצ המגיה בשלמי
לצור דרכ"צ ע"ג:

יא ש"ץ ששכח ולא אמר יעלה ויצא בשחרית אינו חוזר שתפלת המוספין
לפניו אבל אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרנה שאין צוה
טורח לצור קי' קכ"ו:

סימן כב. קצת דיני התשלומין למי שלא התפלל.
פרט ובלל:

א אין תשלומין אלא לתפלה הממוכה בלבד שאם טעה או נאנס ולא
התפלל שחרית מתפלל מנחה שמים הראשונ' מנחה והשני' לתשלומין
וכן מנחה לערבית ומערבית לשחרית. סי' ק"ח:

ב אם לא התפלל לא שחרית ולא מנחה מתפלל ערבית צ' לתשלומי
מנחה אבל שחרית אין לה תשלומין וכן בשאר תפלות. שם:

ג מי ששכח להתפלל שחרית ומוסף ונזכר במנחה יתפלל מנחה ואחריה
מוסף ואח"כ תפלת שחרית ואם התפלל תפלת מוסף קודם מנחה
יאל. בר"י שם ועיין בק"א שם:

ד הא דמשלים התפלה שהפסיד דוקא בזמן תפלה אבל שלא בזמן תפלה
לא. סי' ק"ח:

ה הא דמשלים היינו צעודו עוסק בתפלה בעיקרית אחר ששהה כדי
הילוך ד"א לריך להתפלל תפלת התשלומין אבל אם הפסיק והלך
לעסקיו שוב אינו מתפלל תפלת התשלומין ויש חולקין הלכך יתפלל בתורת
נדבה. אחרונים שם וע' מחצ"ר ובק"א:

ו מוסף לימיה בתשלומין שהוא אינו משלים ואין אחרים משלימין לו
ונעילה הכי נמי אינם מפסיקין בתשלומין לא משחרית למנחה ולא
מנחה לערבית. מחצ"ר:

ז הזיד ולא התפלל אין לה תשלומין אפילו בתפלה הממוכה ואם רנה
יתפלל נדבה וא"ל חידוש. שם סי' ק"ח:

ח ומתעסק בצרכי לצור שפטור להתפלל ומחוץ העסק עזר זמן תפלה
א"ל להשלים בזמן תפלה שלאחריה. ע' צר"י ומחצ"ר סס:

ט מי שלא התפלל מוסף ולא נזכר ויהי ערב ולא התפלל מנחה ואין
סהות להתפלל שתיבה יתפלל מוסף מנחה יש לה תשלומין מג"א
סימן רפ"ו ודבר משה סי' כ"א:

יוד אין תשלומין לקריאת שמע וזכרותיה כלל לא לזכרות ולא לק"ש.
ומחצ"ר סימן כ"ח:

יא כשתתפלל לתשלומין לריך שתייה שניה לתשלומין ואם הפך לא יאל
ידי תפלת התשלומין ולריך לחזור ולהתפלל אותה והיינו שגילה דעתו
דהראשונה אגורה לתשלומין. סי' ק"ח ואחרונים דללא כחולקים:

יב טעה ולא התפלל ערבית יתפלל שמרית שתיים לאחר שיתפלל יולר
וי"ח זכרות יתחיל אשרי ולאחר כך יתפלל תפלת י"ח צטביל תפלת
ערבית וכשתתפלל מנחה שתיים המנהג לומר אחר מנחה אשרי ויאמר י"ח
צעד שמרית ואם מתפלל ערבית שתיים אחר שהתפלל הראשונה לערבית
לא יאמר אשרי צלילה אלא ישאף כדי הילוך ד' אמות ויאמר י"ח צעד
מנחה. סס ואחרונים מחצ"ר:

יג א"ל תחנונים עד אחר תעלה שניה. הלבוש והרמג"א וכן עיקר:
יד ש"ץ ששכח ערבית לא יתפלל לומר אלא שתי תפלות הא' צלחש
לחוצת שמרית והשניה צקול רס לתשלומין וגם להוליא מי שאינו
צקי. הרדצ"ז סימן סס"א והפ"ח והרצ יעצ"ץ צסידורו דקמ"ט ע"צ וכן
עיקר דללא כהרצ המגיה צש"ץ דף קע"א שפקפק צזה ועמ"ס צר"י
ומחצ"ר סי' רי"ג:

יז היבא דלא התפלל ערבית והתפלל שמרית ויהיז דעתי צחזרת הש"ץ
לתשלומין ילא י"ח. צר"י סס:

יח טעה ולא התפלל מנחה צשצת מתפלל צו"ש ערבית שתיים של חול
מנדיל צראשונה צזמנה עתה ואינו מצדיל צשניה שיהי תשלומין של
צנת. ואם לא הצדיל צראשונה והצדיל צשניה שניה עלתה לו ראשונה לא
עלתה לו דכיון דלא הצדיל צראשונה מוכח שכיון צה לתשלומין ולא ילא
ואם

קשר גודל סימן כב

ואם נתכוין להתפלל ראשונה לערבית ושניה לתשלומין אלא שטעה ולא
הצדיל בראשונה ילא וכל שאמר לנו לכך היה דעתו סגיי. כן עיקר וזה
כונת הפר"ח ועיין מ"ש הרצ המגיה דף הכז' ודוק:

טו אם הצדיל צשתיהן או לא הצדיל צשום אחד ילא ואם כיון בראשונה
לערבית ושכח להצדיל לא יצדיל צשניה שהיא לתשלומין. שם:

חי אם לא הצדיל צשתיהן וטעה קודם שהצדיל דקיי"ל דלריך לחזור
ולהתפלל ילא י"ח מתפללת התשלומין דרכין התפלל ערבית דיש כוס
לפניו וכזכר ילא גם מתשלומין אלא דאמר כך טעה ונתחייב צתפלה.
צר"י שם:

יז התפלל י"ח צמנחת שבת ולא הזכיר שבת יתפלל ערבית שמים וצשניה
לא יצדיל ויתפלל אותה צתורת גדצה. אחרונים:

כ וכן צמנחה של ר"ח אם לא אמר יעלה ויצא יתפלל ערבית שמים
והשניה גדצה וכן אם טעה צמנחת יו"ט והתפלל י"ח ואם צלילה ר"ח
או י"ט שני יתפלל לחוצה. אחרונים ועיין צמצצ"ר ודוק:

כא שכח להזכיר ר"ח צמנחה והיה ר"ח ע"ש ולא נזכר עד שחשיכה
לא יתפלל תפלת התשלומין דלריך שתהיה צתורת גדצה ואין גדצה
צצצת וכן לכל כיוולא צזה. מצצ"ר שם:

כב אם נאנס ולא התפלל מנחה צע"ש מתפלל שמים של שבת הראשונה
לערבית והצ' לתשלומין. ואם התפלל הצ' של קול איכא פלוגתא
ולא יתפלל גדצה מטעם האמור. אחרונים והרצ המגיה צש"ץ דף עק"צ:

כג אם טעה ולא התפלל מנחה צערצ ר"ח מתפלל של ראש חדש
צראשונה ולא צשניה ואם לא הזכיר יעלה ויצא צראשונה והזכיר
צשניה לריך לחזור ולהתפלל פעם ג' לתשלומין אצל אם לא הזכיר צשתיהן
אינו לריך לחזור סי' ק"ח ואחרונים ועמ"ש הרצ המגיה הכז' דקע"ג
ע"א ודוק:

כד אם היה ראש חדש שני ימים ולא התפלל מנחה ציום ראשון של
ר"ח כשמתפלל צליל צ' של ר"ח שני תפלות א' לחוצה ואחת
לתשלומין ואם לא הזכיר צראשונה והזכיר צצ' א"ל לחזור. פר"ח:

המתפלל

כה הוחפלה שחרית של שנת שמים והחפלה ראשונה אתה קדשת וז' ישמח משה ח"ל לחזור. הרצ המגי' הכז' דקע"ד:
כו והיינו דוקא כשנזרק צפיו חבל אם דעחו היה לומר אתה קדשת לתשלומין חוזר ומתפלל:
קד מי שלא התפלל ערבית ר"ס והתפלל שחרית שמים ולא אמר יעלה ויצא צשניה אינו חוזר ככה"ג צשם מהרי"ט ודעמיה ופר"ח:
כח אם שכח ערבית צמ"ט מתפלל שחרית שמים ואינו מוזכר אתה חוננתו צשניה הרדצ"ז סי' שפ"ה:
כט אם אמר אתה חוננתו בראשונה ולא צשניה חוזר ומתפלל עמ"ס הרצ המגיה הכז' שם ע"ג:
ל מי שהתפלל ראשונה לשם מנחה והשניה לתשלומין וטעה בשל מנחה שלא שאל מטר חוזר של מנחה וח"ל לחזור צשזיל התשלומין. פר"ח:
לא מי שלא התפלל מנחה ציום שלפני יום שאלת המטר ומתפלל ערבית שמים ישאל מטר צשתיים ואם לא שאל מטר צתשלומין צדיעצד ילא. צר"י סי' ק"ח:

סימן כ"ג. דיני הלל. אישור בולל:

א אין לטעום קודם קריאת ההלל למי שיכול חבל מאן דחליש לביה מותר. צר"י סי' תכ"ז:
ב מלות קריאת ההלל מעומד. ש"ע שם:
ג צר"ח לריך לקרא ההלל דיילוג. שם:
ד צימי הדיילוג צמלכות ח"י ומלרים אין מוצרכין על ההלל ויש מקומות שנהגו לצדק. שם:
ה צן ח"י ודעתו לחזור ונח"ל נעשה צמקרה ש"ץ וצריך על ההלל ילאו הלצור צצרכתו והוא לא צריך לצטלה שו"ת חיים שאל. סי' ז"ע:
ו צימי הדיילוג הימיד אינו מוצרך עליו. סי' תכ"ז:
ז נשים פטורות מכל הלל ולדעת ר"ת וסיעתו אם רלונס לקרות יכולות:

קשר גודל סימן בג

ח קטן אפילו הגיע לחינוך אינו מויליא אחרים י"ח אף שהלל מדרכין
הרצ פר"ח:

ט צהלל אפי' עשרה קורין כאחד ומויליאים את הרצים י"ח:

סימן בד. קצת דיני מוספין. אלו הן הנצ"רפין:

א העקר לומר את מוסף יום ר"ח וכיוצא ולא יאמר ואת מוסף פר"ח:
ב צענת ור"ח אם אמר את מוסף יום השנת הזה ויום ר"ח הזה ולא
אמר את מוספי נראה ש"ל לחזור דמ"ש את מוסף יתפרש על כל
המוסף וכבר פירש שנת ור"ח ונ"ש הרצ בית יהודה צקופו דזי"ט ר"ה
אם אמר מוסף חוזר שאני החם שאינו כיכר דאינו זוכר ר"ח וק"ק על ה'
הנז' דלא זכר תשו' מהר"י זי רצ צשו"ת הרצ המזי"ט (כ"כ זה שנים
צזכרונותי ועתה נדפס ס' ש"ל והרצ המגיה שם האריך מאלד נדף רכ"ה
והנמשך והסכים כמו שכתבתי):

ג אם צר"ח או שנת וכיוצא שהי"ל לומר את מוסף ולאמר את מוספי
אינו חוזר. הרצ הנז' דרכ"ט וכמ"ש הרצ הנז' נר"ו על דברי צמחצ"ר
ואכת"ל:

ד אם צמקום תפלת שחרית התפלל תפלת מוסף מפני שחש שצד
התפלל שחרית וזכר אח"כ שלא התפלל שחרית יתפלל תפלת שחרית
לצד ותפלת מוסף ינא ידי חוצתו אבל אם כשהתפלל מוסף היתה כונתו
להתפלל שחרית אלא שטעה וזרקת מפיו תפלת מוסף לריך להתפלל
שחרית ומוסף. הרצ המגיה דרכ"ט ועינ"ש ד"ר וד' ר"ח:

ה אם התפלל י"ח צמקום מוסף והזכיר יעלה ויצא צעודה יכוין
לחזרת תפלת ש"ץ. שם:

ו נקתפק אם התפלל מוסף או טעה וצמקום מוסף התפלל שחרית
שהוא י"ח אלא שהוא נקוסקף אם הזכיר יעלה ויצא צעודה או לא
יכוין לחזרת תפלת ש"ץ. הרצ הנז' שם:

ז צענת ח"ה אם התפלל מוסף של חש"נ ולא זכר שנת כלל רק
צחתונה זכר וחחס מקדש השנת וישראל והזמנים וכן אם התפלל

מוסף של שנת לנד ואמר יעלה ויבא צעזודה צשניהם ח"ל לחזור. ומחצ"ר
סימן רס"ח והרצ חק"ל נר"ו האריך לחלוק על זה. ואני צעניי עמדת
על דברי קדשו וצמקומי אני עומד ונדפס עתה ס' ש"ץ ומוכח שהרצ
הנגיה נר"ו ד"ר ודר"א ודרנ"א ורנ"צ ע"א מר ניהו סר המכני"ם את
יוסף כנ"ש צמחצר ע"ש ואנכי איש לעיר צמקום אחר כתצתי צאורך.

ה' צרחמיו יאריך ימינו צטוב לעצודתו ויוסיף לנו שנות **חיים** ;
בדי שלא להניח הנייר חלק מע"י כתיב קלת מנהגים ואזהרות השייכות
צומן תפלה צס"ד :

א ירגיל אדם עלמו לפנות צצקר קודם תפילה כי יש קוד צדכר וכמ"ש
רז"ל הרוצה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה ויטול ידיו כו' :
ב ראיתי להרצ החסיד המוקצ' המופלא מהר"ש שרעבי זלה"ה שהיה
נזהר לדבר שום דיבור חול קודם שיתחיל הזמירות והיה אומר סכן
לריך ע"פי סוד :

ג אחר פ' העקדה קודם רצש"ע יאמר פ' ושחט אותו על ירך המזבח
לפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח קציצ
ויכוין לפונה לפני ה' וזרקו לירוף **ד' ידן** לפונה גימטריא עסמ"צ ויאמר
יה"מ **ידן** א"וה שתתמלא רחמים עלינו ותזכור לנו עקידתו של יצחק
אזינו צן אזרהם אזינו ע"ה כאלו אפרו לצור ומונח ע"ג המזבח ותציט
צאפרו לצטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותזכינו לחזור צתשובה
שלימה ותלילנו מילה"ר ומכל חטא ותאריך ימינו צטוב ושנותינו צנעימים
וכמו שכצש אזרהם אזינו את רחמיו לעשות כו' :

ד כשיאמר אל נקמות יכוין שינקום הקצ"ה נקמת י' הרוגי מלכות
והגופין קדישין יבררו כילולי הקדושה וכי' המלכים דמיתו והנשמות
שצעשייה כ"כ האר"י זל"ל :

ה יזהר מאד לומר צרוך שאמר צנסח פ"ז תיבות ויאמר המהולל צפ"ה
עמו ולא צפי עמו כי צפ"ה גי' פ"ז כ"כ האר"י זל"ל ורבים שאלו
משום גימטריא זו נעוות הלשון כי ע"פ הדקדוק ל"ל צפי ומלאתי צס'
כונת הישן כי צרוך זה הוא כנגד תיקון י"צ סוד הפ"ה ולכך ל"ל צפה

קשר גודל סימן כד

עמו ועיין צ"כ פרי ע"ח הנדפס בקרוצ כמה סודות צגימו' הלזו של פ"ז
גי' לצכ"ה כו' עש"ז:

ך צשיה יאמר פסוק ה' ימלוך שני פעמים ונקרא וא' תרגום כי צא
קום פרעה כו' כי לה' המלוכה כו' והיה ה' למלך ולא יאמר פ' שמע
ישראל האר"י ז"ל:

ז צנסח ישחצח ל"ל גדולה וגזורה ותפארת כו' מהולל צתשצחות התיו
צחיריק כו' מלך אל חי העולמים. האר"י:

ח צצרכת יולך חין לומר והתקין מאורות משמח עולמו אשר צרא. פרי
עץ חיים דל"ג ע"ג:

ט ק"ש. כשיגיע לפ' ויאמר תקח הליניות גם צידך הימנית ושרשיהם
צשמאלית ותצטו ותסתכל בהם צכל פ' לינית וכשתאמר וראיתם אותו
תעצירם ע"ג עיניך ותנשקם שזו מנוה מן התורה לראות הליניות וצפ'
אחי ה' אלהיכם יכוין לקיים מ"ע של זכירת יל"מ:

יך חמה ויליז. כשתגיע לודצרוי חיים כו' צחיצת לעד תנשק הליניות
ותעצירם על גצי עיניך ותניחם מידך שישתלשלו למטה כדרכם
האר"י ז"ל:

יא צקדושה יכוין לקיים מ"ע ונקדשתי צחוך צני ישראל ותזכר ואל
לכוין כרגלים צקדושה:

יב קודם הקרת התפילין יאמר פ' והיה אם שמוע תשמע צקול ה'
אלהיך והישר צעיניו תעשה והאזנת למלותיו ושמרת כל הקיו כו'
עלי"ך כ"י אה"י יהו"ה רפא"י ויכוין צד' יודין דע"צ ויסיך תפלה של
ראש מעומד וילניענה צבים ויסיך התפילין של יד מיושז וילניעם צבים.
שער רוב"ק מהאר"י ז"ל:

יג יאמר אחר כל שלש תפלות מוזמור לדוד ה' רועי ומוזמור אלהים
יחננו. האר"י ז"ל:

יד צתפלת מנחה עוז לומר העקידה עד והארץ אזכור:
טו צתפלת מנחה היה רצינו האר"י ז"ל ונתן לדקה אך לא צערצית שהוא
זמן דין:

מז כשהיה להאר"י ז"ל לפרוע שכר שכיר היה משתדל לפורעו קודם מנחה שהיה לומר איך לעמוד להתשלל מנחה לפני ה' וזאת לדי מנחה גדולה ולא קיימתיה. ומזה יקח האדם מוסר שקודם מנחה יכוין רעיוניו ויבהרר תשומה ואם יוכל ללמוד קודם מנחה ונעט טוב מאד:
מזב זנקה זרחה ראשונה לערצית יומר אשר זדרכו מעריצ ערצים זחכמה. פוחח טערים זחזונה. כ"כ האר"י ז"ל:

חי לשמירה טוב מאד לומר ויהי נועם כלו ישר והפוך ז' פעמים ויכפול פסוק אורך ימים אשציעהו:

יז לשמירה מרצי' יהודה חסיד. יומר פסוק אהה סתר לי ישר והפוך זטחו זה' עדי עד כו' ה' עז לעמו יתן ור"ת הפסוקי' אצ"י:

כ טוב מאד לומר י"א פסוקים במחמילים זנו"ן ומסיימין זנו"ן והוא חועלת להנלל מעין הרע וכתז רצינו יהודה חסיד זכ"י שלא יש זחס אוח ק' שהקוראן מנריה טטן ומנו:

כא טוב לומר ג' פסוקים ה' לזאות עמנו כו' ג"פ וינלל מכל לרה. ה' ילינו מכל מטא ויזכנו לעסוק בזוחתו הק' תורת חיים:

תושלבע

כף אחת

בינ"ו עמ"י עש"ו

א נסה תפילה למוי שאיחר לקום ואין לו שעות לתתפלל התפלל הכוללת אשר זחחילת לפוכן שניר. יומר זו דרך קלרה זכא"ס אמי"ר:
 ליקו"בהו בדחילו ורחימו וכו' הריני מקבל עלי אלהותו יתב' ויראתו ואהבתו והנני עבד להש"ית. והריני מקיים מצות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי והריני מכוין לקיים

כף אחת

לקיים מצות ת"ת ומצות ציצית ותפילין והריני מוכן לקיים מצות ק"ש ותפלת שחרית הם והמצות הנלוות והכלולות בהם. ואני מכויין בכל לעשות נח"ד ליוצרינו שלא ע"מ לק"פ בשום צד ואני מכויין בכל לדעת רשב"י הקדוש והריני מקבל עלי כל תר"ג מצות דאורייתא ומצות דרבנן הם וענפיהם ואתה האל הטוב ברוב רחמיך תצילנו מיצ"הר ותזכנו לעבדך באמת. כי"רא ויהי נועם ה' אלהינו וגו'.

ב למנטעך על סחורותיו אשר הם נדכך ים או יצסה. יקח עשרה אנשים שילמדו תהילים ויוסיפו נתפלה שאמר התהילים נסה זה:

יהרמ"י או"א שתחמלא רחמים על פב"פ ותבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות וכל נכסיו וסחורותיו אשר לו בעיר זו ובעיירות אחרות ובכל מקום שהם בין בים בין ביבשה אתה ה' תשמרם מכל רע ותסתום פי המקטריגים עליו ועל נכסיו ולא תעשינה ידיהם תושיה ותצילהו לו ולנכסיו מכל צר ואויב ומכל שולל ובוזו ובצל כנפיך תסתירהו וכל צדקתיו אשר עשה (ואשר השתדל בלימוד היום) ות"ת שלומד הכל יזכר לפני כסא רחמיך לרחם עליו ועל נכסיו בכל צדקותיו וזכות אבותיו יגן עליו ועל נכסיו מעתה ועד עולם אמן כן יהי רצון:

ג לעורר רחמים אם יזכה להוליד צן זכר:

א יום שחטנזול הלשה יתן שמן לעילוי נשמת ר"ג ויאמר קודם: הריני מנדב שמן זה למאור לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס כדי שהקב"ה בזכות ר"מ יזכני להוליד הלילה הזו הבאה לשלום ותתעבר אשתי פב"פ מבן זכר לחי"ט ולקיימא זרע אנשים לעבודתו יתברך אלהא דרבי מאיר ענני:

ב צלילה אחר ק"ש קודם שישכב יאמר זה ג"פ:

יהר"מ אהיה אשר אהיה (יכוין קצלתו שיש צו ד' אותיות אלף הא יוד הא כחו גדול פשוט או מורכב לכל דבר. קודו אסיס מורה על סוד האלכות סיה סוס ויסיס) שהלילה הזו תתעבר אשתי זו פב"פ מבן זכר וחכם ונתת לאמתך זרע אנשים ונפש חכמה בכחך הגדול לעבודתך כן יחי רצון אמן:

ג אם נראה שנתעצרה כל מ' יום כל יום יתן פרוטה לנדקה לעילוי
 כשמתו של ר"מ כדי שיהיה צן זכר. אלהא דר"מ ענני:

ד לקדש עלמנו צמותך לו תמיד ושניהם יהיו צמחשצות טוהרות לכוליד
 צן זכר ולהמשיך נשמה ונחמ' חסד ויכוין שם שדי וליכוספו:
 לקבל ישראל שם צלעך מלחמות וכיולא:

יהרמ"י או"א אב הרחמן שתתמלא רחמים עלינו ועל יושבי העיר הזו
 וכל גבולה ותצילנו ממלחמה וממצור ומשני ומביוה ותרחיק
 גייסות האויבים מכל גבול ארצינו לא יקדמו על ארצנו מגן ולא ישפכו
 עליה סוללה והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצחם
 ותצילנו מכל אויב ואורב ושולל ובוזז תפול עליהם אימתה ופחד (יכוין
 שם תעאר) וכל צדקות ישראל ות"ת אשר עשו ולמדו בעירנו ובעיירות
 אשר בגבולנו יזכרו לפני כסא רחמך ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר
 בעיר (פלוגי) כל גזירות קשות ורעות (קרע שטן) ותחון עלינו ועליהם
 מאוצר מחנת חנם ככל צדקותיך ותצילנו מכל רעב ויוקר השערים אל
 מלא רחמים תן שלום בארץ תן שלום במלכויות ושררות ובצל כנפיך
 תסתירנו בזכות אאע"ה איש החסד ובזכות יצחק אע"ה אור בגבורה
 ובזכות יעקב אע"ה כליל ת"ת ובזכות משה רעיא מהימנא אחוז בנצח
 ובזכות אהרן כהנא רבא אחוז בהוד ובזכות יוסף הצדיק אחוז ביסוד
 ובזכות דהע"ה אחוז במלכות עורנו אלהי ישענו ע"ד כבוד שמך והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שמך. רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה
 (רחש תמיה) הצילנו מכל צרה וטרוף ובלבול עשה למען כו' כן יאמר
 אחר י"צ פ' מז' יענק. ואחר ל"א פעמים ויהי נועם. כו"ש צנסקן ליאיר
 וכן יאמר עוד צתפלה שאחר התהלים קודם ותקרא לשצוים דכור:

ה אחר פסקי לקוטי תהלים צלותיות שם החולה יאמר תפלה זו:
 יהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו ותעשה למען רחמך ולמען
 שמותיך הקדושים הכתובים בפסוקים אלו שקריתי לפניך
 ושמותיך הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם ובזכות פ' אלו אשר ראשיהם

כף אחת

אותיות שם פ' ברב רחמיך תאיר כל שרשי נרץ שלו הרמוזים וכלם אחווי אותיות שמו ויושפע עליהם שפע רב ממקום שלהם ויאירו וישפיעו ויאמצו כח בענפי נרץ שלו אשר בגופו ומקיפיו ותבטל מעל פלוני כל גוירות קשות ורעות אנא בכח גדולת רחמיך מחיה חיים יחייהו וישלח דברו וירפאהו רפואה שלימה לאורך ימים ושנות חיים כ"ד:

¶ לצמור יכל' ס' סכולה שתזדמן לו כלס סגונה יתפלל צכונה תפלה זו:
ר"בש"ע בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם ועשית לו עזר וצויתנו לישא
אשה ולהוליד בנים והחמירו עבדיך רז"ל שלא לאחר מצוה זו.

ויען חיי האדם בע"הו ובע"הב תלויים כמעט באשדה ובע"הר אין עוד
נביא ולא בעלי רז"הק לדעת איזו ראויה כדי לקיים מצותיך. לכן בלב
נשבר באתי להפיל תחינתי לפניך אב הרחמן ויהרמי או"א שתתמלא
רחמים עלי ותומין לי בת זוג נאה יראת ה' ובעלת מדות טובות ובעלת
מו"ט וטובת שכל ומוצלחת ומבורכת כי בזה אוכל לעבוד עבודת הק'
בלי טרדה. והיה הנערה אשר ידברו לי עליה והיא ראויה ויש לה
יראת ה' ומדות טובות ומו"ט והוגנת לי ברחמיך הרבים תחון עלי ותטה
לבי לגמור הדבר באופן שאוכל לקיים מצותיך וטוב לי בעו"הו ובע"הב
אל מלא רחמים רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה יכוין צ"ס
רחש תמיה) עזרני עדכ"ש עשה למען שמך כו' חנני וענני ושמע
תפלתי יכוין צ"ס אראריתא) כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע
תפלה יכוין אובין אזבוגה) יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי:

¶ תפלה לומר צמוסק ר"ה ויו"ה צעת חנינת ש"ץ ונפני חטאינו וכל
תפלה קדומה. למוס חניי תקנתי הלסון וישנתי על זכונה לפק"ד
צחוספת נסך צס"ד:

ר"בש"ע בושנו מאד ונמס לבנו על אשר פגמנו באות ברית קדש בכמה
מיני פגם ובפרט כמה מיני קרי וטפות זרע לבטלה שיצאו
ממני ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה באונס וברצון בגלגול
זה וגלגולים אחרים וגם נשמות עשוקות בקליפות הנפוצות בארבע כנפות
הארץ

הארץ ונשמות ערמילאות הפזורות בין הגוים ועי' נתארך גלויותנו ושמש
מקדשנו וגלה יקרינו ובכן במרירות נפש וחרטה גמורה באנו לבקש
רחמים וסליחות ויה"ר מלפניך יהוה או"א אב הרחמן שחרם עלינו
העניים והאביונים מרים ונאנחים ועתה יגדל נא כח ה' ותפליט הקליפות
כל הניצוצות הקדושות וטפות קרי וזרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל
בנגול זה וגלגולים אחרים ותחזור לקבצם בקדושה שנית והיו למאורות
בכח שם הקדוש ב"ט (יכון סילול מפקוק בזרוע יקצן עלאים ופקוק כי צי חסק
ולפלטהו והוא גימטריא חסיה) ושם הקדוש חב"ו היוצא מפסוק חיל בלע
ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי
ארץ וקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה ותגאלנו גאולת עולם
על"ש על"י על"ת על"ק ע"ל אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד
החתומים ונאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד יסוד ומלכות ותתקן אשר פגמנו ותיחד אשר הפרדנו ותלקט אשר
פזרנו וברחמיך הרבים תשמרנו מכל רע מעתה ועד עולם ותשפיע עלינו
שפע קדושה וטהרה לעבדך באמת אנו וזרענו וזרע זרענו "רחום" חנון
"שומר" חומך "מציל" ישר פודה (יכון צ"ח סהול רחש תמיף סס קדוש)
חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו כרתיב לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוז
וכתיב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו
אליו שמע יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

ח תפלה סקדתי לומר ציוס הכפורים קודם ננחה . ילונר פ' סעקידה
ופרשת ושקט סותו על יכך סנוצס לפונה לפני ס' וזקנו צני סהכן
סכסכים סת דמו על סנוצס סניצ :

יקי ר"מ היקר אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ותזכור
לנו עקידתו של יצחק אבינו בן אע"ה אשר בימים האלה בזמן הזה
בעשור לחדש תשרי היתה עקידתו בהעלות המנחה ובכן ברב רחמיך
תזכור לנו כאלו אפרו צבור ומונח ע"ג המזבח ותביט באפרו לרחם עלינו
ובזכותו וזכות אע"ה שנתנסה בעשרה נסיונות ובתפלתו וגם בזכות יעקב
אע"ה

כף אחת

אע"ה נתת לנו עשרת ימי תשובה לכפר על חטאתינו תתמלא רחמים עלינו ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות וכמו שכבש א"א את רחמיו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו רחמיו את כעסך ויגולו רחמיו על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני ולפנים משורת הדין ותביט בדם הנרית שמל אע"ה ביום הכפורים ותכפר כל עונותינו ככל צדקותיך (מל"א ט' כ"ט) ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. אל מלא רחמים גלוי וידוע לפניך כי בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו בהעלותינו על לבבנו רוב קצורינו בעבודתך ובעסק תורתך וקיום מצותיך ונמס לבנו בקרבנו והיה למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורך בחכרת החומר העכור היו בעוכרינו גם אסור' נלוה עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף. אמנם גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצונך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בהצריך מאלף בחרנו ויראים וחרידים אנחנו מאימת דינך הקדוש. ע"כ באנו אליך בכפיפת ראש ונמיכת קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמיו ולהזכיר זכות אבותינו הקדושים ובזכותם תתמלא רחמים עלינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך תעורר רחמיו ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוהמא ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתפורו ויתבררו ויתלבנו במדת טובך. וברב רחמיו תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חילוף עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גור (קרע ששמן) דינינו ויקראו לפניך וכיוותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיו עלינו לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובתנו ותקיים לנו מה שהבטחתנו על יד עבדיך חכמי ישראל הבא לטהר מסייעין אותו ובשגם לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע זו היא ביאה זו היא שיבה רב להושיע האר עינינו אשר בגדול רחמיו

רחמיך הבטחתנו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי אולת יד ואפס עצור ועוזב ואין חונן ואין מרחם וזולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים כדכתיב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :

ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררות לבנו באהבתיך ותורתך יתמידו ויתרבו עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך תחל שנה וברכותיה. ותצילנו משמד ומשבי ומביזה ומכף כל אויב ואורב ושולל ובוזו ותפר עצתם וקלקל מחשבותם תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן ותתן בלב השרים להטיב אלינו ולרחם עלינו אויבינו ילכשו בשת ועלינו תרחם ברוב רחמיך ותאמר די לצרותינו וכל הרפתקי דערו עלינו יהיו לכפר חטאתנו עונותנו ופשעינו ותאמר די לצרותינו וכשם שסככת על אבותינו במדבר והצלתם מעינא בישא דבלעם הרשע כן בצל כנפיך תסתירנו ונהיה מכוסים במכסתך והנהגת שמותיך הקדושים ותשמרנו מכל הפסד וכל עלילה הן מהשרים הן מזולתם אנא ה' הושיענו בזכות אברהם איש החסד יצחק אזור בגבורה יעקב כליל תפארת משה ר"מ אחוז בנצח אהרן אחוז בהוד יוסף אחוז ביסוד דוד אחוז במלכות ובזכותם תצילנו מיד אויבינו ותהפוך לבס מרעה לטובה ויהיה לנו ישוב והשקט ובטח לעבדך באמת בלי שום מירררה ותזכנו להתרחק מהגאווה והכעס והקפדה וכל גנה לב. ונהיה מיושבים בדעתנו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה ולא נתכעם ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים שלום. ותזכנו להתרחק מלצנות ושקר וחנופה ולשון הרע ודבור של חול בשבת וכל דבור אסור ויהיה רוב דבורנו בתורה ובעניני עבודתה ותאזרנו חיל לשמור לפנינו מחסום מחטוא בלשוננו. ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והבלי הע"הו ונאכל לשבוע נפשנו וכן בכל צרכינו יהיה כל מעשינו לש"ש. ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ובמצותיך ולהיות בטחונינו כך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך. וברב רחמך תזכנו להשלים תקון נרץ בגלגול זה ולא נאבד ח"ו ותזכנו לעסוק בתורתך הק' ולכוין לאמיתה של תורה ותצילנו

כף אחת

ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך הק' לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו ולא בורענו וזרע זרענו שום פגם ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידינו ח"ו. וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם קוראים בשמך ומלאים מצות וצדקות ותורה וגמילות חסדים:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בד' כנפות הארץ ובפרט על יושבי א"י ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הורה, ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב ומשבי ומכיוה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל והבריאות תתמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומשטין ומקטרג ומרוח רעה ומדקדוקי עניות ומכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד בזרע של קיימא זרע קודש לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר מעמך ישראל תוציאם מאפילה לאורה ויצא הולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא לילדיהן ולא ימשול אסכרה ושדין לכל ילדי עמך ישראל ותגדלם לתורתך ומצותיך בחיי אביהם ואמם. ובני ישראל עמך יורדי הים באניות פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר הצילם מטיט ואל יטבעו ינצלו משונאים וממעמקי מים ובני ישראל הולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב ואורב בדרך. וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשים ליראתך כל האנוסים ביד גאים ותחון זכות אבות להחזירנו בתשובה שלימה לפניך והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני. אנא ה' שומע חפלה (אוכף כוֹזוּ אֶזְבוּגָה רַחֵשׁ תַּמִּיף) "רחום חנון שומר תומך" מציל ישר פודה חוס ורחם עלינו ושמע תפלותינו כי רחום אתה (אֶרְאִיתָא) אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה

כבתחלה כונן בית מקדשך על מכונו הראנו בבנינו שמחנו בחיקונו והשב
 כהנים לעבודתם ולוים לדוכנם והשב ישראל לנייהם. ומלאה הארץ דעה
 ליראה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן כן יהי רצון. כל כלי יוצר
 עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי
 ה' וצדקתם מאתי נאם ה'. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה
 הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים:

שייך הנעלות ונועמוקים. ויאמר פ' לעולם יהיה דברך נלצ צשמים
 י"צ פעמים ויכוין שהגזרות רעות ישלחו צשמים ולא ירדו לארץ
 וזהו דברך דיצור קשה יהיה נלצ צשמים ולא יצא אל הארץ:

מ סגולה להולך לפני מלך או שר ומושל:
 יאמר טו"צ פעמים אמתלמי צת כר נצו קודם שיעמוד לפניו ועוד יאמר
 מנדל עז שם ה' צו ירוץ (יכוין צו ירוץ גימ' **שדי** ר"ת שומר דרך ה')
 לדיק ונשגב. ואם הוא ללרכי לצור יכוין שהוא מתעסק לש"ס ויזכיר זכות
 אצות אצרכם איש החסד ילחק כאשר צגצורה יעקב כליל תפארת משה אחוז
 צנלח אהכן אחוז צבוד יוסף אחוז ציפור דוד אחוז צמלכות:
 סגולה למי שיש פחד:

יאמר ה' הושיעה ממלך יענינו ציום קראנו ג' פעמים. יאמר ומזמור כ"ג
 ט' פעמים. ויקח צידו חונש וכשאומר שם פחדו שחד יקיש עליו צ' פעמים.
 ויאמר ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכצו הפכת צחליו ג' פעמים. ויאמר
 ויהי נועם כלו ישר והפוך. רפאהו ה' וירפא הושיעהו ויושע כי תהלתו
 אלה:

יא כונות פשוטות כשיעשה לזקה:
 ונ"כ שצמעה הלדקה יכוין לפדות כל נר"ן ונילווי הקדושה והתורה
 והמלות והתפלות אשר נדחו ונטצעו צקליפות. וצכה הלדקה ילאו מתוך
 הקליפות ויחזרו אל הקדושה אל שרשם ונוקות ומכל רע ויכוין שה' יליכרו
 מי"ל"ה ומכל הטא והכחורים רעים ומאכלות אסורות ומכל חולי. ויכוין
 שצכה מעשה הלדקה יצטלו כל המקטריגים ומעליו. ויכוין שאם חייב
 איזה סך לאיזה אדם שאינו יודע צין צגלגול זה צין צגלגולים אחרים
 מאיזה

כף אחת

מחזיקה לך ולומן שמועיל לך זה זו לתקן אשר עיות. ויכוין שזכח הלדקה
יהיה נח"ר לנר"ך של אציו ואמו וקרוביו ויחשוב שיש כוונות וסודות ויחודים
עליונים צמעה הלדקה והוא מכוין דרך כלל ליחד קצ"ה ד"ח ור"ח ור"ח
וד"ח ליחד שם י"ה צו"ה צימודא שלים צסם כל ישראל לתקן שרש מנוה
זו צמקום עליון והוא מכוין לדעת כשצ"י הקדוש ורצונו ילחק לוריח הק'.
ויהי נועם ה' אלהינו וכו':

יב סגולה לעין הרע ומשם רצי יהודאי גאון ז"ל:
יקח שתי קערות נקיות צלחת יתן מים זכים וצלחת שנין זית זך ויאמר
עליהם ה' אל שדי לצלות עמנו ומשגז לנו חלבי יעקב כלם ג"פ. ה' אל
שדי לצלות אשרי אדם צועה צך ג"פ. ה' אל שדי לצלות הושיעה המלך
יעננו ציום קראנו ג"פ. ואחר כך יטבול הצ' אלצעות צשמן דהיינו האלצע
והזרת ויטיף שתי טיפת צקערה על המים וצעוד שהוא מטיף יאמר צסם
גצריאל צסם מייכאל צסם רפאל אני עושה זה וכסם שאלו הטעות נאצדים
ומצטעלים צמים כך יתצטלו ויאצדו כל ומאצז וכל סולי וכל עין הרע
מצצ"פ וישפוך המים לארץ צכל כחו:

יג לשמירה והללה:
יאמר פסוק ואני אשר עזך וארנן לצקר חסדך כי היית משגז לי ומנוס
ציום לר לי. לי לר ציום ומנוס לי משגז היית כי חסדך לצקר וארנן עזך
אשר ואני ג"פ. (כתב הרב מהר"ר שמואל ז"ל צן הרב רצונו מהרס"ו ז"ל
צקו' ס' חנדת ישראל כי יש צזה סוד גדול) ואח"כ יאמר סיר למעלות אשא
עיני כלו. אנא צכח כו' (ויכוין צשמות הק' אשר צר"ת כידוע) יהיו לכוון
אמרי פי והגיון לצי לפניך ה' לורי וגואלי:

יד חפלה צמקום סכנה ולסטים:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם איתן האורחי איש
החסד ואלהי יצחק נאור בגבורה הנעקד על גבי המזבח
אלהי יעקב איש חם כליל תפארת אשר קראת שמו ישראל והצלחתו
מעשו ומלבן הארמי ומכל שונאיו והוצאתו מצרה לרוחה ומאפילה לאורה
כן תצילני היום ובכל יום ויום מכל פנעים רעים ומאיש חמסים הנצרני
ואימתך

כף אחת

עט

ואימתך הגדולה תפיל על כל הבאים כנגדי שלא יוכלו לחזיק לי לא בגופי ולא בממוני וסתום פיות שוטני ושונאי וצוררי: וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול ויאמר ה' סלעי ומצודתי ומפלטי לי אלהי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמם תושיעני. מהולל אקרא ה' ומאויבי אושע:

אנא ה' התמלא רחמים ותושיעני ותפלטני כי רחום אתה לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוז יהיו לרצון וכו'. ויפריש צדקה לעילוי נשמתו של ר' מאיר. ויאמר אלהא דר' מאיר ענני: (ויחשוב כי נכוין למה שכוין ר' גאון) ויאמר תכלים צנחת וכוונה וצתפלה שחמך תתכלים יאמר צכללה תתפלה תזכר ויועיל צעזרת תסם:

מ תפלה על הפרנסה קדושה שנוהגים לומר צליל ר"ס וי"כ קודם קדיש צתלה ונסח זה מתוקן ונכון:

יאמר מזמור לה' סלחך ומלוואה ונסח נקודות סהויות שצמזמור יכוין צנקודות סלו ע"פ ס' סכוונות מצצני סמצרצ וס' מצנת ססיד':

לדוד מזמור יהוה (נ"א ליהוה וכן צכל סויות שצמזמור) הארץ ומלוואה תבל ויושבי בה כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו זה דוד דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ולסר סמזמור יאמר תפלה זו:

יהוה מ יהוה או"א האל הגדול הגבור והנורא שתתמלא רחמים ותחון עלינו למענך ולמען קדושת המזמור הודה והשמורת הקדושים הזכרים בו וקדושת פסוקיו ותבותיו ואותיותיו ומעמיו ורמזיו וסודותיו

כף אחת

וסודותיו וקדושת השם הקדוש דיקרנוסא (גי' חת"ך עם האותיות)
היוצא מפ' והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ' נסה עלינו אור פניך
ה' וכתבנו בס' פרנסה טובה וכלכלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו ולכל
בני ביתינו כל ימי חיינו במילוי ובריוח בהיתר ולא באיסור בנחת ולא
בצער ולא בעמל וטורח בשלוח והשקט ובטח בלי שום עין הרע ותזכנו
לעסוק עבודת הקודש בלי שום טרדה ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה
שום בושח וכלימה ולא נצטרך למתנת ב"ד כי אם מידך המלאה
והרחבה ותצליחנו ותרויחנו בכל לימודינו ובכל מעשה ידינו ועסקינו
ויהיה בתינו מלא ברכת ה' ונשבע לחם ונהיה טובים רחום חנון שומר
"תומך מציל ישר" פודה (יכין רחש תמיק) רחם עלינו ושמע תפלתנו
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך ש"ת (יכין אוקף אראראיתא
כוזו אזבוגה) :

זן נסח כל נדרי שהם אומך סכך החסיד וסכ"ס סרעני ז"ל:

כל נדרי ואסרי ושבועי ונדויי וחרמי וקונמי וקונחי וקונסי די נדרנא
ודי נגדר. די אשתבענא ודי נשתבע. די נדינא ודי ננדי די חרמנא
ודי נחרם. די אסרנו ודי ננסר. על נפשנא מיום הכפורים שעבר עד
יום הכפורים הבא עלינו לשלום. נדרנא לא נדרי ושבועתנא לא שבועי
ונדויינא לא נדויי וחרמנא לא חרמי ואסרנא לא אסרי כלהון אתחרטנא
בהון יהא רעוא דיהון שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. ונסלח
לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ויאמר
מלאכך מתקונין דף קמ"ג. קס כ"ס עד הסוף דנקורכא דנקוס צידיה:

ין תפלה ליום הווענא רצה תפלה צעת חננת חננא די ערצה וסיח

קדמוניות אך צל יצא הנסח נתוקן ומניקה צס"ד:

יקח צידו ה' צדי ערצה כסכות וצכורות וכה יאמר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו
ליחרא שם י"ה בן"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנח
אנחנו באים לקיים מצות ערבה יסוד נביאים הראשונים אשר שרשם

פתוח על ערבי נחל לתקן את שרשה במקום עליון. ויהי נועם וכו'.
 ויהר"מ יהודה או"א אל עליון רוכב בערכות הבוחר בנביאים טובים
 ובמנהגם הטובים שתצרך מחשבתנו וחבטת ה' בדי ערבה כאלו כיונו
 בכל הכוונות כתקונן וכן ע"י חבטת ה' בדי ערבה ה' פעמים בקרקע
 נגד ה' אותיות מנצפך גבורות אדני אלהים אנא בכח סגולת מצות
 ערבה זו במתק שפתיים חוסיף לקח שכינת עונו ה' גבורות ממותקות
 במתק האור טל אורות מליך שם יוד הא ואו העולה טל וככלה
 תעדה כליה להתיחד עם דודה באהבה ואחזה ורעות ורועיה תצמיח
 זר"ע (גי' ערבה) קדש מצבתה לעזרת ה' בגבורים ותוכה רצוף אהבה
 בשפתים ישק נשיקין דרחימו. ולנו עבדיך המתפללים לפניך תשפיע
 לנו משם אור החיים וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבנו עד אניד
 ורועך לדור לכל יבא גבורתך ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים
 דשנים ורעננים ותן לנו (יכוין לדעת כז שהיה מתפלל כן) חיים ארוכים חיים
 של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים של פרנסה טובה חיים
 של חילוף עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה
 וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
 שמים חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה (יכוין שהם י"א חופיות ו"ה וסמ"י):
ואוצרך הטוב תפתח להשביע נפש שוקקה ורוה פני תבל ושבע את
העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך.
 ותקיים בנו מקרא שכתוב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך ופקדנו בפקודת
 ישועה ורחמים עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו ושא נס לקבץ
 גלותנו מהרה מד' כנפות הארץ והיה ה' למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

יה תפלה אחר כל מניחה של לילה וכזכר נזכרה צנוכה צלצע:

יהר"מ יהודה או"א שתזכנו לתור ולחפש בנגעי בתי הנפש אשר
 נואלנו בעצת יצרנו הרע ותזכנו לשוב בתשובה שלימה
 ואחה בטובך הגדול תרחם עלינו עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 ותצלנו

כף אחת

ותצלנו מאיסור חמץ אפילו בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו אמן כ"ר:

זיוס אחר כל חמירא יאמר:

יהר"מ יהוה או"א שתרחם עלינו ותצלנו מאיסור חמץ אפי' בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו לנו ולכל

בני ביתינו וכשם שביערתנו החמץ מבתינו כך תוכנו לבער היצ"הר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותוכנו לירבק בך ובתורתך ואהבתך ולידבק ביצ"ה"ט תמיד אנחנו וזרענו וזרע זרענו מעתה ועד עולם כן יהי רצון אמן:

י עוד זאת אליגה כל נסח וידוי מתוקן לחוננו זככנעס ולסכות זאגרוף על המזה קרי"א דאכנותא. ויכוין לסתודות עליו ועל זיתו ועל כל אחר הוא משורש כ"ן שלו זגלגול זה וגלגוליס אחרים זחדל נחתא. ועיקר הוידוי סרטה ועזיבת הסטל לגמרי זכונס שלימה ויתוצי דעתא. ויסיס אל לנו לתקן ע"י הוידוי נסודר זכ"ז אותיות נס ספנס זחמנס מוללות וכ"ז אותיות זדחילו ומצינותא:

אשמנו אכלנו מאכלות אסורות. אכלנו אכילה נסה. אכלנו ושתינו ביום הכפורים. אכלנו חוץ לסוכה אכילת קבע. אכלנו חמץ בפסח. אכלנו בלילה אחר שישננו. אכלנו בלא ברכה תחילה וסוף. אכלנו למלא בטננו ולא חשבנו להיות בריאים לעבוד ה' ושאר כוונות טובות. אמצנו את לבנו. אכזרים היינו. אסרנו את המותר ואת האסור התרנו. אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו. אכלנו בלי נטילת ידים. אכלנו מסעדה שאינו מספקת לבעליה:

בגדנו בטלנו תלמוד תורתך ימים ולילות. בטלנו אחרים הלומדים. בטלנו עושי מצות. באנו על כל עריות שבתורה. ושניות ואסורי ביאה מד"ס. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה צריכה. ברכנו ברכה חטופה בלי הזכרת שם ומלכות ובחסרון תיבות ואותיות ובלי שום כונה. בדינו הקרמות מלבנו. בזינו חידושי תורה. בזינו אמריך. בטלנו ק"ש ותפלה וציצית ותפילין. בזינו אב ואם ואחינ' הגדול. בזינו חכמים ויראי שמים. בטלנו רמ"ח מצות עשה מדאורייתא

ומדברי

כף אחת

פא

ומדברי קבלה ומד"ס. בוינו חכמת חכמי הדורות וספריהם. בלבלנו דעתנו בתפלה ולמוד בהבלי העו"הו:

גזלכו גנבנו מישראל ומגוים. גנבנו מקרובינו. גנבנו דעת הבריות. גנבנו חירושי תורה מאחרים: גלינו סוד. גלינו סודי תורה למי שאינם ראויים. גלינו דת לאו"ה. גלינו עריות. גאינו במחשבה דבור ומעשה בכל מיני גאווה וזדון עד שנעשה לנו טבע ולא ידענו אם הוא גאווה. גדלנו בנינו גדולים רעים. גערנו באחרים המוכיחים לבנינו וקרובינו ורבנו עמהם והקפדנו עליהם. גלינו פנים בתורה שלא כהלכה. גערנו בעושי מצות. גמגמנו בלשונינו בדברי תורה ותפלה. גדלנו ושכחנו עצמינו ואפילו במה שאין בנו. גלגלנו דברים להכשיל רעינו. גמלנו רע למי שהטיב אלינו. גערנו בבנינו ובנינו ומשרתינו שלא כדת ושלא כדין:

דברנו דופי ולשון הרע תדיר ושקר וחנופה וליצנות ונבלות הפה וכל כך נשתרשנו עד שאינו ניכר לנו האיסור ולמצוה תחשב בעינינו. דברנו בבית הכנסת ועם תפלין. דברנו באמצע תפלה ובאמצע ק"ש ובין גאולה לתפלה ובחזרה. דברנו באמצע למודנו. דברנו בשבת דבור של חול. דברנו בזדון ובגודל לבב. דרשנו דרשות של דופי. דברנו בגנות חברינו ורבותינו ואבותינו וכל מי שחייבים אנו בכבודו. דנינו לחובה לכל אדם. דנינו דין אחד לעצמינו ודין אחר לאחרים. דברנו אחד בפה ואחד בלב. דברנו לגוי בשבת לעשות מלאכת איסור. דברנו עם העריות דברי שחוק והיתול וכיוצא. דברנו במשא ומתן של תורה לקנטר ולדחות דברי זולתינו ולהפיל האמת בעקשות ובחריפות שקר וזלזולנו להם נגד לסברתינו ואף שהאמת אתו. דברנו זלוזל על הרבנים ראשונים ואחרונים אשר בארץ החיים המה ואשר עודם בחיים ודחינו דבריהם מבלי שכל וכלי מוסר ויראת ה'. דברנו בשבת במשא ומתן וסחורה וריוח:

העוינו הקלנו ראש. העונו מצח. הרהרנו בעבירה. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובלילה ובאנו לידי קרי ושז"ל. הערכנו מעשה

כף אחת

חברינו להראות קלונו וחסרונו. הלכנו פני חברינו ברבים. הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים. הרהרנו הרהורים רעים בתוך התפלה ובלימוד ועם הפילין. הסחנו דעתנו מן התפילין. השגנו גבול ריעינו. הקפדנו עם נשינו ועם חברינו. הלכנו אחר יצרנו הרע. הלכנו בקומה זקופה. הלכנו בגדולות ובנפלאות ממנו. הלכנו בגילוי הראש. הרהרנו אחרי רבותינו. הורינו הוראות בלי עיון ובלי סברא ותכף ומיד להראות גדולתינו. הורינו הוראות בפני רבותינו. הרימונו יד על נשינו ועל חברינו. החזקנו במחלוקת. הטלנו אימה יתירה בתוך ביתנו ועל משרתינו. הסתכלנו בקשת ולבנה הרבה. התפללנו בלא כונת הלב. התפללנו והיינו צריכים לנקבים. התפללנו ואנו שכורים. הרהרנו ד"ת בבית הכסא ובמבואות המטונפות ובמקום שאינו נקי. הוצאנו מרשותינו בשבת לרה"ר וכרמלי'. הקשינו עצמינו לדעת. הכינו רעינו ונשותינו. התפללנו וקרינו ק"ש ולבשנו תפילין קודם זמנם. המרחנו על הצבור. הסתכלנו בערוה ובפני רשעים:

והרשענו והרבינו פשע ורשע לבלי חק. ויעדנו עצמנו למחלוקת ולעבירה. ותרנים היינו בממוץ וולתינו. וותרנו על כבוד ה' וכבוד התורה. ומחינו על כבודינו:

זדנו וזכרנו ש"ש לבטלה. זנינו אחר לבנו ועינינו. זוללים וסובאים היינו. זוללנו באבינו ואמנו ורבותינו. זוללנו בתורה. זוללנו בחכמים. זוללנו בנטילת ידים. ורקנו הצפרנים. זכינו החייב וחייבנו הזכאי:

חמסנו חללנו את שם קדשך אוי לנו ולנפשנו. חללנו שבתות ומועדי קדשך. חמדנו. חנפנו. חשבנו מחשבות רעות. חשרנו בכשרים. חבקנו ונשקנו הערוה ונשותינו נדה:

שפלנו שקר ומרמה. טעינו בהוראה. טמאינו עצמינו ורעיונינו. טמטמנו את לבנו. טלטלנו מוקצה ביום השבת ויו"ט. טעינו בהלכה והכרנו בטעותינו והחזקנו בטעותינו ולא הורינו על האמת: יעצבנו עצות רעות להעריך ולהרבות שנאת חנם ומחלוקת וקטיגוריא. ישננו עם התפילין. ישננו ימים ולילות כבהמות ואבדנו ק"ש ותפלה

ותפלה בזמן ובצבור. ידענו הדין ועברנו עליו. ישבנו במושב לצים
וסוד משחקים:

כעסנו בחול ושבת וטרפה נפשנו באפינו. כפרנו בכל התורה. כלינו
ימינו ושנינו בהבלי העולם. כבדנו לרשעים. כסינו קלונינו.
כינינו שם רע לריענו. כיוננו להויק לריענו. כבשנו שכר שכיר:
לצנו לוצצנו. למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדושה ובטהרה. לא
קיימנו המצות כתקנן במחשבה ודיבור ומעשה ויראה ואהבה
ושמחה. לא קיימנו אפילו מצוה אחת כתקנה. לא ענינו אמן כראוי.
לא קמנו מפני שיבה ולא הדרנו ת"ח. למדנו לתלמידים שאינם
מהוגנים. לבשנו שעטנו. לא כיוננו בחפולות וברכות ומצות. לא היינו
מתונים בדין. לא התנהגנו בדרך הראוי ליראי ה'. לא התפללנו בכבוד
ראש ובגדי כבוד. לא קיימנו בכל יום ק' ברכות וצ' אמנים ועשרה
קדשים וד' קדושות. לא הוכחנו את רענו ונשותינו. לא כבדנו אבינו
ואמנו ות"ח. לא גמלנו חסד כפי שיעורינו. לא נתרחקנו כראוי מהעריות
ומנשינו נדה. לא יראנו את ה'. לא החזקנו במוסר. לא נסתכלנו מאין
באנו ולאין אנו הולכים ולפני מי אנו עתידים ליתן דין וחשבון. לוינו
ברבית. לקחנו רבית קצוצה ואבק רבית. לא קיימנו מצות אבילות ככל
דיניה. לקחנו שוחד דברים ושוחד ממון ושוחד מאוחר. לא צפינו
לישועה. לא נצטערנו על חורבן ב"המ. לא אמרנו ד"ת על השלחן:

מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו בב"המ
ושלשתן אנו מבקשים. מסרנו חבירנו וממונו ביד גוים. מעלנו
בחרם והסכמות הקהל. מלאינו פינו שחוק. מרינו דבריך. מאסנו
משפטי צדקך:

נאפנו בכל מיני נאוף. נשבענו לשוא ולשקר. נשבענו ולא קיימנו.
נלכדנו בסרך ע"ז בבלי דעת. נדרנו ולא שלמנו. נהנינו מעו"הו
ומתענוגיו. נתננו יד לפושעים. נסינו את ה'. נשתמשנו בכתרה של
תורה. נשתמשנו. בשמות הקדש. נקמנו ונטרנו שנאה בלב. נתעצלנו
ללמוד ולהתפלל. נהגנו עצמינו ברבנות ובשררה ולא נכנענו לפני מי

כף אחת

שגדול ממנו. נתננו דופי בחכמים ונמאסו לפני החמון. נחנינו במה שמשבחים אותנו ואפילו שלא היה בנו:

סררנו סוררים ומוררים היינו. סרנו מאחריך וממצותיך ותורתך. סרנו ממנהגים טובים. סתרנו דברי אבינו ודברי רבותינו:

עוינו עברנו על שם"ה ל"ת דאורייתא ומדברי קבלה ומדברי סופרים עליהן ועל פרטיהן וענפיהן ותולדותיהן. עינינו יתומים ואלמנות ואבינו עמך. ענינו אמן קטופה וחטופה. עשינו עול למשרתינו ולנשותינו ולחברינו. עינינו את הדין: עיוותנו את הדין. עשינו את עצמינו כעורכי הדיינים. עברנו על ריב לא לנו. עמלנו להבלי הע"ה ולא עמלנו בתורה. עסקנו בכל מיני בטלה ולא עסקנו בתורה. עשינו כמעשיהם. עברנו על כ"ד דברים שחייבים עליהם נידוי. עכרנו ישראל. עשינו עצמינו ענוים בפה ולבנו הלך בחשכים בגאווה נסתרת:

פשענו פרקנו מעלינו עול תורה ומצות ויראת שמים. פגמנו ברמ"ח אברים ושם"ה גידים של גופנו נפשנו רוחנו ונשמתינו בגלגול זה ובגלגולים אחרים ובנפש רוח ונשמה של אחרים משרש נפשנו ושאינם מושרשינו. פגמנו בעולמות העליונים אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל פרצופי אבי"ע בחיצוניות ופנימיות בעיגולים ויושר באורות ונשמות ומלאכים בכלליהן ופרטיהן או לנו אהה עלינו ועל נפשינו או לנו מיום הדין או לנו מיום התוכחה. פגמנו בשמות הקדש ובאותיות התורה כ"ב ומנצפ"ך בהרהור במחשבה בריאה ובריחא ובקלא בדבור ומעשה. פנינו לבנו לבטלה. פירשנו מן הצבור. פעלנו און:

צררנו ציערנו א"ז וחכמי ישראל. ציערנו נשותינו וכל ב"ב. ציערנו למשרתינו. ציערנו לרענו. ציערנו בעלי חיים. צללנו במים אדירים לבקש תאות יצ"הר. צעדנו בפני מי שגדול ממנו:

קשינו עורף. קלקלנו דרכינו. קלקלנו צינורות השפע והקדושה והברכה היורדים מן השמים והפכנו אותם לבורות נשברים אשר לא יכולו המים וגרמנו גלות השכינה וחרבן ב"המ שפחה כי ירשה נבירתה ועבד כי מלך שככנו בבשתנו וכיסתנו כלימתנו כי עונותינו חטו אלה

כף אחת

פג

ופשעינו האריך קצינו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו אוי להם לבנים שנלו מעל שולחן אביהם זה כמה ארך ימים ושנים רבים ורעים. קפצנו ידינו מליחתן צדקה. קבלנו ל"הר. קללנו חבירנו ונשותינו. קללנו עצמנו ובנינו. קרינו בספרים חיצוניים. קנאינו מעושר וכבוד וחכמת אחרים ובקשנו לדבר בגנותם:

רשענו רעים לשמים ולבריות היינו. רבנו עם אדם חנם. רדפנו אחר השררה והכבוד. רמינו את רעינו. רצנו למחלוקת ועבירה: שחתנו שכחנו תורתך. שכחנו אלהותיך. שקרנו בברית קדשך. שחתנו זרע קודש ובראנו משחיתים לחבל גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים ודמעת העשוקים. שברנו כלים בחמתנו. שתינו סתם יינם. שחתנו פאות הראש והזקן. שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות. שמחנו במפלת אויבינו:

תעינו תעבנו כל איש תוכחת. תקענו כפינו ולא קיימנו. תבלין עשינו לשמותינו. תוהים היינו על הראשונות ואתה צדיק וכו':

ב תפלות אחר ספירת העומר זגמר כל שזע ושזע:

שבוע ראשון אחר הספירה ולא זכח ונזמור סליהם יחנו יאמר:
יהר"מ יהרה או"א שאם פגמנו באיוז מו' בחינות של מח חכמת ז"א או בא' מו' בחי' דחסד ראשון דז"א או בא' מו' בחינות דגבורה א' דנוקבא דז"א שתיקונו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון שומר הברית והחסד יהי חסדך ה' עלינו והוכן בחדס כסא ויתבוננו חסדי ה' ומשם יושפע עלינו רב חסד לכפר את אשר חטאנו עוינו ופשענו במדת החסד בקנאה ואכזריות וכעס. ועל כל פשעים חכסה אהבה עשה למען אברהם אהובך והטה אליו חסד יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו למחול אשר אשמנו בעון שנאת חנם והפכנו אהבה לאיבה ואין אתנו עושה לפנינו משורת הדין ועוררנו תגבורת הדין על מדת החסד והרחמים וברוב אולתנו שגינו בקדושת תורתך

כף אחת

תורתך הנתונה בימין צדקך ברמ"ח מ"ע אשר בימין החסד וגם לא נוהרנו
במילי דאבות וברכות ונויקין ואשר העלמנו עין מגמילות חסדים:
אנא בכח גדולת ימינך קבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים
ואם הרבינו פשע ועבירה עליון רחמיק מעולם כי עמך הסליחה
מטה כלפי חסד הפלה חסדיך ותגביר מדת טובך הישרה על מדת
פורענות. אנא ה' קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדיך ויתוקן כל אשר
פגמנו בספירת החסד בכלל ובפרט ותמלא כל השמות שפגמנו בהם
וזכנו לאחוז במדת החסד והרחמים ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם
מעשה ידיך אל תרף. יהיו לרצון וכו':

ב אור לי"ד סכס סתי טצועות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באינו מז' בחינות דמח
בינת ז"א או בא' מז' בחי' דחסד שני דו"א או בא' מז'
בחי' דגבורה ב' דנוקביה שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר
אשר ספרנו בשבוע זו ותוציא לאור משפטינו לסלוח אשר חטאנו במדת
הגבורה כי לא באנו לעזרת ה' בגבורים ואשר התרפינו ביום צרה מהיות
גבורים לעמוד בפרץ ואשר נואלנו ולא נתגברנו על יצרינו והגברנו
הצפוני ולא הושב ידינו מבלע בחוש השמע וישמע ה' ויחר אפו ואשמתינו
גדלו בשם"ה מצות לא תעשה אשר לפאת צפונה ואשר שגינו בתקוני
שלחן בצפון וכללות החסד שבגבורה איש מרעהו נפרדו ואשר פגמנו
בל"ב שיניים שלטי הגבורים ואשר הגברנו ק"ך צרופי אלהים ופ"ר גבורות
מוצפ"ך וש"ך גבורות אדני על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו
כי רבו מהרבה הדינים שהגברנו וחנה עתה שבנו אליך בבשת פנינו
לדרוש סליחה על עוצם פגמינו ולמען זכות יצחק עקיך נמצא פדיון
וכופר ורוח סליחה יערה עלינו ממרום ועמוד מכסא דין ושב על כסא
רחמים וזכור לנו עקירתו של יצחק אבינו ותביט באפרו כאלו צבור
ומונח ע"ג המזבח וסלח מחשכי פנימתינו ותגבורת הדינים הקשים הפג
והפר ויכבשו רחמיק את כעסך ויגולו רחמיק על מדותיך ותכנס לנו
לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ואל

ימשול

ימשול בנו קצף כי אל מלך חנון ורחום אתה. חוסה ה' על עמך ועוררה את גבורותך ולכה לישועתה לנו. וליש גבור משיח בן אפרים מהרה תצמיח משרש יצחק ונקום נקם מאת בני עשו והאלילים כרות יכרתון לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שכס א' ונסה עלינו אור פניך ויתוקן כל אשר פגמנו בספירת הגבורה בכלל ופרט ותמלא ותאיר כל השמורת אשר פגמנו בהם וזכנו להתגבר על יצרנו ולהגביר היצר הטוב ולהיות אנחנו וזרענו גבורי כח עושי רצונך כרצונך ולא נכעוס ולא נכעיסך הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גודלו ויהי נועם כו' :

ג' סוכ' ח"ך טו"ז ס"ס ג' סזועות :

יהר"מ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֵׁם פְּגָמָנוּ בֵּא' - מִשְׁבַּעַה בְּחִינַת דְּמַח דַּעַת ז' א' או בֵּא' מו' בְּחִינַת דְּחַסְדַּי ג' שְׁלוֹ או בֵּא' מו' בְּחִינַת דְּגִבּוּרָה ג' הַנוֹקְבִי שִׁיתוֹקְנוּ פְּגָמֵיהֶם בְּכַח מִצּוֹת סְפִירַת הַעוֹמֵר שֶׁסָּפְרָנוּ בְּשַׁבּוּעַ זוֹ : אֵנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן אֲבִיר יַעֲקֹב פָּרְשׁוּ עֲלֵינוּ שִׁפְעַ רְצוֹן לְמַחֹל וְלִסְלוּחַ אֲשֶׁר פְּגָמָנוּ בְּמַדַּת תְּפָאֲרַת וְהֵינּוּ מִפְּרִיֵי אֱלוֹף וְלֹא הוֹשֵׁב יְדֵינוּ מִבְּלַע בְּאֲכִילַת נְבִילוֹת וּמְרִיפּוֹת וְהוֹסַפְנוּ סֶרֶה בְּגוֹלָ וְגִיבּוּרָה וּפְגָמָנוּ בְּב' שְׁלִישֵׁי ת"ת הַתַּחְתּוֹנִים וְגַם בְּשְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן וּבְרַב אֲוֹלָתֵנוּ שְׁגִינוּ וּמִנְעַנּוּ ש"ע נְהוּרִין עֵילָאִין דֵּא"א מְלֵהָאִיר לַת"ת. וְאֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְנִהְגָנוּ קְלוֹת רֵאשׁ בְּנִדְרִים וּפְגָמָנוּ בְּחַיֵּי הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר קָלְלָנוּ וְצִיעַרְנוּ אֵב וְאִם וּגְרַמְנוּ סִילּוֹק תְּרִין עֲטָרִין מְרִישָׁא דְּמַלְכָּא וְאֲשֶׁר קָלְלָנוּ וְכַתְּבָנוּ קְמִיעוֹת וְאוֹכְרוֹת שְׁלֵא בְּכוֹנָה וְקְדוּשָׁה וּפְגָמָנוּ בְּשֵׁם מ"ה וְאֲשֶׁר הֵינּוּ מַכַּת הוֹלְכֵי רֵכִיל וּמְגַלֵּי סוּד לְבַלְתֵּי הַגּוֹנִים וּבְרִינוּ הַקְּדָמוֹת מִסְּבֵרְתֵינוּ וּפְגָמָנוּ בְּגוֹפָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא נִפְלוּ פִּינֵינוּ וְהַתְּפָרְדּוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ עַל עוֹצֵם חֲטָאֲתֵינוּ עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּבִלְבַּב נִשְׁבַּר אַחֲאֵנוּ לְחַלּוֹת פְּנִיךְ וְנִשְׁעַנְנוּ עַל רַחֲמֵי יִקְר תְּפָאֲרַת גְּדוּלְתֶךָ אֵנָּה בְּרַחֲמֵיךְ הָאֵר מַחֲשֵׁךְ פְּגָמֵינוּ אֲשֶׁר הַחֲשַׁכְנוּ מְאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים בְּזִכּוֹת יַעֲקֹב בְּנִךְ בְּכוֹרֶךָ וּמַחֹל וְסִלַּח אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁמְנוּ וְהוֹרְנוּ דְרָכֵי תְּשׁוּבָה וְהַעֲלָנוּ מִטּוֹמָאָה לְטָהָרָה וְיִצְאוּ מִיַּם חַיִּים מְלוֹבֵן הָעֲלִיּוֹן דְּרָךְ רַחוּבוֹת הַנְּהַר לְקוֹ הָאֲמַצְעֵי נְהַר פְּלָגֵינוּ יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהֵינוּ לְטָהַר מְדוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְתְּפָאֲרַתוֹ עֹבֵר עַל פְּשָׁע וְעַל כֵּן

נקוה

כף אחת

נקוה לך לראות מהרה בתפארת עווד להעביר גילולים מן הארץ לתקן
עולם במלכות שדי ומלך ביופיו תחוינה עינינו תשית לראשו עמרת פו
ובאה הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם כאמור מפי כבודך עורי
לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקודש והיית עמרת תפארת ביד
ה' וצניף מלוכה בכף אלהיך עשה למען שמך עשה למען פארך יהיו
לרצון אמרי פי וגו':

ך לור כ"ח טהס לרצעה טצועות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באיוו מו' בחי' דמח
דעת ז"א או באחת מו' בחי' דחסד הד' שלו או באחת
מו' בחי' דגבורה ד' דנוקבא שיתוקנו פגמיהם בכח מצות ספירות העומר
אשר ספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון החמלא רחמים עלינו ויתוקן מה שפגמנו בכיטול
תורתך הקדושה שנתת לנו ע"י משה רעיא מהימנא ואשר למדנו
שלא לשמה ואשר הפסקנו לימודינו לדברים בטלים ועי"ז נתגבר יצ"הר
ושגינו באולתינו ולא גמלנו הסד עם העניינים והאביונים ותופסי התורה
ופגמנו במדת הנצח. והן עתה שבנו אליך בכשת פנינו ואתה בטובך
תעורר רחמיך ובזכות משה רעיא מהימנא רחם עלינו וגם נצח ישראל
לא ינחם וקיים לנו את כל אשר הבטחתנו ע"י נביאך הקדושי וישמחו כל
חו"י ורחמיך הרבים אל יעזבונו. נצח סלה ועד. ותחוקנו ותאמצנו לנצח
היצ"הר ויהיה לבנו שלם להכיר מיעוט ערכנו ושפל מצבנו מחוסר כל
ויתרחק יצ"הר מתוכנו ותסתום ותחתום פי כל המקטריגי ואויבינו אויבי נפשנו
וגופנו למען זכות משה ר"מ החתום במדת הנצח והאר עינינו בתורתך
ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ולהוציא לאור חלקנו בתורה אשר קבלנו
בהר סיני ודבק לבנו במצותיך ותיחד לבנו ליראדו ולאהבה את שמך
נצח סלה ועד ותגאלנו גאולה שלימה בזכות משה רעי' מהימנא במהרה
בימינו אמן:

ך לור כ"ח טהס חנעה טצועות:

יהר"מ יהוה או"א שבכח ספירתנו שספרנו בשבוע זו יבוסמו כל
הדינים

כף אחת

אשר נתפורו על ידינו בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל
ולא ידח ממנו נדח. ותזכנו לשמור דרכנו מכל חטא ובזכות יוסף צדיקך
החתום במדת היסוד תתקן אשר עיוותנו ותמלא כל השמות שפגמנו בהם
ובזכות יוסף הצדיק יסד יסוד ציון תרוממנה קרנות צדיק. אל שרדי בזכות
יוסף יוסף שנית ידו ויגאלנו גאולת עולם במהרה בימינו אמן כן
יהי רצון:

¶ לוך נ"ט טהס טצטס טצועות:

יהר"מ יהוה או"א שאם פגמנו באיוו מו' בחי' מח דעת ז"א או בת"ת
שלו או באיזה בחי' דחסד דכללות מ' ז"א או בא' מו'
בחי' דכללות ה' גבורות דמ' נוקבא דז"א שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות
ספ"ע שספרינו בשבוע זו:

אנא מלך רחום ותנון הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך. וברב
רחמיך יתוקן אשר פגמנו בכבוד שכינת עונונו וגרמנו בעוצם
חטאתינו לגרום פירוד ח"ו וגם היינו מד' כתורת שאינם מקבלות פני
שכינה. לצנו ושקרנו ודברנו לשון הרע וחנפנו ודברנו בבית הכנסת
ובאמצע תפלה והפסקנו מד"ת לדברים בטלים וכזאת וכזאת הרבינו
לפשוע והיינו סבה להאריך גלות השכינה ובהעלותינו על לבבנו על אלה
חשכו עינינו ונמס לבנו בקרבנו. לכן עתה שבנו אליך בחרפה וכלימה
ולב נשבר ואנו מתחננים שתתמלא רחמים עלינו בזכות דוד מלך ישראל
ע"ה החתום במלכות וכל ימיו השתדל לחבר יהודים יחדיו. ואחרי
בטובך תקבלנו בתשובה ויתוקן כל אשר פגמנו. ותתן בנו כח ובריאות
לעשות נחת רוח לפניך תמיד ותשרה שכינתך עלינו ותגלה ותראה
מלכותך עלינו מהרה מלוד על כל העולם כלו בכבודך והיתה לה' המלוכה
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד במהרה
בימינו אמן:

אך לוך טג טצועות אחר כל הלימוד קמוך לעמוד כסמך יתפללו
תשלם זו:

רבש"ע מודים אנתנו לך על חסדיך הרבים אשר עשית עמנו ועם
אבותינו

אבותינו והיום הזה קרבתנו לפני הר סיני ובחרת בנו מכל העמים ורצית בנו ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי נאמן ביתך משה רעיא מהימנא. מה אנו ומה חיינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה ואלו פינו מלא שירה כים אין אנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבבות חסדיך הרבים והעצומים בכלל ופרט ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך לעד וכל החיים יודך סלה:

והנה הלילה הוּו קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים וכתובים ובווהר הקדוש לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך ולחבר הדודים יחדיו ואתה בטובך תרחם עלינו ותקבל לימודנו לרצון ובכח תורתך הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים ותצילנו מיצר הרע וקיים לנו מה שהבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מסייעין אותו פתחו לי פתח כחודה של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם אנא ה' חוס וחמול עלינו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך יתמידו ויתרכו עזרנו אלהי ישענו על דב"ר כבו"ר שמ"ך וחוקנו ואמצנו בתלמוד תורתך הקדושה ותזכנו לעסוק בתורה לשמה אנחנו וזרענו וזרע זרענו בקדושה ובטהרה ותזכנו לשמנה וארבעים דברים שהתורה נקנית בהם ותתן לנו כח לעשות חי"ל ותזכנו להתרחק מגאווה וכעס והקפד' ונכיר מעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה ותזכנו להתרחק מלשון הרע וחנופה ולצנות ושקר וכזב ומרמה ודבור חול בשבת ויו"ט וכל דיבור אסור ותזכנו להתרחק מתאות התענוגים ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכנו. ותזכנו להתרחק מכל דאגה ועצבות ושחוררה ונהיה שמחים לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים תקון נר"ץ בגלגול זה:

ויהר"מ יהוה א"ווא אב הרחמים אדון הסליחות שאם נגור עלינו ח"ו להכרת כהכרת רשעים יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך עלינו שיהא חשוב צערנו שנצטערנו הלילה הוּו וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גזר דינינו (יכוין גסס קרע שטן) ונהר יוצק יסודנו אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. ותחוס ותרחם עלינו

ואל

כף אחת

ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות
מין למעלה ולא תכרת נפשנו מלהורוג בבת זוגה בעולם הנשמות
כהכרת רשעים ח"ו ותשפיע עלינו הוד ישועה ורחמים מכתר עליון
להציל ממות נפשנו ולהחיותנו חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך
ותזכנו למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם ונזכה להיות מהעולים
והזוכים לחיי הע"ה ובכח שמך הקדוש **אאֵהלידה** תבטל מעלינו ומעל
כל בני ביתנו כל גזירות קשות ורעות ותשגיח עלינו בעין חמלתך שנאמר
בו הנה לא ינוס ולא יישן שומר ישראל. ויהיה הצער שנדרדנו שינה
מעיינינו בלילה הזו לתקון מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו.
ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקרא ארה בעון פגם הראות ופצנו
והצילנו מעונש חיבוט הקבר מהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים
בקבר ובצער שנדרדנו שינה מעיינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשנו
במשכנות מבטחים :

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה זו היא נפלאה
והשמות הק' היוצאים מכל מה שקרינו המה ימליצו טוב בעדנו
לקבלנו בתשובה ולקרוע רוע גזר דינינו ונפטר מכל צער וכל המקטריגים
אשר נבראו בעונותינו ימחו בכח קדושת תורתך הקדושה. אגא הבט
בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו לב נשבר ונזכה אלהים
לא תבוז ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשעינו ואתה בטובך תעורר
רחמך ויפן מצחא דא"א רעוא דכל רעוון במצח ז"א ועינא דא"א בעינא
דו"א ובכן יתבטלו כל הדינין והיו כלא היו. כי אתה חפץ בתשובת
הרשעים חננו ועננו ושמע תפלתינו י"לר כו' :

כב קלת אזכרות לחג השזועות צק"ד :

א ערצ שזועות ישתדל לטובל עכ"פ. וקודם הטזילס יגלח ראשו דוקא
צערצ שזועות ולא קודם כי כ"כ צק' הכונות האמיתי וכ"כ מ"ז
הרצ חס"ל ז"ל צכ"י זולת אס חל שזועות ציום א' סאז יגלח צע"ס כמ"ס
צמ"א צק"ד :

כף אחת

פז

ב אור שזועות יקדש ויאכל שיעור זכ"מזו לקיים מלות סעודת י"ט
ויצרך כהוגן ותכף ילך למקום הלימוד ויתחיל ללמוד הוא לצדו מנין
המלות של המצ"ס או הדרא זוטא או תהלים. וכאשר יזאוו בני חצורה
יתחילו צקדר הלימוד צלי הפסק:

ג אחר קריאת פסוקי תנ"ך כאשר יסד רצינו האר"י ז"ל ללמדו האדרא
רצא. ואח"כ קלת תהלים עד סמוך לעלות השחר:

ד אחר עמוד השחר יזהר שלא יאמר שום פסוק עד שלא יצרך צרכת
התורה והוף מצרכת על נטילת ידים יצרך כל הצרכות כו"ש רצינו
האר"י ז"ל:

ה יזהר שלא יתנמנס צק"ס ועמידה כלציא יקום וכארי לעצוד ה':
ו אחר תפלה יקדש וישתה רציעית מוזג צמים ויכוין לפטור צרכה
ראשונה מהקצ"י ויאכל שיעור פהצ"כ ויצרך על המנחה ועל היין:

ז ישתדל מחד ללמוד ציום קצלת התורה ואי לא אפשר מתוך כוזב
ראש צשינה יתח מעט ויקום ויחזור על לימודו כל היום כי גדול
וקדוש היום יום קצלת התורה ויעשה סעודת יו"ט ודעתו על התורה:

ח אם צר הכי הוה ישתדל לחדש חיזה חידוש צתורה והוא ס"ט להתחיל
לחדש ציום מתן התורה לכל השנה ואי לא ניסה צאלה ישתדל לידע
חידוש צתורה אשר לא ידעו מקודם:

ט אור שני של חג השזועות ישתדל לקצוע עת לתורה וכצר ידוע
מועשה שאירע למדן הק' ז"ל שעשו לימוד גם צליל שני:

יוד גם ציום השני יתאמן צתורה לדעת ר' יוקי ציום ז' צסיון כחנה
תורה וכצר ידוע מ"ש המנ"ע ז"ל:

יא המנ"ק ז"ל כתצ דציום השזועות הוה עוסק צחכנות האמת והוה
רואה סיומן יפה צמשנתו:

בג תפלה להולאת ס"ת צג' רגלים שתקן רצינו האר"י ז"ל:
רבש"ע מלא משאלות לבנו לטובה והפק רצוננו ותן שאלתינו וזכנו

לנו ולנשותינו ובנינו וכל ב"ב לעשות רצונך בלב שלם ומלטנו
מיצ"הר ותן חלקנו בתורתך וזכנו שתשרה שכינתך עלינו והופע עלינו

כף אחת

רוח חכמה ובינה. ויהר"מי א"וא שתוכנו לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשנו בקדושתך ותוכנו לחיים טובים וארוכים לימות המשיח לחיי העו"הב ותשמרנו ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא בעולם. והבוטח בה' חסד יסובבנוהו אמן:

כך קלת אזכרות לחג הסוכות:

א יטול ערב סוכות לטהר עלמנו זרגל הקדוש על כל פנים:

ב ישתדל צפוכה צעלמנו ועל כל פנים מוטב שיזכר שלא תהיה עשויה ע"י גוי וצפרט הסכך:

ג ישתדל לקנות ד' מינין ואחרוג ונשוח ולפרוע קודם החג ללאת י"ח אליבא דכ"ע שיקנה ד' מינין צקנין לאורייתא:

ד יזכר לישב צפוכה צשנחה לקיים מלותו ית' וגילו זרעדה וישתדל לתת לעניים ומסעודתו כי מלכד דכלל י"ט מוצה לתת מאכל לעני

נוסף גם הוא לכבוד האושפיזין. ואם לאו גדול עונו כו"ש זכר הקדוש:

ה ח"ה מנחה לכבוד זאכילה ושתיה ואל"ח ח"ו מנחה הנועדות כשז"ל:

ו אם יש לו לב לא יוליא הימים הקדושים של חול הנועד צשחוק והצללים. ומה גם כי עדיין הושענא רבה ושנחת התורה לפניו שהם ימי דין כושז"ל וזכר הקדוש מפוסק יותר:

ז אור הושענא רבה ישתדל אחד ללמוד כל הלילה התיקון הנהוג והכל הולך אחר החיתוס והוא גונר דין האדם וצשמניי עלרת מסיבת

הפתקין אי לזאת ליל הושענא רבה והיום לו צכח יגבר איש לעבוד את צוראו ולשוב צחשוצה כדת מה לעשות וה' לא יונע טוב להולכים צתמים:

כה כזר בודע חיוצ הזכירות צפה ובלבד וצקלרה הוזכרו צקונט' לצוקן שנייר צתפלה הכוללת רוב המלות שהם מותקיינים צתפלת שחרית

ואע"ג דרצינו האר"י ז"ל הזהיר לזכור קלת זכירות צאומרו וקרצתנו מלכנו. וכתב גדול אחד דכונתו לקיים הזכירות צפה. כזר אני עני כתצתי

על זה צקונטרים יוסף אומץ סי' כ"ג דכונת הר' האר"י ז"ל היינו לקיים ל"ת אל תשכה דהיינו צלב ע"ש ויש ראה לזה מנאי דקי"ל צא"ח סי' ש"ז

מותר לוור לחצירו הנראה שתעמוד עמי לערב הגם שצלבנו הוא שיעשה

כף אחת

פח

ונלככה לערצ נקרא הכהן שנותר ולא דיצור. ולכנ"ל. ויען כליתי ז"א
שלוותרים הזכירות ותפלה אחריהם שהיא צסוף ס' פועל לדק. כליתי
לסדר הזכירות ותפלה אחר כל זכירה יתק ונתוקנת וצסגנון אחר צס"ד:
ליקבה"ר הריני בא לקיים מצות הזכירות בפה לתקן שרש מצות אלו
במקום עליון לעשות נח"ר ליוצרנו ויהי נועם ה' אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

א הריני זוכר יצ"מ כמ"ש זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית
עבדים כי בחוק יד הוציא ה' אתכם מזה:

ויהרמ"י א"א שתתמלא רחמים עלינו לכבוד שכינתך והאר פניך על
מקדשך השמים למען אדני וכשם שבחסדך המרובים
הגדולים הגדלת את חסדך עמנו וגאלתנו וגאלת את אבותינו ממצרים
והעלית בכחך כל ניצוצות הקדושה אשר נפוצו שמה במצרים ולא
נשאר בה שום ניצוץ קדושה כן בחסדיך הגדולים תוציאנו מגלות זה
תקע בשופר גדול לחירותינו וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ
ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נטמעו בין הקליפות חיל בלע
ויקיאנו מבטנו יורישנו אל גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה ובא לציון
גואל ותבנה בית המקדש במהרה בימינו עשה למען שמך עשה למען
ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך עשה בזכות אברהם
יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף דוד וכימי צאתנו ממצרים הראנו נפלאות
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

ב הריני זוכר את השבת כמ"ש זכור את יום השבת לקדשו ויה"ר
מלפניך יא"וא שתתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל ותוכנו לשמור
יום השבת קדש כל ימי חיינו במחשבה ובדבור ובמעשה ותוכנו להתענג
בו כמ"ש וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד ויהיו כל מעשינו לשם
שמים ותצילנו מלחטוא ולשמור פינו ולשוננו שלא נדבר בשבת דיבור
של חול ושום דבור אסור ולא נחטא בשום מעשה אסור כלל. ותוכנו
ליחד זכור ושמור שב"ת לה' ולחבר הדודים יחדיו ותמשיך שפע קדושת
השבת יומשך עלינו בימי החול שפע קדושה ומהרה לעשות רצונך

כרצונך

כף אחת

כרצונך ולעסוק בחורה לשמה ובמצות וגמילות חסדים ותנאלנו גאולה
שלימה למען שמך בב"א:

ג והריני זוכר מעמד הר סיני כמ"ש רק השמר לך ושמור נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלכבך כל ימי
חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
באמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון
ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:

ויהרמ"י א"א שתתמלא רחמים עלינו ותטע אהבה ואחוה שלום
וריעות בינינו ובין כל ישראל ונהיה לאחדים כשם
שבהר סיני היה שלום בינינו כדכתיב ויחן שם ישראל נגד ההר כאיש
אחד באחדות גמור כן ברחמיך הרבים תזכנו להעביר ממנו שנאה
וקנאה ותחרות ונהיה אוהבים זה לזה ותשים שלום בינינו וכשם שבמעמד
הר סיני פסקה זוהמא ממנו וזככת אותנו וטהרתנו מכל טומאה וחלאה
וזהמא וקדשתנו בקדושתך כן ברחמיך הרבים תטהרנו מטומאתינו
ומוזהמתינו ותקדשנו במצותיך תטהר רעיונינו ולבנו לעבודתך וליראתך
ותטע תורתך בלבנו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא ותעורר לבנו
לאהבת תורתך ובכל יום יהיה בעינינו כאלו אנו מקבלים תורתך בדביקה
ותשוקה ותפיצה והאר עינינו בתורתך ותדבק לבנו במצותיך ותיחד
לבנו לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא ותגאלנו למען
רחמיך ותזכנו לקבל ולשמוע תורה מפיד כמ"ש וכל בניך למודי ה' ורב
שלום בניך ב"ב אמן כן יה"ר:

ד והריני מקיים מקרא שכתוב וזכרת את ה' אלהיך כי ה' הוא הנותן לך
כח לעשות חיל והריני מאמין שהכל ממנו ית' וכל הטוב שיש לנו
בין טובת הגוף בין טובת הנפש הכל מאתו יתברך אשר הגדיל חסדו
עמנו בכל צדקותיו וכרוב רחמיו יתברך ויתעלה:

ויהרמ"י א"א שתתמלא רחמים עלינו ותשפיע עלינו שפע ישועה
ורחמים ונהיה בריאים בבל רמ"ח אברינו ושם"ה גידנו לעבודתך
וליראתך ותצילנו מכל חולי ומכל כאב ומכל מיחוש ומכל מדות רעות

רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתינו אתה. ותשפיע טל העליון מתריץ מוליך נוצר ונקה דרך חיד וגרון לאו"א ומאו"א לו"א ומו"א להקל תפוחין קדישין משם ישתלשל ויגיע ויראה שפע ישועה ורחמים בכל העולמות ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מחנות ידיך ותפרנסנו לנו ולכל ב"ב פרנסה טובה וכלכלה מידך המלאה והרחבה בריות והיתר ונחת בלי שום עין הרע:

וברוב רחמיך תצילנו מכל חטא והרהור ואשמה ורשע ותוכנו לחזור בתשובה שלימה ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וג"ח ונעשה חיל מתורה ומצות ולא ימצא בנו ובזרעינו ובזרע זרעינו שום פגם ושום פסול ותקיים בנו מקרא שכתוב לא ימושו מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה וע"ע אמן כן יהי רצון:

ה והרני זוכר במרירות נפש כל אשר הכעיסו אבותינו להקב"ה במדבר ובפרט בעגל כמ"שה זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה':

והרי אנו בושיט ונכלמים מאד על מעשה אבותינו ועל מעשינו הרעים אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על כמה מרמ"ח מ"ע ועל כמה מש"ה ל"ת ופגמנו בנר"ץ ופגמנו במדות העליונות ובכל מסילות דרך השפעה השפע לנר"ץ אוי ואבוי לנו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. ועתה ברוח נשברה ונפש נמוכה וגוף כפוף אנו מודים לפניך ואומרים חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו והרי אנו שבים בתשובה:

ויהרמ"י א"א שתתמלא רחמים עלינו ותוכנו לחזור אליך בתשובה שלימה ותצילנו מיצ"הר ואתה ברוב רחמיך תטהר את כל אשר פגמנו ותתקן את אשר עיוותנו ותלקט אשר פורנו ותמלא את כל השמות שפגמנו בהם עורנו אלהי ישענו על דב"ר כבוד שמ"ך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

כף אחת

ו' והריני זוכר זכירת המן שהאכיל הקב"ה את אבותינו במדבר כמ"ש
וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר
למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך התשמור מצותיו אם לא
ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך
למען הודיעך כי לא על הלחם לברו יהיה האדם כי על כל מוצא פי
ה' יחיה האדם:

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו וכשם שרחמת על אבותינו
במדבר ומנך לא מנעת מפיהם והיו פנויים לעסוק
בתורה כן ברחמך הרבים תצילנו מכל טרדא ומכף כל אורב ואויב
ומכל חולי ונזיה פנויים לעסוק בתורתך הקדושה ואתה ברב רחמך
תחון ותחמול עלינו ותתן לנו ולכל בני ביתנו לחם לאכול ובגד ללבוש
כשם שנתת פס"ת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש
ת"ם כי אתה האל הטוב חון ומפרנס ומכלכל בחסדיך לכל בריותיך
כדכתיב פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נתן לחם לכל
בשר וכתיב טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהר"מי או"א שנהיה
אנחנו וכל בני ביתנו בכלל הרחמים והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי
ובריוח כי רחום אתה יהיו לרצון וגו' :

ז' והריני זוכר מה שעשה הקב"ה למרים הנביאה כמ"ש זכור את אשר
עשה ה' אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. (ספ"ט ז"ל סוף ט' ע"ג)
פירוש התבוננו מה אירע למרים הנביאה שדיברה באחיה שהיתה
גדולה בשנים ממנו וגדלתו על ברכיה וסכנה בעצמה להצילו מן היס
והיא לא דיברה בננותו אלא מעתה שהשותו לשאר נביאים והוא לא
הקפיד ואעפ"כ מיד נענשה בצרעת:

ובכן יראה ורעד יבא בנו על כל אשר חטאנו עוינו ופשעינו ודיברנו
לשון הרע על חבירינו ועל הגדולים וטובים ממנו ועל חכמי
ישראל אוי לנו אהה על נפשנו ופגמנו בלשון גם בשקר וכוב וליצנות
וחנופה והיינו מכלל ד' כתות שאינן מקבלות פני השכינה על זה היה
דוח לבנו על אלה חשכו עינינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה

ושבים בתשובה ומבקשים מחילה וסליחה וכפרה על אשר נואלנו ואשר חטאנו עוינו ופשענו :

ויהרמ"י או"א שתמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו ופשעינו ותזכנו לחזור אליך בתשובה שלמה ותזכנו לשמור פינו ולשוננו בכל מכל כל וישוב לאיתנו הראשון ולא ירח ממנו נידח אמן כן יהי רצון :

ח והרי אני מקיים מצות זכירת עמלק כמ"ש זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויונב כך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

רבש"ע יחרר לבנו ויתר ממקומו אשר כביכול אין השם שלם ואין כסאו שלם עד שימחה זכר עמלק זה כמה מאות שנים אוי לנו כי חטאנו והן בעון חוללנו חולין הוא לנו כי עונותינו הטו אלה לעכב מחיית עמלק מה נדבר ומה נצטרך ובלב נשבר ונדכה אחאנו לחלות פניך אנא ה' עשה למען שמך הגדול ותכניע ותמחה את זכר עמלק ותאבר כל זכר למו וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו במהרה בימינו אמן :

ט והריני מקיים מצוה לזכור שהציל ה' את אבותינו מבלק ובלעם כמ"ש עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו ובלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה' :

רבש"ע מודים אנחנו לך על כל הטובות והנסים והנפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו ובכלל רחמך מה שהפלת לעשות לאבותינו כמדבר והצלתם מבלק ובלעם והפרת עצתם וקלקלת מחשבותם ולא נתכעסת בימים ההם וכתיב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

כף אחת

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו יהי חסדך ה' עלינו כאשר
יחלנו לך ותפר עצת אויבינו הפר עצתם וקלקל
מחשבותם והשב גמולם בראשם ולא תעשנה ידיהם תושיה ופצנו
והצילנו מכל צרה כי בך בטחנו ובחסדך הגדול באמת נשעננו ובשמך
נעזרנו הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קיינו לך חוס ורחם כי שמך נקרא עלינו וקיים לנו מה שהבטחתנו
ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם
להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם יהיו לרצון אמרי פי וגו':
יוד הרינו וזכר את ירושלם כמ"ש אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי:

ויהרמ"י או"א שתרחם על ירושלם עיר הקדש העיר אשר בחרת
ועל מקדשך ברחמיך הרבים וקיים לנו מה שהבטחתנו
בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנם או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך
כונן בית מקדשך על מכונו הראינו בבנינו שמחנו בתקונו והשב שכינתך
לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירם ולומרם במהרה בימינו אמן:

בו סגולה להולך בדרך.

נלחתי כתוצ. שיאנר קודם שיסיים העמידה מזמור למנצח צנגינות וכו'
אלהים יחנונו צלחת הנזורה כתוצה על קלף:

זך סגולה להצלחה.

יקרא בכל יום פ' וישלח עד סם הנקוס סוכות כן כתב צמדש תלפיות
דף קכ"ט וכן הוא צמנסגים מסכ"ל ז"ל:

כח סגולה לשמירה.

יקרא אות ק' נש"צ קראתי בכל לב עד לעולם יקדתם וחס"כ ישמר:
יהרמ"י או"א שתשרה שכינתך עלינו ותרחיק ממנו יצהר של רוח
זגונים

זנונים רוח מחשבות רעות והרהורים רעים רוח של שחוק
 רוח דברים בטלים רוח יגונות ואנחות רוח שקר רוח תועה
 רוח משחית רוח חבלה רוח קטב מרידי רוח אש של עצמות רוח
 חזוית רוח טומאה רוח עושים וכל רוחות רעות כולם יתבערו ויתבטלו
 ממני אתה סתר לי וכו' אחישה מפלט לי מרוח סועה מסער ה' צבאות
 עמנו וגו':

כח לכל כויה צין צלם צין צרותהים תקף ומיד יאמר זכונה גדולה
 יצרכך ה' וישמך ג"פ יאכר ה' פניו אליך וישונך ג' פעמים ישא ה'
 פניו אליך וישם לך שלום ג' פעמים צדוק ומנוסה:

ל לחן ולחסד.

אחר תפלת שחרית יאמר. האזינו השמים ולדברה ותשמע הארץ אנכי
 פי יערוף כמטר לקמי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביצים
 עלי עשב כי שם ה' אקרא הצו גדול לאלהינו:

יהרמ"י או"א שתעשה למען רחמיך ולמען קדושת פסוקים אלו
 והשמות הקדושים שבהם ותתננו לאהבה לחן ולחסד
 ולרחמים בעיני כל רואינו ויהיו דברינו נשמעים לעבודתך ויהיו כל
 מעשינו לש"ש ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אכ"ר:

לא לחם לעין הרע ומנוסה:

משציע אני עליכם כל זמן עינא זישא עינא אוכמא עינא לרובא עינא
 תכלתא עינא ירוקא עינא ארוכה עינא קלרה עינא רחצה עינא לרה
 עינא ישרה עינא עקומה עינא עגולא עינא שוקעת עינא זולעת עינא
 רואה עינא מצטת עינא צוקעת עינא שואצת עינא דכורא עינא דנוקצא
 עינא דאיש ואשתו עין דאשה וצתה עינא דאשה וקרובתה עין דצמור עין
 דזקן עין דזקנה עין דצתולה עין דצעולה עין דאלמנה עין דנשואה עין
 דגרושה כל זמן עינא זישא שיש צעולם שראתה והציתה ודצרה צעין הרע
 על פנ"פ גזרנא ואשצענא לכון צהסור עינא עילאה עינא קדישא עינא
 חדא עינא חורא עינא דאיהי חיוור גו חיוור עינא דכליל כל חיוור עינא

דכלא

כף אחת

דכלל ימינא עינא פקיסא עינא דאשגמותא תדירא עינא דכלל רחמי
עינא דחיבי רחמי גו רחמי עינא דכליל כל רחמי עינא דלית עלה גבניני
עינא דלא אדמיך ולא נאים עינא דכל עינין זישין אהכפיין ואהטמון גו
סיפין מן קדמוסי עינא דנעיר לישראל כדכתיב הכה לא ינום ולא יישן
סומר ישראל וכתיב הכה עין ה' אל ירחיו לנחלים לחסדו צההיא עינא
עילאה גזרית ואשנעית עליכון כל מין עינא זישא שתקורו ותערקו ותצרחו
ותרחיקו מעל פז"ס ומעל כל ז"צ ולא יהיה לכם כח לשלוט בפ"צפ וצכל
ז"צ לא זיוס ולא צלילה לא צהקיץ ולא צחלוס ולא צסוס אצב מרמ"ח
אצרו ולא צסוס גיד מוסק"ה גידיו מהיוס ולעולם אכס"ו אהה סתב לי
כו' יושב צסתב כו' :

לב לרפואה ולכל דבר יאמר.

הריני מתנדב שמן למאור לעילוי נשמתו של רבי מאיר בעל הנס
כדי שהקב"ה בוכות רבי מאיר בעל הנס יצילני לי ולאשתי מכל
חולי ומכל כאב ונהיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים ויצילנו מכל צרה
ומכל מיני פורענות ויאררך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודתו יתברך
אלהא ררבי מאיר ענני (ג"ס) אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי
חנני ה' כי אליך אקרא כל היום עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך עשה למען ימינך עשה
למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי :

לב סגולה אמתית לכל ענין הוא להיות עניו צומת מלכ ונפש וליתן
דקה כפי מוסת ידו ולעסוק בתורה לשמה וסימוך על"ת ה' היא
תקום עלת ר"ת ענוה לדקה תורה היא תקום. ה' צרחמי יזכנו להכיר
ניעוטי ערכנו ושפל מלצנו ולעסוק בתורתו תורת ה' :

ת"ו ש"ל ב"ע

התהלה והתפארת לחי העולמים :

יוסף בסדר

סימן א תקון לפני שראה קרי ליל כפור:

מי האיש החפץ חיים:

א נצור לשונך מרע יזהר שלא לדבר לשון הרע שקר לילנות

מנופה כי אינו רואה פני שכינה. ופוגם

ברית הלשון ודאי יצא לפגום ברית המעור:

סוד מרע יזהר להתרחק מן הנשים כמ"ס צ"ש"ע ח"ה סי' כ"א וז"ל

לריך האדם להתרחק מהנשים מאלד מאלד ואסור לקרוץ צידו

או צרגליו ולרמוזו צעיניו לאחד מהעריות ואסור לשחוק עמה להקל ראשו

כנגדה או להציע ציופיה. ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שערה

וע"ש שהאריך וכל זה מן הדין. וכתב רצינו יונה למסתכל בגשים הוא

מנוטות לדבר אחד. וזהו מן הדין:

ועשה טוב יתענה ג' תעניות לנופים בתחילת חשון (ויש מי שכתב

שיתענה אחר יו"כ קודם סוכות):

ב ואח"כ יתענה כל משמרה בכל שנה זו:

ג ויתן לדקה בכל יום תענית:

ד ויתפלל תפלה זו בדומה ציום התענית:

רבש"ע אדון הסליחות הריני ירא ורועד על כל חטאתי עונותי ופשעי

שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ובפרט אשר פגמתי באות

ברית חקודש חותמא דמלכא קדישא ופגמתי בשמות הקדש בכמה

מיני פגמים. אוי לי אהה על נפשי מה אעשה כי יקום אל וכי יפקוד

מה אשיבנו. בושתי מאד ונכלמתי ונפלו פני אין לי פה להשיב ולא

מצח להרים ראשי וירא אנכי ופחד אלהים נגד עיני ואש חוקד בקרבי

וצער הגוף לא פלמ אמנם ידענו כי אל רחום אתה ומרחם על בריותיך

ואתה חפץ בתשובת השבים ולא במיתתן. ובכן הנה באתי בלב נשבר

ונדכה להתחנן לפני כסא כבודך. אנא מלך רחום וחנון התמלא עלי

רחמים

יוסף בסדר סימן א

רחמים עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אני
ותחזור חתירה מתחת כסא כבודך להחזירני בתשובה שלמה לפניך
ובטל מעלי כל גזירות קשות ורעות (יכין צסס קרע שמין) ובצדקותיך
תוציא מצרה נפשי יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. ואל תקחני
מן העוה"ה עד מלאת ימי שנותי שבעים שנה ותאריך אפך עמי ותחן
לי חיים ארוכים חיים של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים
של פרנסה טובה חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושח
וכלימה חיים שיהא בי אהבת תורה לשמה ויראת חטא. ויהא מיעוט
חלבי ודמי המתמעט בתעניתי היום כחלב מונח ע"ג מונחך. ותמחול
ותסלח ותכפר כל חטאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי באות
ברית קודש ואתה בטובך תרחם עלי ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר
נתפזרו ע"י בין הקליפות למקום קדושה בכח שם (יכין חב"ו) היוצא
מפסוק חי"ל בל"ע ו"יקיאנו ובכח שם (בי"ש גימטריא אדה"ה) היוצא
מפסוק כי ב"י חשק ואפלטמה"ו ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי
נפשי כי אני עבדך ויעמדו מליצי יושר להכניס תפילתי לפניך. לב
נשבר ונרכה אלהים לא תבוז ועשית אשר אלך בחקיך והצלני מיצ"הר
ומכל הרהורים ומחשבות רעות. וטהר רעיוני ולבי לעבודתך לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי חננו ועננו ושמע תפלתנו כי
אחה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה:

ה יזכר לקרות ח"י פדקי ונסכה צכל יום כי הוא תיקון לפגם הצרית
לפחות צנסה זו:

ך יזכר ללמוד לפחות צכל חדש לילה אחת כולם כי הוא תקון למי
שנתחייב כרת. ולא ידע שימה צטלה כלל ואם יהיה ליל הסעי הוא
מוקוגל יותר לפגם הצרית:

ז יזכר לכיין צעמידה וצרכות הסכיין להצין מה שמוזיל ומפיו:

סימן ב. סדר לחברה קדושה שרצו ללמוד לילה אחת.

כולה לתקון כרת:

א יזכרו להתפלל ערצית צמצרה ומתקף אחר ערצית יתחילו הלימוד:

ב יזכרו שלא יאכלו כלל אונס ישתו קאהצ"י ומים:

ג יאמרו צהכנעה וידוי כו' מה לאמר כו':

ך קודם לימודם יאמרו תפלה זו:

ל'יקב"הו הנה אנחנו באים הלילה הוּו ללמוד תורתך הקדושה בלב
 נשבר כי ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך
 וימס לבנו בקרבנו ויהי למים. אמנם ידענו כי אל רחום אתה וחפץ
 בתשובת השבים זאת היתה לנו לבא בשפל רוח וחלישות חיל ונמיכת
 קומה לעתוד ולרצות לפני כסא כבודך ויה"ר מלפניך יא"א שתתמלא
 רחמים עלינו ועל כל ישראל עמך אשר בעיר זו (פ) כגודל צדקותיך
 וכרוב רחמיך ותמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו.
 ויהי רצון שיהיה לימודינו זה נחת רוח לפני כסא כבודך ובפרט מה
 שאנו לומדים בס' הקרבנות בדניי כריתות יהמו נא רחמך ותעלה עלינו
 כאלו הקרבנו הקרבנות אם נתחייבו בהם והצילנו מכל מיני כרת ותוכנו
 להשלים תקון נר"ץ בגלגול זה ומה שאנו לומדים קריאה נאמנה בסוד
 היסוד צדיק חי יהא לימודנו נחת רוח לפניך ויתוקן מה שפגמנו ביסוד
 והרע בעיניך עשינו וכרב רחמיך תמלא כל השמות שפגמנו בהם
 בהיות מרשיעי ברית קדש ותוכנו לשוב אליך בתשובה שלימה ועל כל
 עם הקהל ישראל אשר בעיר הוּו תכפר ותצילנו משמד ומשבי ומבוזה
 וממצור אב הרחמן אל תבוז עונותנו תן שלום בארץ תן שלום במלכות
 ונהיה שקטים לעבודתך וליראתך אנס"ו:

ה סדר הלימוד:

א נס' כריתות וכל המשניות צמחון ונעימה:
 ב ילמדו נוסכחות שכ"ת חיים. חולין. יומא. ידים. וקולות:
 ג ילמדו המצ"ס ה' שגגות כל י"א פרכים הראשונים:
 ד אם הוא ליל הששי ילמדו זהר תקון היסוד עד חלות וכבר נסדרו
 זכרם חמד צמלק הוד צרית ע"ש. ואם הוא צלילה אחרת ילמדו
 אדרא רצא וזועא:

ה תקון חלות כמ"ס צדשים לצקרים:

ו תהלים עם התפלה חדשה (ואם ח"ו יש חזיה לרה צעיר יאמרו ל"א
 פעמים ויהי נועם. וי"צ פעמים יעקב עם התפלות כמ"ס צנסמן
 ליאיר):
 ז מקראי

יוסף בסדר סימן ב

ז ונקראי קדש ציטוד הציטוד צחדשים לצקרים. ואם אינו ליל ששי
ילמדו הלכות תשובה וסדרונ"ם ורשית חכמה סער הקדושה ולא
יאמרו טוס פיוט:

ח ובעלות השחר יאמרו תפלה זו:

יהר"מ יהרה א"ו אב הרחמן אדון הסליחות שתתמלא רחמים עלינו
ואם נגזר על שום אחד ממנו או מבני ביתנו בבית דינך
הצדק להכרת בהכרת רשעים בכרת הנמשך מכתר דקליפ' (כרת'אל
גם סמנחש שטן עם האותיות וג' כוללים גימ' כרת עם הכולל)
אנא יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך עלינו ועל כל ישראל אשר
בעיר זו ויהא חשוב צערינו שנצטערנו הלילה הזו במיעוט אכילה
וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גזר דינינו ונהר יוצק יסודנו אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא
כרת דשני ולא תכרות נפשינו מלהעלות מיין נוקבין למעלה ולא תכרת
נפשינו מלהודווג בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו. ותשפיע
עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו אור ישועה ורחמים מכתר עליון
להציל ממות נפשינו ותכרית כל אויבינו הקמים עלינו ותפר עצתם
ותקלקל מחשבותם לא יקדמו על העיר הזו מגן ולא ישפכו עליה סוללה
ותשקוט הארץ ונזכה ונחיה חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך
ונזכה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם ותוכנו להיות מהעולים
והזוכים לחיי העולם הבא ולמען שמך הקדוש (אאהלידה) תבטל
מעלינו ומעל כל ישראל אשר בעיר הזו וכל גבולה כל גזרות קשות
ורעות ותשניח עלינו לטובה בעין חמלתך שנאמר בו הנה לא ינום ולא
ישן שומר ישראל ויהיה הצער שנדרנו שינה מעינינו בלילה הזו לתקן
מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו ונפטר מהתגלגל נפשינו
בעוף הנקרא רא"ה בעון פגם הראות ופצנו והצלנו מעונש חיבוט הקבר
מהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר. ובצער התנודד שינה
מעינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשינו במשכנות מבטחים וכל שמותיך
הקדושים היוצאים מכל אשר קרינו בלילה הזו. והתורה הקדושה

שלמדנו

שלמדנו הלילה הוּוּ המה יליצו טוב בעדינו לקבלנו בתשובה שלימה
 ותקדע רוע גור דינינו וגור דין ישראל אשר בעיר הוּוּ וכל גבולה
 ותושיענו מכל צרה (ויכין נשס קר"ע שט"ן) וכל המקטרגים אשר
 נבראו בעונותינו ימחו על קדושת לימוד תורתך הקדושה. אנא הבט
 בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו ויצאו מים חיים
 מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר
 אלהים לטהרינו מכל חטאתינו עונותינו ופשעינו ואתה בטובך תעורר
 רחמיך ויפן מצחא דאריך אנפין רעוא דכל רעוין במצח דו"א ועינא
 דא"א בעינא דו"א ובכן יתבטלו הדינין והיו כלא היו. כי אתה חפץ
 בתשובה ומלך רחום אתה חננו ועננו: ועננו ר"חום ח"נון ש"ומר תזמך
 מ"ציל פ"ורה (יכין רח"ש תמי"ף) חום ורחם עלינו ושמע הפלתנו
 עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען
 קדושתך יהיו לרצון אמרי פי וכו':

ו יאמר פיוט ידיד נפש:

י"ד יתנו לדקה קודם תפלה:

סימן ג. לשובבים:

שאל שאל איש אחד שהיה רולה להסענות שווצים וירא כי לא יכול
 כי יש לו חולאים גם שיצה זרקה זו. ולכן צעלמו ליער מה
 יעשה לתקן נפשו ולנצחתי לו דמליחות זה לעת זקנה ונסובלי חולאים
 יש לו תקנה לפדות כל יום תענית צמון. ואלע"ג דמדצרי מו"ה ה' חס"ל
 ז"ל וצסו"ת נאמן שמואל מנזרח דהפודה תענית יכול לפדותו צסלף כסף
 מ"מ נכאה צעיני שיתן על כל תענית ד' גרלסייחס צמטצע טוסקלנה
 שהול דצכ חסוצ קלת וסידרתי לו שיתפלל צכל יום תפלה זו:

רבש"ע בושתי מאד בחרפה וכלימה על כל חטאתי עונותי ופשעי
 ובפרט על אשר פגמתי באות ברית קודש בהרהורים רעים
 עד אשר הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני הסט"א נקר"א נ"קראתי כמה
 פעמים אוי לי אהה עלי. וברוב רחמיך הודעתני ע"י עבדיך לתקן

יוסף בסדר סימן ג

נפשינו על צו"ם מה במספר ומפקד שמות הק' אשר פנמנו בהם
להתענות מ' יום בזמן הזה כמספר ארבעה יודין דשם ע"ב. וגלוי וידוע
לפניך כי חפץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל
כחי להתענות תעניות מ' יום רצופים ולכן אני מפריש היום ארבעה
פרוטות כסף לצדקה כי כן יסרו עבדיך לפרות בכסף כל תענית ובכן
יהר"מ יא"א שתעלה עלי כאלו התענית היום ותהיה חשובה הצדקה
שאני נותן בעבור התענית כאלו התענית ומיעוט ממוני יהיה במקום
מיעוט חלבי ואתה בטובך תמלא כל השמות שפגמתי בהם בז"ל או
בקרי ותציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו על ידי בין הקליפות
חיל בלע ויקיאנו (חבו) מבטנו יורישנו אל ותחזיר כל ניצוצות הקדושה
למקום קדוש למען רחמך: עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה
למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי:

ובכל יום ילמוד פכסיות סקצנות ככתוב צושמרת פסרס וילמוד
לפחות ס' אחד מטהלים בכל יום. וילמוד משניות צסדר פכרות.
וילמוד זכר צתקון היסוד ככתוב לעיל:

סימן ד. נוסח הודאה על גס:

מודים אנחנו לך ה' אלהינו ואלהי אבותינו על כל הנסים והנפלאות
והתשועות שעשית עמנו מעודינו עד היום הזה ובכלל רחמך
רחמת עלינו והוצאתנו מאפלה לאורה (יפכע הכס למינסו) ואתה ברוב
רחמך הפלאת חסדיך והפרת את עצתם והצלחנו ומלטתנו מה אנו
מה חיינו שעשית עמנו חסדים גדולים כאלה ולכן אני אומר בעדי
ובעד כל הקהל אשר בעיר זו. ברוך הגומל לחייבים טובות שנמלנו
כל טוב:

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעודי. ארומך ה' כי דליתני ולא
שמחת אויבי לי. אשירה לה' כי גמל עלי. אשירה לה' כי
גאה גאה עני וזמרת יה ויהי לי לישועה. זה אלי ואנוהו אלהי אבי
וארוממנהו

וארוממנהו. מי כמכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא. ה' ימלוך לעולם ועד. ארחמך ה' חוקי ה' סלעי ומצודתי ומפלטני אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי. מהולל אקרא ה' ומאויבי אושע. הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה. ואני בה' אעלוזה אגילה באלהי ישעי. אלהים ה' חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי. ה' אלהי אתה ארוממך אודה שמך עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן. חודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ואלו פיננו מלא שירה כים ולשונונו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקים להודות לך ה' אלהינו ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים. ממצרים גאלתנו ה' אלהינו מבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו. ומכף כל אויב ואורב ומלחמה ומצור הושעתנו עד הנה עזרונו רחמך ולא עזבונו חסדיך על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפנו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו תמיד. ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך הטוב שמך ולך נאה להודות. שיר המעלות לולא ה' שהיה לנו כו':

סימן ה:

זה היה נעשה שהיה צעיר ח' ישראל זלרה והיה עשרה צעזת והלכנו צרכו עשרה יחידים שיתענו עשרה צעזת ונצטוד יום וילמדו זלילה וזיוס ויתפללו להלל העיר. ואני העיר קדתי הסדר הזה:

יוסף בסדר סימן ה

גוסח קבלת התענית:

רבוץ כל העולמים גלוי וידוע לפניך שאנו מתענים למחר יום עשרה בטבת ככל השנים כאשר תקנו רז"ל והנה אנחנו מקבלים התענית מבעוד יום זה ולהתענות כל הלילה ולצרפה לתענית הפשוט של עשרה בטבת שיהיה הכל כ"ה שעות נלכה עד כ"ה להתפלל לפניך על ישראל אשר בעיר זו להצילנו מצרתינו ולהושיענו. ויהרמ"י או"א שתקבל ברצון תעניתנו ותתן בנו כח ובריאות לעמוד על המשמר ותרצה ענויינו ותענה עתירתנו כי אל רחום אתה ואתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

אחר ערבית יאמר תפלה זו קודם הלימוד:

ליקב"הו הנה אנחנו באים ללמוד בתורה בלילה הזו בלב נשבר וענוי נפש לבקש רחמים עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו כי בצרה גדולה אנחנו ויהרמ"י או"א שתעשה למען רחמיך ולמען זכות תורתך הקדושה ותצילנו מצרתנו ותבטל מחשבות שונאינו ותפר עצתם ולא תעשנה ידיהם תושיה ומלטנו משמד ומשבי ומביוה ומלחמה ומצור. תן שלום בארץ תן שלום במלכות אל שדי יאמר די לצרותינו וזכות התורה יגן עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר הזו ותעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הכונות הראויות לכיון בלימודינו ויהיה נחת רוח לפני כסא כבודך ותתן לנו כח ובריאות לעמוד על המשמר עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך כיר"א:

א ילמדו צמטניות מסכה' סס'י ישע י"דים ישי" צועות ע"ר כין:

ב ולח"י משניות סדר קדשים ולדכא רבא וזוטל:

ג ובחלות ילמדו תקון חלות:

ד ולח"כ ל"א פעמים ויהי נועם ככתוב כלפוקן שזיר:

ה והתהלים צמח מלה צמלה עם התפלה חדשה סנדפסה צמחלים סנדפסו נחדש:

וּסְפָרָה לְנִיעוּתָהּ וְלֹא יִאֻמְרוּ בַחֲקוֹן חֲלוֹת כִּי אִם עַל הַיְכָלִי עוֹרָה נֹא:
 ז' וְצִוּוּ הַלֵּילָה אִם יֵשׁ שָׁהוֹת יִלְמְדוּ וְנִשְׁמִיּוֹת מִקְדָּר טַהֲרוֹת וְלֹא יִאֻמְרוּ
 בַּקְּשׁוֹת כִּי אִם יָדִיד כִּפֶּשׁ:

צוּם אֲחֵר הַתְּפִלָּה יִלְמְדוּ קֹדֶר מִשְׁמַרְתָּ הַטַּהֲרָה וְצִוּוּהָה לִפְנֵי ס"ת יִאֻמְרוּ
 י"ג פְּעוּמִים יַעֲבֹךְ עִם הַכּוֹנוֹת כַּחצוֹ צְלִפְוִן שְׁמִיר:

סימן ו :

מ"כ וּמ"י מִר זִקְנֵינוּ הַרְצַ עִיר וּקְדִישׁ צַעַל חֶסֶ"ל לַכַּחצוֹ עַל קִלְקָף נֶסֶח
 זֶה וְלִיתָן אֲלֵל הַיּוֹלְדָת וְטוֹב מֵאֵל לְשִׁמְיַת הַיּוֹלְדָת וְהַצֵּן צַסֶּס ה' אֲלֵהִי
 יִשְׂרָאֵל:

אֲלֵהֶן זְכוֹר לְטוֹב הַיָּה מֵהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ וּפְנַע בְּלֵילִית וְאִמְרָה לֵה טַמְאָה אֲנֵה תִלְכִי
 אִמְרָה לוֹ אֲנִי הוֹלַכְתָּ לְבֵית הַיּוֹלְדָת פּב"פ לְתַת לֵה שְׁנַת הַמּוֹת
 וְלִקְחַת אֵת בְּנֵה לְאֲכָלוֹ אִמְרָה לֵה תְהִי בַחֲרָם עֲצוּרָה מֵאֵת הַשֵּׁי אֲבָן
 דוּמָה תְהִי עֲנַתָּה וְאִמְרָה לוֹ אֲדֹנִי הַתִּירֵנִי וְאֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי בְשֵׁם ה' לְעוֹבֹב
 דְרָכֵי זֹאת וְכֹל זִמָּן שְׁאֲנִי רוֹאָה אוֹ שׁוֹמַעַת אֵת שְׁמוֹתַי מִיַּד אֲבִרָח וְעַתָּה
 אֹדִיעֵ לֶךְ שְׁמוֹתַי וְכֹל זִמָּן שְׁיִזְכִּירוּ אֵת שְׁמוֹתַי לֹא יִהְיֶה לִי כַח לְהִרְעֵ
 אוֹ לְהוִיֵק וְנִשְׁבַּעְתִּי אֲנִי לְגַלּוֹת אֵת שְׁמוֹתַי לֶךְ וְתַנֶּם לְכּוֹתָבִים וְלַתְלוֹת
 אוֹתָהּ בְּבֵית הַיּוֹלְדָת אוֹ הוֹלֵד וּמִיַּד אֲנִי בּוֹרַחַת וְאֵלוֹ הֵם שְׁמוֹתַי:

"שְׁטֵרִינָא" לֵילִית "אֲבִיטוֹ" אֲמִיוּו "אֲמִיזְרָפוֹ" קִקְשׁ "אֲוֹרֶם" אִיק "פּוֹרוֹ" אִיילוֹ
 "פְּטֵרוּטָא" אֲבָכוֹ "קְטָא" קְלִי "בְּטַנָּה" תְּלַתוֹ "פְּרַטְשָׁה":

וְכֹל מִי שְׁיֹדַע שְׁמוֹתַי אֲלוֹ מִיַּד אֲנִי בּוֹרַחַת מִן הַתְּנוּק וְתֵלֶה צְבִית הַיּוֹלְדָת
 אוֹ הַיֵּלֵד זֶה הַקְּמִיעַ וְהַיֵּלֵד וְגַם אֲנוֹ לֹא יִנְזָקוּ מִמֶּנִּי לְעוֹלָם אֲל"א סֶס"ס:

סימן ז :

וּנְלַחֲמֵי כַחצוֹ צַגְנָזִי הַמְּקוֹבָלִים כ"י אִם יִתְפַּלֵּל הַאֲדָם לְשֵׁם אֲהִי אֲשֶׁר אֲהִיָּה
 צַכֵּל דְּצַר שְׁצַעוֹלָם. לַחּוֹלָה. לְצַנִּים. לַחֲמוּמָה. לְצַכִּירָה. לְפַרְנָסָה. לְהַנְלֵל
 מִקְּעַר הַיָּם וּמִקְּכַת דְרָכִים. וְלַכֵּל דְּצַר רַק שִׁיָּה טַהֲרוֹ וְיִאֻמְרָ צְכוּנָה:

יְהִי ר"מ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה (יְכוּיָן קְצַלְתוֹ כִּי יֵשׁ

יוסף בסדר סימן ז

זו ד' חותיות חלף הא יוד הא . כמו גדול פשוט ומורכב לכל דבר
קודו כי אהיה מורה על קוד האלהות שהיה הוא ויהיה וזהו אהיה
אשר אהיה כ"ל אני הוא והייתי ואהיה אני הוא עתה והייתי לשעבר
ואהיה עד סוף הכל כ"ז יכוין צמחשבה) שתרחם עלי ותעשה . וישאל
צקשתו בלשון צדור וכן יאמר ג"פ והארכו הנקובלים צדק מאל :

סימן ח :

קבלה נרכינו יהודה החסיד זל"ל שכל האומר ג' פסוקים סמינך אני
ציושר ולנפדע צכל יום נלול ונכל לרה :

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה . סלה תסובבני פלט
רני תצרני מצר לי סתר אתה . בטחו בה' עדי עד כי ביה ה'
צור עולמים . עולמים צור ה' ביה כי עד עדי בה' בטחו . ה' עוז לעמו
יתן ה' יברך את עמו בשלום . בשלום עמו את יברך ה' יתן לעמו עוז ה' :

סימן ט :

נ"כ צכת צ ונקובל מי סאומר פ' אלו ינלל ונכל לרה :
יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו . יהי שם ה' מבורך מעתה ועד
עולם . המביט לארץ ותדעד יגע בהרים ויעשנו . רומה על השמים
אלהים על כל הארץ כבודך :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך ובכות
פסוקים אלו ושמות הקדש אשר בהם ושמות הקדש הרמזים
והמצורפים בהם תרחם עלינו ותצילנו מכל צרה ותרצנו ברחמיך הרבים
אנסי :

סימן י :

נלחתי כחוצ צספר קדמון כ"י עוז לוור צכל יום פסוקים אלו סתחילתם
חותיות סכמה ויועיל לפתיחת הלצ :

חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך . כלתה לתשועתך נפשי לרברך יחלתי .
מה

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. הורני ה' דרך חקיך ואצרנה
עקב: ולא"כ יאמר:

שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דורך
מיין. לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:

סימן יא:

ונלחתי כחוצ לשמירה יאמר אחר תפלה פסוקים אלו שסימננו לוי"ה
לישועתך יכוין צממות הקדש צאופן זה:

לישועת כקו יתי יהוה. לישועתך ה' קויתי. קויתי לישועתך ה'.
קויתי ה' לישועתך. ה' קויתי לישועתך.

ה' לישועתך קויתי: (ובכל פעם יכוין השמות המז' ויהי בנסוע הארון ויאמר
משה קומה ה' ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ובנחה יאמר שובה
ה' רבבות אלפי ישראל: וברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחונך.
ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. (ויכוין צממות הקדש היולאים מהס
צמילופי ח"צ) אנקתם פסתם פספסים דיונסים: הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפתח כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

סימן יב:

עוד ונלחתי כחוצ צספר כתיבת יד האי מאן דצעי לנלכת צעסקיה צכל
דוכתא דהוא אזיל לינא צלפכא תלת זמני ונזמור זה קודם ללכת הסנע
ויתחיל ויאמר:

למנצח בנגינות מזמור ד'רוד בקראי ענני אלהי צדקי וגו' עד לבטח
תושיבני:

וצתר הכי יאמר:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו למען שמך הגדול היוצא
מהמזמור הוה שהתפללתי אליך תשמע לקול שועי ולתפלתי כשם
ששמעת לקול מי שהתפלל אותם כיה"ר:

ת"ו ש"ל ב"ע

סנסן ליאיר

בינ"ו עמ"י עש"ו

ראוי להפריש על כל לרה שלא תזל עדה שלימה כל צי עשרה שיתענו
ואלו יחידי סגולה המתענים ילמדו תנ"ך (כמ"ס הפס"ס ריש
ס' ר"ח):

תורה:

פרשת ויקרא אל נעשה כולה ופרכת לו עד להקריב את קרבניהם
צמדצד סיני ופ' שלא וכי תשגו עד עונה זה. ואח"כ
פרכת נככים הקדומת שס' פ' שלא ואח"כ התפלה אשר צמורה צלננע
צחוקפות נופך וזו היא:

יהרמ"י או"א שיהא שיח שפתותנו בתורת מעשה הקרבנות חשוב
ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותודה ומנחות
ונסכים ואם נתחייבנו חטאת או אשם ודאי או אשם תלוי או קרבן
עולה ויורד תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות
שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב
רחמך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו
וכל מה שחטאו עוו ופשעו כל הקהל כי מינו אותנו שלוחים לבקש
רחמים עליהם ועל כן באנו בלב נשבר ונדכה וברכינו כשלו מצום
לבקש תחינה וסליחה בעד כל הקהל ותצילנו מצרתינו וריוח והצלה
יעמוד לנו אנא אל תבזה ענותינו ויעלה לפניך מליצי יושר להמליץ
עלינו ותבנה ב"המק במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן כיר"א:

נביאים:

ישעיה סימן צ' מן נכון יהיה עד ולא ילמדו עוד ונלחמה. סימן י"ח
וילא חוטט עד פי גדול צקצך קדוש ישאל. יכמיה סימן ל"ח

מן ונלא חן צמדצר עד ולא יהרס עוד לעולם. יחזקאל סימן ו' צעשכים
 וחמש שנה עד סופו. יואל ס' ג' והיה אחי כן אשפוך את כומי עד סופו:

כתובים:

משלי חטת חיל עד סופו:

משנה:

אבות מדות תמיד כ"ח חמת:

תהלים:

כל חמטה ספרים וצתפלה שלחיהם יאמרו זה כתוספת:

ותקרא לשבויים ררור ולאסירים פקה קוח:

ויה"מ יהודה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיק את כעסך ויגולו
 רחמיק על מדותיך ויתמתקו הדינין ותבטל מעלינו ומעל
 כל ישראל הושבים בעיר זו (פ') כל גזירות קשות ורעות ותקרע רוע
 גזר דיננו (יכין נשס קרע שטמן) ותגזור עלינו גזירות טובות ותכניע
 ותשפיל את כל אויבינו ומבקשי רעתנו. תפול עליהם אימתה ופחד
 (יכין נשס תעאר) בגדול ורועך ידמו כאבן ותתן בלב המלך והשרים
 עצה נכונה לישוב העיר הוה ותשקוט הארץ ותצילנו ממלחמה וממצור
 ומשבי ומביוה ומכל הפסד ומכל פחד ולא ישמע שוד ושבר בעיר זו ומאוצר
 מתנת חנם תחון עלינו ובזכות מזמורי תהלים שקרינו לפניך וסודותיהם
 תרחם עלינו ותצילנו מכל רע ומכל פחד ומכל הפסד אל מלא רחמים
 עשה למען רחמיק ובזכות דוד המלך ע"ה שאמר מזמורים אלו לפניך
 ותצילנו מכל צרה ונחיה מיושבים שקמים ושאננים לעבודתך ולכל הולכי
 דרכים כו':

בהעלות המנחה:

בהוצאת ס"ת לפני הסיכל יאמר ונזמור יענך ה' ציוס לרה י"ג

סנסן ליאיר

פעניס ויכונוו זכל פעס סות ס' נשמות סק' סלו **איא הרהד יונ**
הרהי ונזמור יכוין כונות סלו :

למנצח מזמור לדוד יענך יהוה (ניקוד הצילני נא מיר אחי) ביום
צרה (ר"ת יבק) (גימטריא השמות הנו') ישגבך שם אלהי
יעקב. ישלח עורך מקודש ומציון יסעריך יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה
סלה. יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגול. ימלא יהוה (ניקוד מיר עשו. כי ירא) כל משאלותיך. עתה
ידעתי כי הושיע יהוה (ניקוד אנכי אתו פן יבא) משיחו יענהו משמי
קדשו בגבורות ישע (ר"ת יבק) ימינו אלא ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם יהוה (גי' תפול עליהם אימתה ופחד) אלהינו נזכיר. המה כרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר (גי' יבק) יהוה (ניקוד בגדול זרועך ידמו
כאבן) הושיעה המלך יעננו ביום קראנו (ר"ת יבק) :

(יכוין צקוד **השמל** כדי לסנכס ונכל כע צקוד **אורפניאל** גינ'
השמל וכן יש ס"ס סותיות נ"ל תיבות זמזמור :

ולסר י"צ פעניס זכונס ילמכ :

יהר"מ יהוה או"א אביר יעקב קדוש ישראל שבסגולת קריאת המזמור
הזה תתמלא רחמים על כל ישראל יושבי העיר הזו (פ')
ותשמרנו מיר אויבינו וכל הקמים עלינו ותצילנו מרעה ומרעב ומשני
ומביזה ומכל פחד ומכל צער ותכניע ותשפיל את כל אויבינו תפול
עליהם אימתה ופחד (יכוין צסס תעאר) בגדול זרועך ידמו כאבן ותתן
בלב המלך והשרים עצה טובה ונכונה לשים שלום בארץ והשקט ובטח
ותתן בלבם רחמנות להטיב אלינו וכשם שענית ליעקב בבית אל כשאמר
ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי וכן דוד המע"ה היה
מתפלל כשהיה יואב במלחמה יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלהי
יעקב הוא השם שאמר יעקב אע"ה לאל העונה אותי ביום צרתי בשם
הזה אקרא אליך אהיה יהוה אדני יעננו ביום קראנו וזכות השמות
היוצאים מהמזמור הזה ונקודותיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו יגן עלינו

סנסן ליאיר

צט

ועל כל ישראל יושבי העיר הוּו (פ') להכרית כל החוחים והקוצים
הסובבים את השושנה העליונה:

אנא מלך רחום וחנון פרה את בני יעקב מחימה והפר תפר עצת כל
הקמים עלינו יהיו נגד פניך צרותינו וראה בעניינו וריבה ריבינו
וירעו כל הגוים כי אתה קדוש ישראל זכר נא בניך עניים ואביונים
מצפים לישועתך כל הימים אבינו מלכנו יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו
רחמיך על מדותיך חי וקיים עשה לנו נסים ונפלאות בשם אדני צבאות
לנצח בו אויביך ובשם אלהים צבאות ובשם אל שדי צדיק יסוד עולם
לשמור כל ישראל ובפרט יושבי העיר הוּו (פ') בשם אהיה כתר ובשם
הויה ת"ת ובשם אדני היכל קדשך תשגבנו ותושיענו ויעמדו מליצי יושר
להכניס תפלתנו לפניך למען רחמיך המרובים כדכתיב כי אל רחום
ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר
נשבע להם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה
למען קדושתך למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני י"לר אמרי פי
והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

בינ"ו עמ"י עש"ו:

זכרון מזכרת דצרים המועילי' על כל לרה שלח תצא פרשת העצו"ר. מפי
קופרים וספרים ונסף שפי"ר דצר דצור. וחסד ה' מעולם כי לא יעוש ה'
את ענו וגדול כח הצור:

א על כל לרה שלח תצא יאמרו צעורה ל"ח פעמים ויהי כועס וכו'
יושב צפת כלו ויכשול פסוק אורך ימים אשציעהו ויכוונו לשם
יאהרונהי גימ' ל"ח:

ב יקראו פ' העקדה צדמעה ויאמרו פיוע עת שערי רלון כלו ויאמרו
ושחט אותו על ירך המזבח לפונה לפני ה' וזרקו (יכוין ללירוף)
הידרו ויאמרו: יהרמי' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכור לנו ולכל ישראל
אשר בעיר זו עקידתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו כאלו אפרו
צבור ומונח על גבי המזבח וחביט באפרו לבטל מעלינו ומעל כל ישראל
אשר

סנסן ליאיר

אשר בעיר זו כל גורות קשות ורעות וחושיענו מהצרה הזו ובצל כנפיד
הסתירנו כיה"ר אמן:

ג יאמרו על סדר אותיות העיר אותיות מאלפא ביתא:
ד יתמנו שני גזאים לגזות מהיסידי' איש אשר ידגנו לצו לזדקס ויחלוקו
המעוה חקף ללנועים ולוונדים עניים:

ה אס אשכר יקבלו מענית לצור סיחענו ליום פלוני אפילו מכאן לכמה
ימים:

ו יעשו פדיון לשס העיר נק"ס מטצעות כסף כמנין שמות הקדושים
אהוה אהיה יהוה אדני אל כסדר שעושין לחולם ואס"כ
יאמרו תפלה זו:

יהר"מ יהוה או"א שתעשה למען רחמיך ולמען שמותיך הקדושי'
הנזכרים ונעשים פה ע"י פדיון זה ותצדק מחשבתינו

הטובה למעשה כי לך ה' חסד ותגביר חסדיך על דיניך ויומתקו הדינים
הקשות על ידי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמיך גמורים

ופשוטים שאין בהם תערובות דין כלל ויכבשו רחמיך את כעסך
מעלינו ומעל קהל ישראל אשר בעיר זו (פ') ויעלה לפניך לרצון

פדיון זה בעד כל נפש ישראל אשר בעיר זו ומעשה הצדקה הזו
יעלה לרצון בעד כלל ופרט כל נפש מישראל אשר בעיר זו ותציל

ממות נפשינו כדכתיב וצדקה תציל ממות ותקרע כל המסכים המבדילים
בינך ובין עמך ישראל (נשס **קרע שמן**) ותפר ותבטל עצת

כל הקמים עלינו לרעה וקלקל מחשבותם כי הנה אויבך ה' כי
הנה אויבך יאבדו ותפרדו כל פועלי אוון ולא תעשינה ידיהם תושיה:

אנא מלך רחום והנון התמלא רחמים עלינו וכל הצדקות אשר נעשו
ויעשו יהיו לרצון ולריח ניחוח לפניך להושיענו ולהצילנו

ולרחם עלינו וכשם שנתת פחד ומורא בלב יושבי ערי הכנעני בימי
יעקב אע"ה כדכתיב ויהי חתת אלהים על כל הערים אשר סביבותיהם

ולא רדפו אחרי בני יעקב (יאמנו י"ג פענו' ויכוין לשס הקדוש **אספיין**
היולל ומנו) בן תכנים פחד ומורא בלב הקמים עלינו ותבטל עצתם

סנסן ליאיר

ק

כדכתיב עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל. אנא
 ממ"ה הקב"ה עשה למען זכות תורתך הק' ולמען תינוקות של בית
 רבן שלא הטאו ולמען זכות שבעה כורתי ברית ותצילנו מצרה זו
 ומכל צרה. ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. ה' צבאות
 אשרי אדם בוטח בך. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ז עיקר הכל לתקן הטאות הצבור הנכשלים באיזה דבר.
 בקיצור גדול נזכיר כמה ענינים:

א לשמור עלמו ומנאכלות אסורות ונשולי גוים אפילו דברים כשרים
 וכלים חדשים שהוא אסור גמור כמ"ס צט"ע יו"ד סי' קי"ג ומגזירות
 עכו"ס אפילו העמידום בעשנים כמ"ס ציו"ד סי' קט"ו:

ב שלא להעביר חער על כל זקנו כלל כמ"ס צט"ע יו"ד סי' קפ"א וכל
 פעם עובר ה' לאוין ואם צ"פ צטוע עובר ת"ק לאוין לשנה:

ג להתרחק מהעבירות הרבה מאלד מאלד כמ"ס צט"ע ח"ה סימן כ"א:
 ד שלא ליטעע לשוא או לשקר שהוא חמור מכל העבירות ונפרעים
 ממנו וממשפחתו וכו' כמ"ס צט"ע סימן פ"ז דין כ':

ה לשמור שבת צמחשנה צדצור וצמעסה ואסור לומר לגוי או לרמוז
 לעשות מלאכה ואפילו עושה מעלמו אסור ליהנות כמ"ס צט"ע ח"ח
 סי' רע"ו וסי' ט"ז. ואסור ללאת מהעיר צפול"טו וכיולא כמ"ס צט"ע
 סימן ט"א דין כ"ג:

ו אסור לשוח צעוד שט"ץ חוזר התפלה וגדול עונו מנשוא כמ"ס צט"ע
 סימן קכ"ד דין ז' ולריך ליזכר שלא להפסיק צדצור משיתחיל צרוך
 שאמר עד סוף י"ח כמ"ס סי' כ"א דין ד'. וצשעת קריאת התורה אפילו
 צין העולים כמ"ס סי' קמ"ו:

ז זמן ק"ס שחרית ונשיחא חצירו הרגיל קלת צרמוק ד' אמות עד
 רציע היום מעמוד השחר כמ"ס סי' כ"ח ואחרונים:

סגן ליאיר

ח זמן תפלת מנחה עד חלי שעה אחר חלות לסצרת המקילים כמ"ס
צש"ע ח"ה סי' רל"ג:

מ שלא לשחות קחם יינם כמ"ס צי"ד סי' קכ"ג והוא מי"ח דבר שאין
להם ציטול אפילו אם יצא אליהו ז"ל אין שומעים לו וארז"ל שמאצד
גן עדן. ונוסף עוד שרצים גדולים מרן צעל הש"ע ורצני לרפת ושלונקי
וקוטטאנדינא ואשכנז הכרימו לשותה קחם יינם. וצקפר הזכרונות האריך
לזטל כל טענות הצל ורעות רוח השותים. ע"ס וצקפר יין המשומר:
י חיוז תלמוד תורה על כל איש ישראל אפילו עני אפילו צעל יסורין
חייב לקצוע זמן ללמוד תורה ציוס וצלילה כמ"ס צי"ד סי' רמ"ו.
ואמר אליהו הכציל ז"ל כל הלכות הצלות לצור ויחיד הכל הוא צעון
ציטול תורה שאלמר צפסע יעקב כל זאת וצעל נפש יתעורר מתכונתו
וישוב אל ה' לעסוק בחורה וצנלות לשמו יתצדק. ה' צרממו יזכנו לקיים
מלתיו ולעשות נח"ר לפניו ולעסוק בחורה לשמה תורת חיים:

נוסחי תפלות פשוטות לדרישת יראי ה' סדרתים ועולות
מועטות:

א תפלה לפני המופס ושצעה צרכות:

ליקב"הו בדחילו ורחימו ור"וד ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים
בשם כל ישראל. הרני מוכן לישא אשה בקדושין
לקיים מצות בוראנו יתברך ליקח אשה בכתובה וקדושין וזו הכנה
לקיים מצות פרו ורבו וכל מצות עשה ולא תעשה הנלוות ונמשכות
מלקיחת אשה והנה עשיתי הבא מידי ואתה ברוב רחמך תטע אהבה
ואחוה שלום וריעות בינינו על דבר כבוד שמך ותזכנו לקיים מצות
פריה ורביה וכל המצות הנמשכות ותברכנו מברכותך ותקיים בנו
מקרא שכתוב לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך והרני
מוכן לקדשה בטבעת זה כדת משה וישראל ולהזותינו תהת חופה
בזמן שבע ברכות וקודם להם ברכת אירוסין וידענו כי כל פרט ופרט

סנסן ליאיר קא

רבו סודותיו ורמזיו ובשר אנחנו ולא בית אדם לנו. ויהר"מ יהודה או"א שתקבל מעשי המצות והברכות האלו כאלו כיוננו בכל הכונות הראויות לכיון ודרך כלל אנו מכוונים בכל לתקן את שרש מצות אלו במקום עליון ליקב"הו וברוב רחמך תשמרנו מכל חטא ויהיו כל מעשינו לש"ש ובפרט בז' ימי המשתה ולא יארע לנו שום תקלה ושום מקרה רע ותצילנו מיצ"הר וחסד ה' מעולם יהי עלינו סתרה צנה וסוחרה ויהי נועם וגו' :

ב כסנכנסה כחסה נחמס ג' לעיצורה :

לך יי הגדולה והגבורה והת"ת והנצה וההוד כי כ"ל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש :

רבש"ע בלב נשבר ונדכה אני מתפלל לפני כסא רחמך והגם שידעתי שאיני כדאי כלל שמתו רחמך לנגד עיני כירחום אתה ובכנ יהר"מ יהודה או"א שתתמלא רחמים על כל עוברות עמך ישראל ובפרט על אשתי (פב"פ) ותקל מעליה צער העבור ועשה למען רחמך שיתקיים העבור בבריאות ויגמר לטובה בכל איבריו וגידיו והכל מתוקן ולא תפיל אשתי למען רחמך המרובים בשמך הקדוש אל חד וימלאו ימיה ללדת ולא תהיה משכלה כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כי"ר :

ג כסנכנסה לחמס ט' לעיצורה יחמכ :

יהר"מ יהודה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחס על כל עוברות היולדות מעמך ישראל ובפרט על אשתי (פב"פ) ובעת לידתה תקל מעליה צער הלידה ותלד בנקל בלי שום צער בטרם יבא חבל לה והמליטה עוברה לחיים טובים ולשלום בשעה טובה ומזל טוב לנו ולולד ולא יארע לה ולא לולד שום צער ושום נזק ושום מקרה רע ח"ו. אל מלא רחמים יהמו נא רחמך על אשתי הנזכר ותצילה מכל כאב ומירוף ובהלה ותצא השיליא בזמנה ותהיה בריאה וטובה לעבודתך לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה ובשם

אראריתא

סנסן ליאר

אראריתא תשמע תפלתינו ותענה עתירתנו כי רחום אתה ושומע תפלת כל פה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:
ד כסיוסנת על המשכך יאמר שנים עשר פעמים מזמור יענך ככתוב לעיל זקונטרכ זכ ויכוין בכל פעם אות מכתמות וזקוקד היות וללל יסנה המזמור ללשון קכזה חלל יאמרכו ככתוב סס ולח"כ יאמר:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אהיה אשר אהיה שדי צבאות שתעשה למען רחמך הרבים ולמען קדושת המזמור הזה ושמותך הכתובים בו והמצורפים בו ושמות הקודש אשר כיונתי בצירופים שהוא שם בן י"ב ותרחס על פב"פ היושבת על המשבר צועקת בחבליה. אל מלא רחמים תוציאה מאפילה לאורה ובזכות אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה תרחם עליה ותזכרנה לטובה ותפקדנה לברכה כי עיניה לך תלויות כעיני שפחה אל יד גברתה ותבטל מעליה כל גזירות קשות ורעות בשם **קרע שטן** ותצילה מכל צער ויצא הולד לחי"ט ולשלום ובשעה טובה ומבורכת לנו ולולד ואח"כ תצא השליא בנקל ובשם ששמעת מי שהתפלל לפניך המזמור הזה כן תשמע תפלתינו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך מאן דעני לאמך הוא יענה יתך י"לר אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ה תפלה לסנדק:

ליקב"הו וכו' הנה אנכי בא להיות סנדק ואהיה כסא ומזבח לעשות על ירכי המילה. ויהי ר"מ יהוה שיהיה מזבח כפרה שתכפר על כל הטאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי בירכי ובאות ברית קודש ותעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הכוונות הראויות לכיון ותמלא כל השמות שפגמתי בהם ותהא המילה חשובה כקטורת סמים כדכתיב גבעת הערלות וכתיב גבעת לבונה ותקיים בנו מקרא שכתוב ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה יוהי נועם וכו':

ליקב"הו

ו תפלה קודם המילה:

ליקב"הו וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות עשה וביום השמיני ימול בשר ערלתו לתקן את שרשה במקום עליון והריני מוסר בני למול ואני ממנה אותו שליה גמור שימול את בני כדת מה לעשות. ויהר"מ **יהוה** או"א שתעלה עלי כאלו קיימתי מצוה זו עם כל הכוונות הראויות לכוון במצות מילה ופריעה ומציצה ויתגלו החסדים במשפט האורים ותהא מצוה זו חשובה לפניך כריח ניחוח ותשפיע נשמה קדושה לילד ואלהיו הנביא ז"ל יברך הילד לשמור בריתו ושלא יחטא כלל ותזכני לי ולאמו לגדלו לתורה ולמצות ויהיה חכם וחסיד ובעל מדות טובות ובריא מזליה ונשמה בו ובתורתו ונגיעהו לחופה. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי לקיים מצותך וביראה ואהבה ושמה רבה באתי היום לעשות רצונך ואתה רוב רחמך תברכנו מברכותיך ותשמחנו בעבודתך ותצילנו מכל חטא ותזכנו לקיים כל המצות שבתורה הנני יי כי אליך אקרא כל היום עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ויהי נועם וכו' :

ז לפדיון הבן :

ליקב"הו בדחילו ורחימו ור"ז ליהדא שם י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות עשה מן התורה שציונו הקב"ה וכל בכור אדם בבניך תפדה. והריני נותן ה' סלעים לכהן סוד החסד. ויהר"מ **יהוה** או"א שתעלה עלי כאלו כיונתי בכל כוונות הראויות למצוה זו ותעלה עלי כאלו קימתיה בכל פרטיה וקדושיה ותרי"ג מצות התלויות בה. וברב רחמך בכח שאני מקיים מצוה זו לפדות פט"ר רחם יתמתקו הדינים העולים בכללותם פט"ר וכל הנשמות שלא זכו לקיים מצוה זו יהיה להם מנוח ונח"ר ותעלה עליהם כאלו קיימו מצוה זו בפועל כי רחום אתה. ואתה ברב רחמך תשמור ותנצור לבני הבכור שאני פודה אותם מכל רע

סנסן ליאיר

ויהיה פדוי ומשוחרר מהסט"א ומכל רע ותגדלהו לתורה ולמצות ותתן
בי כח להדריכו לעבודתך ולעשות רצונך כו"ר :

ח לני טסול ספק צכור ולא פדלו לציו :

רביש"ע אתה יודע כי בשר אנחנו ולא אתנו יודע עד מה ואנשי
אמת דכל רז לא אנס להו נאספו מנו בחטאינו והנה לקול
הסי"פור וספירת דברים נכנסתי בספק שאפשר שאני בכור וחייב
בפדיון. ולכן ליקב"הו בר"ור ור"וד הריני נותן שווי ה' סלעים לכהן
בעבור פדיוני. ויהר"מ יקרה או"א שתתמלא רחמים עלי ותקבל
מעשה הזה אשר אני עושה לרצון ותעלה עלי כאלו כיונתי בכל
הכוונות הראויות לכיון וברב רחמך תרחם עלי ותתן לי חיים ארוכים
חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה
טובה חיים של הילוך עצמות חיים שתמלא משאלותי לטובה ותפדני
ותצילני מכל צרה ומכל חולי ונגע ומחלה ותקיים בי מקרא שכתוב
והסיר ה' ממך כל חולי וגו' עשה ל"ש וכו' :

מ נוסח עננו צג' לזמות צדך קלרה :

ענינו אבינו ענינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו על
כל אשר חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ועל ידי זה
חרב עירנו ושם מקדשנו אוי ואבוי לנו כי עונותינו הטו אלה
ופשעינו האריכו קיצנו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש
וכמו צער בנפשנו על חרבן בית המקדש ובישול תורה ועבודה זה
כמה מאות שנים וזה צע"ר השמים אהה עלינו לכן עתה שבנו אליך
בבושת וחרפה וכלימה וברמעי לב נבקשה מאלהינו מרחם אנא ה' יהי
רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא מיעוט חלבינו ודמינו
המתמעט בתעניתינו היום כחלב מונח על גבי המזבח שתכפר בו
כל חטאתינו עונותינו ופשעינו האר פניך על מקדשך השמם למען
אדני ובא לציון גואל אל תפן לרשענו כו' :

יוד תפלה על חולכי פשוטי סקדתי יסודתה צרכי קדש:

יהר"מ יהודה או"א שתתמלא רחמים על פכ"פ ויכבשו רחמיך את כעסך ותבטל מעל פכ"פ כל גזרות קשות ורעות:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים על פכ"פ המוטל על ערש דוי ותרפאהו רפואה שלימה כי אתה ברחמיך רופ"א חולי עמ"ך ישראל (ר"ת רפ"ח למתק ולהעלות רפ"ח ניצוצין) ותקיים בנו מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו (ימין כי ענט יספך עש. דוי יוד) ולמען זכות אברהם אחונו בחסד יצחק נאור בגבורה יעקב אחונו בתפארת משה אחונו בנצח אהרן בהוד תרפאהו רפואה שלימה ותציל ממות נפשו ובכח שנים ועשרים אותיות תורתך הקדושה שקבלנו בהר סיני תפתח לפכ"פ שערי ארוכה ומרפא שערי בריאות שערי גילה דרור שערי הוד והדר שערי זכות אבות שערי חמלה שערי טובה שערי ישועה שערי כפרה שערי לב טהור שערי מחילה שערי נעימות שערי סמיכה שערי עזרה שערי פדות שערי צדקה שערי קוממיות שערי רפואה שלימה שערי שמחה שערי תשועה וכל צדקותיו אשר עשה הוא ובני ביתו יזכרו לפני כסא רחמיך להמליץ טוב בעדו ואל תתנהו בנפש אויביו ה' ישמרהו ויחיהו לאורך ימים ושנות חיים ושלוש:

יהר"מ השם הקדוש אהיה אשר אהיה אשר הוא יסוד הכל ועיקר הכל ושרש הכל היה הוה ויהיה (ימין כי יש צו ד' אלוהים אלה הא יוד הא וכחו גדול פשוט או מורכב לכל דבר וקדו סהול קוד היסוד) שתשלח רפואה שלימה לחולה הזה פכ"פ ותעמידהו על עמדו ויחי מחליו. וידענו כי אין אנו כדאים להתפלל לפניך על עצמנו וכל שכן על אחרים אמנם שמנו רחמיך נגר עינינו כי רחום אתה ואתה שומע תפלת כל פה לכן בבשת פנים אתאנו לבקש רחמים ותחנונים על פכ"פ החולה הזה אל נא רפא נא לו ותבריאהו ותחלימהו ותחוקהו ותאמצהו ותמלא משאלות לבו לטובה עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי כו':

סנסן ליאיר

יא דנרים המועילים לרפואה צס"ד:

יחד עשרה אנשים שיחננו ויקראו תהלים זנעימות לרפואתו:

ילמדו פסוקי התהלים מלחמיות שמו ומס' לקוטי תהלים:

פדיון נפש על יד ירא שמים ומכס:

יעשה חרנגול כפרה עליו כדרך שעושים זעיו"הכ:

ידליק נר לפני הסיכל לרפואתו:

יתנו לדקה זעדו כאשר יוכלון שאת:

שינוי השם ע"י חכס ויר"ס זכונה גדולה להמשיך לו נפש חדשה

מקדושה ויחמץ מאלד זכונת ויעצור וי"ג מדות לעורר הרחמים:

ילמדו מזמור יענך י"ז פעמים ככתוב לעיל תחלת קונטרס זה

ויאמר אח"כ תפלה לרפואתו:

ט עוד יוסיף אח"ז לעשות פדיון נפש ורחמין למצעה:

תפלה לומר זמוסף ר"ה ויום הכפורים צעת אמירת ש"ץ ומפני חטאיו

ווידוי של יום הכפורים הלל הם מתוקנים כסדרן צספר כף אחת:

להצלחה ולשמירה:

יאמר מזמור לדוד ה' אורי וישעי כלו אחר כל תפלה מהשמ"ע מר"ח

אלול עד מולד יוס"כ וכן זהו שענה רצא וכן הוא מנהג צעה"ק

חזרון שכה"ץ אומר אותו אחר עלינו לשבח וכו' צקול רס ומה טוב

לאומר כל השנה אחר שמ"ע ולפחות כל יום האומר זכונה אחר תפלת

שמירת ימלא חיים:

ת"ו ש"ל ב"ע

שומר ישראל

א דבר גדול ונקובל לשמיכה והנלמה לומר צכל יום ויהי נועם ישר
והפוך ויש מי שכתב שילמנו ז' פעמים :

ידי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו. ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן. אומר לה' מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. באברתו
יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם מדבר באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים. יפול מצדך
אלף ורבבה מימיך אליך לא יגש. רק בעיניך תביט ושלומת רשעים
תראה. כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכך. על
כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך. על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותנין. כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי. יקראני ואענהו עמו
אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

בישועתי ואראהו אשביעהו ימים אך. ואכבדהו אחלצהו בצרה

אנכי עמו ואענהו יקראני. שמי ידע כי אשגבהו ואפלטוהו
חשק בי כי. ותנין כפיר תרמוס תדרוך ופתן שחל על. רגלך באבן
תגוף פן ישאונך כפים על. דרכך בכל לשמרך לך יצוה מלאכיו כי.
באהליך יקרב לא ונגע רעה אליך תאונה לא. מעונך שמת עליון
מחסי ה' אתה כי. תראה רשעים ושלומת תביט בעיניך רק. יגש לא
אליך מימיך ורבבה אלף מצדך יפול. צהרים ישוד מקטב יהלוך
באפל מדבר. יומם יעוף מחץ לילה מפחד תירא לא. אמתו וסחרה
צנה תחסה כנפיו ותחת לך יסך באברתו. הוות מדבר יקוש מפח יצילך
הוא כי. בו אבטח אלהי ומצודתי מחסי לה' אומר. יתלונן שדי בצל
עליון בסתר ישב. כוננהו ידינו ומעשה עלינו כוננה ידינו ומעשה עלינו
אלהינו אדני נעם ויהי :

שומר ישראל

ב לשמירה ולזכות צדין יאמר עלינו לטעם ד' פ' צס' זה סיחצאכר:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר:

אחר עוד ואין אלהינו הוא מרומים בגבהי עוזו ושכינת ממעל בשמים יקרו ומושב ארץ ויוסד שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים מלכי מלך לפני משתחווים ואנחנו יושיע לא אל אל ומתפללים וריק להבל משתחווים שהם המונם ככל וגורלינו כהם חלקנו שם שלא האדמה כמשפחות שמנו ולא הארצות כגויי עשנו שלא בראשית ליוצר גדולה לתת הכל לאדון לשבח עלינו:

אנא בכה גדולת ימינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:

ויחזור פעם 3' יסכ וספוך כאמור. ויאמר:
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם.
חסין קדוש ברוב טובך נהל ערתך:
ויחזור פעם ד' יסכ וספוך כאמור. ויאמר:

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ג כתז ספר סקנה דפוס וילנאסדאק ד' י"ז סגסה כל סמתפלל תפלה זו בכל יום (נעת פנאי) לא ישלוט צו סוס פגע כע כו' ע"ס צלוך (עיין צערי ליון ויט סס ססרון וקלת טעות):

ואתה הוא ושנותיך וה"ו סגולת ידיך טהר וי"י ענני למען מלכותך ס"ט על"ם מעולם יחיד לא יתמו

שומר ישראל

קה

יבושו יבהלו זדים	מה"ש	מעולם הוא שמך
הליצוני הממוני הדימוני	לל"ה	לך לברך הגדולה
מתגרת ירך כלם	אכ"א	אין כמוך אלהים
ואינמו וצורים לבלות	הר"י	האזינה רועה ישראל
כל היום תהלתך	הק"מ	הקשיבה קולי ממעמקים
האל זכרנו יברך	לא"ו	לך אני והושיעני
אנא למדני דתך	כל"י	כי לדברך יחלתי
לדעת אמתך ואמונתך	לו"ו	לגדל ולחזק ולהושיע
הגני היום עומד	פה"ל	פניך האר לעבדך
ירא זע למשפטך	נל"כ	נפשי לישועתך כלתה
מרוב בושת הפנים	י"י	ידעתי ויצרי ידעתי
ה' למשפטך הקיצה	מל"ה	מרחמך לא התיאשתי
סתר אתה לי	חה"ו	חטאתי הגדתי וראגתי
עורה ריבה יריבי	נת"ה	נגדך תאותי הנני
עליון שברתי לישועתך	הא"א	השולח אמתו ארץ
מעשי ירך הושיעה	יר"ת	ידוע רחמי תפארתך
ואליך השיבני ואשובה	שא"ה	שובנו אלהי הסליחות
דרכי נועם ישר	רי"י	רחמך יקדמוני יום
הפלא חסדך שמת	או"מ	אידי ויהיו משעני
עליון משכן מעונך	לכ"ב	לאלהים כמה בשרי
נכספה נפשי אליך	וש"ר	ועתה שמע רנתי
נוראות ימינך תענני	יח"ו	ה' חנני וענני
מרום באמתך הדריכני	לה"ח	לי הטת חסד
פרה והצילה יהודתי	כו"ק	כדברך ואמתך קימני
נחני ממעמקי מים	מנ"ד	מתוגה נפשי דלפה
יהיו ירך לעזרני	אנ"י	אלך נשאתי ידי
הורני רהום חוקך	חע"מ	חמול על מחלתי
מנעורי צררוני רבות	רה"ע	ראה הצור ענויי

ושמתי

14

שומר ישראל

דף

א"ע	אלהי ישעי עזרני	ומ"ב	ושמתי מחסי באלהים
חב"ו	חיני ברחמים ואחיה	יה"ה	יושב הכרובים הופיעה
רא"ה	רצה אדני הצילני	ענ"ו	עזרני נורא ואדיר
יב"מ	ישמחו בך מבקשך	מח"י	מלטני חסין יה
ה"י	האומרים יגדל ה'	דמ"ב	דבק מצותך בלבי
מו"מ	משגבי ומנוסי מושיעי	מנ"ק	מלך נאמן קדוש

יהר"מ יהוה או"א אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שתעשה

למען רחמך ולמען השם הגדול והקדוש והנורא המפורש בע"ב שמות היוצאים מפסוק ויסע ויבא ויש ותרחמנו ותהיה בעזרנו ותצילנו מכל רעות ופורעניות ומכל חולאים רעים ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים ותעזרנו לתקן אישר פגמנו ואשר חטאנו עוינו ופשענו מנעורינו ועד עתה ותפרנסנו בריוח בכבודו לא בביזוי ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידך:

אנא בשם ה' אלהי ישראל אלהים היים אלהי מערכות ישראל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ברוך יחיד ומיוחד היה הוה ויהיה ברוך שמך ומבורך שמך ומלכותך מרומם על כל ברכה ותהלה לעולם ועד ולנצח נצחים ומשמך ירעדו גרודי אש ומפארים שמך ושמך לא ראו ומשמך ינום הים לאחור וכל משברייך וגלך מהדרים שמך ואני עבדך עפר ואפר רמה ותולעה צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחינתי ובקשתי שתרחם עלי ותענה עתויתי ותתנני להן ולהסד בעיניך ובעיני כל רואינו כי אל רחום אתה וקרוב לכל קוראיו ברוך שומע תפלה:

ד" מלאתי כחוצ צקוצץ יטן כתיבת יד מננוקזבלים קדמונים ז"ל אם תקבל סדר זה כהוגן לא יסלטי כד"ל כ"כ ושום רע ולא חולי ולא נזק ולא שטן ומקטרג ולא נשחית ושום נזק בעולם וזהו ככל דרכיך דעסו וזהו כסדר:

שומר ישראל

קו

יום א':

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'. אשרי נוצרי עדותיו בכל לב ירשׁוהו. אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. אתה צוית פקודיך לשמור מאד. אהלי יכוננו דרכי לשמר חקיך. אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך. אודך ביושר לבב בלמדי משפטי צדקך. את חקיך אשמור אל תעזבני עד מאד:

במה יזכה נער את ארחו לשמור כדבריך. בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך. ברוך אתה ה' למדני חקיך. בשפתי סיפרתי כל משפטי פיך. בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון. בפקודיך אשיחה ואביטה אורחותיך. בחקתיך אשתעשע לא אשכח דבריך:

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דבריך. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך. גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת. גערת זדים ארורים השונים ממצותיך. גל מעלי חרפה ובוזכי עדתיך נצרתי. גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך. גם עדתיך שעשועי אנשי עצתי:

שיר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני. ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים. אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר. רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום. אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגליך אל ינום שמרך. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ה' שמרך ה' צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יככה וירח בלילה. ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך. ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד. לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפס

שומר ישראל

בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזדונים. ברוך ה' שלא נתננו טרף לשיניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם ה' עשה שמים וארץ:

יום ב:

דבקה לעפר נפשי חייני כדברך. דרכי ספרתי ותענני למדני חקך. דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך. דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטך שויתי. דבקתי בעדותיך ה' אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

הורני ה' דרך חקך ואצרנה עקב. הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. הדריכני מנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני. הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר וגורתי כי משפטך טובים. הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני:

ויבאני הסדיך ה' תשועתך באמרתך. ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי. ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד. ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי. ואדברה בעדתך נגד מלכים ולא אבוש. ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי. ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקך:

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך. עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים. ירושלים הבנויה כעיר שחוכרה לה יחדיו. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'. כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך. יהו שלום בחילך שלווה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר

שומר ישראל

קז

שיר המעלות אלוך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל ה' אלהינו עד שיחננו. חננו ה' חננו כי רב שבענו בזה. רבת שבעה לה נפישנו הלעג השאננים הבוז לגאי יונים:
שיר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזרונים. ברוך ה' שלא נתננו טרף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם ה' עשה שמים וארץ:

יום ג:

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני. זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי. זכרתי משפטך מעולם ה' ואתנחם. זלעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך. זמירות היו לי חקך בבית מגורי. זכרתי בלילה שמך ה' ואשמרה תורתך. זאת היתה לי כי פקודיך נצרת:

חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך. חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך. השבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתך. חישתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך. חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי. הצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך. חסדך ה' מלאה הארץ חקך למדני:

טוב עשית עם עבדך ה' כדברך. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנותי. טרם אענה אני ישוגג ועתה אמרתך שמרתי. טוב אתה ומטיב למדני חקך. טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך. טפס כהלב לבם אני תורתך שעשעתי. טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקך. טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

שיר המעלות הבטחים בה' כהר ציון לא ימוט לעולם ישב. ירושלם

הרים

שומר ישראל

הרים סביב לה' וה' סביב לעמו מעתה ועד עולם. כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידוהם.
הטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם. והמטים עקלקלותם ויליכם ה'
את פועלי האון שלום על ישראל:

שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים. אז ימלא
שחוק פינו ולשונו רנה. אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם
אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. שובה ה' את שבותנו
כאפיקים בנגב. הזורעים בדמעה ברנה יקצרו. הלך ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי:

שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם
ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. שוא לכם משכמי קום
מאתרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא. הנה נחלת
ה' בנים שבר פרי הבטן. כהצים ביד גבור בן בני הנעורים. אשרי הגבר
אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער:

יום ד:

יריך עשוני ויכוננוני הביניי ואלמדה מצותך. יראך יראוני וישמחו
כי לדברך יחלתי. ידעתי ה' כי צדק משפטך ואמונה עינתי.
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. יבאוני רחמך ואחיה כי תורתך
שעשועי. יבושו זדים כי שקר עותוני אני אישיה בפקודיך. ישובו
לי יראיך ויודעי עדתך. יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש:

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלו עיני לאמרתך לאמר
מתי תנחמני. כי הייתי כנאד בקיטור חקך לא שכחתי. כמה
ימי עבדך מתי תעשה ברודפי משפט. כרו לי זדים שיחות אשר לא
כתורתך. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזני. כמעט כלוני בארץ
ואני לא עזבתי פקודיך. כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך:

לעולם ה' דברך נצב בשמים. לדור ודור אמונתך כוננת ארץ
ותעמוד. למשפטך עמדו היום כי הכל עבדך. לולי
תורתך

שומר ישראל

קח

תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיייתי. לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי. לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן. לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד. **שיר** המעלות אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו. יגיע כפך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך כשתילי זתים סביב לשולחנך. הגה כי כן יבורך גבר ירא ה'. יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל רבת צררוני מנעוריגם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם. ה' צדיק קציץ עבות רשעים. יבושו ויסוגו אחר כל שונאי ציון. יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר. ולא אמרו העוברים ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה': **שיר** המעלות ממעמקים קראתיך ה'. אדני שמעה בקולי תהינה אונך קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד. כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי ה' קותה נפשי ולדברנו הוחלתי. נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יהל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: **יום ה'**

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי. מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. מזקנים אתבונן כי פקודך נצרת. מכל ארץ רע כלאתי רגלי למען אשמור דבריך. ממשפטך לא סרתי כי אתה הורתני. מה נמלצו להכי אמרתך מדבש לפי. מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארץ שקר: **נך** לרגלי דברך ואור לנתיבתי. נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך. נענתי עד מאד ה' חייני כדבריך. נדבות פי רצה נא ה' ומשפטך למדני. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי. נתנו רשעים

שומר ישראל

פה לי ומפקודיך לא תעיתי. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי
המה. נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. סתרי ומניני אתה לדברך יחלתי.
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי. סמכני כאמרתך
ואחיה ואל תבישני משברי. סעדני ואושעה ואישעה בחקך תמיד.
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם. סיגים השבת כל רשעי
ארץ לכן אהבתי עדתיך. סמר מפחדך בשרי וממשפטיך וראתי:
שייר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל. רבת צררוני
מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האדוכו למעניתם.
ה' צדיק קצץ עבות רשעים. יבושו ויסוגו אחר כל שונאי ציון. יהיו
כחציר גנות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר.
ולא אמרו העוברים ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה':

שייר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. אדני שמעה בקולי תהינה
אזנך קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי
יעמוד. כי עמך הסליחה למען תראה. קייתי ה' קותה נפשי ולדבריו
הוהלתי. נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יהל ישראל
אל ה' כי עם ה' החסד וחרבה עמו פדות. והוא יפרה את ישראל
מכל עונותיו:

שייר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי ה'
שהיה לנו בקום עלינו אדם. אז חיים בלעונו בחרות אפס
בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו
המים הזדוהנים. ברוך ה' שלא נתננו טרף לשיניהם. נפשנו כצפור
נמלטה מפח זוקשים. הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם ה' עשה
שמים וארץ:

יום ו':

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי. ערב עבדך לטוב אל
יעשקוני זדים. עינו כלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה

שומר ישראל

קט

עם עבדך כחסדך וחקך למדני. עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך. עת לעשות לה' הפרו תורתך. על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארה שקר שנאתי:

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי. פתח דבריך יאיר מבין פתיים. פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי. פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. פדני מעשק אדם ואשמרה פקדיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקך. פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

צדיק אתה ה' וישר משפטך. צוית צדק עדותיך ואמונה מאד. צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי. צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה. צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי. צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי. צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

שייך המעלות לדוד ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני. אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. יחל ישראל אל ה' מעתה ועד עולם:

שייך המעלות זכור ה' לדוד את כל ענותו. אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב. הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו נשתחזה להדום רגל. קומה ה' למנוחתך אתה וארון עוזך. כהניך ילבושו צדק וחסדיך ירננו. בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך. נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אישית לכסא לך. אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך. כי בחר ה' בציון אוה למושב לו. זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה. צדה ברך אברך אביוניה אשביע לחם. וכהניה אלביש ישע וחסדיה רנן ירננו. שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי. אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

שומר ישראל

תע. דחצו שיחאו שיהא יום ז: : יומי דקחו דכמה דקאז סך
קראתי בכל לב ענני ה' חקך אצורה. קראתיך הושיעני ואשמרה
עדתיך. קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי. קדמו עיני
אשמרות לשיח באמרתך. קולי שמעה ה' כמשפטך חייני. קרבו
רודפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה ה' וכל מצותך אמת. קדם
ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי. ריבה ריבי וגאלני לאמרתך
חייני. רחוק מרשעים ישועה כי חקך לא דרשו. רחמך רבים
ה' כמשפטך חייני. רבים רודפי וצרי מעדותך לא נשיתי. ראיתי
בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. ראה כי פקודך אהבתי
ה' כחסדך חייני. ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. שש אנכי על אמרתך כמוצא
שלל רב. שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. שבע ביום
הללתיך על משפטי צדקך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
מכשול. שברתי לישועתך ה' ומצותך עשיתי. שמרה נפשי עדתך
ואהבם מאוד. שמרתי פקודך ועדתך כי כל דרכי נגדך:
תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינני. תבא תחנתי לפניך כאמרתך
הצילני. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקך. תען לשוני
אמרתך כי כל מצותך צדק. תהי ירך לעזרני כי פקודך בהרתי.
תאכתי לישועתך ה' ותורתך שעשועי. תחי נפשי ותהללך ומישפטך
יעזרוני. תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותך לא שכחתי:
שייך המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי
מדותיו. כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה
חיים עד העולם:
שייך המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה'
בלילות. שאו ידיכם קדש וברכו את ה'. יברכך ה' מציון
עושה שמים וארץ:

שומר ישראל

ק

ה' הרמז"ן ז"ל הפליג צתועלת למיכת עטרה פסוקים אלו וגם לכותם
קמיעא ויש קונטרס גדול ככ"י מהרמז"ן צאופן וסדר וכונת כתיבת
הקמיעא. וכתב שהאומנם ככל יום יועיל לו לשמירכ ולמלוח קן ולהללכה.
ויכוין שיש צהס ל"א תיבות כמנין יאהרונהי ויש צהס טס"ה אותיות
כמנין ימות הסנה ושס"ה סימני הקטרת וסס כנגד עשר ספירות והתחלתם
טס ט"ה ושס הויס צקופס :

יומם יצוה ה' חסרו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי :

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :
דרשתי את ה' וענני ומכל מגורותי הצילני :

הטה אליו אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני :

אלהים להצילני ה' לעזרתי חושך :

ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני :

אתה האל עושה פלא הודעת בעמים עוז :

ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתך :

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה' ויהי לי לישועה :

אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושך :

ומלחמי כחצו כגנזי המקוצלים ז"ל. יאמר אות ק' מאלפס צימס קרלתי

וכו' ואח"כ יתפלל תפלה זו :

קראתי בכל לב ענני ה' חקך אצורה. קראתיך הושיעני ואשמרה
עדתך. קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי. קדמו עיני

אשמרות לשיה באמרתך. קולי שמעה כחסדך ה' כמשפטך חייני.

קרבו רודפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה ה' וכל מצותך אמת.

קדם ידעתי מעדתך כי לעולם יסדתם :

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתרחיק ממני יצ"ה של רוח זנונים רוח

מהשבות רעות וזהרורים רעים. רוח שהוק. רוח דברים בטלים.

רוח יגונות. רוח אנהות. רוח שקר. רוח תועה. רוח משחית. רוח

חבלה. רוח קטב מרירי. רוח אש של עצמות. רוח חזוית. רוח

טומאה

שומר ישראל

טומאה. רוח עושים. רוח חציצית. רוח בא מן הנפילים. רוח חימה
ובעס. רוח קנאה ותחרות. רוח מינות. רוח גסות הרוח. רוח שמדות
כלם יתרחקו ויתבערו ממני אנס":

ז מלחמי כתוב זכ"י מהכח"ו ז"ל מנש. למן יאמר פסוק ונח מצא חן
בעיני ה' (ויכוין צליחוק) **ואע נצב חנה מיני ה' הולדיק** ויועיל
בעזרת יתצדק:

ח מלחמי כתוב כל האומר פסוק ויקעו ויהי חמת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי צנ"י יעקב י"ג פעמים לילול וכל
רע ויכוין צמס **אספין**:

ט מלחמי כתוב האומר זה ג"פ צכל יום לילול וכל לרה:

י ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יא ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות אשרי אדם בוטח בך:

יב ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

יג יאמר אחד עשר פסוקים הנתחילים צנון ונסיימים צנון והם נסוגלי
להכלל מעין הרע ומכסוף. ומלחמי צמ' כ"י על קלף ישן משום רצינו
יהודא חסיד שהקורא אותם מצריח טען מננו ולכן אין צתוכן ס'. וכליתי
צמ' קצ הישר סוף פ' ל"צ להספיל תפלה חמת ולמי צעניי אסדרנה
מתוקנת וצתוספת טובה צמ"ד:

נדע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן. נחנו נעבור חלוצים
לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן. נביא
מקרבך מאחיק כמוני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון. נהר פלגיו
ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון. נגד אבותם עשה פלא בארץ
מצרים שדה צוען. נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן. נפתי משכבי
מור אהלים וקנמון. נה ה' נשמת אדם חופש כל חדריו בטן. נופת
תטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך ורוח שלמותיך כרוח
לבנון. נרו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן.

נושקי

שומר ישראל

קיא

נושקי קשת מימונים ומשמאלים באבנים בחצים ובקשת מאחי שאול מבנימין:

יהר"מ יהודה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל מעין הרע ומכל מיני כישוף ותבריח הוצ"הר והשטן ממנו וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו במדבר והצלתם מעינא בישא דבלעם הרשע בן תפרוש כנפיך עלינו ברחמיך הרבים ונהיה מכוסים במכסה והנהגה בשמותיך הקדושים אנס"ו:

יא אחר תפלה יאמר ז"פ פסוק זה:

והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהודה (ניקוד ישחק) אשר לא יבושו קווי. ויכוין צעם מפריש כ"ל מפרשי) היולל ממנו וצעם הויס צנקוד ישק ותהיה תפלתו מכולה וגם יהיה דכריו נשמעים ועוז לאומרו כשיצקס עטר וכיולל ליהז צקסס:

(ונספר סרטי השמות להרנ"ז ז"ל כ"י):

יב קצלתי שכל האומר פסוק ויהי צנקוע הארון וגו' צכל יום ומכוין צקדר הזס לא יוזק כל היום אף שיהיה צנקוס סכנה:

ו ב ה ו ר ק י ו י נ ש כ י נ א ו ה ב א י
י נ א י מ ו ה י א כ ס נ מ כ ח מ ב ו ב ל ש
ה ס ר א ש מ ו פ י ו ו א פ ו ה ר ה ה ו פ ד
י ע ז מ ה ה ה צ ב י מ י נ ב י ר ת י א ל

יג לאריכת ימים עוז לומר צכל יום פקוקים שלו:

עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר. דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב:

ולא"כ

שומר ישראל

א"ף

ואח"כ יאמר תפלה זו מאלמניו הכרז הגדול כמו"ס **היד"א** ז"ל:
יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ועשה
 למען אבותינו הקדושים אברהם איש החסד יצחק
 נאזר בגבורה יעקב כליל תפארת ותבטל מעלינו כל גזירות קשות
 ורעות ובצל כנפך תסתירנו ונהיה בריאים בכל אברינו וגידינו ותישמרנו
 מכל צרה ומכל פחד ומכל חולי ותצילנו מכל מיני כישוף ומבלבול
 הדעת ואל יהוה לבנו ואל יחשכו עינינו ונהיה מיושבים בדעתינו ותן
 בנו כח ובריאות לעבודתך וליראתך ותאריך ימינו בטוב ושנותינו
 בנעימים ובכל אשר נפנה נשכיל ובכל אשר נעשה נצליח אביה"ר:
 יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך:

ה'ראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו:

ואני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי:
 קנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:
 יך תפלה סמך קלכס וטובס לומר זכל יוס וללוחס זמדירס ולס מללס:
בשפתי ספרתי ותענני ה' אלהי אלהי ישראל מלך מלכי המלכים
 ואדוני האדונים הנני ושמע תפלתי ה' וישועתי האזינה אל
 דמעתי אל תחרש כי אתה מקשיב לקול שיחות בפי אדבר וישומע
 קול תפלה אתה הוא מעולם ברוך שומע תפלה:

טו קבלתי מוכרז הסקיד הסקובל הסופלס מס"ס סכעני ז"ל לומר
 תפלה זו זכ"ס ויו"סכ זשעת סולסס ס"מ:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמך ולמען
 שמך הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו
 שתצילנו לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הגלויים אלינו מכל
 רע וממשחית ומגפה. ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה. ומכל חולי
 ומחלה. ולמען השם הקדוש המתפשט ממאזר המרכבה התחתונה
אלד וכשהוא כלול עם מקורו **איהיה אאהלידה** שתבטל

ברחמים

רס"ג

קיב

שומר ישראל

ברחמים המרובים ובחסדים הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו
כל גזירות קשות ורעות ויסכרו כל המקטריגים והמסטינים עלינו:

אנא בכה השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה **קרע**
וכשהוא כלול במקורה יהוה יקהרועה שתבטל ברחמיך

הרבים ובחסדך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטריגים
והמסטינים וכל גזירות קשות ורעות ושנאת חנם. וחדש עלינו שנה
טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע גדול ובהיתר ולא ישלוט בנו עין
הרע ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אנס"ו:

ת"ו ש"ל ב"ע

תיקון: 97 מ"ג ע"ב שורה י"ב תחת דכדוכי ל"ל דקדוקי: